F.lli CAPPELLINCHI
Legatoria di Libri
FIRENZE
Via dei Serragli

B.19.1.486
BNCF

Digitized by Google

Digitized by Google

B.° 19. 1. 486

סֵפֶר

מַרְאוֹת אֱלֹהִים

לְדַנְטֵי אַלִיגִיאֵרִי.

מתורגם עִברית

מְלֶאכֶת הָרופא

שָׁאול פורמִיגִינִי. יצ״ו

איש טְרִיאֶסְטִי.

חֵלֶק ראשון: הַתְּפִתָּה - לְדִין עולָם.
חֵלֶק שֵׁנִי: מְקום הַכִּפּוּרִים - לְכַפָּרַת־פֶּשַׁע.
חֵלֶק שְׁלִישִׁי: הַפַּרְדֵּס - לִבְחִירֵי־אֵל.

טְרִיאֶסְטִי שְׁנַת: ה״ת״ר״כ״ט.
בְּבֵית דְּפוּס לְלוִיד אָהוּסְטְרִיאָקִי.

TRIESTE.
JULIUS DASE EDITORE.
1869.

Digitized by Google

ספר

מראות אלהים

לדנטי אליגיארי.

מתורגם עברית

מלאכת הרופא

שאול פורמיגיני. יצ"ו

איש טריאסטי.

חלק ראשון: התפתה - לדין עולם.

חלק שני: מקום הכפורים - לכפרת-פשע.

חלק שלישי: הפרדס - לבחירי-אל.

טריאסטי שנת: ה"ת"ר"כ"ט.

בבית דפוס ללויד אוסטריאקו.

LA

DIVINA COMMEDIA

DI

DANTE ALIGHIERI

PARTE PRIMA

L' INFERNO.

Traduzione ebraica

di

S. Cav. Dr. Formiggini

DI TRIESTE.

TRIESTE
JULIUS DASE EDITORE.
MDCCCLXIX.

Digitized by Google

אֶל

חֶבְרַת ״כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים,,

בְּעִיר פָּארִיז

מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה

מֵאֵת הַצָּעִיר הַמְּתַרְגֵּם

לְעַד אַהֲבָה וְאַחֲוָה

לִתְשׁוּאוֹת חֵן חֵן

וּלְזֵכֶר כָּבוֹד וְתִפְאָרֶת.

ALLA

ALLEANZA ISRAELITICA UNIVERSALE

IN PARIGI

PER SEGNO DI REVERENZA PROFONDA

DI DEVOTA AMMIRAZIONE

DI CORDIALE RICONOSCENZA

IL TRADUTTORE

D. D. D.

B.º 19. 1. 486

קוֹרֵא נָעִים!

אַחֲרֵי נְבִיאֵי יְיָ אֲשֶׁר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ דִּבֶּר בָּם, הַגָּדוֹל בַּמְשׁוֹרְרִים הָיָה דַנְטֵי אַלִּיגְאֵירִי, וְאַחֲרָיו לֹא קָם כָּמֹהוּ בְּכָל עָם וְלָשׁוֹן: שְׂפַת מְלִיצָתוֹ צָחָה וּבָרָה, הֶגְיוֹנוֹתָיו נִשְׂגָּבִים, וְדִמְיוֹנוֹת זְמִרוֹ חֲדָשִׁים וּנְכוֹנִים, וְכָל מְגַמַּת שִׁירָתוֹ הָרָמָה, צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים; יַעַן אֱמֶת הוּא, כִּי בִהְיוֹתוֹ נוֹלָד בֶּאֱמוּנַת הַנּוֹצְרִים, עַל אֱמוּנַת נוֹצְרִי יְסוּדַת חֶזְיוֹנוֹתָיו, וְאַף גַּם זֹאת כָּל מִשְׁפְּטֵי פִּיו, וְחָכְמַת אֲמָרָיו צָדְקוּ יַחְדָּו, וְשָׁוו וְנָאווּ אֶל כָּל בְּנֵי אָדָם, לְהַשְׂגִּיב רוּחָם אֶל מַחְשְׁבוֹת עֶלְיוֹן, אֶל מוּסַר הַשֵּׂכֶל, וְאֶל הַצְלָחַת הָעַמִּים: וּבִרְאוֹתִי כִּי אֵין גּוֹי בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר רוּחַ חָכְמָה וְטוּב טַעַם בְּתוֹכוֹ, אֲשֶׁר לֹא תִרְגֵּם בִּשְׂפָתוֹ אֶת סֵפֶר מַרְאוֹתָיו, אָמַרְתִּי בְּלִבִּי: מִי יִתֵּן וְהָיָה הַסֵּפֶר הַנֶּחְמָד הַזֶּה מְתֻרְגָּם אַף בִּלְשׁוֹנֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ לְאֵל שְׂפַת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹצִיא, וּלְהוֹדִיעַ, וּלְהַטְעִים כָּל מַחְבֶּרֶת זָרִים לְמִינָהּ; וְהָיְתָה הַמְּלָאכָה לְמוֹעִיל וּלְעֹנֶג נֶפֶשׁ לְרֹב אַחֵינוּ ב״י אֲשֶׁר בְּרוּסְלַנְד, פּוֹלִין, וְאַרְצוֹת קֶדֶם, אֲשֶׁר לֹא יֵדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ לְשׁוֹנוֹת מַעֲרָב, וְאֵינָם יְכוֹלִים לִטְעוֹם נֹפֶת צוּפִים אֲשֶׁר בְּשִׁירֵי הַמְשׁוֹרֵר הַמְּרוֹמָם, וַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ שִׁמְעוֹ, כִּי שְׁמוֹ עַד קַצְוֵי אָרֶץ: וְהַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּאת דְּחָפַתְנִי יָמִים רַבִּים, עַד כִּי מִלְאַנִי לִבִּי

Digitized by Google

לִשְׁלוֹחַ יָד אֶל הַמְּלָאכָה הַקָּשָׁה, גַּם כִּי יָדַעְתִּי כִּי כָבְדָה הִיא מִמֶּנִּי, וָאֹמַר אֶל לִבִּי: הָחֵל לַעֲשׂוֹת כְּמַתְּנַת יָדֶךָ, וְרָאוּ חֲכָמִים מִמְּךָ, וְקָמוּ וְעָשׂוּ כְּחָכְמָתָם:

וְהִנֵּה הַיּוֹם ד׳ תִּשְׁרִי, שְׁנַת התכ״רח לב״ע, יוֹם מְלֹאת לִי שִׁשִּׁים שָׁנָה, שִׁלַּמְתִּי אֶת נְדָרַי בְּעֶזְרַת הָאֵל, וְכִלִּיתִי הַעְתָּקַת הַחֵלֶק הָרִאשׁוֹן לְמַרְאוֹת־אֵל (הַתְּפִתָּה) מִשְּׂפַת אִיטַלְיָאה לִשְׂפַת עִבְרִי, וְעַתָּה אוֹצִיאֶנָּה לָאוֹר, לְהָעִיר נִרְדָּמִים, כִּי יָדוֹעַ יָדַעְתִּי כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי, אַךְ רְחוֹקָה הִיא מְאֹד מִן הַשְּׁלֵמוּת; וְאַתָּה הַקּוֹרֵא קְרָא וּסְלַח, עֲלֵה וְהַצְלַח!

הצ׳ שָׁאוּל מְנַחֵם
בל״אא מָרְדְּכַי פוֹרְמִיגִינִי,
אִישׁ טְרִיאֶסְטִי.

וּלְהַסְכָּמַת דִּבְרֵי אוּסִיפְדִּינָא בְּסוֹף הַסֵּפֶר שִׁירַת גָּדוֹל שֵׁם בַּיְּהוּדִים וּבַנּוֹצְרִים, כה״רר שד״ל זצ״ל, אֲשֶׁר שָׁר בְּיוֹם מְלֹאת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְלֶדֶת הַמְשׁוֹרֵר הַמְּרוֹמָם.

Pochi cenni di Prefazione.

Dante Alighieri fu il poeta dell'umanità tutta. — Egli vaticinò. — Nacque cristiano e quindi si servì di quella dottrina. — I principali suoi concetti, i maggiori suoi argomenti sono però di tutte le religioni. Dalla Bibbia egli trasse preziosi concetti, e tutto prova, che la conoscesse a fondo.

Per gli Israeliti e per i dotti conoscitori di lingua ebraica d'Europa, una traduzione del suo poema in tale lingua non potrebbe servire che come oggetto di curiosità, a dimostrare una volta di più come a tutto si presti quell'antichissimo idioma. — Però le difficoltà da sormontarsi erano molte, in ispecie volendo dare ai versi del divino Poema una veste, che al gusto della lingua ebraica corrispondesse, pur conservando, per quanto sia possibile, l'originale concetto. Per ora al solo **INFERNO** abbiamo creduto dover limitarci, come a saggio, e come quello che presenta forse minori difficoltà, chiedendo venia per le inevitabili inesattezze, che certo saranno incorse; ma credevamo, che a Dante, già tradotto in pressochè tutte le lingue, non dovesse mancare l'onore d'essere voltato comechessia, anche in quella sacrosanta del Sinai, e gli alti concetti dell'altissimo poeta facessero bella mostra di sè nella nuova sacra toga di cui tentai ammantarli. Non sono che i più intelligenti nelle due lingue, e coloro che ne conoscono maggiormente le somme difficoltà, quelli che potranno, e comprendere il lavoro, o le fatiche che costò; ma speriamo di più, che il divino poema potrà essere così gustato, se non nelle venustà della forma originale, almeno in parte nell'altezza del concetto, da quegli israeliti (e son molti) i quali non solo non conoscono la lingua italiana dell'originale; ma nemmeno le molte lingue vive in cui fu tradotto. Molti Israeliti russi, polacchi ed orientali ed altri ancora, dovettero restar privi finora di aver un'idea,

Digitized by Google

sebbene pallidissima, delle somme bellezze d'un poema, il nome del cui autore avranno udito di certo pronunziare con lode grandissima.

Tali sono le considerazioni da cui siamo partiti nel sobbarcarci all'improba fatica, in un'età già avanzata, in condizione di laico, e in mezzo all'indifferentismo per il sacro idioma che ora regna fra noi. Ci si perdoni l'ardire, e ci sia tenuto conto della buona volontà.

A valido appoggio delle nostre parole, portiamo in fine del volume il bellissimo Sonetto in lingua ebraica, pubblicato dall'immortale Prof. *S. D. Luzzatto* su Dante, nell'occasione della festa del secentesimo natalizio del sommo poeta; e che fu tanto applaudito da tutta la dotta Europa.

S. Dr. Formiggini.

Digitized by Google

סֵפֶר

מַרְאוֹת אֱלֹהִים

לְדַנְטֵי אַלִיגְיֵאירִי.

חֵלֶק רִאשׁוֹן:

הַתָּפְתָּה.

שִׁיר רִאשׁוֹן: יַעַר הַחֹשֶׁךְ.

וַיְהִי הַיּוֹם, בִּהְיוֹתִי בַּחֲצִי יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ,
נִקְרֹא נִקְרֵאתִי בְּתוֹךְ יַעַר חֹשֶׁךְ,
כִּי מִדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה נָטִיתִי.
מַה תִּכְבַּד דַּבֵּר
בְּיַעַר הַמִּדְבָּרִי הַזֶּה קָשָׁה וָעָז,
אֲשֶׁר מִדֵּי זָכְרִי אוֹתוֹ יִתְחַדֵּשׁ פַּחְדִּי בִּי.
אָכֵן מַר הוּא, עַד כִּי מְעַט מִמֶּנּוּ הַמָּוֶת:
וְאוּלָם לְמַלֵּל הַטּוֹבָה מָצָאתִי בוֹ,
זָרוֹת בּוֹ חָזִיתִי אֲסַפֵּרָה.
לֹא אוּכַל הַגִּיד אֵיךְ בְּתוֹכוֹ בָּאתִי,
כֵּן גָּבְרָה עָלַי הַתַּרְדֵּמָה,
בְּעָזְבִי אֶת נְתִיב הַיֹּשֶׁר.
וַיְהִי כְּהַגִּיעִי אֶל תַּחְתִּית גֶּבַע
אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַבִּקְעָה,
אֲשֶׁר מִלְאָה לִבִּי דְאָגָה,

וָאֶשָּׂא אֶת עֵינַי, וָאֵרֶא אַשְׁדּוֹתָיו
מְעוּטֵי אוֹר הַמָּאוֹר,
הַמּוֹרֶה אֶת כָּל־הָאָדָם דֶּרֶךְ יְשָׁרִים.
אָז שָׁכְבָה מְעַט הַבֶּהָלָה
הִרְעִידָה לִבִּי כָּל־הַלַּיְלָה;
לֵיל צָרָה וְיָגוֹן כֻּלּוֹ;
וּכְאִישׁ עוֹלֶה מִן הַיָּם בְּקֹצֶר רוּחַ,
בְּשׂוּמוֹ רַגְלָיו עַל יַבֶּשֶׁת,
יִפְנֶה אֶל הַמַּיִם הַסֹּעֲרִים וּמַבִּיט בָּם;
כֵּן אָנֹכִי עוֹדֶנִּי נִרְגָּז,
פָּנִיתִי לַאֲחוֹרַי, וָאַבִּיט הַמַּעֲבָר,
אֲשֶׁר לֹא עָבַר אָדָם אוֹתוֹ לְעוֹלָם וָחָי.
אַחֲרֵי תִתִּי מְנוּחָה לְגוּפִי הֶעָיֵף,
הָלַכְתִּי לְדַרְכִּי בִמְקוֹם הַשְּׁמָמָה,
וּבְלָכְתִּי בָהּ, הָרֶגֶל הָעוֹמֶדֶת תָּמִיד שְׁפֵלָה מֵרְעוּתָהּ.
וַיְהִי בְרֵאשִׁית עֲלוֹתִי הָהָרָה,
וְהִנֵּה נָמֵר בָּא לְנֶגְדִּי, קַל בְּרַגְלָיו עַד מְאֹד,
וְעוֹרוֹ כֻּלּוֹ חֲבַרְבּוּרֹת;
וּפָנֹה לֹא פָנָה מִלְּפָנַי,
כִּי אִם סָגַר עָלַי אֶת הַדָּרֶךְ,
עַד כִּי פְעָמִים רַבּוֹת פָּנִיתִי לָסוּג אָחוֹר.
עֵת הַיּוֹם בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר,
וְהַשֶּׁמֶשׁ יוֹצֵא (עַל הָאָרֶץ) אֶת הַכּוֹכָבִים (מַזָּל טָלֶה)
אֲשֶׁר יָצְאוּ אִתּוֹ יוֹם אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים בְּאַהֲבָתוֹ
קָנָה בַּתְּחִלָּה אֶת הָאוֹתוֹת הָאֵלֶּה.
יְפִי עוֹר הַחַיָּה תַּאֲוָה לָעֵינַיִם,
יְצִיאַת הַשֶּׁמֶשׁ וּמוֹעֵד הָאָבִיב,

Digitized by Google

שְׁלשׁ אֵלֶּה נָתְנוּ תִקְוָה בְּלִבִּי;
אַךְ לֹא יָכְלוּ מְנוֹעַ פַּחַד אֲשֶׁר הִפְחִידָנִי
מַרְאֵה אַרְיֵה הַנִּרְאָה אֵלַי
וָאֵרָא, וְהוּא סָר לְנֶגְדִּי,
רֹאשׁוֹ רָם שׁוֹאֵג לַטָּרֶף,
וּבְשַׁאֲגָתוֹ יַרְעִיד שָׁמַיִם,
וְאַבָּה, אֲשֶׁר מְדַלּוֹת בְּשָׂרָהּ
יֵרָאוּ כָל־הַתַּאֲוֹת אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ,
וְרַבִּים אֲבֵלִים הִפִּילָה.
הִיא כָשַׁל הִכְשִׁילָה כֹּחִי
בְּמַרְאֵה פָנֶיהָ הַנּוֹרָאִים,
עַד כִּי אָבְדָה מִמֶּנִּי הַתִּקְוָה לַעֲלוֹת הָהָרָה,
וּכְמוֹ אִישׁ כָּל־תַּאֲוָתוֹ קְנוֹת כֶּסֶף,
אִם יָבֹא יוֹם יֹאבַד הַכֹּל מִמֶּנּוּ,
בְּכָל־מַחְשְׁבוֹתָיו בּוֹכֶה וּמִתְאַבֵּל;
כָּכָה אֻמְלַל מְקָרְבֵי הַשָּׁלוֹם, מִפְּנֵי הַחַיָּה
הַבָּאָה לִקְרָאתִי, וְכַאֲשֶׁר תִּקְרַב,
כֵּן תִּדְחֵנִי אֶל־הַמָּקוֹם בּוֹ יָמֵשׁ חשֶׁךְ.
וַיְהִי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת,
הִנֵּה פִתְאֹם עוֹמֵד לְנֶגְדִּי אִישׁ. נִרְאָה חֲסַר קוֹל
מִפְּנֵי אֹרֶךְ דּוּמָתוֹ.
בִּרְאוֹתִי אוֹתוֹ בַּמִּדְבָּר הַנּוֹרָא,
צָעַקְתִּי אֵלָיו: חָנֵּנִי נָא,
וּתְהִי מִי, בְּעֶצֶם אָדָם, אוֹ בְרוּחַ.
וַיַּעַן אֵלַי: אֵינֶנִּי עוֹד אָדָם; אָדָם הָיִיתִי,
וְהוֹרַי הָיוּ מִלּוֹמְבַּרְדִיאָה
וּשְׁנֵיהֶם מֵעִיר מַנְטוֹבָה הֵמָּה.

יוֹם הִוָּלְדִי תַּחַת יוּלְיוּ (הַקֵּיסָר) גַּם כִּי בְּסוֹף יָמָיו,
וּבְרוֹמִי גַּרְתִּי תַּחַת (מַלְכוּת) אֲוְגוּסְטוּ הַטּוֹב,
בְּעֵת עָבְדָם אֱלֹהֵי שֶׁקֶר וְכָזָב.
מְשׁוֹרֵר הָיִיתִי, וַיְהִי מְשָׁלַי תּוֹלְדוֹת בְּנוֹ אַנְקִיזֵי
הֶחָסִיד, אֲשֶׁר בָּא מֵעִיר טְרוֹיָא,
אַחֲרֵי הִשָּׂרֵף אִילְיוֹן הַמִּשְׂגָּב;
וְאַתָּה, מַדּוּעַ תָּשׁוּב אֶל מְקוֹם הַלַּחַץ הַזֶּה?
לָמָּה לֹא תַעֲלֶה אֶל הָהָר הַנָּעִים,
רֵאשִׁית וְסִבָּה לְכָל־גִּיל?
וַאֲנִי עָנִיתִי לוֹ בְּבֹשֶׁת פָּנַי:
הַאַתָּה הוּא וִירְגִּילְיוֹ, הַאַתָּה הוּא הַמַּבִּיעַ,
אֲשֶׁר יַבִּיעַ מִמֶּנּוּ נְהַר זִמְרָה הַגָּדוֹל?
הוֹי מָאוֹר לְכָל־הַמּוֹשְׁלִים וְהַהֲדָרִים,
הֱיֵה לִי לְעֵזֶר לְמַעַן הָאַהֲבָה
אֲשֶׁר אָהַבְתִּי סִפְרְךָ, וְרֹב עָבַדְתִּי בּוֹ.
אַתָּה מְלַמְּדִי, וַאֲנִי קִנְיָנֶךָ;
וּמִמְּךָ לְבַדְּךָ לָמַדְתִּי
הַמְּלִיצָה הַצָּחָה אֲשֶׁר הָיְתָה לִי לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה;
רְאֵה הַחַיָּה מִפָּנֶיהָ נָטִיתִי,
הַצִּילֵנִי מִמֶּנָּה, אַתָּה גָּדוֹל בַּחָכְמָה,
כִּי מְפַחֲדָה אֵין בִּי וֶרֶד וְעוֹרֶק אֲשֶׁר לֹא יָחִיל.
וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אֶת דִּמְעוֹתַי, עָנָה:
בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת הָלֹךְ תֵּלֵךְ,
אִם חָפַצְתָּ לְהִוָּשַׁע מִן הַמָּקוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה,
כִּי הַחַיָּה, אֲשֶׁר אַתָּה צוֹעֵק עָלֶיהָ,
לֹא נָתְנָה לְאִישׁ עֲבוֹר בְּדַרְכָּהּ,
כִּי אִם תִּרְדְּפֵהוּ עַד הֲמִיתוֹ,

וַיֵּצֶר נַפְשָׁהּ רַע וָמָר,
עַד כִּי לֹא יְמַלֵּא לְעוֹלָם אֶת תְּשׁוּקָתָהּ,
וְאַחֲרֵי אָכְלָהּ הַרְבֵּה תַּרְבֶּה בָּהּ הָרָעָב.
גַּם אֶת חַיּוֹת רַבּוֹת תִּרְבַּע,
וְרַבּוֹת תּוֹסִיף עֲלֵיהֶן, עַד בּוֹא הַכֶּלֶב הַזַּרְזִיר,
אֲשֶׁר תְּמִיתֶנָּה בְּיַד מַדְוֵי הָרָעִים.
וְהוּא לֹא יֹאכַל עָפָר, אוֹ בְּדִיל,
אַךְ חָכְמָה, אַהֲבָה, וּצְדָקָה,
וּלְאָמוֹ יִהְיֶה בֵּין (עִיר) פֵּילְטְרוֹ, וּפֵילְטְרוֹ, (הָהָר)
וְהוּא יִהְיֶה יְשׁוּעַת אִיטַלְיָה הַשְּׁחָה,
אֲשֶׁר מֵתוּ עָלֶיהָ קָמִילַּה הַבְּתוּלָה,
וְהַיּוּרִיאַלוֹ, וְטוּרְנוּ, וְנִיזוֹ, לְפִי־חֶרֶב.
הוּא יְגָרְשֶׁנָּה מִכָּל־עִיר וָעִיר,
עַד אֲשֶׁר יוֹרִידֶנָּה שֵׁנִית אֶל הַתֹּפֶת,
אֲשֶׁר נָסְעָה מִשָּׁם לְפָנִים מִפְּנֵי קִנְאָה.
לָכֵן בִּינוֹתִי בָךְ, וְאִיעָצֵךְ לְטוֹבָתֵךְ:
הָלוֹךְ תֵּלֵךְ אַחֲרַי, וַאֲנִי אֶהְיֶה נָגִיד לָךְ,
וְהַעֲלִיתִיךָ מִפֹּה אֶל מְכוֹן עוֹלָמִים, בְּעָבְרֵנוּ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר תִּשְׁמַע זָעוֹק בְּלִי תִקְוָה,
וְרָאִיתָ רוּחוֹת קַדְמוֹנִים הָאֻמְלָלִים,
נִכְסָפִים כֻּלָּם אֶל הַמָּוֶת הַשֵּׁנִי;
וְאַחֲרֵי כֵן תִּרְאֶה הַשְּׂמֵחִים
בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, כִּי מְחַכִּים הֵמָּה
לְיוֹם עֲלוֹתָם אֶל הַמְאוּשָּׁרִים.
וְאִם גַּם לְהֵמָּה תְּאַוֶּה לַעֲלוֹת,
יֵשׁ נֶפֶשׁ צַדֶּקֶת מִמֶּנִּי תְּבִיאֵךְ שָׁמָּה,
וְכַאֲשֶׁר אֶעֱזָבְךָ, תַּעֲמוֹד הִיא אֶצְלְךָ;

Digitized by Google

כִּי הַמֶּלֶךְ הַמּוֹשֵׁל לְמַעְלָה
לֹא יֹאבֶה לִּי בּוֹא אֶל עִירוֹ,
יַעַן בְּתוֹרָתוֹ לֹא הָלַכְתִּי.
בְּכָל־מָקוֹם מֶמְשַׁלְתּוֹ, אַךְ שָׁם מְקוֹם מַלְכוּתוֹ,
שָׁמָּה עִירוֹ וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ;
אַשְׁרֵי אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ, וְשָׁמָּה יַעֲלֵהוּ!
וָאַעַן וָאוֹמַר: הִנְנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ הַמְשׁוֹרֵר,
בְּשֵׁם הָאֵל אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ,
לְהַצִּילֵנִי מִן הַצָּרָה הַזֹּאת, וּגְדוֹלוֹת מִמֶּנָּה,
וְנִהַלְתָּנִי אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ,
לְמַעַן אֶרְאֶה אֶת שַׁעַר הַשָּׁמַיִם,
וְגַם הַחוֹטְאִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ מְעֻנֵּי נֶפֶשׁ עַד מְאֹד:
וַיִּשְׁמַע וַיִּסַּע, וַאֲנִי לְרַגְלָיו.

שִׁיר שֵׁנִי: דֶּרֶךְ הַשַּׁחַת.

הַיּוֹם פָּנָה וְצִלְלֵי עָרֶב
נָתְנוּ לְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים עַל הָאָרֶץ
לָבוֹא מִפְּעָלָם, וַאֲנִי לְבַדִּי
אָזַרְתִּי חֲלָצַי לְהִתְיַצֵּב
נֶגֶד צַר הַדֶּרֶךְ, וְצַר הַחֲמָלָה,
אֲשֶׁר אֶכְתּוֹב כַּחֲרוּת עַל לִבִּי הַנֶּאֱמָן.
עוּרִי בַת שִׁירִי, וְרוּמָה שִׂכְלִי, קוּמוּ נָא לִי לְעֶזְרָה,
וְאַתְּ דַּעְתִּי, אֲשֶׁר כָּתַבְתְּ אֶת אֲשֶׁר רָאִיתִי,
כְּזֹאת תִּגָּלֶה מַעֲלָתֵךְ.
אָז הוֹאַלְתִּי דַּבֵּר: אַתָּה מְשׁוֹרֵר מַדְרִיךְ אוֹתִי,
הִתְבּוֹנֵן בְּכֹחִי אִם אַמִּיץ הוּא,
בְּטֶרֶם תְּבִיאֵנִי תַּחַת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה הַזֹּאת.
אַתָּה אָמַרְתָּ (בְּסִפְרְךָ) כִּי אֲבִי־סִילְוִיוֹ (אֵינֵיהַ)
הָלַךְ לִמְעוֹן עוֹלָם, בְּעוֹדֶנּוּ חַי,
וְהוּא בְּעַצְמוֹ וּבִבְשָׂרוֹ;
אַךְ אִם (הָאֵל) הַשֹּׂנֵא אֶת כָּל־רָע,
הָיָה נָדִיב עִמּוֹ, לְמַעַן הָרִים
עַם נוֹלָד, וּמִשְׁפָּטוֹ, וְתַכְלִיתוֹ,
לֹא יֵרָאֶה בְּלֹא צֶדֶק בְּעֵינֵי כָל־מַשְׂכִּיל
כִּי מִן הַשָּׁמַיִם שׂוּם הוּא לְאָב
לְרוֹמִי הַמְּעֻטֶּרֶת וּלְמַלְכוּתָהּ.

Digitized by Google

אֲשֶׁר כּוֹנְנוּ בֶּאֱמֶת לְמָקוֹם קָדוֹשׁ,
מוֹשָׁב הוּא לְיוֹרֵשׁ (הַכֹּהֵן)
פִּיאַטְרוֹ הַגָּדוֹל.
וּבְמַהֲלָךְ הַזֶּה אֲשֶׁר רוֹמַמְתּוֹ עָלָיו,
שָׁמַע דְּבָרִים, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם
בָּאָה לוֹ הַתְּשׁוּעָה וּמַעֲטֵה הַפִּיפִיוֹר, (papale ammanto.)
וַיֵּלֶךְ שָׁם גַּם כְּלִי הַחֶמְדָּה (פָּאוֹלוֹ) (Vas d'elezione)
לְהוֹסִיף אֹמֶץ לָאֱמוּנָה,
רֵאשִׁית לְאוֹרַח חַיִּים;
אַךְ אֲנִי, לָמָּה זֶה אַלְכָה־שָׁמָּה? אוֹ מִי יִתֵּן לִי אֶת זֹאת?
לֹא אֵינֵיאַהּ אָנֹכִי, וְלֹא פָּאוֹלוֹ אָנֹכִי.
גַּם אֲנִי וְגַם זוּלָתִי, יָדַעְנוּ כִּי אֵינֶנִּי נָכוֹן לָאֵלֶּה.
וְאִם אָבוֹא יָרֵאתִי פֶּן לְדֶרֶךְ אֱוִיל יֵחָשֵׁב;
אִישׁ חָכָם אַתָּה, וּמִלָּה בִלְשׁוֹנִי
הֵן אַתָּה יָדַעְתָּ כֻלָּהּ;
וּכְאִישׁ חָפֵץ בְּדָבָר, וַיִּנָּחֵם,
וּמַחְשְׁבוֹתָיו חֲדָשׁוֹת
יָפֵרוּ עֵצָה רִאשׁוֹנָה, וְסָר מֵהַחִלּוֹ:
כָּכָה הָיְתָה לִּי בַּמַּחְשָׁךְ הַהוּא,
כִּי בְרֹב חֲשְׁבוֹנוֹתַי עָשִׂיתִי כָלָה
אֶת אֲשֶׁר מַהֵר מִהַרְתִּי לְהָחֵל.
וְנֶפֶשׁ הַגָּדוֹל הַהוּא עָנָה אֵלַי:
אִם הֲבִינוֹתִי הֵיטֵב דִּבְרֵי פִיךָ,
רוּחֲךָ בְּמֹרֶךְ לֵבָב הֻכָּה.
הֲלֹא הִיא פְּעָמִים רַבּוֹת יִמְנַע הָאָדָם
לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה גְדוֹלָה וְנִכְבֶּדֶת,
„כַּבְּהֵמָה, מְפַחֶדֶת מִפְּנֵי הַצֵּל, תִּסְכֹּל לִרְאוֹת“ (Come falso veder bestia quand'ombra)

Digitized by Google

לָכֵן, לְהַצִּילְךָ מִפַּח הַפַּחַד,
אוֹמַר מַדּוּעַ בָּאתִי, וַאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי,
אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר הָמוּ מֵעַי לָךְ:
אָנִי הָיִיתִי בְתוֹךְ הַתְּלוּיִם (בְּמִשְׁפָּטָם)
וַתִּקְרָא אֵלַי אִשָּׁה מְאֻשֶּׁרֶת וְיָפָה כָּל־כָּכָה,
כִּי שָׁאַלְתִּי מֵאִתָּהּ: צַוֵּי נָא אוֹתִי!
עֵינֶיהָ מִכּוֹכָבִים יַזְהִירוּ,
וַתַּעַן וַתְּדַבֵּר בְּנַחַת וּבִנְעִימָה,
וְקוֹלָהּ כְּקוֹל שְׂרָפִים בִּלְשׁוֹנָהּ:
הוֹי נֶפֶשׁ נְדִיבָה מַנְטוֹבָנִית,
אֲשֶׁר שִׁמְךָ עוֹדֶנּוּ נָכוֹן בָּאָרֶץ,
וָחַי לְעוֹלָם עַד עֲמוֹד תֵּבֵל:
אוֹהֵב נַפְשִׁי וְלֹא לְפִי הַנֵּד יָמִיר,
הִנֵּנוּ בְּמִדְבַּר שְׁמָמָה סֻגְּרוּ עָלָיו הַדֶּרֶךְ,
עַד כִּי מִפַּחְדּוֹ פָּנָה לָסוּג אָחוֹר,
וְהִנְנִי יְרֵאָה פֶּן אָבוֹד יֹאבֵד,
וְרַב אֵחַרְתִּי לָקוּם לַעֲזוֹר לוֹ,
לְפִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי עָלָיו בַּשָּׁמַיִם;
וְעַתָּה לֵךְ נָא, וְחַזְּקֵהוּ בְּצוּף שִׂפְתוֹתֶיךָ,
וּבְכָל־אֲשֶׁר יוֹעִיל לִתְשׁוּעָתוֹ,
וּתְהִי לִי נֶחָמָה.
אֲנִי הַשּׁוֹלַחַת אוֹתְךָ מְאֻשֶּׁרֶת שְׁמִי. (Beatrice) (מְאֻשָּׁר, Beatitudine)
בָּאתִי מִמָּקוֹם אֲשֶׁר אִוִּיתִי לָשׁוּב,
אַהֲבָתִי הֱדִיחַתְנִי לָבֹא, וְעָלֶיהָ דִּבַּרְתִּי.
וְהָיָה בְּשׁוּבִי לִפְנֵי אֲדוֹנִי,
אֲסַפְּרָה לוֹ בְּכָל־יוֹם תְּהִלָּתֶךָ.
וְכַאֲשֶׁר כִּלְּתָה לְדַבֵּר, עָנִיתִי אֲנִי, וָאֹמַר:

אֵשֶׁת חַיִל! אֲשֶׁר עָלַיִךְ וָרַע הָאָדָם
עוֹלֶה עַל כָּל־חַיָּה
הָרוֹמֶשֶׂת עַל הַכַּדּוּר אֲשֶׁר מַעְגָּלוֹ הַקָּטוֹן;
מִצְוָתֵךְ כֵּן יְשָׁרָה בְּעֵינַי, כִּי אִם כְּבָר עֲשִׂיתִיהָ,
אָמוֹר אָמַר אַחֲרָתִי:
דִּבַּרְתְּ כָּל צָרְכֵּךְ לְגַלּוֹת לִי אֶת נַפְשֵׁךְ:
אַךְ אִמְרִי נָא אֵלַי, אֵיכָה לֹא נִשְׁמַרְתְּ
מֵרֶדֶת פֹּה מַטָּה בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ,
וַתַּעַזְבִי הַמְּרוֹמִים אֲשֶׁר נִכְסַפְתְּ לָשׁוּב?
וַתַּעַן וַתֹּאמַר: יַעַן חָפַצְתְּ לַחְקוֹר אֶת אֵלֶּה,
בְּקֹצֶר מִלִּין אַגִּידֵךְ,
מַדּוּעַ אֵין לִי לִירוֹא מֵרֶדֶת פֹּה מַטָּה.
אַל יִירָא אִישׁ, כִּי אִם מִפְּנֵי דְבָרִים
אֲשֶׁר כֹּחַ בָּהֶם לְהָרַע,
וְלֹא מִזּוּלָתָם, אֲשֶׁר אֵין לְאֵל יָדָם לִירָא.
וָבָד טוֹב וְבָדָנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדּוֹ,
כִּי אֵין בְּנִגְעֵיכֶם לָגַעַת בִּי,
וְשַׁלְהֶבֶת תַּבְעֵרָה זֹאת לֹא תַשִּׂיגֵנִי.
אֵשֶׁת־חֵן יֵשׁ בַּשָּׁמַיִם עָלַיִךְ מְבַכָּה,
מִפְּנֵי הַמִּכְשׁוֹל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיךְ עָלָיו,
וּבִגְלָלָהּ יִכְבּוֹשׁ מִדַּת הַדִּין וְהַגְּזֵר עָלַיִךְ;
וְהִיא הָלְכָה לַמְּאֹרֶת, וַתִּשְׁאַל שְׁאֵלָתָהּ; (Lucia) (מָאוֹר Luce)
אוֹהֵב נֶאֱמָנֵךְ צָרִיךְ לְעֶזְרָתֵךְ,
וְגַם שְׁאַלְתִּי לָךְ יְשׁוּעָתוֹ.
מְאֹרֶת הַמּוֹאֶסֶת כָּל־דְּבַר אַכְזָרִי,
קָמָה, וַתָּבוֹא אֶל מְקוֹם שִׁבְתִּי,
בִּהְיוֹתִי אֶת רָחֵל הַקַּדְמוֹנִית,

וַתֹּאמַר: מְאֻשֶּׁרֶת, אֲשֶׁר אַל יִתְפָּאֵר בָּךְ,
מַדּוּעַ לֹא הָלַכְתְּ לַעֲזוֹר אֶת אֲשֶׁר אֲהֵבֵךְ אַהֲבָה רַבָּה,
וַאֲשֶׁר בַּעֲדֵךְ נֶעֱלָה עַל הֲמוֹן עָם?
הֲלֹא תִשְׁמְעִי אֶת בְּכִי עִצְּבוֹ,
הֲלֹא תִרְאִי מָוֶת נִלְחָם בּוֹ
בְּשִׁבֹּלֶת מַיִם, הַזֵּדוֹנִים מְכַלַּיִם סוֹעֵר?
כְּשָׁמְעִי אֵלֶּה, אֵין אָדָם בָּאָרֶץ יְמַהֵר
לַעֲשׂוֹת טוֹבָתוֹ וְלָנוּס מֵרָעָתוֹ,
כְּמוֹ מִהַרְתִּי לָרֶדֶת מִמּוֹשַׁב יְקָרִי,
וָאֶבְטַח בִּלְשׁוֹן כְּבוֹדֵךְ,
אֲשֶׁר יְכַבֵּד אוֹתָךְ וְאֶת שׁוֹמְעֶיהָ,
וּכְדַבְּרָהּ אֶת אֵלֶּה, הִבִּיטָה בִּי
בְּעֵינֶיהָ הַמְּאִירוֹת, וַתֵּבְךְּ,
וָאֵרֶא, וָאַרְבֶּה לְמַהֵר אֵלֶיךָ כְּחֶפְצָהּ,
וָאַצִּילְךָ מִן הַחַיָּה,
אֲשֶׁר עָצְרָךְ מֵעֲלוֹת אֶל הָהָר הַטּוֹב;
וְעַתָּה מָה לְּךָ, מַדּוּעַ, מַדּוּעַ תִּתְמַהְמַהּ עוֹד?
מַדּוּעַ יָלִין בִּלְבָבְךָ הַפַּחַד הַגָּדוֹל הַזֶּה?
מַדּוּעַ אֵין בְּךָ רוּחַ גְּבוּרָה וְלֵב אַמִּיץ,
אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ הַבְּרוּכוֹת הָאֵלֶּה
פָּקֹד תִּפְקֹדְנָה אוֹתְךָ בְּבֵית מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם,
וּדְבָרַי יַבִּיעוּ: חֲזַק וְתוּכַל?
כְּמוֹ פְרָחִים אֲשֶׁר נָטוּ וְסֻגְּרוּ מִקֹּרַח לַיְלָה,
אַחֲרֵי הָאִיר עֲלֵיהֶם הַשֶּׁמֶשׁ,
יַעַמְדוּ עַל גִּבְעוֹלָם וְנִפְתָּחוּ,
כֵּן הָיָה לִי כֹּחִי אֲשֶׁר הֻכְשַׁל,
וּבִטְחוֹן טוֹבָה גָּדַל בִּלְבָבִי,

וָאֲדַבֵּר אֵלָיו כְּאִישׁ גִּבּוֹר לֵב:
מָה מְרַחֶמֶת הָאִשָּׁה הָיְתָה לִי לְעֶזְרָה,
וּמָה נְדִיב לֵב אַתָּה אֲשֶׁר חַשְׁתָּ לִשְׁמוֹעַ אֶל קוֹלָהּ,
וְאֶל דִּבְרֵי אֱמֶת אֲשֶׁר דִּבְּרָה בַּעֲדִי!
אַתָּה שַׂמְתָּ בִּדְבָרֶיךָ רוּחַ נָכוֹן בְּקִרְבִּי,
וַיָּעִירוּ כִּי נֶפֶשׁ חֲפֵצָה לָבוֹא (עִמָּךְ)
וָאָשׁוּבָה לַעֲצָתִי הָרִאשׁוֹנָה.
וְעַתָּה לֵךְ נָא, כִּי נֶפֶשׁ אַחַת לִשְׁנֵינוּ:
אַתָּה אַלּוּפִי, אֲדוֹנִי, וּמוֹרִי:
כָּכָה אָמַרְתִּי לוֹ. וְאַחֲרֵי נָסְעוֹ,
בָּאתִי לְאַחֲרָיו בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ.

שִׁיר שְׁלִישִׁי: מְבוֹא הַתֹּפֶת.

„כִּי תָבוֹא בְּעִיר הַיָּגוֹן,
כִּי תָבוֹא בְּמַכְאֹב עוֹלָם,
כִּי תָבוֹא בֵּין אוֹבְדֵי־עַד:
„בְּעַד הַמִּשְׁפָּט עָשָׂנִי קוֹנֶה עֶלְיוֹן,
בְּיָדוֹ הַחֲזָקָה בָּנָה אוֹתִי,
בְּחָכְמָתוֹ הָרוֹמֵמָה וּמַעְיְנוֹ אַהֲבָה;
„אֵין דָּבָר נִבְרָא לְפָנַי,
זוּלָתִי אֲשֶׁר חַיִּים לָעַד. וַאֲנִי לְעוֹלָם אֶעֱמוֹדָה:
חִדְלוּ מִכָּל־תִּקְוָה כָּל הַבָּאִים בִּי:"
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִכְתָּב שָׁחוֹר
רָאִיתִי כְּתוּבִים עַל שַׁעַר מִלְמַעְלָה,
וָאֶצְעַק: מָרָה מַגִּיד לִי הַכָּתוּב הַזֶּה:
וְהוּא כִּנְבוֹן דָּבָר עָנָה אֵלָי:
לֹא נָכוֹן בַּמָּקוֹם הַזֶּה כָּל־מוֹרָא,
עָזוֹב יַעֲזוֹב אִישׁ כָּל־פַּחַד בְּבוֹא הֵנָּה;
כִּי עַל כֵּן בָּאנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתִּי,
שָׁמָּה תִרְאֶה נַפְשׁוֹת הָאֻמְלָלִים
אָבְדָה מֵהֶם תּוֹחֶלֶת שְׁלוֹם הָרוּחַ.

וַיָּשֶׂם כַּפּוֹ אֶל כַּפִּי,
בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת אֲשֶׁר סְעָדוּנִי,
וַיְבִיאֵנִי בְּקֶרֶב הַנִּסְתָּרוֹת,
שָׁמָּה בְּמַחֲשַׁכִּים בְּלִי אוֹר כּוֹכָב,
אֲנָחוֹת, וּבְכִי, וּצְעָקָה רַבָּה,
וַאֲנִי, אַךְ בְּבוֹאִי, בָּכִיתִי.
לְשׁוֹנוֹת שׁוֹנוֹת, שָׂפָה נוֹרָאָה,
דִּבְרֵי כְאֵב, רִנַּת חֵמָה,
קוֹל רָם, וְקוֹל נָמוּךְ, וּסְפֹק כַּפַּיִם גַּם יָחַד;
מִכָּל־אֵלֶּה תֵצֵא מְהוּמָה, הוֹלֶכֶת תָּמִיד
סָבִיב סָבִיב בְּחֹשֶׁךְ עוֹלָם,
כַּחוֹל בִּנְשֹׁף רוּחַ סְעָרָה;
וַאֲנִי מִשְׁתָּאֵה לָהֶן, אָמַרְתִּי:
מוֹרִי: מָה הַקּוֹל הַזֶּה בְּאָזְנַי?
וּמִי אֵלֶּה כַּאֲנָשִׁים תַּחַת יַד הַכְּאֵב?
וַיַּעֲנֵנִי: כֵּן יִצְעֲקוּ נַפְשׁוֹת הַחַטָּאִים,
אֲשֶׁר חָיוּ בְּחֶלְדָּם בְּלִי שֵׁם־רָע וּבְלִי תְהִלָּה,
לַאֲגֻדָּה אַחַת עִם הֲמוֹן מַלְאֲכֵי־אֵל הָרָעִים,
אֲשֶׁר לֹא פָשְׁעוּ בוֹ, וְלֹא נֶאֶמְנוּ אִתּוֹ,
וַיִּהְיוּ נִצָּבִים לָהֶם לְבַדָּם;
הֵם נִגְרְשׁוּ מִן הַשָּׁמַיִם, פֶּן עֲלֵיהֶם יִגָּרַע יָפְיָם,
שְׁאוֹל הַתַּחְתִּית לֹא תוּכַל תֵּת לָהֶם מַחְסֶה,
פֶּן יִתְפָּאֲרוּ הַפּוֹשְׁעִים בְּחֶבְרָתָם.
וַאֲנִי (אָמַרְתִּי אֵלָיו) מוֹרִי, וּמֵאַיִן כָּבֵד עַצְבוּתָם,
כִּי כֵן יְיֵלִילוּ? וְהוּא עָנָנִי:
אוֹמַר לְךָ בִּקְצַר־מִלִּין:
אֵין לָהֶם תּוֹחֶלֶת לָמוּת,

וְחַיֵּי חֶשְׁכָּם שַׁחוּ,
עַד כִּי יְקַנְּאוּ אֶל כָּל־חֶבֶל זוּלָתָם.
אֵין לָהֶם שְׁאֵרִית שֵׁם בָּאָרֶץ
מְעוֹן חֶסֶד, וּמְקוֹם מִשְׁפָּט, יִמְאֲסוּ אוֹתָם. . .
אַל נָשִׂים לֵב עֲלֵיהֶם, הַבֵּט וָלֵךְ.
וַאֲנִי בְהַבִּיטִי, רָאִיתִי דֶגֶל נֶחְפָּז לָלֶכֶת סָבִיב,
וְנִרְאָה אֵלַי כִּמוֹאֵס מְנוּחָה,
וְאַחֲרָיו חַיִל גָּדוֹל מְאֹד,
וְלֹא פִלַּלְתִּי
כִּי מָוֶת הִכְרִית הָמוֹן רַב כָּזֶה.
אַחֲרֵי הִכַּרְתִּי מִקְצָת מֵהֶם,
הִבַּטְתִּי וָרָאִיתִי נֶפֶשׁ הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר מִשְּׁפַל רוּחַ מֵאֵן (מַטֵּה הַכֹּהֵן) (Papa Bonifazio VIII.)
אָז יָדַעְתִּי בֶאֱמֶת כִּי זֶה מַחֲנֵה הַנְּבָלִים,
רָעִים בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי צָרָיו.
הַנְּבָזִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר לֹא חָיוּ בְחַיֵּיהֶם מֵעוֹלָם,
הָיוּ שָׁם עֲרוּמִים וְכוֹאֲבִים מְאֹד,
מִפְּנֵי הַזְּבוּבִים וְהַצִּרְעָה אֲשֶׁר שָׁמָּה,
וַיְנוֹדְדוּ אֶת פְּנֵיהֶם עַד דָּם,
וְאוֹתוֹ, מְעוֹרָב בְּדִמְעוֹתֵיהֶם,
יָלוֹקוּ הַתּוֹלָעִים הַמְנֹאָלִים אֲשֶׁר תַּחְתָּם.
וָאוֹסִיף לְהַבִּיט, וְהִנֵּה הָמוֹן עָם עַל עֵבֶר נָהָר גָּדוֹל,
וָאֶשְׁאַל: אֲדוֹנִי,
חָנֵּנִי וְיָדַעְתִּי מִי הֵמָּה, וְעַל אֵיזֶה מִשְׁפָּט
נִרְאִים אֵלַי חֲפֵצִים לְהָחִישׁ עֲבוֹר,
אִם הֵיטַבְתִּי לִרְאוֹת,
כִּי הָאוֹר הַזֶּה מְעַט.

Digitized by Google

וְהוּא עָנָנִי: זֹאת תִּגָּלֶה לְךָ
בְּהַגִּיעֵנוּ אֶל נְהַר אֲקִירוֹנְטֵי הַמַּר.
אָז כְּסוּ פָּנַי בּשָׁה וּכְלִמָּה,
כִּי יָרֵאתִי פֶּן דְּבָרַי הָיוּ לוֹ לְטוֹרַח,
וָאֶדּוֹם עַד בּוֹאֵנוּ אֵצֶל הַנָּהָר.
וְהִנֵּה בָא לְנֶגְדֵּנוּ בַּסְּפִינָה
זָקֵן יָשִׁישׁ, וּשְׂעָרוֹ לָבָן, וַיִּצְעַק:
אוֹי לָכֶם נַפְשֵׁי אַנְשֵׁי רֶשַׁע!
אַל תְּקַוּוּ לִרְאוֹת הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם.
אֲנִי בָאתִי לְהַעֲבִירְכֶם אֶל הָעֵבֶר הָאַחֵר,
מְקוֹם אוֹפֶל עוֹלָמִים בָּחוֹם וּבַקֹּר,
וְאַתָּה הָעוֹמֵד וְעוֹדְךָ חַי,
סוּר מֵאֵלֶּה, אֲשֶׁר כְּבָר מֵתוּ;
וּבִרְאוֹתוֹ כִּי אֵינֶנִּי נוֹסֵעַ,
אָמַר (לִי): בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת וּבְחוֹף אַחֵר
תָּבוֹא לַעֲבוֹר אֶל הַשָּׂפָה הַזֹּאת, וְלֹא הֵנָּה,
וּסְפִינָה קַלָּה מִזֹּאת תְּבִיאֶךָ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: קָרוֹנְטֵי, אַל יִחַר אַפֶּךָ;
זֶה רְצוֹן מִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ,
וְאַל תּוֹסִיף לִשְׁאוֹל עוֹד.
וַיִּדֹּם חוֹבֵל הַמַּיִם הַשְּׁחוֹרִים,
אֲשֶׁר פָּנָיו מְלֵאֵי שֵׂעָר כַּצֶּמֶר,
וּסְבִיבוֹת עֵינָיו כִּידוֹדֵי אֵשׁ.
אַךְ הַנְּפָשׁוֹת עֲיֵפוֹת וַעֲרֻמּוֹת
הִלְבִּינוּ פְנֵיהֶן, וַיַּחַרְקוּ שֵׁן,
כְּשָׁמְעָן דְּבָרָיו הָאַכְזָרִים.
וַיְקַלְלוּ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֶת אֲבוֹתָן,

אֶת זֶרַע אָדָם, אֶת מְקוֹם מוֹלַדְתָּן,
אֶת מְקוֹר זַרְעָן, וְאֶת צֶאֱצָאֵיהֶן,
וְאַחַר סָרוּ כֻלָּנָה בִּבְכִי אֶל שְׂפַת הָרֶשַׁע.
מוֹעֵד לְכָל לֹא יְרֵא אֱלֹהִים.
וְקַרְנֻטֵּי הַשָּׂטָן בְּנַחֲלֵי־אֵשׁ יוֹצְאִים מֵעֵינָיו,
קוֹרֵץ לָהֶן וּמְקַבְּצָן,
וְאֶת הַמִּתְרַפּוֹת בְּמִשּׁוֹטוֹ יַכֶּה.
כַּאֲשֶׁר בִּימֵי הַסְּתָו יִבּוֹלוּ הֶעָלִים אֶחָד לְאֶחָד,
עַד כִּי הָעֵץ
יָשִׁיב אֶל הָאֲדָמָה כָּל חֲלִיצוֹתָיו;
כֵּן רִשְׁעֵי בְּנֵי אָדָם
מְמַהֲרִים אֶחָד לְאֶחָד לַעֲבוֹר אֶת הַמַּעֲבָר,
סָרִים אֶל־אֶצְבָּעוֹ, כַּצִּפֳּרִים, יוֹרְדֵי רֶשֶׁת אֶל קוֹל רַעַם,
תֵּרַדְנָה עַל גַּלֵּי הַשִּׁיחוֹר,
וּבְטֶרֶם עֲלוֹתָן הָעֵבֶר הַלָּזֶה,
מַחֲנֶה שֵׁנִי בְּעֵבֶר מִזֶּה מְקֻבָּץ,
וַיַּעַן מוֹרִי הַצַּדִּיק: בְּנִי,
הַמֵּתִים בַּחֲרוֹן אַף אֱלֹהִים
בָּאִים כֻּלָּם פֹּה מִכָּל אֶרֶץ וּפִנָּה,
וְהֵמָּה חָשִׁים לַעֲבוֹר אֶת הַנָּהָר,
כִּי דִין אֵל עֶלְיוֹן דּוֹחֶה אוֹתָם,
וּמִפָּנָיו, פַּחְדָּם לְתַאֲוָה יֵהָפֵךְ,
נֶפֶשׁ צַדִּיק לֹא תַעֲבוֹר מִזֶּה מֵעוֹלָם:
וְאִם חָרָה אַף קַרְנֻטֵּי עָלֶיךָ,
עַתָּה תֵּדַע אֶת דְּבַר מַאֲמָרוֹ.
כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר, רָעֲשָׁה אֶרֶץ הָאֹפֶל
עַד מְאֹד, עַד לַבֶּהָלָה,

אֲשֶׁר בְּזַעַת פָּנַי עוֹד הַיּוֹם אֶזְכְּרֶנּוּ.
וַתַּעֲבוֹר רוּחַ בְּאֶרֶץ הַבָּכִי,
וְאוֹר בָּרָק יַאְדִּים,
וּנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה בִּי;
וָאֶפּוֹל כְּאִישׁ אֲשֶׁר תַּרְדֵּמָה אֲחָזַתְהוּ.

Digitized by Google

שִׁיר רְבִיעִי: גַּלְגַּל הַתֹּפֶת הָרִאשׁוֹן.

וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל, וְקוֹלוֹ שִׁבֵּר הַתַּרְדֵּמָה
אֲשֶׁר עָלַי, וָאִיקָץ
כְּאִישׁ אֲשֶׁר יְדַחֲקוּהוּ לְהָעִיר.
וָאֶשָּׂא עֵינַי, כַּאֲשֶׁר נָחוּ, סָבִיב, סָבִיב,
וָאֶעֱמֹד עַל רַגְלַי, וָאַבִּיטָה,
לִרְאוֹת אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי שָׁמָּה.
וָאֵדַע כִּי הָיִיתִי עַל שְׂפַת
עֵמֶק הַהִנֹּם, עֵמֶק שְׁאוֹל,
בְּתוֹכוֹ תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה, קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף.
מַעֲמַקִּים כֻּלּוֹ, עָנָן וַעֲרָפֶל,
וְחִנָּם נִלְאֲתָה עֵינִי בָם,
לֹא רָאִיתִי מְאוּמָה.
וְאִישׁ הַשִּׁיר אָמַר לִי, וּפָנָיו יֶחֱוָרוּ:
עַתָּה נֵרֵד מַטָּה בְּמַחֲשַׁכֵּי עוֹלָם.
אֲנִי אֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וְאַתָּה אַחֲרָי.
וַאֲנִי, כִּרְאוֹתִי מַרְאֵה פָנָיו, אָמַרְתִּי:
אֵיכָה אָבוֹא אָנֹכִי, אִם אַתָּה תִּפְחַד,
אֲשֶׁר הָיִיתָ לִי לְמִשְׁעָן בְּמוֹט רַגְלִי?
וְהוּא עָנָנִי: עַל צָרַת הַנְּשָׁמוֹת
אֲשֶׁר נִשְׁפְּטוּ מַטָּה, הִלְבִּינוּ פָנַי,
לֹא עַל הַפַּחַד, כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתָ,

הָבָה נֵרְדָה, כִּי רַב מִמֶּנּוּ הַדֶּרֶךְ.
וַיָּקָם וַיָּבוֹא, וְאִתּוֹ הֱבִיאָנִי
בַּגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן הַמַּקִּיף בְּאֵר שַׁחַת.
וָאָבִינָה, בְּהַטּוֹתִי אָזְנַי,
כִּי אֵין בְּכִי שָׁם, אַךְ קוֹל אֲנָחוֹת.
הַמַּרְעִיד הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ:
חַאת הָיְתָה לָהֶם, לֹא מִמִּשְׁפָּטִים,
כִּי אִם מִכְּאֵב לֵב הֶהָמוֹן הַהוּא עָצוּם וָרָב,
אֲנָשִׁים, וְנָשִׁים, וָטָף.
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב אָמַר לִי: מָה לֹא תִשְׁאַל
מִי הֵנָּה הַנְּפָשׁוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה?
וְעַתָּה, טֶרֶם תַּעֲבוֹר הָלְאָה, יָדוֹעַ תֵּדַע,
כִּי אֵלֶּה לֹא חָטְאוּ, וְאִם יֵשׁ בָּם חֶסֶד,
לֹא דַיָּם, כִּי מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק עֲלֵיהֶם, (Battesimo)
אֲשֶׁר הֵמָּה שַׁעַר הַדָּת אֲשֶׁר אַתָּה מַאֲמִין;
וְאִם הָיוּ בָאָרֶץ לִפְנֵי הַמָּשִׁיחַ, (Cristianesimo)
לֹא הֵטִיבוּ עָבְדָם אֶת הָאֱלֹהִים — וּבְתוֹכָם גַּם אָנִי.
וְהִנְנוּ כֻלָּנוּ בַּאֲבַדּוֹן עַל אוֹדוֹת מוּם זֶה, וְלֹא עַל עָוֹן אַחֵר.
וְאַךְ בְּזֹאת נִדּוֹנּוּ,
לִהְיוֹת מִתְאַוִּים בְּלִי תִקְוָה.
לִבִּי דָוַי עַד מְאֹד, כִּי יָדַעְתִּי
אֲשֶׁר אַנְשֵׁי־חַיִל
תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים בַּגַּלְגַּל הַזֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי, בְּחֶפְצִי לְחַזֵּק רוּחִי
בָּאֱמוּנָה הַמְנַבֶּרֶת כָּל שְׁגָגָה,
הַגִּידָה נָא לִי אַלּוּפִי וַאֲדוֹנִי:
הֲיָצָא יָצָא אִישׁ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה,

לַעֲלוֹת לִמְעוֹן אֹשֶׁר עוֹלָם,
בִּזְכוּתוֹ אוֹ בִזְכוּת אֲחֵרִים;
וְהוּא הֵבִין דִּבְרֵי חֲתוּמִים, וַיַּעַן:
אַחֲרֵי הֱיוֹתִי פֹה יָמִים אֲחָדִים,
רָאִיתִי גִבּוֹר וְנוֹרָא יוֹרֵד הֵנָּה,
וּפְאַר תְּשׁוּעָה עַל רֹאשׁוֹ,
וַיּוֹצִיא מִזֶּה נֶפֶשׁ (אָדָם) אָבִינוּ הָרִאשׁוֹן,
וְהֶבֶל בְּנוֹ, וְנֶפֶשׁ נֹחַ,
וּמֹשֶׁה הַמְחֹקֵק, וְעֶבֶד הַנֶּאֱמָן,
אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד,
יִשְׂרָאֵל, אֶת אָבִיו וִילָדָיו,
וְאֶת רָחֵל, אֲשֶׁר בָּהּ עָבַד עָבַד,
וַאֲחֵרִים רַבִּים, וַיַּעֲלֵם הַשָּׁמַיְמָה,
וְיָדוֹעַ תֵּדַע כִּי לִפְנֵיהֶם
אֵין נִשְׁמַת אָדָם אֲשֶׁר הָפְדֶּתָה.
וְלֹא חָדַלְנוּ מִלֶּכֶת בְּדַבְּרוֹ,
אַךְ עָבַרְנוּ בְתוֹךְ הַיַּעַר, לֹא יַעַר עֵצִים,
כִּי אִם יַעַר נְשָׁמוֹת.
וּבְעוֹד כִּבְרַת אֶרֶץ מֵרֹאשׁ הַמָּקוֹם,
רָאִיתִי אֵשׁ אֲשֶׁר אוֹרָהּ
גָּבְרָה אֶת מַאֲפַל שְׁאוֹל.
וְעוֹדֶנּוּ כִּמְעַט רְחוֹקִים,
אַךְ לֹא רַב, לְבִלְתִּי רְאוֹת,
כִּי אֲנָשִׁים נִכְבָּדִים בַּמָּקוֹם הַהוּא,
וַאֲנִי אָמַרְתִּי (לְמוֹרִי): אַתָּה הַמְכַבֵּד כָּל חָכְמָה וְכָל מְלָאכָה,
מִי הֵמָּה אֵלֶּה נֶחֱלַק לָהֶם כָּבוֹד,
וְהִבְדֵּל יִבָּדְלוּ מִזּוּלָתָם?

וְהוּא עָנָה אֵלַי: עַל שְׁאֵרִית שֵׁם טוֹב
אֲשֶׁר לָהֶם בְּאֶרֶץ הַחַיִּים,
מָצְאוּ חֵן גַּם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, וּמְרוֹמָמִם כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ.
וְהִנֵּה קוֹל בְּאָזְנַי קוֹרֵא:
„הָבוּ כָבוֹד לַמְשׁוֹרֵר הָעֶלְיוֹן;
נַפְשׁוֹ אֲשֶׁר הָלְכָה לָהּ, הִנֵּה שָׁבָה (אֵלֵינוּ)"
וְכַעֲמוֹד הַקּוֹל, רָאִיתִי אַרְבַּע רוּחוֹת
גְּדוֹלוֹת בָּאוֹת לִקְרָאתֵנוּ;
וּמַרְאֵה פְנֵיהֶם לֹא דָוֶה, וְלֹא שָׂמֵחַ.
וּמוֹרִי הֶחָסִיד אָמַר לִי:
הַבִּיטָה אֶת אֲשֶׁר חֶרֶב בְּיָדוֹ,
הַהוֹלֵךְ כַּמֶּלֶךְ לִפְנֵי הַשְּׁלוֹשָׁה:
הוּא אוֹמֵירוֹ הַמְשׁוֹרֵר הָעֶלְיוֹן,
וְהַשֵּׁנִי אוֹרָצִיוֹ מֵהַמּוֹשְׁלִים (Satiro)
הַשְּׁלִישִׁי אוֹוִידִיוֹ, וְהָאַחֲרוֹן לוּקָנוֹ
כִּי לְכֻלָּם יָאֶה שֵׁם
אֲשֶׁר הִזְכִּיר הַקּוֹרֵא רִאשׁוֹנָה;
נָתְנוּ לִי כָבוֹד וְהֵיטִיבוּ עָשׂוֹ.
וְכֵן רָאִיתִי הִקָּבֵץ בְּנֵי הַמִּדְרָשׁ
אֲשֶׁר לְשַׁר הַשִּׁיר הַנִּשְׂגָּב,
עַל רֵעָיו יַגְבִּיהַּ עוּפוֹ כַּנֶּשֶׁר.
וַיְהִי אַחֲרֵי דַבְּרָם מְעַט בֵּינֵיהֶם,
פָּנוּ אֵלַי, וַיִּשְׁאֲלוּ לִי לְשָׁלוֹם,
וַיִּחַךְ מוֹרִי עַל אֵלֶּה (עַל הַכָּבוֹד אֲשֶׁר נָתְנוּ לִי).
וְעוֹד גְּדוֹלָה מִזֶּה כִּבְּדוּנִי,
כִּי נָתְנוּ לִי לָבוֹא בְּמַחֲנָם,
וַאֲנִי הָיִיתִי הַשִּׁשִּׁי בַּעֲדַת חֲכָמִים כָּאֵלֶּה.

Digitized by Google

כֵּן הָלַכְנוּ עַד הַבְּעֵרָה,
וַנְּדַבֵּר בִּדְבָרִים, אֲשֶׁר עַתָּה עֵת לִשְׁתּוֹק,
כַּאֲשֶׁר שָׁם עֵת לְדַבֵּר.
וַנָּבוֹא עַד רַגְלֵי אַרְמוֹן נִשְׂגָּב,
מוּקַף חוֹמָה גְבוֹהָה שִׁבְעָתַיִם,
וְנָהָר טוֹב יְסוֹבְבֶנְהוּ.
עֲבַרְנוּ אוֹתוֹ כַּיַּבָּשָׁת,
וּבְשִׁבְעָה שְׁעָרִים בָּאתִי עִם הַחֲכָמִים הָאֵלֶּה,
עַד בּוֹאֵנוּ בִנְאוֹת דֶּשֶׁא רָטוֹב,
שָׁמָּה הָיוּ אֲנָשִׁים, וְעֵינֵיהֶם כְּבֵדוֹת,
נְשׂוּאֵי פָנִים הֵמָּה עַד מְאֹד,
מְדַבְּרִים מְעַט, וּבְקוֹל נָעִים.
וַנָּסוֹג אֶל עֵבֶר אֶחָד.
בְּנָוֶה רָחָב וָרָם כֻּלּוֹ אוֹרָה,
וּמִשָּׁם נָקֵל לָנוּ רְאוֹתָם כֻּלָּם.
וּבְעָמְדִי שָׁמָּה עַל יֶרֶק הָעֵשֶׂב,
הֶרְאוּנִי הַנְּשָׁמוֹת הָרוֹמְמוֹת,
אֲשֶׁר עוֹד אֶעֱלוֹזָה בְּזָכְרִי כִּי רְאִיתִים.
רָאִיתִי אֶת אֵלֶיקְטְרָה, עִם רֵעִים רַבִּים,
וְהִכַּרְתִּי בְתוֹכָם אֶת אֵיטוֹרֵי וְאֶת אֵינֵיהַ,
וְקֵיסָר חָלוּץ צָבָא, אֲשֶׁר עֵינֵי נֶשֶׁר עֵינָיו. (Cesare) (Grifagni)
אֶת קָמִילָה רָאִיתִי, וְאֶת פַּנְטֶסִּילֵיהַ
מִצַּד אַחֵר, וְרָאִיתִי אֶת לָטִינוֹ הַמֶּלֶךְ,
הַיּוֹשֵׁב שָׁם אֶת לָבִינְיָה בִּתּוֹ.
רָאִיתִי אֶת בְּרוּטוֹ, אֲשֶׁר גֵּרֵשׁ טַרְקְוִינִיּוֹ (הַמֶּלֶךְ)
אֶת לוּקְרֶיצְיָה, אֶת יוּלְיָה, אֶת מַרְצִיָּה, וְאֶת קוֹרְנֵילְיָה.
וְאֶת סָלָדִינוֹ הַיּוֹשֵׁב לוֹ לְבַדּוֹ.

וּכְנָשְׂאִי עוֹד מְעַט אֶת עֵינַי,
רָאִיתִי שַׂר כָּל־יוֹדְעֵי חָכְמָה (אֲרִיסְטוֹטֵילֵי)
יוֹשֵׁב בַּעֲדַת פִילוּסוֹפִים,
כֻּלָּם יְהַלְלוּהוּ, וְכֻלָּם יְכַבְּדוּהוּ.
שָׁם רָאִיתִי סוֹקְרָטֵי, וּפְלָטוֹנֵי,
הַקְּרוֹבִים אֵלָיו,
דֵּימוֹקְרִיטוֹ, אֲשֶׁר לִמֵּד, כִּי תֵבֵל מִקְרֶה הוּא,
דִּיוֹנֵיסֵי, אֲנַסַגּוֹרָה, וְטָלֵיטֵי,
אֵמְפֵּידוֹקְלֵי, אֵירַקְלֵיטוֹ, וְזֵינוֹנֵי.
וְרָאִיתִי הֶחָכָם הֶחָרוּץ אֲשֶׁר קִבֵּץ בְּסִפְרוֹ תָּאֳרֵי הַדְּבָרִים;
הוּא דִּיוֹסְקוֹרִידֵי; וְאֶת אוֹרְפֵּיאוֹ רָאִיתִי,
וְטוּלְיוֹ, וְלִינוֹ, וְסֵינֵיקָה, מְלַמֵּד מוּסָר,
אוּקְלִידֵי, יוֹדֵעַ חָכְמַת הַמִּדִּידָה, וְטוֹלוֹמֵיאוֹ (Geometra)
אִיפּוֹקְרָטֵי, אָבִיצֵנָה, וְגָלֵינוֹ,
וְאָבֵירוֹאֵי, אֲשֶׁר כָּתַב אֶת בֵּאוּרוֹ הַגָּדוֹל,
אָמְנָם לֹא אוּכַל הַזְכִּיר אֶת כֻּלָּם,
כִּי אוֹרֶךְ הַמְּלָאכָה (אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בְלִבִּי) יְדַחֲקֵנִי,
וּפְעָמִים רַבּוֹת לֹא יַשִּׂיגוּ דְבָרַי אֶת רוֹב הַמַּעֲשֶׂה.
וְעַתָּה עֲדַת הַשִּׁשָּׁה לִשְׁנַיִם נֶחֱלָקָה;
אַלּוּפִי הֶחָכָם נִהֲלַנִי בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת,
וָאֵצֵא מִמְּקוֹם מַרְגֵּעָה, לִמְקוֹם רַעַד,
וָאָבוֹא אֶל צַלְמָוֶת וְלֹא אוֹר.

שִׁיר חֲמִישִׁי: הַגַּלְגָּל הַשֵּׁנִי.

כָּכָה יָרַדְנוּ מִן הַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן
אֶל הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר מַעְגָּלוֹ צַר מִמֶּנּוּ,
רַק הַכְּאֵב בּוֹ גָּדוֹל, כִּי מִן יִסּוּרִים יִזְעָקוּ.
שָׁם יוֹשֵׁב מִינוֹסֵי, וּפָנָיו אַדִּירִים, וְשִׁנָּיו חוֹרֵק;
עַל סַף הַפֶּתַח יַחְקוֹר הַפּוֹשְׁעִים,
גּוֹזֵר דִּינָם וְשׁוֹלְחָם לְפִי אָזְרוֹ,
כִּי כֵן דַּרְכּוֹ: בְּבוֹא לְפָנָיו הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת,
מִתְוַדָּה הִיא אֶת עֲוֹנוֹתֶיהָ,
וְהוּא, הַמֵּבִין עָוֹן עָוֹן וְדִינוֹ,
יוֹדֵעַ אֵיזֶה מְקוֹם הַתֹּפֶת נָאֶה לָהּ,
וְאוֹזֵר נַפְשׁוֹ בִּזְנָבוֹ פְּעָמִים בְּמִסְפָּר,
כְּמִסְפַּר הַגַּלְגַּל אֲשֶׁר יָרֹד תּוֹרֵד.
רַבּוֹת נְפָשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת לְפָנָיו תָּמִיד,
וְהוֹלְכוֹת אַחַת אַחַת לָדַעַת מִשְׁפָּטָן,
וּכְמוֹ דִבְּרוּ וְשָׁמְעוּ, הָפוֹךְ תֵּהָפַכְנָה מַטָּה.
וַיְהִי כִּרְאוֹת מִינוֹסֵי אוֹתִי,
וַיִּטֹּשׁ מְלַאכְתּוֹ הַגְּדוֹלָה וַיֹּאמַר:
אַתָּה הַבָּא אֶל מְעוֹן הַכְּאֵבִים הַזֶּה,
הַבִּיטָה אֵיךְ תָּבוֹא, וְעַל מִי תִּשָּׁעֵן,
אַל יַסִּית אוֹתְךָ רוֹחַב שַׁעַר מְבוֹאוֹ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: מַה זֶּה תִּצְעַק?

אַל תִּמְנַע לֶכְתּוֹ, אֲשֶׁר נִגְזַר בַּשָּׁמַיִם;
זֶה רְצוֹן אֲשֶׁר יָכוֹל עֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ, (V. 3. 95)
וְאַל תּוֹסֵף לִשְׁאוֹל עוֹד.
עַתָּה הֵחֵלּוּ לָבוֹא בְּאָזְנַי קוֹלוֹת הַכְּאֵב,
עַתָּה בָּאתִי אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר שָׁם בְּכִי גָדוֹל וָמַר שָׁמַעְתִּי,
אֶל מָקוֹם בְּלִי כָל־אוֹר,
נַהֲמָתוֹ כְּנַהֲמַת יָם בִּסְעָרָה,
כַּאֲשֶׁר רוּחוֹת שׁוֹנוֹת יְגָרְשׁוּהוּ.
וְסַעַר הָאֲבַדּוֹן, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁבּוֹת לְעוֹלָם,
סוֹחֵב הַנְּפָשׁוֹת בְּזַעְפּוֹ,
וְהוֹפְכָן, וּמַכֶּה אֹתָהֶן בְּעָמָל וְלַחַץ.
וּבְהַגִּיעָן אֶל הַפֶּרֶץ
תִּרְבֶּה הַצְּעָקָה, בְּכִי, וָנֶהִי,
וְנַדֵּף תְּגַדֵּפְנָה אֶת שֵׁם אֱלֹהִים.
וָאֵדַע כִּי אֶל דִּין זֶה נָדוֹנוּ
כָּל אֲשֶׁר חָטָא בִּבְשָׂרוֹ,
וַאֲשֶׁר הָלַךְ בִּשְׁרִירוּת תַּאֲוָתוֹ.
(Stornello) וּכְמוֹ בִּימֵי הַקֹּר יִנָּשְׂאוּ סִיסִים בְּכַנְפֵיהֶם,
וְהָלוֹךְ יֵלְכוּ בְּמַחֲנֶה גָדוֹל וְכָבֵד,
כֵּן הַסְּעָרָה הָדְפָה אֶת נַפְשׁוֹת הַחַטָּאִים,
וַתִּשָּׂא אֹתָהֶן הֵנָּה וָהֵנָּה, מַטָּה וָמַעְלָה,
וְאֵין לָהֵנָּה נֶחָמָה, כִּי לֹא יְקַוּוּ לָעַד
לִמְנוּחָה, וְגַם לֹא לְהַמְעִיט עָנְיִ.
(Gru) וְכַעֲגוּרִים יֵלְכוּ הָלוֹךְ וְהֵילִיל,
בְּלֶכְתָּם עַל פְּנֵי שָׁמַיִם בְּטוּר אָרוּךְ,
כֵּן רָאִיתִי נְשָׁמוֹת דְּחוּפוֹת

מֵאֵת הַסַּעַר הָלוֹךְ וּבָכֹה,
וָאוֹמַר: מוֹרִי, מִי הֵנָּה
הַנִּדְכָּאוֹת שָׁם בָּעֲרָפֶל?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: הָרִאשׁוֹנָה מֵאֵלֶּה
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ,
הָיְתָה מַלְכָּה
מוֹשֶׁלֶת עַל לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת;
הִיא הִרְבְּתָה תַזְנוּתֶיהָ, עַד כְּתוֹב בְּתוֹרָתָהּ:
כָּל הַנִּרְצָה מֻתָּר;
לְכַסּוֹת אֶת בֹּשֶׁת נִאוּפֶיהָ;
הִיא סֶמִירָמִידֵי, אֲשֶׁר סִפְּרוּ עָלֶיהָ,
אֲשֶׁר מַלְכָּה תַּחַת נִינוֹ אִישָׁהּ,
וּמַלְכוּתָהּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הַשּׁוּלְטָן מוֹשֵׁל הַיּוֹם,
הַשֵּׁנִית הִיא (דִּידוֹנֵי) אֲשֶׁר הָרְגָה אֶת נַפְשָׁהּ מֵאַהֲבָה,
וַתָּפֵר בְּרִיתָהּ אֶת סִיכֵאוֹ אַחֲרֵי מוֹתוֹ;
וְאַחֲרֶיהָ קְלֵיאוֹפַּטְרָה אֵשֶׁת הַזִּמָּה.
רָאִיתִי אֶת אֵילֵנָה, אֲשֶׁר בַּעֲדָהּ
שָׁנִים רַבּוֹת וְרָעוֹת עָבְרוּ עַל הָאָרֶץ
וְאֶת אָכִילֵי הַגָּדוֹל רָאִיתִי,
גַּם הוּא נִלְחַם אֶת הָאַהֲבָה עַד מָוֶת.
וּפָּרִידֵי וּטְרִיסְטָנוֹ רָאִיתִי, וְרַבִּים מֵאֶלֶף הֶרְאָנִי,
וְקָרָא אֹתָהֶן בְּשֵׁם, אֲשֶׁר כֻּלָּם מִן הַחֵשֶׁק מֵתוּ.
כְּשָׁמְעִי אֶת אַלּוּפִי קוֹרֵא בְשֵׁם
הַנָּשִׁים וְהַנְּגִידִים מִימֵי קֶדֶם,
הָמוּ מֵעַי לָהֶם, וָאֶהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם.
וָאַעַן וָאֹמַר: אַתָּה הַמְשׁוֹרֵר,
מְאֹד יִיטַב לִי דַּבֵּר אֶל שְׁתֵּי הַנְּפָשׁוֹת הָאֵלֶּה,

הַהוֹלְכוֹת יַחְדָּיו, אֲשֶׁר בְּעֵינַי קַלּוֹת לִפְנֵי הָרוּחַ הַסּוֹעֵר.
וְהוּא הֵשִׁיב לִי דָבָר לֵאמֹר: כַּאֲשֶׁר תִּקְרַבְנָה אֵלֵינוּ,
הֵעָתֵר לָהֵנָּה, בְּשֵׁם אַהֲבָה
אֲשֶׁר הֱבִיאָתֶם פֹּה, וּבָאוּ,
וַיְהִי כְּהַפְנוֹתָם הָרוּחַ לִקְרָאתֵנוּ,
הֲרִימוֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא: „הוֹי עֲצֻבוֹת רוּחַ,
בּוֹאֵינָה עָדֵינוּ, לְדַבֵּר אִתָּנוּ, אִם אֵין לָכֵן מַעְצוֹר.“
כְּיוֹנִים נִקְרָאוֹת מֵאֵת רַחֲמֵי בְנֵיהֶן,
תְּעוֹפֶפְנָה בַשָּׁמַיִם, וְכַנְפֵיהֶן פְּרוּשׂוֹת,
לָבוֹא קֵן חֶמְדָּתָן, וְתִתְחַלַּפְנָה כֹּחַ מֵאַהֲבָה,
כֵּן מִתּוֹךְ הַגְּדוּד אֲשֶׁר בּוֹ דִּידוֹנִי,
יָצְאוּ הֵמָּה, וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הָעֲרָפֶל,
לָבוֹא אֵלֵינוּ, כִּי יְדִידוּת קוֹלִי עוֹרְרָתָם;
(וַיֹּאמְרוּ): שְׁמָעֵנוּ, בֶּן אָדָם מְלֹא חֵן וְטוֹב לֵב,
הַמְבַקֵּר בְּתַחְתִּיּוֹת אֹפֶל
אֶת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר דָּמָם לָאָרֶץ שָׁפַךְ;
לוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָיָה אוֹהֵב לָנוּ,
כִּי עַתָּה הִתְפַּלַּלְנוּ אֵלָיו בְּעַד שְׁלוֹמֶךָ,
יַעַן הָמוּ מֵעֶיךָ עַל רֹב עָנְיֵנוּ.
דַּבֵּר נָא כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ לָדַעַת, אוֹ לְדַבֵּר,
וְהִנְנוּ נְכוֹנִים לְהַקְשִׁיב וְלַעֲנוֹת אֲלֵיכֶם,
בְּעוֹד הָרוּחַ כְּמוֹ עַתָּה שׁוֹתֵק.
אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי עַל חוֹף הַיָּם
אֲשֶׁר יֵרֵד שָׁם נְהַר פֹּה
אֶת נַהֲרוֹתָיו, וְשָׁמָּה יָנוּחַ מִמְּרוּצָתוֹ.
הַחֵשֶׁק, אֲשֶׁר יִדְבַּק מַהֵר בְּלֵב טוֹבִים,
הִשִּׁיא נֶפֶשׁ רֵעִי זֶה לַחֲשׁוֹק בְּגוּף הַיָּפָה

Digitized by Google

אֲשֶׁר לֻקַּח מִמֶּנִּי, וְעוֹד חָרָה לִּי עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֻקָּח;
הַחֵשֶׁק, הַמַּדִּיחַ נֶאֱהָב לֶאֱהוֹב אוֹהֲבוֹ,
הֶחֱזִיק בִּי, וַתִּבְעַר בִּי אַהֲבָה עַזָּה עָלָיו.
עַד כִּי עוֹד הַיּוֹם לֹא תַעַזְבֵנִי, וְעֵינֶיךָ רוֹאוֹת;
הָאַהֲבָה הֵבִיאָה שְׁנֵינוּ אֶל הַמָּוֶת בְּרֶגַע אֶחָד.
וַאֲשֶׁר הֲרָגָנוּ יָרֹד יֵרֵד בְּבוֹר קָיִן:״ (Caïna)
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֵינוּ.
וּכְשָׁמְעִי אֶת דִּבְרֵי הַנְּפָשׁוֹת הַנֶּעֱצָבוֹת הָהֵנָּה,
הִטֵּיתִי אֶת פָּנַי אַרְצָה, וָאֶשְׁתָּאֶה,
עַד אָמוֹר לִי הַמְשׁוֹרֵר: מַה תֶּהְגֶּה בִלְבָבְךָ?
וְכַאֲשֶׁר יָכֹלְתִּי פְּתוֹחַ פִּי, אָמַרְתִּי, אוֹיָה לִי,
מָה רַבּוּ מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם נְעִימוֹת, וּמַה גָּדְלָה תַּאֲוָתָם,
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֶת אֵלֶּה אֶל מְקוֹמָם!
וְאַחַר כֵּן פָּנִיתִי אֲלֵיהֶם, וָאוֹמַר:
פְּרַנְצִיסְקָה,
בְּגֹדֶל כְּאֵבֵךְ מַר לִי מַר
עַד שָׁפְכִי אֶת דִּמְעוֹתַי;
אַךְ אִמְרִי אֵלַי: בְּעֵת אַנְחוֹתֵיכֶם הַנְּעִימוֹת,
בְּאֵי זֶה אוֹת, וּבְאֵי זֶה דֶרֶךְ, גָּבְרָה בָכֶם הָאַהֲבָה,
עַד גְּלוֹת תְּשׁוּקָה אֲשֶׁר בְּכִלְיוֹתֵיכֶם?
וַתַּעַן: אֵין לָאָדָם מַכְאוֹב גָּדוֹל,
מִזְּכוֹר יְמֵי הַטּוֹבָה בְּעֵת צָרָה,
וְכֵן הוֹרָה מוֹרֵךְ (בּוֹאֶצְיוֹ);
אַךְ אִם חָפַצְתָּ
לָדַעַת שֹׁרֶשׁ אַהֲבָתֵנוּ,
אַגִּידָה, דַּבֵּר וְדָמוֹעַ.
וַיְהִי הַיּוֹם, לְהֵיטִיב לִבֵּנוּ,

קָרָאנוּ בַּסֵּפֶר קוֹרוֹת לַנְצִילוֹטוֹ, וּדְבַר אַהֲבָתוֹ
אֲשֶׁר הִשִּׂיאַתְהוּ, וַנִּהְיֶה לְבָדָד בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו:
פְּעָמִים רַבּוֹת, מִפְּנֵי אִמְרֵי הַסֵּפֶר,
נָשָׂאנוּ עֵינֵינוּ, וַיַּלְבִּינוּ פָּנֵינוּ;
וְאַךְ כְּרֶגַע אֶחָד נִצַּחְנוּ.
וַתְּהִי זֹאת, כַּאֲשֶׁר קָרָאנוּ בַּסֵּפֶר לֵאמֹר:
פִּיהָ הַנֶּחֱמָדָה נְשָׁקָה מֵאֵת פִּי אוֹהֵב גָּדוֹל כָּזֶה:
גַּם אוֹהֲבִי, אֲשֶׁר לֹא יִפָּרֵד מִמֶּנִּי לְעוֹלָם,
נִשֵּׁק אֶת פִּי בְּחִיל רַב.
מֵסִית וּמַדִּיחַ הָיָה גַם הַסֵּפֶר — וְגַם כּוֹתְבוֹ:
כִּי בַיּוֹם הַהוּא לֹא קָרָאנוּ בוֹ עוֹד.
בְּדַבֵּר אֵלֶּה אַחַת מִשְּׁתֵּי הָרוּחוֹת,
הַשֵּׁנִית בָּכֹה תִבְכֶּה, עַד כִּי בְּרַחֲמַי עֲלֵיהֶן
הִתְעַלַּפְתִּי עַד מָוֶת,
וְכִנְפֹל פֶּגֶר מֵת נָפַלְתִּי אָרְצָה.

שִׁיר שִׁשִּׁי: הַגִּלְגֻּל הַשְּׁלִישִׁי.

וַיְהִי בְשׁוּב רוּחִי בְקִרְבִּי, אֲשֶׁר אָזַל
מֵרַחֲמַי עַל שְׁנֵי הַיְבָמִים,
אֲשֶׁר מִלְאוּ לִבִּי מַכְאוֹב.
רָאִיתִי סָבִיב עָלַי מִכָּל־עֵבֶר וּפִנָּה
כַּאֲשֶׁר אֶפְנֶה, וְכַאֲשֶׁר אַבִּיט,
נְגָעִים חֲדָשִׁים, וּמְנֻגָּעִים אֲחֵרִים.
בַּגִּלְגֻּל הַשְּׁלִישִׁי אָנֹכִי; גִּלְגֻּל גֶּשֶׁם נֶצַח,
גֶּשֶׁם מְאֵרָה, קַר וְכָבֵד;
אֵינֶנּוּ מַחֲלִיף דַּרְכּוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ לְעוֹלָם.
אַבְנֵי בָרָד, מַיִם שְׁחוֹרִים, וָשָׁלֶג,
נִתָּכִים בִּמְקוֹם עֲרָפֶל,
וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ מִפְּנֵיהֶם.
שָׁם יוֹשֵׁב צֵירְבֵּירוֹ, חַיָּה אַכְזָרִית וּמְשֻׁנָּה,
גּוֹבֵחַ בְּשָׁלוֹשׁ גְּרוֹנוֹתָיו
עַל הֲמוֹן הַטְּבָעִים שָׁמָּה.
עֵינָיו אֲדֻמּוֹת, וּזְקָנוֹ מָשׁוּחַ וְשָׁחוֹר,
בִּטְנוֹ רָחָב, וְצִפָּרְנַיִם לְאֶצְבְּעוֹתָיו,
מַכֶּה וּפוֹצֵעַ הַחוֹטְאִים, מַפְשִׁיט וּמְנַתֵּחַ
הֵם יֶהֱמוּ כַּכְּלָבִים מִפְּנֵי הַגֶּשֶׁם,
יִטּוּ עַל צֵלָע אַחַת, לְהָגֵנָּה בְּצֵלַע הָאַחֶרֶת,
וּפְעָמִים רַבּוֹת יִתְהַפְּכוּ הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה.

כַּאֲשֶׁר צִירְבַּרוֹ, הַנָּחָשׁ הַגָּדוֹל, רָאָה בָנוּ,
וַיִּפְתַּח אֶת שְׁלוֹשׁ פִּיפִיּוֹתָיו, הֶרְאָנוּ אֶת שִׁנָּיו,
וְאֵין אֶחָד מֵאֵבָרָיו לֹא יֶחֱרַד:
וְאַלּוּפִי פָּרַשׂ כַּפָּיו
וַיִּקַּח מְלוֹא חָפְנָיו עֲפַר הָאָרֶץ,
וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אֶל תּוֹךְ גְּרוֹנוֹתָיו הַמִּתְאַוּוֹת.
כְּכֶלֶב נוֹבֵחַ בְּכָסְפּוֹ לִטְרוֹף,
וּבְאָכְלוֹ יִשְׁקֹט; וְכָל־לִבּוֹ לְטַרְפּוֹ,
וְאַף עָלָיו נִלְחָם,
כֵּן שָׁכְכוּ פְּנֵי הַשָּׂטָן צִירְבֵּירוֹ הַמַּשְׁחָתִים,
אֲשֶׁר בְּקוֹלוֹ תְּצִלֶּינָה אָזְנֵי הַנְּפָשׁוֹת,
הַצּוֹעֲקוֹת: מִי יִתְּנֵנוּ חֵרְשִׁים!
נַחְנוּ עָבַרְנוּ, מִתְהַלְּכִים עַל הַנְּפָשׁוֹת
מִכֵּי הַגֶּשֶׁם הַכָּבֵד, וְנָשָׂם פְּעָמֵינוּ
עַל תְּמוּנוֹת גּוּפָם כִּי תֹהוּ הֵמָּה.
שָׁכְבוּ לָאָרֶץ כֻּלָּם,
זוּלָתִי אֶחָד מֵהֶם קָם לָשֶׁבֶת,
בִּרְאוֹתוֹ עָבַרְנוּ לְפָנָיו,
וַיֹּאמֶר לִי: אַתָּה הַמּוּבָא בַּתֹּפֶת הַזֶּה,
הַכִּירֵנִי אִם תּוּכַל
כִּי בְטֶרֶם מוֹתִי נוֹלַדְתָּ;
וַאֲנִי עָנִיתִי: אוּלַי זַעַף פָּנֶיךָ
הוֹצִיא תָּאֳרְךָ מִלִּבִּי,
וְנִרְאָה אֵלַי כַּאֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא רְאִיתִיךָ;
לָכֵן אֱמוֹר נָא לִי מִי אַתָּה, הַיּוֹשֵׁב
בִּמְקוֹם כְּאֵב וְדִין רַע כָּזֶה,
כִּי אִם יֵשׁ כְּאֵב גָּדוֹל מִמֶּנּוּ, נִתְעָב מִזֶּה אֵין

Digitized by Google

וְהוּא עָנָה אֵלַי: בְּעִירְךָ מְלֵאתִי קִנְאָה,
כְּשַׂק מָלֵא עַל כָּל־נְדוֹתָיו,
שָׁם נוֹלַדְתִּי, וְהָיִיתִי כָּל יְמֵי חַיָּי.
אַתֶּם בְּנֵי עִירִי קְרָאתֶם אוֹתִי צִיאָקוֹ;
כִּי זוֹלֵל הָיִיתִי; וּבַחֵטְא הַזֶּה,
הִנְנִי נָדוֹן בַּמַּיִם, כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רוֹאוֹת.
לֹא אָנֹכִי לְבַדִּי יוֹשֵׁב הֵנָּה,
כִּי גַם לְכָל אֵלֶּה שְׁפָטִים כָּמוֹנִי עַל חֵטְא זֶה.
וְלֹא הוֹסִיף לְדַבֵּר.
אֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: צִיאָקוֹ, אַנְחָתְךָ
תֵּרַע לִי עַד מְאֹד, עַד הוֹרִיד דִּמְעַת מֵעֵינַי;
אַךְ הַגִּידָה נָּא לִי, אִם יָדַעְתָּה,
מָה אַחֲרִית תִּהְיֶה לְתוֹשָׁבֵי עִיר הַמַּחְלְקוֹת,
וְאִם יֵשׁ צַדִּיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר; וְעוֹד אֱמוֹר אֵלַי,
מָה הַסַּב הָרִיב הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ?
וְהוּא אָמַר לִי: אַחֲרֵי מְדָנִים רַבִּים
יַגִּיעוּ עַד שְׁפָךְ־דָּם, וּמַטֵּה הַלְּבָנִים (Ibiänchi)
יְגָרֵשׁ אֶת מַטֵּה צָרוֹ בְּשֶׁבֶר גָּדוֹל.
וּבְעוֹד שָׁלֹשׁ שָׁנִים הוּא יִפּוֹל,
וְגָבַר אוֹיְבוֹ, בְּיַד גֶּבֶר
אֲשֶׁר עַתָּה חֲלַקּוֹת בְּפִיהוּ.
יָמִים רַבִּים תָּרוּם קַרְנוֹ
וְעִנָּה אֶת צוֹרְרֵיהֶם בְּסִבְלוֹתָיו,
בְּלִי תֵת לֵב אֶל בִּכְיוֹ, וְאֶל כְּאֵב בָּשְׁתּוֹ.
שְׁנַיִם הֵמָּה צַדִּיקִים, אַךְ אֵין מַקְשִׁיב לְתוֹכְחוֹתָם,
וּשְׁלֹשָׁה הֵמָּה הַשְּׁבִיבִים, אֲשֶׁר אֶת הַלְּבָבוֹת הִבְעִירוּ:
הַגַּאֲוָה, הַקִּנְאָה, וְהַבֶּצַע.

וַיְחַדֵּל לְדַבֵּר דְּבָרָיו הַמָּרִים.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַחֲלַי
כִּי תְגַלֶּה עוֹד אָזְנִי,
וְנָתַתָּ לִּי עוֹד מַתַּת דְּבָרֶיךָ:
פָּרִינָטָה, טֵיגָּאיוֹ, הַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם,
יַעֲקֹב רוּסְטִיקוּצִּי, אָרִיגוֹ, וּמוּסְקָה,
וַאֲחֵרִים אֲשֶׁר שָׂמוּ לִבָּם לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ מִישׁוֹר,
אַיָּם? וַעֲשֵׂה נָא אֲשֶׁר אֶרְאֵם, כִּי רַב חָפַצְתִּי לָדַעַת,
אִם יִתְעַנְּגוּ בַּמְּרוֹמִים, אוֹ בִּמְרוֹמֵי שְׁאוֹל הֵמָּה.
וְהוּא עָנָנִי: בְּתוֹךְ הַנְּפָשׁוֹת הַיּוֹתֵר מְעֻנּוֹת הֵמָּה,
כִּי בַּעֲבוּר חֲטָאִים שׁוֹנִים הֶעֱמִיקוּ לִנְפּוֹל;
אִם תַּשְׁפִּיל לָרֶדֶת תּוּכַל לִרְאוֹתָם.
אַךְ עַל זֹאת אֲחַלֶּה פָּנֶיךָ, כִּי בְשׁוּבְךָ אֶל אֶרֶץ הַחַיִּים,
וְהִזְכַּרְתַּנִי לָהֶם: דַּבֵּר לֹא עוֹד אֲדַבֵּרָה,
וְגַם דָּבָר לֹא אֲשִׁיבְךָ.
הֵיט עֵינָיו הַיְשָׁרוֹת, וַתִּהְיֶינָה לִמְעֻקָּלוֹת,
הִבִּיט בִּי עוֹד מְעַט, וַיִּכֹּף רֹאשׁוֹ,
וַיִּתְנַפֵּל כְּמוֹ הַחֲטָאִים רֵעָיו.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: זֶה לֹא יָקִיץ עוֹד,
עַד הִשָּׁמַע קוֹל תְּרוּעַת הַמַּלְאָךְ,
כְּבוֹא הַשַּׁלִּיט אֲשֶׁר יָקוּם לָהֶם לְאוֹיֵב:
בַּיּוֹם הַהוּא כָּל אֶחָד מֵהֶם יַשִּׂיג אֶת קִבְרוֹ הַמַּר,
וּבְשָׂרוֹ יַעֲלֶה עָלָיו שֵׁנִית וְשָׁבָה לוֹ תְמוּנָתוֹ,
וְשָׁמַע אֶת רַעַם דִּינוֹ, אֲשֶׁר יַעֲמוֹד לְעוֹלָם וָעֶד.
כָּכָה עָבַרְנוּ לְאַט לְאָט בֵּין הֲמוֹן הַנְּפָשׁוֹת
מְגֹאָלוֹת בַּגֶּשֶׁם,
וַנְּדַבֵּר דָּבָר עַל מִשְׁפַּט חַיֵּי נֶצַח.

Digitized by Google

וָאֶשְׁאַל מִמּוֹרִי לֵאמֹר: הוֹרֵנִי נָא; יִסּוּרִים אֵלֶּה,
הֲיִרְבּוּ הֵמָּה אַחַר יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא,
אוֹ יִמְעָטוּ, אוֹ יִהְיוּ קָשִׁים כַּיּוֹם הַזֶּה?
וְהוּא עָנָנִי: זָכוֹר אֶת תּוֹרַת חָכְמָתֶךָ (כְּסֵפֶר אֲרִיסְטוֹטֵילֵי)
אֲשֶׁר יָדַעְתָּ, כִּי הַפֹּעַל הַשָּׁלֵם
יָחוּשׁ יוֹתֵר, גַּם הַטּוֹב, וְגַם הָרָע.
וְגַם כִּי הָאֲרוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַגִּיעוּ לְעוֹלָם עַד שְׁלֵמוּת אֱמֶת,
נְכוֹנִים הֵם לִהְיוֹת שְׁלֵמִים אָז יוֹתֵר מֵעַתָּה.
וַנָּסָב וַנֵּלֶךְ כָּל־הַנָּתִיב הַהוּא,
וּבְלֶכְתֵּנוּ דִּבַּרְנוּ עוֹד רַבּוֹת אֲשֶׁר לֹא אַגִּידֵם,
וַנָּבוֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם הַמּוֹרָד,
וּבַגַּלְגַּל הַהוּא מָצָאנוּ פְּלוּטוֹ הַצּוֹרֵר הַגָּדוֹל.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁבִיעִי: הַגַּלְגַּל הָרְבִיעִי.

„הוֹי שָׂטָן! הוֹי שָׂטָן הָאַלּוּף! *(Papa Satan!)*
עָנָה פְּלוּטוֹ בְּקוֹל קָשֶׁה,
וְהֶחָכָם הַמֵּטִיב יוֹדֵעַ כָּל־דָּבָר,
אָמַר אֵלַי לִתְמוֹךְ אֶת לִבִּי: אַל תְּבַהֶלְךָ פַּחְדְּךָ
כִּי בְּכָל־יְכָלְתּוֹ
לֹא יִמְנַע מִמְּךָ לָרֶדֶת הַסֶּלַע
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֶל אֲשֶׁר לוֹ פָּנִים עָבִים,
וַיֹּאמַר: דֹּם לְךָ זְאֵב אָרוּר,
כַּלֵּה בְקִרְבְּךָ אוֹתְךָ, וַחֲרוֹן אַפֶּךָ;
כִּי לֹא בְלִי סִבָּה לֶכְתֵּנוּ בִּמְקוֹם הָאֹפֶל;
הֲלֹא זֶה רְצוֹן מְרוֹמִים, שֶׁשָּׁם (הַמַּלְאָךְ) מִיכָאֵל
אֲשֶׁר נָקַם אֶת אֵל מִפּוֹשְׁעִים הַגֵּאִים.
כְּנֵס פָּרוּשׂ מֵאֵת הָרוּחַ
יִגָּלֵם וְנָפַל, בְּהִשָּׁבֵר הַתֹּרֶן,
כֵּן נָפְלָה אַרְצָה חַיַּת הָאַכְזָרִי
וַנַּחְנוּ יָרַדְנוּ לַמְּעָרָה רְבִיעִית,
וַנַּעֲבוֹר בְּתוֹךְ עֵמֶק הַמַּדְוֶה
הַמֵּכִיל כָּל רָעוֹת תֵּבֵל.

Digitized by Google

הוֹי מִשְׁפַּט אֵל! מִי מָנָה מִסְפַּר
מַכְאוֹבִים, וּמִי דִמָּה יִסּוּרִים כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי!
וְלָמָּה זֶה פְּשָׁעֵינוּ הִרְבּוּ כָּאֵלֶּה?
כְּהִשָּׁבֵר גַּלֵּי הַיָּם עַל סֶלַע קָרִידִי,
בְּפָגְעָם גַּלִּים אֲשֶׁר לִקְרָאתָם,
כֵּן הַחוֹטְאִים נִדְּחוּ לְכַרְכֵּר שָׁמָּה;
כִּי שָׁמָּה רָאִיתִי הָמוֹן רַב מֵאֲשֶׁר בַּגַּלְגַּלִּים הָרִאשׁוֹנִים.
וְהֵמָּה גוֹלְלִים מִפֹּה וּמִפֹּה בְּכֹחַ בִּטְנָם
מַשָּׂא גָדוֹל הָלוֹךְ וְצָעוֹק,
וּבְפָגְעָם מַכִּים זֶה אֶת זֶה, וְאַחַר
אִישׁ אִישׁ פּוֹנֶה לַאֲחוֹרָיו; אֵלֶּה צוֹעֲקִים:
מַדּוּעַ תֹּאחֵז? וְאֵלֶּה עוֹנִים: מַדּוּעַ תַּשְׁלִיךְ?
כָּכָה יִסֹּבּוּ בַּגַּלְגַּל הָאָפֵל
מִן הַקָּצֶה אֶל קָצֵהוּ;
וְחָזְקוּ עוֹד זֶה אֶל זֶה אֶת דִּבְרֵי נַאֲצוֹתָם:
וְכָל־אִישׁ, כְּהַגִּיעוֹ הָעֵגֶל בַּתָּוֶךְ,
יִפְנֶה עוֹד, וְקָרַב עוֹד אֶל הַקְּרָב,
וַאֲנִי מַכְאֵב לִבִּי אָמַרְתִּי:
מוֹרִי, אֱמוֹר נָא אֵלַי:
מִי הֵמָּה אֵלֶּה? וְאִם הַקֵּרְחִים אֲשֶׁר לִשְׂמֹאלֵנוּ
הָיוּ כֻלָּם חֲכָמִים (גַּלָּחִים)?
וַיַּעַן: כֻּלָּם הָיוּ עִוְרֵי־דַעַת
בְּחַיֵּיהֶם, אֲשֶׁר לֹא הוֹצִיאוּ כַסְפָּם בְּמִדָּה יְשָׁרָה.
כַּאֲשֶׁר יַגִּידֵהוּ אֹמֶר זַעֲקָתָם
בְּהַגִּיעָם לִשְׁתֵּי קַצְווֹת הָעֵגֶל,
אֲשֶׁר שָׁמָּה פִּשְׁעֵיהֶם הַנִּפְגָּשִׁים יַפְרִידוּ.
חֲכָמִים הָיוּ אֵלֶּה, אֲשֶׁר בְּרֹאשָׁם קָרְחָה

מֵאֵין שִׁעוּר
(Papi e Cardinali) אַפִּיפְּיוֹרִים, וּנְגִידֵיהֶם,
אֲשֶׁר מִדַּת הַכִּילַי גָּבְרָה בָם עַד מְאֹד.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, הֲלֹא נוֹדְעוּ לִי
רַבִּים מִן הַטְּמֵאִים הָאֵלֶּה? וְהוּא עָנָנִי:
לָרִיק תִּגַּע לְהַכִּירָם,
כִּי רִשְׁעַת חַיֵּיהֶם
אֲשֶׁר טִמְּאָתַם
עַתָּה הִקְדִּירָה פְּנֵיהֶם עַד הִתְנַכֵּר.
נָגוֹף יִנָּגְפוּ זֶה אֶת זֶה לְעוֹלָם וָעֶד:
אֵלֶּה יַעֲלוּ מִקִּבְרֵיהֶם
וְחָפְנֵיהֶם סְגוּרִים, וְאֵלֶּה גְּלֻחֵי רֹאשׁ,
יַחְדָּיו יִסָּפוּ, אֵלֶּה כִּי הֵרֵעוּ לִפְתּוֹחַ יָדָם,
וְאֵלֶּה לִקְפּוֹץ אוֹתָהּ, וְעַל כֵּן גַּם פֹּה בָּאִים אֶל הַמְּרִיבָה הַזֹּאת:
וּלְהַרְאוֹת מָה הִיא, לֹא אַחְבִּירָה מִלִּין.
וְעַתָּה בְּנִי בִּין תָּבִין
מָה הַמְּעִיטָה עֲמוֹד הַגַּאֲוָה
עַל טוּבוֹת הַתְּלוּיוֹת בַּגַּד,
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן בְּנֵי אָדָם יִיגְעוּ וְיִיעָפוּ.
כִּי כָל הַזָּהָב אֲשֶׁר תַּחַת הַיָּרֵחַ,
אוֹ הָיָה מִימֵי קֶדֶם, לֹא יוּכַל לִקְנוֹת מְנוּחָה
לְאַחַד הָעֲיֵפִים הָאֵלֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מוֹרִי, אֱמוֹר לִי עוֹד:
מָה הַגַּד הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עָלָיו
כָּל־טוּבוֹת הָעוֹלָם תַּחַת מֶמְשַׁלְתּוֹ?
וְהוּא עָנָה לִי: הוֹי בְּרִיּוֹת־כֶּסֶל,
מָה רַב חֶסְרוֹן־דַּעַת לָכֶם!

Digitized by Google

וְעַתָּה שׂוּם אָשִׂים דִּבְרֵי בְּפִיךָ, וְהוֹרֵתָ גַּם וּילָדֶךָ.
הָאֵל, אֲשֶׁר חָכְמָתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה,
בָּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם, וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם מְנַהֲגִים,
וְעַל יְדֵיהֶם חֵלֶק כָּל־חֵלֶק יָאִיר,
וַיְחַלֵּק אֶת הָאוֹר בְּמֹאזְנֵי־צֶדֶק;
כֵּן נָתַן הַגַּד לְשׁוֹטֵר וּלְקָצִין
עַל כְּבוּדוֹת הָאָרֶץ,
לְמַעַן יַחֲלִיף בְּעִתּוֹ קִנְיְנֵי שָׁוְא,
מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמִּשְׁפָּחָה אֶל עַם אַחֵר,
וְחָכְמַת אֱנוֹשׁ לֹא יִתְיַצֵּב לְפָנָיו.
לָכֵן גּוֹי קָם, וְגוֹי נוֹפֵל,
לְפִי מִשְׁפְּטֵי־פִיו,
אֲשֶׁר צְפוּנִים לְעֵינֵינוּ, כְּהִטָּמֵן נָחָשׁ בְּמוֹ עֵשֶׂב.
כָּל חָכְמַתְכֶם לֹא תוֹעִיל כְּנֶגְדּוֹ:
הִיא מַשְׁגִּיחַ הוּא שׁוֹפֵט, וְהוּא פוֹעֵל וְהוֹלֵךְ
בְּדִבְרֵי מַלְכוּתוֹ, כְּמִשּׁוֹל אֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּמַלְכוּתָם.
חֲלִיפוֹתָיו לֹא יִשְׁבּוֹתוּ,
וְלוֹ חֹק לְמַהֵר וְהָחִישׁ בְּמַעֲשֵׂהוּ.
וְעַל כֵּן יִרְבֶּה מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֶחֱלִיפוּ עִתּוֹתָם.
זֶה הוּא אֲשֶׁר יְקֻלַּל מִמִּי
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לְהַלְלוֹ,
וּבְלֹא מִשְׁפָּט יְחָרְפוּהוּ וִינַדְּפוּהוּ.
אַךְ הוּא עוֹמֵד בְּאָשְׁרוֹ, וְלֹא יַטֶּה אָזְן לָאֵלֶּה:
וְעִם שְׁאַר נִמְצָאִים רִאשׁוֹנִים
גּוֹלֵל אֶת גַּלְגַּלּוֹ, וּמִתְעַנֵּג עִמָּהֶם.
וְעַתָּה נֵרְדָה אֶל מְקוֹם לַחַץ גָּדוֹל מִזֶּה;
כָּל הַכּוֹכָבִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ בְּנָסְעִי, הִנֵּה בָּאִים,

Digitized by Google

וְלֹא נִתַּן לָנוּ לַעֲמוֹד הַרְבֵּה הֵנָּה.
אָז עָבַרְנוּ אֶת הַגַּלְגַּל (לָלֶכֶת) עַד הַשָּׂפָה הָאַחֶרֶת,
וַנָּבוֹא אֶל מַעְיַן־מַיִם רוֹתְחִים,
וּמַנִּיחִים אֶל יְאוֹר יוֹצֵא מִמֶּנּוּ.
מַרְאֵה מֵימָיו אָדוֹם וְשָׁחוֹר,
וַנֵּלֶךְ אֶל יָדָם,
וַנֵּרֶד בְּדֶרֶךְ קָשָׁה בִּמְצוּלוֹת אֹפֶל.
וְהַיְאוֹר, בְּהַגִּיעוֹ בְּתַחְתִּית שְׂפָתוֹ רָעָה וַחֲשֵׁכָה,
נֶהְפַּךְ וַיְהִי לַאֲגַם, וּשְׁמוֹ סְטִיגִּי.
וַאֲנִי בְּהַבִּיטִי רָאִיתִי בְּתוֹךְ אֲגַם נְפָשִׁים מְגֹאָלִים בַּטִּיט,
עֲרוּמִים כֻּלָּם, וּפְנֵיהֶם זוֹעֲפִים.
הַחַטָּאִים הָהֵמָּה הִכּוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ,
לֹא לְבַד בְּכַף יְדֵיהֶם,
כִּי אִם בְּרֹאשָׁם, בְּחֵיקָם, וּבְרַגְלֵיהֶם,
וְטוֹרְפִים בְּשַׂר רֵעֵיהֶם בְּשִׁנֵּיהֶם לִנְזָרִים, לִנְזָרִים.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר לִי: בְּנִי
רְאֵה נָא נַפְשׁוֹת הָאֲנָשִׁים,
אֲשֶׁר חֲרוֹן הָאַף גָּבַר בָּם,
וְיָדוֹעַ תֵּדַע,
כִּי מִתַּחַת לַמַּיִם
יֵשׁ עוֹד חַטָּאִים הַנֶּאֱנָחִים,
וּמִפְּנֵי אַנְחוֹתָם הִרְתִּיחוּ הַמַּיִם עַל פְּנֵיהֶם,
כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה בַּאֲשֶׁר תִּפְנֶה.
וְהַטּוֹבְעִים בַּטִּיט צוֹעֲקִים: רְשָׁעִים הָיִינוּ
בִּהְיוֹתֵנוּ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְשַׂמְּחֶנָּה הַשֶּׁמֶשׁ,
וּבְקִרְבֵּנוּ נָבִיא לְבַב עֶבְרָה;
וְעַתָּה הִנְנוּ נֶעֱצָבִים בְּטִיט הַיָּוֵן.

Digitized by Google

אֶת הָרִנָּה הַזֹּאת יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם כִּי לֹא יוּכְלוּ דַבְּרָהּ תָּמִים.
כָּכָה סָבַבְנוּ חֵלֶק רַב מֵהַבּוֹר הַנִּמְאָס בֵּין הַיַּבָּשָׁה וְהַטִּיט,
וּבְלֶכְתֵּנוּ, עֵינֵינוּ עַל הַטּוֹבְעִים בַּחֹמֶר,
עַד בֹּאֵנוּ לְרַגְלֵי מִגְדָּל.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁמִינִי: נְהַר סְטִיגֵי.

וְעַתָּה, בְּשׁוּבִי אֶל דְּבָרַי, אַגִּידָה,
כִּי בְּטֶרֶם הֱיוֹתֵינוּ לְרַגְלֵי הַמִּגְדָּל הַגָּבוֹהַּ,
נָשְׂאוּ עֵינֵינוּ אֶל רֹאשׁוֹ,
וַנַּרְא שְׁתֵּי לֶהָבוֹת קְטַנּוֹת אֲשֶׁר שָׂמוּ שָׁמָּה,
וְלֶהָבָה שְׁלִישִׁית, כְּמַעֲנֵה לָהֵנָּה מִמֶּרְחָק,
עַד יִקָּשׁ לְעֵינַי לִרְאוֹתָהּ.
וָאֶפְנֶה אֶל (אַלּוּפִי), יַם הַחָכְמוֹת,
וָאֹמַר לוֹ: מָה אוֹמֶרֶת הַלֶּהָבָה הַלָּז?
וּמָה עָנְתָה הָאַחֶרֶת? וּמִי הֵמָּה אֲשֶׁר הִבְעִירוּ אֶתְהֶן?
וְהוּא עָנָנִי: הִנֵּה נָא תוּכַל לִרְאוֹת בּוֹא הַמְחַכֶּה
עַל פְּנֵי הַמַּיִם הַטְּמֵאִים,
אִם לֹא יַחְשׂוֹךְ אוֹתְךָ מֵרְאוֹת קִיטוֹר הָאֲגַם.
אֵין חֵץ אֲשֶׁר גָּז חִישׁ מִיֶּתֶר קֶשֶׁת
כָּאֳנִיָּה קְטַנָּה
אֲשֶׁר רָאִיתִי
בָּאָה עַל הַמַּיִם לִקְרָאתֵנוּ,
וְחוֹבֵל אֶחָד נוֹהֵג אוֹתָהּ לְבַדּוֹ,
וְצוֹעֵק:

Digitized by Google

הַפַּעַם בָּאת נֶפֶשׁ מַרְשַׁעַת?
וַאֲדוֹנִי אָמַר אֵלָיו:
פְּלִינְיָאס! פְּלִינְיָאס! לָרִיק אַתָּה צוֹעֵק עָלֵינוּ,
לֹא תַעַצְרֵנוּ, כִּי אִם בְּעוֹד עָבְרֵנוּ הַמְּצוּלָה.
כְּאִישׁ הַשּׁוֹמֵעַ דְּבַר מִרְמָה אֲשֶׁר נַעֲשְׂתָה לוֹ,
עוֹמֵד וּמִתְאוֹנֵן בְּלִבּוֹ,
כַּךְ הָיָה פְלִינְיָאס בַּחֲרוֹן אַפּוֹ.
וְאַלּוּפִי יָרַד בָּאֳנִיָּה,
וְאַחֲרֵי כֵן הוֹרִידָנִי אַחֲרָיו;
אַךְ בִּהְיוֹתִי בְתוֹכָהּ נִרְאָה כִּי כָבֵדָה (מִכֹּבֶד גּוּפִי הַחַי.)
כַּאֲשֶׁר הָיִינוּ בַּסְּפִינָה אֲנִי וְאַלּוּפִי,
הָאֳנִיָּה הַקַּדְמוֹנִית הֵחֵלָּה לָלֶכֶת עַל מַיִם,
וַתִּשְׁקַע בָּם הַרְבֵּה מִמִּשְׁפָּטָהּ אֶת זוּלָתִי.
וַיְהִי בְּרִדְתֵּנוּ עַל תְּעָלָה הַשְּׁחוֹרָה,
נִרְאָה אֵלַי אִישׁ מְגֹאָל בַּטִּיט,
וַיֹּאמַר: מִי אַתָּה הוּא, אֲשֶׁר בָּאתָ פֹּה לִפְנֵי יוֹמֶךָ?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו, אִם בָּאתִי, לֹא לַעֲמוֹד פֹּה בָּאתִי;
אַךְ מִי אַתָּה, אֲשֶׁר מַרְאֶךָ רָעִים כָּאֵלֶּה?
וַיֹּאמֶר הֲלֹא תִרְאֶה כִּי מֵהַבּוֹכִים אָנֹכִי?
וַאֲנִי עָנִיתִי לוֹ: בְּאֵבֶל וּבְכִי עֲמֹדִי
אַתְּ נֶפֶשׁ אֲרוּרָה,
כִּי יְדַעְתִּיךָ, גַּם כִּי רַב מְגֹאָלָה אַתְּ:
וַיְמַהֵר וַיִּשְׁלַח אֶת שְׁתֵּי יָדָיו אֶל הַסְּפִינָה;
אַךְ מוֹרִי הַנָּבוֹן דָּחָה אוֹתוֹ לֵאמֹר:
גֹּשׁ הָלְאָה! לֵךְ לְךָ עִם הַכְּלָבִים רֵעֶיךָ,
וְאַחֲרֵי כֵן נָפַל עַל צַוָּארִי וַיְחַבְּקֵנִי בִּזְרֹעוֹתָיו,
וַיְנַשְּׁקֵנִי, וַיֹּאמַר: הוֹי נָאָה־צֶדֶק אַשְׁרֵי יוֹלַדְתֶּךָ!

Digitized by Google

אָמְנָה אָדָם גְּבַהּ־לֵב הָיָה הוּא בָּאָרֶץ,
לֹא הָיָה בּוֹ דָּבָר טוֹב, אֲשֶׁר עָלָיו יְהַלְלוּ שְׁמוֹ,
וְעַל כֵּן נַפְשׁוֹ עוֹמֶדֶת בְּזַעֲפָהּ גַּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה.
כַּמָּה אֲנָשִׁים יֵחָשְׁבוּ בָאָרֶץ לִמְלָכִים גְּדוֹלִים,
וּפֹה יִתְגּוֹלְלוּ כַּחֲזִיר בְּדָמְנוֹ,
וְזִכְרָם לְלַעַג וָקָלוֹן יִהְיֶה!
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, מִי יִתְּנֵנִי לִרְאוֹתוֹ
מְטֻבָּע בַּטִּיט הַזֶּה,
בְּטֶרֶם צֵאתֵנוּ מִן הָאֲגַם!
וְהוּא עָנָנִי: טֶרֶם רְאוֹתְךָ
אֶת הַשָּׂפָה, תְּמַלְאֶהוּ נַפְשֶׁךָ,
וְטוֹב אֲשֶׁר תַּעֲלוֹז בְּחֶפְצֶךָ.
וְכִמְעַט אַחֲרֵי דַבְּרוֹ, רָאִיתִי
הַטּוֹבְעִים הַכֵּה וּפָצוֹעַ אוֹתוֹ,
כִּי עוֹד הַיּוֹם מוֹדֶה אֲנִי אֶת אֵל וְהִלַּלְתִּיו;
כִּי כֻלָּם צָעֲקוּ פֶּה אֶחָד: עַל פִּילִיפּוֹ אַרְגֶּינְטִי הָבָה נָקוּם;
וְנֶפֶשׁ הַזֹּעֵף אֲשֶׁר מִפִּירֶינְצֵי
אָחַז בְּשָׂרוֹ בְּשִׁנָּיו,
וְכֵן עֲזַבְנוּ אוֹתוֹ שָׁם, וְלֹא אֲדַבְּרָה עוֹד בּוֹ.
אַךְ פִּתְאֹם קוֹל כְּאֵב הִכָּה עַל אָזְנַי,
וָאֶשָּׂא אֶת עֵינַי לִרְאוֹת.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: בְּנִי,
הֵן קְרוֹבָה אֵלֵינוּ הָעִיר, וּשְׁמָהּ דִּיטֵי,
עִם יוֹשְׁבֶיהָ הָאֲצִילִים, וְרֹב הֲמוֹנָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אָכֵן רוֹאֶה אֲנִי
שָׁמָּה בַגַּיְא מִגְדָּלֶיהָ, אֲשֶׁר יַאְדִּימוּ,
כְּדָבָר יָצֹא יָצָא מִתּוֹךְ אֵשׁ.

וְהוּא עָנָנִי: נִרְאִים כַּאֲדֻמִּים
מִפְּנֵי אֵשׁ עוֹלָם הַבּוֹעֶרֶת בְּתוֹכָהּ,
כַּאֲשֶׁר עֵינְךָ רוֹאָה בְּשַׁחַת הַתֹּפֶת הַזֶּה.
כֵּן בָּאנוּ עַד הַשּׁוּחוֹת הָעֲמוּקוֹת,
הַסּוֹבְבוֹת הָאָרֶץ הַלָּזוּ הַנְּשַׁמָּה,
וּשְׁעָרֶיהָ נִרְאוּ אֵלַי כְּשַׁעֲרֵי בַרְזֶל.
אַחֲרֵי סִבַּבְנוּ הַרְבֵּה,
בָּאנוּ אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר הַחוֹבֵל צָעַק אֵלֵינוּ בְּקוֹל רָם:
צְאוּ, הֵן פֹּה הַמָּבוֹא.
וַאֲנִי רָאִיתִי אֶל הַשְּׁעָרִים יוֹתֵר מֵאֶלֶף,
נוֹפְלִים מִן הַשָּׁמַיִם, וּבַחֲרוֹן אַפָּם אוֹמְרִים:
מִי הוּא זֶה, עוֹדֶנּוּ חַי
וְהוֹלֵךְ בְּמַמְלֶכֶת הַמֵּתִים?
וְאַלּוּפִי הֶחָכָם הוֹרָה בְּאֶצְבָּעוֹ
כִּי חָפֵץ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בַּסֵּתֶר.
אָז עָצְרוּ מְעַט בְּלִבָּם עֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה,
וַיֹּאמְרוּ: בֹּא אַתָּה לְבַדְּךָ, וְהוּא יֵלֵךְ לוֹ.
אֲשֶׁר הֵזִיד לָבוֹא בַּמַּמְלָכָה הַזֹּאת.
לְבַדּוֹ יְנַסֶּה לָשׁוּב לְדֶרֶךְ אִוַּלְתּוֹ,
אִם יוּכַל, כִּי אַתָּה אֲשֶׁר נִהַגְתּוֹ
בְּאֶרֶץ הָאֹפֶל הַזֹּאת, פֹּה תַּעֲמוֹד.
חֲשׁוֹב נָא בִּלְבָבְךָ, הַקּוֹרֵא, אִם קָמָה עוֹד לִי רוּחַ,
בְּשָׁמְעִי אֶת דִּבְרֵי הָאֲרוּרִים הָאֵלֶּה,
כִּי הֶאֱמַנְתִּי לֹא אָשׁוּב מִשָּׁם לְעוֹלָם.
לָכֵן אָמַרְתִּי: אַתָּה אַלּוּפִי יְדִידִי, אֲשֶׁר יוֹתֵר מִשֶּׁבַע
פְּעָמִים תָּמַכְתָּ בִּי, וַתּוֹצִיאֵנִי
מִמְּצָרִים אֲשֶׁר נִקְרֵאתִי בָם.

Digitized by Google

אַל תְּטַשְּׁנִי הַיּוֹם בַּצָּרָה כָּזֹאת,
וְאִם לֹא נִתַּן לָנוּ לָלֶכֶת הָלְאָה,
נָקוּמָה וּנְמַהֵר לָשׁוּב לָנוּ יַחַד.
וַאדוֹנִי, אֲשֶׁר נָהַג אוֹתִי עַד הֵנָּה,
אָמַר לִי: אַל תִּירָא, כִּי אֵין כֹּחַ אֲשֶׁר יִמְנַע מִמֶּנּוּ עֲבוֹר,
כִּי עֶלְיוֹן עַל הַכֹּל הוּא אֲשֶׁר שְׁלָחָנוּ.
רַק עֲמוֹד, וְחַכֵּה לִי הֵנָּה, וְחַזֵּק אֶת לִבְּךָ הַנּוֹפֵל,
וְסַעֲדֵהוּ בְּתִקְוָה טוֹבָה,
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ בָּעוֹלָם הַשָּׁפָל הַזֶּה.
כָּכָה הָלַךְ לוֹ אָבִי הַנְּעִים, וַיִּטֹּשׁ אוֹתִי שָׁמָּה,
וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי נָבוֹךְ,
כִּי תִקְוָה וְיִרְאָה בְּקִרְבִּי נִלְחָמוּ.
לֹא יָכוֹלְתִּי שָׁמוֹעַ אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
אַךְ לֹא הִרְבָּה לַעֲמוֹד שָׁם עִמָּהֶם,
כִּי כֻלָּם מִהֲרוּ חִישׁ לָבוֹא.
וּבְבוֹאָם, סָגְרוּ אוֹיְבֵינוּ הַשְּׁעָרִים עַל פְּנֵי אַלּוּפִי,
וְהוּא נִשְׁאָר חוּצָה,
וַיָּסָב וַיָּבֹא אֵלַי, וַיְּהַלֵּךְ לְאַט.
עֵינָיו נוֹטוֹת אַרְצָה,
וְגַבּוֹתָיו מֵאֵין רוּחַ גְּבוּרָה,
וַיֵּאָנַח וַיֹּאמַר: מִי זֶה מָנַע מִמֶּנִּי לָבוֹא אֶל עִיר הַכְּאֵב?
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלַי: אַתָּה אַל תִּבָּעֵת אִם חָרָה אַפִּי,
כִּי לִי הַתְּשׁוּעָה,
וִיהִי מִי הַנִּלְחָם בְּתוֹכָהּ, יָכוֹל אוּכַל לוֹ.
לֹא עַתָּה רֵאשִׁית זְדוֹן לְבָבָם
כִּי כָכָה עָשׂוּ בְּשַׁעַר הַחִיצוֹן,
אֲשֶׁר נִשְׁאַר בְּלִי בְרִיחַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

Digitized by Google

הֲלֹא הוּא הַשַּׁעַר אֲשֶׁר רָאִיתָ עָלָיו הַמִּכְתָּב הַנּוֹרָא;
וּכְבָר עָבַר בּוֹ, וַיֵּרֶד הַמּוֹרֶד,
וְהוֹלֵךְ בֵּין הַגַּלְגַּלִּים בְּאֵין עוֹזֵר,
מִי אֲשֶׁר מִפָּנָיו יִפְתַּח לָנוּ הַשַּׁעַר.

Digitized by Google

שִׁיר תְּשִׁיעִי: עִיר הָאֵשׁ.

וַיַּרְא נֶגְדִּי אֶת מַרְאֵה הַפַּחַד אֲשֶׁר כִּסָּה פָנַי,
בִּרְאוֹתִי אֶת שׁוּבוֹ אֵלַי.
וַיְמַהֵר לַעֲצוֹר בְּקִרְבּוֹ אֶת דַּאֲגָתוֹ (פֶּן אֶרְאֶה וְגָדַל פַּחְדִּי)
וַיִּתְיַצֵּב כְּאִישׁ מַקְשִׁיב,
כִּי לֹא יוּכַל רְאוֹת מֵרָחוֹק,
מִפְּנֵי אֹפֶל הַמָּקוֹם וַעֲב הָאֵדִים,
אָז יֹאמַר: „וְאוּלָם עָלֵינוּ לִנְבֹּר בַּקְּרָב,
אִם לֹא.....(יְהוָֹה): גָּדוֹל הוּא אֲשֶׁר הִבְטִיחָנִי.
מָה נִכְסַפְתִּי רְאוֹת בּוֹאוֹ (עוֹזֵר לִי)!
וַאֲנִי יָדַעְתִּי בַּאֵר, כִּי יְכַסֶּה אֶת תְּחִלַּת דִּבְרֵי פִיו
בְּסוֹף דְּבָרָיו,
כִּי לֹא נָאווּ לְרֵאשִׁיתָם.
וְאַף גַּם זֹאת אֲמָרָיו יַרְאוּנִי,
כִּי דִמִּיתִי אַחֲרִית דְּבָרוֹ
מָרָה מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ,
וָאֶשְׁאָלֵהוּ: הֲיֵרֵד יָרוֹד
בְּגַלְגַּל הַמַּר הַזֶּה
מֵהַנִּדּוֹנִים בַּגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן,
אֲשֶׁר דִּינָם תַּאֲוָה בְּלִי תִקְוָה?
וַיַּעַן אֵלַי: פְּעָמִים מִסְפָּר יִקָּרֵא, כִּי אִישׁ מִמֶּנּוּ
יָשִׂים אֶת פְּעָמָיו בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ,

Digitized by Google

אָמְנָה פַּעַם אַחֶרֶת יָרַדְתִּי הֵנָּה,
עַל יְדֵי הַשְׁבָּעוֹת אִירִיטוֹנֵי הָאַכְזָרִית,
אֲשֶׁר בְּכֹחָן תְּשׁבְנָה הַנְּפָשׁוֹת אֶל גִּיפָתָן.
יָמִים לֹא כַבִּירִים אַחֲרֵי הִפָּשְׁטִי מִבְּשָׂרִי,
הִיא הֱבִיאַתְנִי אֶל תּוֹךְ הָעִיר הַהִיא,
לְהַעֲלוֹת מִמֶּנָּה נֶפֶשׁ מִגַּלְגַּל יהוּדה;
הוּא הַמָּקוֹם הַנָּמוּךְ, הוּא הָאָפֵל,
וְהָרָחוֹק מִן הַשָּׁמַיִם, הַמַּקִּיפִים הַכֹּל;
הַדֶּרֶךְ נוֹדַעַת לִי, עַל כֵּן אַל תַּחַת.
הָאֲגַם הַבֹּאַשׁ הַזֶּה
סוֹבֵב עִיר הַבְּכִיָּה כֻלָּהּ,
וּבוֹא לֹא נָבוֹא בְתוֹכָהּ בְּלִי רֹגֶז.
וְעוֹד אֲחֵרוֹת דִּבֵּר, אַךְ לֹא זְכַרְתִּים,
כִּי עֵינַי הִתְנַשְּׂאוּ לְהַבִּיט
אֶל הַמִּגְדָּל הַגָּבוֹהַּ, וְאֶל רֹאשׁוֹ הַבּוֹעֵר,
בְּהֵרָאוֹת לְפָנַי פִּתְאֹם
שָׁלֹשׁ שִׂטְנוֹת הַתֹּפֶת, אֲשֶׁר קָמוּ וְגַם נִצָּבוּ, (Fúrie)
וְהִנֵּה מְגֹאָלוֹת בַּדָּם
וְגוּף אִשָּׁה, וּמִשְׁפַּט נָשִׁים לָהֵנָּה;
חֲגוֹרָתָן נְחָשִׁים יְרַקְרַקִּים, (Idrae verdissime)
וּשְׂעַר רֹאשָׁן זוֹחֲלֵי עָפָר וּשְׁפִיפוֹנִים, (Serpentelli e Ceraste)
אֲשֶׁר בְּרַקָּתָן הַנּוֹרָאָה יִתְלַכָּדוּ.
וְאַלּוּפִי, אֲשֶׁר הִכִּיר אֶת שִׁפְחוֹת (Meschine)
הַמּוֹשֶׁלֶת עַל מַלְכוּת בְּכִי הָעוֹלָם,
אָמַר לִי: הַבִּיטָה הָאִירִינִי הָאַכְזָרִיּוֹת,
הָעוֹמֶדֶת לִשְׂמֹאל (הַמִּגְדָּל) הִיא מֵגַיְרָה
הַבּוֹכָה מִימִינָהּ, אֲלֵיטוֹ,

וּבְתוֹכָן טַזְפוֹנִי — וְלֹא יָסַף לְדַבֵּר,
וְהִנֵּה תְּשַׁסַּעְנָה אֶת חֵיקָן בְּצִפָּרְנֵיהֶן,
וְסוֹפְקוֹת כַּף אֶל כַּף, וְזוֹעֲקוֹת בְּקוֹל רָם,
עַד כִּי מִפַּחְדִּי נִלְחַצְתִּי אֶל מוֹרִי,
וְכֻלָּנָה הִבִּיטוּ מַטָּה, וַתִּצְעַקְנָה יַחְדָּו:
תָּבוֹא נָא מֵידוּזָה וְהָיָה לְאָבֶן;
הִסְכַּלְנוּ עֲשֹׂה, כִּי לֹא נָקַמְנוּ מִטֵּיזֶיו, בְּפָרְצוֹ הֵנָּה פָּרֶץ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: פְּנֵה לְאָחוֹר, וַעֲצוֹם עֵינֶיךָ,
כִּי אִם תָּבוֹא הַגּוֹרְגוֹנָה, וְרָאִיתָ אוֹתָהּ,
אָבוֹד תְּאַבֵּד כָּל־תִּקְוָה לְשׁוּבֵנוּ מַעְלָה.
וּבְדַבְּרוֹ, אַף הוּא הִפְנָה אוֹתִי,
וְלֹא בָטַח בִּשְׁתֵּי יָדַי,
כִּי גַם בְּיָדָיו עָצַם אֶת עֵינָי.
„מִי לָכֶם שֶׂכֶל, שֶׂכֶל תָּם,
הַבִּיטוּ וּרְאוּ אֶת הַמּוּסָר, הַמְּכֻסֶּה
בְּמַסְוֵה שִׁירֵי הַזָּרִים!
אָז יִקְרַב עַל גַּלֵּי מַיִם הָעֲכוּרִים
קוֹל שָׁאוֹן גָּדוֹל,
וְגַם שְׁתֵּי הַשְּׂפָתוֹת נָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ;
וְהוּא כְּרוּחַ סְעָרָה
עוֹלָה מֵהַשָּׁרָב מַכֶּה בַּיַּעַר,
וּבְלֹא מַעְצוֹר
וְנָתַשׁ הָעֵצִים וְהִפִּילָם, וְהַכֹּל הִשְׁלִיךְ הָלְאָה,
וּבְלֶכְתּוֹ בְגַאֲוָתוֹ, סְבִיבוֹתָיו עָפָר,
גַּם חַיּוֹת וְגַם רוֹעִים מִפָּנָיו יְנוּסוּן.
אָז פִּתַּח אֶת עֵינַי וַיֹּאמַר: עַתָּה שָׂא נָא עֵינֶיךָ
אֶל קֶצֶף הַמַּיִם הַזֵּדוֹנִים,

Digitized by Google

אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָאֹפֶל יָמֵשׁ בּוֹ.
וּכְדֶרֶךְ הַצְפַרְדְּעִים, אֲשֶׁר בִּרְאוֹתָן הַנָּחָשׁ הַצּוֹרֵר אוֹתָם,
תְּמַהֵרְנָה לְהֵחָבֵא תַּחַת פְּנֵי הַמַּיִם
עַד הִקָּבְצָן בִּמְצוּלוֹת,
כָּכָה רָאִיתִי יוֹתֵר מֵאֶלֶף נְפָשׁוֹת נִכְרָתוֹת,
אֲשֶׁר נָסוּ לִפְנֵי הָאֶחָד,
אֲשֶׁר עָבַר אֶת מַעֲבַר סְטִיגִי בַּיַּבָּשָׁה,
וְהוּא מַרְחִיק מִפָּנָיו הָאֵד הֶעָב,
בִּשְׂמֹאלוֹ הַנְּטוּיָה לְפָנָיו
וְלֹא נִרְאָה
נִלְחָץ כִּי אִם מִזֹּאת.
וָאֵדַע כִּי מַלְאַךְ אֱלֹהִים הוּא:
וָאֵפֶן אֶל מוֹרִי,
וְהוּא קָרַץ בְּעֵינָיו לֵאמֹר:
דֹּם וְהִשְׁתַּחֲוֵה לוֹ.
אוֹי! מָה גָּדַל כֹּחַ חֲמָתוֹ לְעֵינַי,
הוּא בָא עַד הַשַּׁעַר, וַיִּפְתָּחֵהוּ
בְּמַקֵּל קָטָן, וְאֵין מִתְיַצֵּב.
וּבִהְיוֹתוֹ עַל סַף שַׁעַר הָרֶע, עָנָה וַיְדַבֵּר:
„אוֹי לָכֶם מְגֹרְשֵׁי הַשָּׁמַיִם, גּוֹי עַז פָּנִים,
מֵאַיִן הַזָּדוֹן הַזֶּה לָכֶם?„
מַדּוּעַ בְּעַטְתֶּם בִּרְצוֹן הָאֵל,
הַמַּגִּיעַ תָּמִיד אֶל תַּכְלִיתוֹ,
וַאֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הִרְבָּה אֶת מַכְאוֹבֵיכֶם?„
מַה יּוֹעִיל לָכֶם הַקְשׁוֹת עָרְפְּכֶם נֶגֶד רְצוֹנוֹ?
הֲלֹא תִּזְכְּרוּ אֶת דְּבַר צֶירְבֵּירוֹ אֲחִיכֶם,
אֲשֶׁר שְׂפָמוֹ וְצַוָּארָיו עוֹדָם מְמוֹרָטִים (מִכֶּבֶל אֵירְקוֹלֵי?)“

Digitized by Google

וַיִּסַּע וַיָּבוֹא בְּדֶרֶךְ הַמְּגֹאָל,
בְּלִי דַבֵּר אֵלֵינוּ מְאוּמָה,
כְּאִישׁ אֲשֶׁר בְּלִבּוֹ עֵצָה גְדוֹלָה,
וְלֹא יִדְאַג לַאֲשֶׁר לְפָנָיו;
וְגַם נַחְנוּ שַׂמְנוּ פְּעָמֵינוּ אֶל הָעִיר,
בְּטוּחִים בְּדִבְרֵי קָדְשׁוֹ.
וַתָּבוֹא בְתוֹכָהּ בְּלִי מָדוֹן
וַאֲנִי הַמִּתְאַוֶּה לִרְאוֹת אֶת הַמִּבְצָר מָה הוּא,
כְּבוֹאִי הָעִירָה נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי כֹּה וָכֹה,
וָאֵרָא מִכָּל עֵבֶר מִדְבָּר גָּדוֹל
מָלֵא מַכְאוֹב וּמַדְוֵי־הָרָעִים.
כְּמוֹ בְּאַרְלִי, אֲשֶׁר בָּהּ נְהַר רוֹדָנוֹ יִהְיֶה לַאֲגַם,
אוֹ כְמוֹ בְעִיר פּוֹלָה, הָעוֹמֶדֶת עַל (לְשׁוֹן יָם) קוּאַרְנֵירוֹ,
הַסּוֹגֶרֶת אֶרֶץ אִיטָלְיָה, וּמֵימֶיהָ בִּקְצֵה גְבוּלָהּ,
שֶׁשָּׁם מִפְּנֵי קְבָרוֹת כָּל פְּנֵי הַמָּקוֹם מְשֻׁנִּים;
כָּכָה הָיָה שָׁם מִכָּל־עֵבֶר, זוּלָתִי כִּי דַרְכּוֹ מַר מֵהֵן;
כִּי בֵין הַקְּבָרִים נִזְרוּ לֶהָבוֹת
מַבְעִירוֹת בָּם כָּל כָּךְ,
כִּי בַרְזֶל לְהַט מֵהֶם לֹא יוּבָא לְכָל־מְלָאכָה.
כָּל מִכְסֵי הַקְּבָרִים הָיוּ תְלוּיִם
וַיַּעֲלוּ מֵהֶם נְהִי וָבֶכִי,
וְנִרְאָה בְקוֹלָם, כִּי מֻכִּים וּפְצוּעִים עַד מְאֹד יֵשׁ בְּתוֹכָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, מִי הֵמָּה הַנִּקְבָּרִים בָּאֲרוֹנוֹת הָאֵלֶּה,
וּמְרִי אַנְחוֹתָם עָלָה בְאָזְנֵינוּ?
וְהוּא עָנָנִי: הֵם רָאשֵׁי הַמּוֹרְדִים בַּתּוֹרָה לְמִינֵיהֶם,
עִם הָעָם אֲשֶׁר בְּעִקְּבֵיהֶם
וְהַקְּבָרִים מְלֵאִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תְּדַמֶּה,

Digitized by Google

נִקְבַּר פֹּה אִישׁ אִישׁ עִם הַדּוֹמֶה לוֹ,
קִבְרֵיהֶם בּוֹעֲרִים, זֶה מְעַט, וְזֶה הַרְבֵּה;
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן, וַיִּפֶן לִימִינוֹ
וַנַּעֲבוֹר בֵּין מְקוֹם הַיִּסּוּרִים וְהַחוֹמוֹת.

שִׁיר עֲשִׂירִי: שְׁתֵּי נַפְשׁוֹת אַנְשֵׁי שֵׁם.

וְעַתָּה מוֹרִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ צַר,
בֵּין חוֹמַת הָעִיר וְהַנִּדְכָּאִים,
וַאֲנִי אַחֲרָיו;
וָאַעַן, וָאֹמַר: אַתָּה אִישׁ גְּבוּרוֹת
הַנּוֹהֵג אוֹתִי כִּרְצוֹנֶךָ
בֵּין גַּלְגַּלֵּי הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה;
עֲנֵה אֵלַי, כִּי לִלְמוֹד אֲנִי חָפֵץ.
הֲאוּכַל רְאוֹת בַּמֵּתִים
הַשּׁוֹכְבִים בַּקְּבָרִים הָאֵלֶּה?
הֵן נִפְתָּחִים כֻּלָּם, וְאֵין לָהֶם שֹׁמֵר.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כֻּלָּם יִסָּגֵרוּ
בְּשׁוּבָם פֹּה מִ (עֵמֶק) יְהוֹשָׁפָט,
אֶת גּוּפֵיהֶם אֲשֶׁר עָזְבוּ אוֹתָם לְמַעְלָה.
פֹּה נִקְבָּרִים
(Epicuro) אֶפִּיקוּרוֹס וְכָל־הַהוֹלְכִים אַחֲרָיו,
הָאוֹמְרִים אֲשֶׁר תָּמוּת הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹת הַגּוּף;
אַךְ שְׁאֵלָתְךָ אֲשֶׁר שְׁאֵלְתָּנִי
תְּמֻלָּא בִמְהֵרָה,
וְגַם אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ, וּבְפִיךָ לֹא דִבַּרְתָּ.
וַאֲנִי עָנִיתִי: מוֹרִי הַטּוֹב, לֹא אֲכַחֵד מִמְּךָ אֶת לִבִּי,
כִּי אִם לְדַבֵּר מְעַט כַּאֲשֶׁר פְּעָמִים הוֹרֵתָנִי.

Digitized by Google

וְהִנֵּה כְּפֶתַע יָצָא קוֹל
מֵאַחַד הַקְּבָרִים (הָאֹמֵר:)
אַתָּה אִישׁ טוֹסְקָנָה, הַמִּתְהַלֵּךְ בְּעוֹדְךָ חַי
בְּעִיר הָאֵשׁ, וַאֲשֶׁר בְּנֹעַם דִּבַּרְתָּ דַּבֵּר,
הוֹאֶל נָא, וַעֲמוֹד בָּזֶה.״
„לְמוֹצָא שְׂפָתֶיךָ יָדַעְ,
כִּי מְקוֹם מוֹלַדְתְּךָ הִיא הָעִיר הַמְּהֻלָּלָה,
אֲשֶׁר אוּלַי עַד מְאֹד הִרְבֵּיתִי לְלַחֵץ אוֹתָהּ.״
שָׁמַעְתִּי (אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה) יָרֵאתִי, וָאֶקְרַב עוֹד אֶל מוֹרִי;
וְהוּא אָמַר אֵלַי: מַה תַּעֲשֶׂה? פְּנֵה לְךָ,
רְאֵה שָׁם אֶת פָרִינָטָה, אֲשֶׁר נִזְקַף,
וְתוּכַל לִרְאוֹתוֹ מֵחֲגוֹרָתוֹ וָמַעְלָה.
כְּבַר עֵינַי בְּפָנָיו הִבִּיטוּ,
וְהוּא הִתְקוֹמֵם בְּחֵיקוֹ וּמִצְחוֹ,
כְּמַשְׁקִיף אֶל הַתֹּפֶת בְּבִזָּיוֹן וָקֶצֶף.
וְאַלּוּפִי, חָזָק וְחָרוּץ, דָּחָה אוֹתִי
בְּיָדָיו בֵּינוֹ וּבֵין הַקְּבָרִים,
לֵאמֹר: יִהְיוּ נָא דְּבָרֶיךָ נְכוֹנִים!
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי לְרַגְלֵי קִבְרוֹ,
הִבִּיט בִּי כִּמְעַט, וְאַחֲרֵי כֵן שְׁאָלַנִי כְּאִישׁ זֹעֵף:
מִי הֵמָּה הָיוּ אֲבוֹתֶיךָ?
וַאֲנִי, אֲשֶׁר תָּאַבְתִּי לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹלוֹ,
לֹא כִחַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָּבָר, וְאֶת הַכֹּל גִּלִּיתִי לְפָנָיו:
לָכֵן הִגְבִּיהַּ אֶת עֵינָיו,
וַיֹּאמַר: „רַבַּת צְרָרוּ לִי אֲבוֹתֶיךָ
וְלַאֲבוֹתַי, וְלַעֲדָתִי,
וְגַם פַּעֲמַיִם הִגְלֵיתִים מִגְּבוּלִי.״

Digitized by Google

וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: אִם גֹּרְשׁוּ (מִמּוֹלַדְתָּם)
הִנֵּה שׁוֹב שָׁבוּ (אֵלֶיהָ) מִכָּל־הָאֲרָצוֹת פַּעַם וּשְׁתָּיִם,
אַךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתְּכֶם, לֹא חָכְמוּ לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.״
אָז אֵצֶל קִבְרוֹ קָמָה נֶפֶשׁ אַחֶרֶת,
וַתִּגָּלֶה עַד זְקָנֶהָ;
וַאֲנִי אוֹמֵר אֲשֶׁר עַל בִּרְכֶּיהָ הִיא עוֹמֶדֶת.
הִבִּיטָה מִסָּבִיב לִי, כְּחָפֵץ
לִרְאוֹת אִם אֲחֵרִים אִתִּי;
וְכִרְאוֹת כִּי תִקְוָתָהּ שָׁוְא,
וַתֵּבְךְּ, וַתֹּאמַר: אִם בַּעֲבוּר רוֹמְמוּת לֵב
תִּתְהַלֵּךְ בְּבוֹר אֹפֶל הַזֶּה,
אַיֵּה אֵפוֹא בְּנִי? וּמַדּוּעַ אֵינֶנּוּ אִתָּךְ?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: לֹא בָאתִי לְבַדִּי הֵנָּה,
כִּי זֶה הָאִישׁ הַמִּתְיַצֵּב עָלַי שָׁמָּה,
נוֹהֵג אוֹתִי. וְאוּלַי כִּי הוּא הָיָה לֹא הָיָה נִכְבָּד בְּעֵינֵי גּוּידוֹ בִּנְךָ,
דְּבָרָיו וּמִשְׁפַּט דִּינוֹ,
גִּלּוּ אֵלַי אֶת שְׁמוֹ,
וְעַל כֵּן מִהַרְתִּי לְהָשִׁיב אוֹתוֹ דָּבָר נָכוֹן.
וַיַּעֲמוֹד פִּתְאֹם וַיִּצְעַק: מַה זֶּה אָמַרְתָּ: „הָיָ ה״?
הַאִם אֵינֶנּוּ עוֹד חַי?
הַאִם אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יָאִיר עוֹד אֶת עֵינָיו?
וַיַּרְא כִּי הִתְמַהְמַהְתִּי דְּבָרִי,
וַיִּתְנַפֵּל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה,
וְלֹא נִרְאָה עוֹד הַחוּצָה.
אַךְ הַנָּדִיב הָאַחֵר, אֲשֶׁר לְמַעֲנוֹ
עָמַדְתִּי שָׁמָּה, לֹא שִׁנָּה מַרְאֵהוּ,
לֹא הִפְנָה אֶת צַוָּארָיו, וְלֹא הִטָּה עַל צַלְעוֹ.

וַיּוֹסֶף לְדַבֵּר דְּבָרָיו: „וְאִם הַדֶּרֶךְ הַהִיא
לֹא טוֹב לָמֵדוּ, הִנֵּה זֶה מַר לִי מְאֹד,
מִמְּרוֹרֵי הַמִּטָּה הַזֹּאת;“
„אַךְ טֶרֶם יָאִירוּ חֲמִשִּׁים פַּעַם
פְּנֵי (הַלְּבָנָה) הַמּוֹלֶכֶת הֵנָּה,
יָדוֹעַ תֵּדַע כַּמָּה תִכְבַּד הַדֶּרֶךְ הַהִיא.“
„וְכֹה יִנָּתֵן לְךָ לָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לָאָרֶץ הַנְּעִימָה,
אֱמוֹר אֵלַי, מַדּוּעַ הָעָם הַהוּא הִרְשִׁיעַ
בְּכָל מִשְׁפָּטָיו לַעֲשׂוֹת נֶגֶד אָחִי?“
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: „הַמַּכָּה הַגְּדוֹלָה וְהַקָּשָׁה,
אֲשֶׁר עָלֶיהָ מֵימֵי (נָהָר) אַרְבִּיָה הָיוּ לְדָם,
הַסִּבָּה הָעֵצוֹת אֲשֶׁר נוֹעֲצוּ בְּבֵית מוֹעֲדֵנוּ.“
אָז הֵנִיעַ אֶת רֹאשׁוֹ, וַיֵּאָנַח,
וַיֹּאמַר: „לֹא אָנֹכִי לְבַדִּי הַהוֹלֵךְ,
וְגַם אֶת אֲחֵרִים לֹא בְלִי סִבָּה הָלַכְתִּי;“
„אַךְ אֲנִי לְבַדִּי קַמְתִּי בְעֹז פָּנִים,
לְדַבֵּר בְּעַד פִירֶינְצֵי,
כַּאֲשֶׁר יָעֲצוּ כֻּלָּם לְאַבְּדָהּ.“
וַאֲנִי דָרַשְׁתִּי אוֹתוֹ לֵאמֹר: כֵּן יֹאבֶה אֵל
תֵּת מְנוּחָה לְזַרְעֲךָ, הַתֵּר לִי הַקֶּשֶׁר
כַּאֲשֶׁר דַּעְתִּי נְבוֹכָה.
אִם הֵיטַבְתִּי לְהָבִין, נִרְאֶה כִּי אַתֶּם
תִּרְאוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת,
וּבְדִבְרֵי הַיּוֹם לֹא כֵן.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: ”אֲנַחְנוּ רוֹאִים,
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אוֹר עֵינָיו יֵרַךְ, רוֹאֶה אֶת הָרְחוֹקוֹת;
אַךְ זֹאת הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גָּמַל אֱלֹהִים לָנוּ;“

„אַךְ בְּקָרְבָן, אוֹ בִּהְיוֹתָן שָׁם, לַשָּׁוְא תַּבִּיט
עֵין שִׂכְלֵנוּ, וְלֹא יָדַעְנוּ מֵאַרְצוֹת הַחַיִּים,
כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יְסֻפַּר לָנוּ.“
„לָכֵן תָּבִין כִּי כָל כֹּחַ דַּעְתֵּנוּ תֹּאבַד,
מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה,
אֲשֶׁר שַׁעַר הָעֲתִידוֹת יִסָּגֵר“
אָז, כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֶאְשַׁם עַל פִּשְׁעוֹ,
אָמַרְתִּי אֵלָיו: הַגֶּד נָא אֶל הַנּוֹפֵל הַזֶּה,
כִּי בְנוֹ עוֹדֶנּוּ חַי; וְאִם לֹא עָנִיתִי אֵלָיו כַּיּוֹם,
הוֹדִיעֵהוּ, כִּי זֹאת הָיְתָה מִפְּנֵי מְבוּכַת לִבִּי,
אֲשֶׁר הוֹצֵאתַנִי מִמֶּנָּה עַתָּה:
וּכְבָר מוֹרִי קָרָא אֵלַי,
לָכֵן חַשְׁתִּי לִשְׁאוֹל אֶת הַנֶּפֶשׁ לֵאמֹר:
דַּבֵּר נָא, מִי הֵמָּה הַיּוֹשְׁבִים פֹּה?
וַיַּעַן, אֲנִי יוֹשֵׁב פֹּה עִם יוֹתֵר מֵאֶלֶף (אֲנָשִׁים):
הִנֵּה פֹה שׁוֹכֵב פֵדֶרִיקוֹ (הַקֵּיסָר) הַשֵּׁנִי,
וּמִשְׁנֵהוּ "אַפִּיפִיוֹר, וְשֵׁם הָאֲחֵרִים לֹא אַזְכִּיר.
(Cardinale "Ubaldini)
"Ottaviano
וַיִּסָּתֵר, (מִפָּנַי) וַאֲנִי שַׂמְתִּי פְּעָמַי
בְּעִקְּבֵי הַמְשׁוֹרֵר הַקַּדְמוֹנִי, אַךְ לִבִּי שָׁב לְהִתְבּוֹנֵן
בַּדְּבָרִים (אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי), כִּי נִרְאוּ מַגִּידִים לִי צָרָה.
וּמוֹרִי נָסַע, וּבְלֶכְתּוֹ אָמַר אֵלַי:
מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה נִבְהָל?
וַאֲנִי מִלֵּאתִי אֶל שְׁאֵלָתוֹ.
וְהֶחָכָם צִוָּה אוֹתִי לֵאמֹר: יִצּוֹר לְבָבְךָ
אֶת כָּל־אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ עָלֶיךָ;
אַךְ עַתָּה תְּהִי עֵינְךָ פְּקוּחָה פֹּה,
וּבְאָמְרוֹ הוֹרָה בְּאֶצְבָּעוֹ.

Digitized by Google

וְכַאֲשֶׁר תִּהְיֶה לִפְנֵי הָאִשָּׁה בָּרָה כַּחַמָּה,
אֲשֶׁר עֵינָהּ הַיָּפָה הַכֹּל רָאֲתָה,
מִפִּיהָ תִשְׁמַע כָּל־אֹרַח חַיֶּיךָ.
אַחֲרֵי־כֵן פָּנָה לִשְׂמֹאלוֹ,
וַנִּרְחַק מִן הַחוֹמָה, וַנֵּלֵךְ בַּתָּוֶךְ,
בְּנָתִיב הַיּוֹצֵא אֶל עֵמֶק אֶחָד,
אֲשֶׁר בָּאְשׁוֹ עָלְתָה עָדֵינוּ.

שִׁיר עַשְׁתֵּי עָשָׂר: שְׁלֹשֶׁת גַּלְגַּלֵּי הַתֹּפֶת הָאַחֲרוֹנִים.

וַיְהִי בְבוֹאֵנוּ בִקְצֵה שְׂפַת בּוֹר גָּבוֹהַּ,
כֻּלָּם אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וּמְבֻקָּעוֹת,
מָצָאנוּ הָמוֹן מְיֻסָּרִים בְּדִין קָשֶׁה מִן הָרִאשׁוֹנִים,
וְכֵן הִגְדִּיל רֵיחַ הָרָע
הָעוֹלֶה מִתַּחְתִּית הַשְּׁאוֹל,
כִּי חָסֹה חָסִינוּ תַּחַת מִכְסֵה
קֶבֶר גָּדוֹל, אֲשֶׁר עָלָיו כָּתוּב:
„הֵן פֹּה שׁוֹכֵב אֲנַסְטַסְיוּ הַפִּיפְיוֹר,
„אֲשֶׁר פוֹטִינוּ הִטָּהוּ מִדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.“
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: עַתָּה נֵרְדָה לְאַט,
עַד אֲשֶׁר אַפֵּנוּ יְנֻסֶּה לְרֵיחַ הָרָע הַזֶּה,
וְאַחֲרֵי כֵן אֵין לְפַחֵד.
וַאֲנִי עָנִיתִי: מְצָא נָא דָבָר,
פֶּן יֵלֵךְ לוֹ זְמַנֵּנוּ לַהֶבֶל.
וְהוּא הֵשִׁיב לִי: הֲלֹא תִרְאֶה כִּי זֹאת חוֹרֵשׁ לִבִּי?
וַיּוֹסֶף עוֹד: בְּנִי, בְּתוֹךְ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
שָׁלֹשׁ גַּלְגַּלִּים קְטַנִּים (תִּרְאֶה),
הַיּוֹרְדִים מִמַּעְלָה אֶל מַעְלָה, כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ עָדְנָה,
וְכֻלָּם מְלֵאִים נַפְשׁוֹת אֲרוּרִים,
וּלְמַעַן יַסְפִּיק לְךָ מַרְאֶה עֵינֶיךָ בָּם,
הַסְכֵּת וּשְׁמַע דֶּרֶךְ הָאֲסִירִים הָאֵלֶּה וּמִשְׁפָּטָם.

סוֹף כָּל רֶשַׁע אֲשֶׁר הָאֵל שְׂנֵאוֹ
הוּא הָעָוֶל, וְכָל־מַעֲשֵׂה עָוֶל,
אִם בְּחָזְקָה, אִם בְּמִרְמָה, יָרֵעַ לְאַחֵר;
אַךְ בִּהְיוֹת הַמִּרְמָה חַטֹּאת (זֶרַע) הָאָדָם לְבַדּוֹ,
רָעָה הִיא מְאֹד בְּעֵינֵי הָאֵל, וְעַל כֵּן אַנְשֵׁי עָקְבָה
יְוָסְרוּ לְמַטָּה מֵרֵעֵיהֶן, וּמַכְאוֹבֵיהֶם הֵם הָרַבִּים.
מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ, מְקוֹם דִּינָם הַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן;
אַךְ הוּא נִפְרָד לִשְׁלֹשָׁה עִגּוּלִים
לְפִי שְׁלֹשֶׁת דַּרְכֵי הֶחָמָס:
כִּי בִשְׁלֹשָׁה יִשְׁלְחוּ יְדֵיהֶם: אוֹ בָאֵל, אוֹ בְנַפְשָׁם, אוֹ לְרֵעִים,
וְזֹאת תִּהְיֶה, אִם בְּנַפְשָׁם, אִם בִּרְכוּשָׁם,
כַּאֲשֶׁר תִּשְׁמַע בָּאֵר הֵיטֵב:
לְרֵעֵהוּ יָרֵעַ: בְּהֶרֶג, וּבִפְצָעִים קָשִׁים,
וּבִנְכָסָיו יָרֵעַ
בַּהֲרִיסָה, בְּתַבְעֵרָה, וּבִגְנֵבָה;
וְהִנֵּה בַּגֻּלָּה הָרִאשׁוֹנָה נִדּוֹנִים לְצִבְאוֹתָם:
רוֹצְחִים, פּוֹצְעֵי רֶשַׁע,
מַשְׁחִיתִים, וְשׁוֹדְדִים.
הָאָדָם יָכוֹל שְׁלוֹחַ יָדוֹ, בְּנַפְשׁוֹ,
וּבִנְכָסָיו; לָכֵן לַשָּׁוְא יִנָּחֵם מֵחַטָּאתוֹ
בַּגֻּלָּה הַשֵּׁנִית
הַהוֹרֵג אֶת נַפְשׁוֹ,
הַמְאַבֵּד בִּשְׂחוֹק אֶת נְכָסָיו, וּבַעַל מַשְׁחִית,
וְתַחַת שִׂמְחָה אֲשֶׁר קִוָּה, שָׁם בָּכֹה יִבְכֶּה.
וְעוֹד יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת חָמָס בָּאֵל;
זֶה אוֹמֵר בְּלִבּוֹ: אֵין אֱלֹהִים, זֶה יִקֹּב שְׁמוֹ.
וְזֶה בִּבְזוֹתוֹ מַעֲשֵׂי אֵל וְטוּבָתָם;

Digitized by Google

לָכֵן בַּגֻּלָּה הַקְּטַנָּה
(אַנְשֵׁי) סְדוֹם וְקָאהֳרְסָה נִשְׁפָּטִים,
וּבוֹזֵי אֱלֹהִים בְּלִבּוֹתָם.
בְּמִרְמָה, הַמַּכָּה אֶת לֵב בְּעָלֶיהָ,
יוּכַל אִישׁ לַעֲשׁוֹק רֵעֵהוּ: כַּבּוֹטֵחַ בּוֹ,
וְכַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ בּוֹטֵחַ;
וְדֶרֶךְ הָרָעָה הַזֹּאת תַּתִּיר
רַק קֶשֶׁר אַהֲבָה, אֲשֶׁר קָשַׁר הַטֶּבַע בֵּין בְּנֵי הָאָדָם;
לָכֵן בַּגֻּלָּה הַשֵּׁנִית נִקְבָּצִים כָּל־עוֹשֵׂה עָוֶל:
חֲנוּפָּה, חֲלַקּוֹת, כְּשָׁפִים,
רְמִיָּה, גְּזֵלָה, וּמִסְחַר דִּבְרֵי־קֹדֶשׁ, Simonia)
רוֹכְלֵי זִמָּה, תְּמוּרוֹת שָׁוְא, וְתוֹעֲבוֹת כָּאֵלֶּה. Ruffian, baratti e simile lordura"
אַךְ בַּדֶּרֶךְ הָרִאשׁוֹנָה, מִלְּבַד הָאַהֲבָה
אֲשֶׁר נָטַע טֶבַע בָּנוּ, יִשְׁשׁוּ גַּם אַחֲוַת רֵעִים
אֲשֶׁר בִּבְרִית בָּאוּ;
לָכֵן כָּל־בּוֹגֵד בֶּגֶד יִכְלֶה לְעוֹלָם
בַּגַּלְגַּל הַקָּטָן אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאָרֶץ,
וַאֲשֶׁר (עִיר) דִּיטִי נוֹסַד עָלָיו.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, שְׂפָתֶיךָ בָּרוּר מִלֵּלוּ,
וְהִבְדַּלְתָּ הֵיטֵב
מַחְלְקוֹת הַשַּׁחַת הַזֶּה וְיוֹשְׁבֵיהֶן.
אַךְ אֱמוֹר אֵלַי: הַחַטָּאִים הַטּוֹבְעִים בַּאֲגַם הַטִּיט,
וְהַנִּדָּחִים מֵאֵת הָרוּחַ, וּמֻכֵּי הַגֶּשֶׁם,
וְהַנִּפְגָּשִׁים זֶה אֶת זֶה בִּדְבָרִים קָשִׁים,
מַדּוּעַ לֹא נִדּוֹנוּ גַּם הֵמָּה בְּתוֹךְ עִיר הָאֵשׁ,
אִם בְּעֵינֵי אֱלֹהִים רָעִים?
וְאִם אַיִן, לָמָּה זֶה מֻכִּים הֵמָּה שָׁם?

וְהוּא עָנָנִי: וְלָמָּה לִבְּךָ הַיָּשָׁר
נוֹטֶה מִמִּשְׁפַּט חָכְמָתֶךָ?
אוֹ עֵין שִׂכְלְךָ תַּבִּיט בְּמֶרְחָק?
הֲלֹא זָכַרְתָּ אֲשֶׁר כָּתוּב בְּסֵפֶר
מוּסָרְךָ (מוּסַר אָרִיסְטוֹטֵילִי)
עַל שְׁלשֶׁת הַמִּדּוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הָאֵל שָׂנֵא:
הַזִּמָּה, הָעָרְמָה, וּמִשְׁכַּב בְּהֵמָה?
הֲלֹא לָמַדְתָּ כִּי עֲוֹן הַזִּמָּה אֵינֶנּוּ גָדוֹל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
כְּמוֹ הַשְּׁנַיִם, וְגַם אַשְׁמוֹ יִמְעַט מֵהֶם?
אִם שׂוּם תָּשִׂים לִבְּךָ עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת,
וְאִם תִּזְכּוֹר מִי הֵמָּה הָאֲסוּרִים
לְמַעְלָה מִחוּצָה (לָעִיר),
יָדוֹעַ תֵּדַע מַדּוּעַ מִן הַפּוֹשְׁעִים הָאֵלֶּה
הֵם נִפְרָדִים, וּמַדּוּעַ חֲרוֹן אַף אֱלֹהִים
לֹא יַגְדִּיל לַחֲרוֹת בָּם כְּמוֹ בָאֵלֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: הוֹי שֶׁמֶשׁ מַרְפֵּא כָל רוּחַ נְבוֹכָה,
כָּכָה תַּרְגִּיעַ נַפְשִׁי בְּפִתְרוֹנְךָ,
כִּי הַסְּפֵקוֹת יִהְיוּ לִי לְרָצוֹן, כְּדַעַת חָכְמָה,
וְאוֹסִיף לְדַבֵּר: נָשׁוּבָה נָא עוֹד מְעַט לְאָחוֹר,
לַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, כִּי מַשִּׁיךְ נָשָׁךְ
מְחָרֵף אֵל וְטוּבָתוֹ, וְהַתֵּר לִי גַם הַקֶּשֶׁר הַזֶּה.
וְהוּא אָמַר לִי: בְּסֵפֶר הַפִּילוֹסוֹפִיָּה
כָּתוּב פְּעָמִים לֹא אַחַת, וְהַמַּשְׂכִּיל יָבִין,
כִּי בְּרֵאשִׁית הַטֶּבַע הִשְׁפִּיעַ
מֵחָכְמַת אֵל וּמִמַּעֲשָׂיו,
וְאִם הֵיטֵב תִּלְמַד בְּסֵפֶר חָכְמַת "הַטֶּבַע
(לְאָרִיסְטוֹטֵילִי), תִּמְצָא בְּחֶלְקוֹ הַשֵּׁנִי

Fisica)

כִּי דֶרֶךְ מְלַאכְתְּכֶם לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַטֶּבַע,
בַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדָהּ, כְּלֶכֶת תַּלְמִיד אַחַר מוֹרֵהוּ,
וְעַל כֵּן הִיא כְּבַת בִּתּוֹ לֵאלֹהִים.
וְאִם זָכוֹר תִּזְכּוֹר אֶת תְּחִלַּת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, (בְּזֵעַת אַפֶּךָ וגו׳)
תֵּדַע, כִּי מִשְּׁנֵיהֶן יוֹצִיא הָאָדָם לַחְמוֹ,
וְכָל מַחְסוֹרוֹ לִחְיוֹת עַל הָאָרֶץ;
וְכִי הַנּוֹתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת הוֹלֵךְ,
אֶת הַטֶּבַע הוּא מוֹאֵס וְ(הַמְּלָאכָה) הַבָּאָה אַחֲרָיו,
כִּי בְּאַחֶרֶת תּוֹחַלְתּוֹ.
וְעַתָּה בֹּא אַחֲרַי, כִּי הוֹאַלְתִּי לָכֶת,
כִּי מַזַּל הַדֻּבִּים הִנֵּה רוֹמֵשׁ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם, (Carro — Orsa Maggiore)
וּמַזַּל הָעַ״שׁ פּוֹנֶה לְרוּחַ צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית, Cero)
וּמְקוֹם מוֹרַד הַסֶּלַע עוֹדֶנּוּ רָחוֹק.

שִׁיר שְׁנֵים עָשָׂר: הַגַּלְגַּל הַשְּׁבִיעִי.

המקום שם באנו לרדת,
כלו צור נורא, ולא מחמד לעין.
גם מפני אשר בתוכו.
כמעי המפלה מעיר טרינטו מפה,
אשר הניס נהר אדיני,
יהי מפני רעש, או מסור מסעד לו,
כי מראש ההר אשר נתק משם,
עד הבקעה, שפוע הסלע רב,
עד כי אין דרך לרדת ממנו:
כמהו מצאתי המורד שם,
ובקצה הבור ההרוס
היה רובץ הממזר, חטאת קריטה (המינוטאורו)
הנולד מפרת מסכה:
והוא כאשר ראנו נשך את בשרו,
כאיש אשר חרון אפו בוער בקרבו.
ואלופי בקול רם דבר בו:
התחשב בלבך כי פה קצין אתונה, (טזיו) (Düca)
אשר למעלה בארץ הרג אותך?
גש הלאה חיה רעה! כי האיש הלזה
לא בא הנה בערמת אחותך, (אריאנה)
כי אם לראות את שפטכם באנו,

כְּשׁוֹר נִמְלַט מֵאֲסוּרָיו,
אַחֲרֵי הֻכְּתוֹ מַכַּת מָוֶת,
כִּי לֹא יָכוֹל לְהַלֵּךְ, וְרָקַד הֵנָּה וָהֵנָּה,
כֵּן עָשָׂה הַמִּינוֹטָאוּרוֹ;
וְאַלּוּפִי, כְּאִישׁ עָרוּם, צָעַק אֵלַי: מַהֲרָה אֶל הַמַּעֲבָר;
טוֹב רִדְתְּךָ בְּעוֹד הוּא בְזַעְמוֹ.
כָּכָה יָרַדְנוּ הָלוֹךְ מֵאֶבֶן אֶל אֶבֶן,
אֲשֶׁר נָעוּ פְּעָמִים רַבּוֹת תַּחַת פְּעָמַי
מִמַּשָּׂא גוּפָתִי, אֲשֶׁר לֹא כְמִשְׁפָּט שָׁמָּה.
וּבְלֶכְתִּי, לִבִּי חוֹרֵשׁ, וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: אוּלַי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ
נָטוּ אֶל הַמַּפָּלָה הַזֹּאת, וְאֶל הַחַיָּה הַשּׁוֹמֶרֶת,
אֲשֶׁר דִּבְרֵי כִבּוּ נַחֲלַת אַפּוֹ.
וְעַתָּה דַע לְךָ, כִּי בְרִדְתִּי רִאשׁוֹנָה פֹּה
בְּתֹפֶת הָעֵמֶק,
הַסֶּלַע הַזֶּה לֹא הָיָה נֶהֱרָס.
אָמְנָם יָמִים אֲחָדִים לִפְנֵי בּוֹא הַגִּבּוֹר,
אֲשֶׁר פָּדָה הַשְּׁבִי הַגָּדוֹל,
בְּהַעֲלוֹתָם מֵהַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן, וּמִיַּד דִּיטִי,
בְּאֵר שַׁחַת זֹאת הָעֲמֻקָּה וְהַנִּמְאֶסֶת
נִרְעֲשָׁה כֻלָּהּ, עַד אֲשֶׁר בְּלִבִּי דִמִּיתִי
שֶׁאֵשׁ אַהֲבָה בָּעֲרָה בְּכִלְיוֹת תֵּבֵל, אֲשֶׁר רַבִּים אוֹמְרִים
בְּכֹחָהּ תָּשׁוּב תֵּבֵל לְתֹהוּ וָבֹהוּ;
וּבַיּוֹם, סֶלַע קַדְמוֹנִי זֶה נִטַּשׁ וְנֶהֱרַס,
פֹּה, וּבִמְקוֹמוֹת אֲחֵרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
אַךְ הַעֲמֵק לְהַבִּיט, כִּי קָרוֹב
נְהַר הַדָּם, אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִרְתַּח
כָּל הַמֵּזִיק לְרֵעֵהוּ בְחָזְקָה.

הוֹי תַאֲוָה מְעַוֶּרֶת עֵינֵינוּ, הוֹי חֲרוֹן־אַף מְהוֹלֵל לִבֵּנוּ,
הַמּוֹשְׁלִים בָּנוּ בְּחַיֵּי קֶצֶר,
וּבְחַיֵּי נֶצַח תִּדְחוּנוּ לִנְפֹּל בְּמֵי הַדָּם הָאֵלֶּה!
רָאִיתִי שׁוּחָה רְחָבָה וּמְעֻגֶּלֶת,
כִּי הִיא סוֹבֶבֶת כָּל־הַמָּקוֹם,
כַּאֲשֶׁר הִגִּיד לִי אַלּוּפִי;
וּבֵינָהּ וְתַחְתִּית גְּדוֹתֶיהָ, אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ
רָצִים צֵינְטָאוּרִי, נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קֶשֶׁת,
כְּדַרְכָּם לָצוּד צַיִד בִּהְיוֹתָם עַל הָאָרֶץ.
וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֶת רִדְתֵּנוּ שָׁם, כֻּלָּם עָמָדוּ;
וּשְׁלֹשָׁה מֵהֶם יָצְאוּ מִצְּבָאָם,
בְּקֶשֶׁת וְחִצִּים אֲשֶׁר לָהֶם בָּחָרוּ.
וְהָאֶחָד קָרָא מֵרָחוֹק: אַתֶּם יוֹרְדִים הַסֶּלַע,
לְאֵיזֶה הַשְּׁפָט בָּאתֶם?
עִמְדוּ טֶרֶם דַּבֵּר, וְאִם לֹא אוֹרֶה אֶת חִצִּי.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלָיו: מַעֲנֵה פִּינוּ יִהְיֶה
לְקִירוֹנֵי הַקָּרוֹב לָנוּ;
רַע וָמַר הָיָה לְךָ תָּמִיד מַהֲרְךָ בְּתַאֲווֹתֶיךָ.
וְלִי אָמַר בַּלָּאט: זֶה הוּא נֵיסּוֹ,
הַנֶּהֱרָג (מֵאַרְקוּלֵי) עַל אוֹדוֹת דֵיָנִירָה הַיָּפָה,
וְהוּא נָקַם אֶת נִקְמָתוֹ בְּיָדָיו,
רְאֵה נָא הַשֵּׁנִי, וְעֵינָיו אַרְצָה,
הוּא קִירוֹנֵי הַגָּדוֹל, הוּא הָיָה אוֹמֵן אֶת אָקִילֵי,
וְהַשְּׁלִישִׁי הוּא פוֹלוֹ, אֲשֶׁר הָיָה בַּעַל חֵמָה גְּדוֹלָה.
הֵם הוֹלְכִים וְרָצִים לַאֲלָפִים סָבִיב לַשַּׁחַת,
וְהוֹרוּ אֶת חִצֵּיהֶם עַל כָּל־נֶפֶשׁ הַיּוֹצֵאת מִן הַדָּם
מִמַּעַל לְקַו מִשְׁפָּטָהּ.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִגַּשְׁנוּ אֶל הַחַיּוֹת הַקַּלּוֹת,
קִירוֹנֵי לָקַח בְּיָדוֹ חֵץ, וּבְקַשְׁתּוֹ
הִרְחִיק שְׂעַר זְקָנוֹ מֵעַל לְחָיָיו.
וְכַאֲשֶׁר גָּלָה אֶת פִּיו הַגָּדוֹל,
אָמַר לְרֵעָיו: הַרְאִיתֶם
כִּי רַגְלֵי הָאַחֲרוֹן הֵנִיעוּ אֶת אֲשֶׁר נָגְעוּ בוֹ?
אֵין זֹאת דֶּרֶךְ רַגְלֵי הַמֵּתִים.
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב, אֲשֶׁר כְּבַר הִגִּיעַ עַד חָזֵהוּ,
מְקוֹם אֲשֶׁר יִתְאַחֲזוּ בוֹ שְׁנֵי הַמִּינִים,
עָנָה אֵלָיו: אָכֵן חַי הוּא, וַאֲנִי צֻוֵּיתִי
לְהַרְאוֹת לוֹ לְבַדּוֹ אֶת עֵמֶק הָאֹפֶל הַזֶּה;
לְצָרְכּוֹ, וְלֹא לְעֹנֶג לוֹ הוּבָא הֵנָּה.
יֵשׁ אִשָּׁה בֵּין שָׁרֵי הַלְלוּיָהּ, (בַּשָּׁמַיִם) אֲשֶׁר נָסְעָה מִשָּׁם,
וַתְּצַוֵּנִי הַמִּצְוָה הַזָּרָה הַזֹּאת,
לֹא הוּא גַנָּב, וְלֹא נֶפֶשׁ חֹטֵאת אָנֹכִי,
וְהִנְנִי אֲנִי מַשְׁבִּיעֲךָ, בְּשֵׁם אֵשֶׁת הַחַיִל. אֲשֶׁר בַּעֲבוּרָהּ
שַׂמְתִּי פְּעָמַי לַדֶּרֶךְ הַקָּשָׁה הַזֹּאת,
כִּי תִתֵּן לָנוּ אֶחָד מֵרֵעֶיךָ לְשָׁמְרֵנוּ,
לְהוֹרוֹת לָנוּ אֶת הַמַּעֲבָר,
וְלָשֵׂאת זֶה עַל גַּבּוֹ,
כִּי אֵינֶנּוּ נְשָׁמָה, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם תַּגְבִּיהַּ עוּף.
וַיִּפֶן קִירוֹנֵי לִימִינוֹ,
וַיֹּאמֶר לְנֵיסוֹ: שׁוּב לְךָ וּנְחֵה אוֹתָם,
וְהָיִיתָ לָהֶם לְמָגֵן, אִם גְּדוּד אַחֵר יִפְגַּע בָּהֶם.
וַנִּסַּע אֶת מַנְהִיגֵנוּ הַנֶּאֱמָן,
וַנֵּלֶךְ עַל יַד הַדָּם הָרוֹתֵחַ,
אֲשֶׁר הַמִּתְרַתְּחִים שָׁם צְעָקָה יִצְעָקוּ.

מֵהֶם רָאִיתִי טְבָעִים (בַּדָּם) עַד עַפְעַפֵּיהֶם,
וְהָרַכָּב הַגָּדוֹל אָמַר: אֵלֶּה הָיוּ (מְלָכִים) עָרִיצִים,
אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֶת יְדֵיהֶם בְּדַם עַמִּים וּבִרְכוּשָׁם,
וּבָזֶה נֶאֱנָקִים בִּגְמוּל מַעַלְלֵי רִשְׁעָם.
פֹּה יוֹשֵׁב אֱלִישָׁע (הַגָּדוֹל) וְדִינִיזִיו הָעַז,
אֲשֶׁר עָלָיו שְׁנוֹת רָאוּ רָעָה יוֹשְׁבֵי סִיצִילִיָה:
וּבַעַל מֵצַח זֶה, בְּשֵׂעָר שָׁחוֹר,
הוּא אֵיזֶלִינוֹ, וְהַצָּהֹב שָׁכֵן לוֹ
הוּא אוֹבִיצוֹ מֵאֵיסְטֵי, אֲשֶׁר אֱמֶת הוּא,
כִּי עַל הָאָרֶץ בֶּן אִשְׁתּוֹ רְצָחוֹ.
אָז שַׂמְתִּי פָּנַי אֶל אַלּוּפִי, וְהוּא אָמַר לִי:
זֶה יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ, וַאֲנִי אַחֲרֶיךָ אָבוֹא.
רָחוֹק כִּמְעַט מִשָּׁם הַקֶּשֶׁת הֵבִיט
בִּנְפָשׁוֹת יוֹצְאוֹת עַד הַגָּרוֹן
מִבֵּין הָרוֹמְשִׂים הָהֵמָּה,
וְהֶרְאָה לָנוּ אַחַת הָעוֹמֶדֶת לָהּ לְבַדָּהּ.
וַיֹּאמֶר הַחוֹטֵא הַהוּא הִכָּה בְּבֵית הָאֱלֹהִים
בַּלֵּב (לְבֶן אָרִינּוֹ) אֲשֶׁר מְכַבְּדִים אוֹתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה (בְּלוֹנְדְּרָה) עַל נְהַר טֶמִּיז.
וְעוֹד רָאִיתִי חַטָּאִים אֲחֵרִים, מִתְנַשְּׂאִים מֵעַל פְּנֵי הַיְאוֹר
בְּרֹאשָׁם וּבְבִטְנָם,
וּמֵהֶם יָדַעְתִּי רַבִּים.
וְכֵן הַדָּם הוֹלֵךְ וְנִגְרָע,
עַד אֲשֶׁר לֹא יַגִּיעַ כִּי אִם עַל הָרַגְלַיִם,
וְשָׁם עָבַרְנוּ אֶת הַשּׁוּחָה, וְהַקֶּשֶׁת אָמַר לִי:
כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ מִצַּד זֶה נַחַל הַדָּם הוֹלֵךְ וּמַשְׁפִּיל;
דַּע כִּי מִצַּד אַחֵר, תַּחְתִּיתוֹ

Digitized by Google

הוֹלֵךְ וּמַעֲמִיק לְמַטָּה,
עַד הַגִּיעַ אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר שָׁמָּה הֶעָרִיצִים יֵאָנְקוּ עַל עֲרִיצוּתָם.
וּפֹה יַשִּׂיגוּ מִשְׁפַּט אֵל
אֶת אָטִילָה, אֲשֶׁר הָיָה עַל הָאָרֶץ שֵׁבֶט לְאַף הָאֱלֹהִים. וְאִתּוֹ פִּירוֹ,
וְסִיסְטוֹ, וְהַדָּם הַמַּרְתִּיחַ
מֵמִיץ דִּמְעוֹת עוֹלָם מֵעֵינֵי
רָנְיֵאֵרִי מִקּוֹרְנֵיטוֹ, וְרָנִיאֵרִי מִפָּצִּי,
אֲשֶׁר שָׁדוֹד שָׁדְדוּ בָּאֳרָחוֹת,
וְאַחַר פָּנָה לוֹ לְדַרְכּוֹ, וַיַּחֲלוֹץ שֵׁנִית אֶת הַמַּעְבָּר.

שִׁיר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר: יַעַר הַחֹשֶׁךְ.

לֹא עוֹד הִגִּיעַ נִיסוֹ אֶל עֵבֶר מִזֶּה,
כַּאֲשֶׁר בָּאנוּ בְתוֹךְ יַעַר
אַל־נְתִיבָה.
אֵין עֲלֵי יֶרֶק בּוֹ, כִּי אִם שְׁחוֹרִים,
וַעֲנָפָיו אֵינָם חֲלָקוֹת, רַק עֲקֻדּוֹת וּמְעֻקָּשׁוֹת,
אֵין כָּל־פְּרִי בוֹ, אַךְ קוֹצִים פּוֹרֵי רֹאשׁ.
גַּם הַמְּקוֹמוֹת בֵּין צִיצִינָה וְקוֹרְנֵיטוֹ,
אֲשֶׁר רוֹמְשׁוֹת שָׁם הַחַיּוֹת מוֹאֲסוֹת בִּשְׂדֵי אָדָם,
אֵין לָהֶם קוֹצֵי מִדְבָּר וְסִבְכֵי יַעַר כָּאֵלֶּה.
שָׁם תְּקַנֵּנָּה הָאַרְפִּיַּאי רָעוֹת הַמַּרְאֶה,
אֲשֶׁר גֹּרְשׁוּ אַנְשֵׁי טְרוֹיָה מֵאִיֵּי סְטְרוֹפָדֵי,
מְבַשְּׂרוֹת לָהֶם הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת,
כַּנְפֵיהֶן רְחָבוֹת, וְצַוְּארֵי אָדָם וּפְנֵי אָדָם לָהֵנָּה,
צִפָּרְנַיִם לְרַגְלֵיהֶן, וּבִטְנָן הַגָּדוֹל רַב נוֹצָה,
וְנָהִי תִשָּׂאן מֵעַל עֲצֵי פֶלֶא.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: טֶרֶם תֵּלֵךְ הָלְאָה,
דַּע לְךָ כִּי בַגֻּלָּה הַשֵּׁנִית בָּאתָ,
וּבְתוֹכָהּ הָיֹה תִהְיֶה,
עַד בּוֹאֲךָ אֶל הַחוֹל הַנּוֹרָא:
לָכֵן פְּקַח עֵינֶיךָ, וְרָאִיתָ דְבָרִים,
אֲשֶׁר יַגִּידוּךָ כִּי דִבְרֵי סִפּוּרִי אֱמֶת.

מִכָּל־צַד שָׁמַעְתִּי קוֹל צְעָקָה,
וְצוֹעֲקֶיהָ לֹא רָאִיתִי,
וְעַל כֵּן עָמַדְתִּי לִי מִשְׁתָּאֶה וְנִבְהָל.
אֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁהוּא חָשַׁב, כִּי אֲנִי חָשַׁבְתִּי,
אֲשֶׁר כָּל־הַקּוֹלוֹת הָהֵם מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים יָצָאוּ,
וּמִפִּי אֲנָשִׁים נִסְתָּרִים בְּתוֹכָם לְעֵינֵינוּ.
לָכֵן מוֹרִי אָמַר אֵלַי: אִם תִּנְדַּע
עָנָף מֵהַנְּטָעִים הָאֵלֶּה,
הַמַּחֲשָׁבוֹת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לְאַיִן תִּהְיֶינָה,
אָז שָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי,
וְקָטַפְתִּי מֵאָטָד גָּדוֹל סְעִיף קָטָן;
וַיֵּצֵא קוֹל מִן הַגֶּזַע, וַיִּקְרָא, לָמָּה זֶה תְּשָׁרְשֵׁנִי?
וְאַחַר הֶאֱדִימוּ בְּדָמוֹ,
הוֹסִיף לִצְעוֹק: מַדּוּעַ תַּשְׁחִיתֵנִי?
הַאֵין בִּמְעֶיךָ רַחֲמִים?
בְּנֵי אָדָם הָיִינוּ, וַנְּהִי לְקוֹצִים,
הֲלֹא הָיֹה תִהְיֶה לְךָ יַד חֶסֶד,
גַּם אִם נֶפֶשׁ נָחָשׁ בָּנוּ.
כְּאוּד עֵץ לַח בּוֹעֵר בְּקָצֵהוּ,
וּמִקָּצֵה הָאַחֲרוֹן מוֹצִיא קוֹל נְאָקָה,
וְשׁוֹרֵק מִפְּנֵי רוּחַ הַיּוֹצֵא מִנֵּהוּ:
כֵּן יָצְאוּ מֵהֶעָנָף דְּבָרִים וָדָם יַחְדָּו,
לָכֵן הֲסִירוֹתִי יָדִי מֵרֹאשׁוֹ,
וָאֵשֵׁב כְּאִישׁ הֶחָרֵד.
וְאַלּוּפִי עָנָה וַיֹּאמַר: הוֹי נֶפֶשׁ מְנֻגָּעָה,
לוּ יָכוֹל זֶה לְהַאֲמִין
אֶת אֲשֶׁר לֹא יָדַע כִּי אִם מִשִּׁירַי,

כִּי עַתָּה לֹא שָׁלַח בְּךָ אֶת יָדוֹ;
אַךְ דְּבַר הַפֶּלֶא הַזֶּה, כִּי קָשֶׁה לְהַאֲמִין בּוֹ,
יְעָצַנִי לַהֲבִיאוֹ אֶל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, אֲשֶׁר גַּם בְּעֵינַי יֵרַע.
אַךְ אֱמוֹר אֵלָיו מִי אַתָּה. וּבִשְׂכַר זֶה
יַזְכִּיר זִכְרוֹן שִׁמְךָ
מִמַּעַל בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר לוֹ נִתָּן לָשׁוּב שָׁמָּה.
וְהַגָּוַע אָמַר: הִנֵּה נֹעַם דְּבָרֶיךָ הִשִּׁיאָנִי,
וְעַתָּה לֹא אוּכַל הַחֲרִישׁ, וְלֹא יִכְבַּד לָכֶם,
אִם אַחְבִּירָה מְעַט מִלַּי אִתְּכֶם.
אֲנִי הוּא אֲשֶׁר בְּיָדַי מַפְתְּחוֹת
לֵב פֵּידֶרִיקוֹ (הַקֵּיסָר) גַּם שְׁתֵּיהֶן,
וּבְפָתְחִי, וּבְסָגְרִי אוֹתוֹ מְלַאכְתִּי בְּנַחַת,
עַד כִּי הִרְחַקְתִּי כָּל אָדָם מֵעֲצוֹת לִבּוֹ.
וּבֶאֱמוּנָה שָׁמַרְתִּי מִשְׁמַרְתִּי הָרָמָה,
וְעָלֶיהָ נָדַד מְקוֹר הַחַיִּים מִמֶּנִּי.
קִנְאָה הַמְנָאֶפֶת, אֲשֶׁר לֹא הִטְּתָה לְעוֹלָם
אֶת עֵינֶיהָ וְנוּתָהּ מֵאַרְמוֹן,
הוֹרֶגֶת כָּל־הָאָדָם, אַךְ הַמּוֹשֶׁלֶת בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ,
הִיא בָעֲרָה הַלְּבּוֹת בְּכָל אִישׁ נֶגְדִּי,
וְשַׁלְהַבְתָּם הִבְעִירָה לֵב הַקֵּיסָר עָלַי,
אֲשֶׁר הָפַךְ כָּל־כְּבוֹדִי וְגִילִי לְקָלוֹן וָבֶכִי.
וַאֲנִי בְגַאֲוָתִי אָמַרְתִּי,
אָמוּתָה הַפַּעַם, וְנַסֹּתִי אֶת בּוּז אָדָם,
וְכֵן יָדֵי הִרְשִׁיעָה אוֹתִי הַצַּדִּיק.
וְהִנְנִי נִשְׁבָּע בְּשָׁרְשֵׁי הָעֵץ הַזֶּה הַנִּפְלָאִים,
כִּי מֵעוֹלָם לֹא בָגַדְתִּי בֶגֶד בַּאדוֹנִי,
אֲשֶׁר הָיָה מְכֻבָּד עַד מְאֹד.

וְאִם אַחַד מִכֶּם יָשׁוּב בָּאָרֶץ,
יְרוֹמֵם נָא אֶת זִכְרִי, אֲשֶׁר עוֹדֶנּוּ נוֹפֵל
בַּמַּכָּה אֲשֶׁר קִנְאָה הִכַּתְּהוּ.
וַיָּחֶל עוֹד מְעַט, וְהַמְשׁוֹרֵר אָמַר אֵלַי:
בְּעוֹד הוּא שׁוֹתֵק, אַל תְּאַבֵּד עִתְּךָ,
אַךְ דַּבֵּר אֵלָיו. וּשְׁאַל מִמֶּנּוּ, אִם יֵשׁ עוֹד אֶת נַפְשְׁךָ
וַאֲנִי עָנִיתִי: דָּרְשֵׁהוּ אַתָּה
עַל אֲשֶׁר תַּחְשׁוֹב כִּי יִיטַב לִי,
כִּי לֹא אוּכַל דַּבֵּר דָּבָר מֵרֹב חֶמְלָתִי עָלָיו.
לָכֵן מוֹרִי אָמַר אֵלָיו: רוּחַ אָסִיר,
כֹּה יְמַלֵּא הָאִישׁ כְּתַאֲוָתְךָ
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מִמֶּנּוּ. אֱמוֹר נָא אֵלֵינוּ,
אֵיךְ הַנֶּפֶשׁ קְשׁוּרָה
בְּקִשְׁרֵי הָעֵצִים הָאֵלֶּה, וְאִם יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ,
אֱמוֹר אֵלֵינוּ, אִם יֵשׁ מִכֶּם אֲשֶׁר יַתִּיר נַפְשׁוֹ מֵאֲסוּרִים אֵלֶּה.
אָז נָפַח הַגֶּזַע בְּחָזְקָה,
וְהָרוּחַ נֶהְפַּךְ לִדְבָרִים, וַיֹּאמַר:
בְּקוֹצֶר מִלִּין אֶעֱנֶה אֲלֵיכֶם:
בִּנְסוֹעַ הַנֶּפֶשׁ הָעַזָּה
מֵהַגּוּף אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ הִתְנַתְּקָה,
מִינוֹסִי שׁוֹלֵחַ אוֹתָהּ בַּגַּלְגַּל הַזֶּה הַשְּׁבִיעִי,
וְהִיא נוֹפֶלֶת בַּיַּעַר, בְּלִי בְחוֹר לָהּ מְקוֹמָהּ,
רַק בַּאֲשֶׁר יִקְרֶה מִקְרֶהָ,
שָׁם תְּמַהֵר לִצְמוֹחַ כְּזֶרַע הַכֻּסֶּמֶת,
וְגָדְלָה וּתְהִי לְנֶטַע־יַעַר,
אַחֲרֵי כֵן הָאַרְפִּיּוֹת, בְּלַחְמָן מֵעָלֶיהָ,
תְּפַצַּעְנָה בָּהּ פֶּצַע כְּאֵב, וּפְצָעֶיהָ יִהְיוּ לְפֶתַח צַעֲקָתָם.

וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. גַּם נַחְנוּ נָבוֹא פֹּה,
לָקַחַת אֶת עַצְמוֹתֵינוּ, בְּכָל נֶפֶשׁ; רַק לֹא נִלְבַּשׁ בָּהֶם,
כִּי אֵין מִשְׁפָּט צֶדֶק, אֲשֶׁר יָשׁוּב אִישׁ וְלָקַח אֶת אֲשֶׁר זָרָה הֲלְאָה.
אַךְ נָגֵר פֹּה גְוִיּוֹתֵינוּ,
וְכֻלָּם יִתָּלוּ בַּיַּעַר הַזֶּה, אִישׁ אִישׁ עַל הָאָטָד.
אֲשֶׁר בּוֹ נַפְשׁוֹ נֶאֱסָרָה.
עוֹדֶנָּה אָזְנֵנוּ מֻטָּה אֶל הַגֶּזַע הַהוּא,
כִּי אָמַרְנוּ יְדַבֵּר עוֹד דָּבָר,
וְהִנֵּה פִתְאֹם קוֹל סָאוֹן בָּא אֵלֵינוּ.
וַנַּעֲמוֹד מִשְׁתָּאִים, כְּאִישׁ שׁוֹמֵעַ
סָר אֵלָיו חֲזִיר מִיַּעַר, וְהַצַּיָּדִים רוֹדְפִים אַחֲרָיו,
אֲשֶׁר כֻּלּוֹ יְלֵל חַיּוֹת, וַהֲמֻלַּת עֲנָפִים.
וַנַּרְא שְׁנַיִם בָּאִים מִן הַצַּד הַשְּׂמָאלִי,
עֲרוּמִּים וּמְמֹרָטִים, וְהֵמָּה נָסִים מְנוּסָה,
תְּשַׁבֵּר כָּל־עֵץ הַיַּעַר לִפְנֵיהֶם.
הָרִאשׁוֹן צוֹעֵק: חוּשָׁה אֵלַי הַמָּוֶת, חוּשָׁה!
וְהַשֵּׁנִי, מִתְאַמֵּץ לָרוּץ כָּמוֹהוּ,
קוֹרֵא אַחֲרָיו: לָאנוּ, רַגְלֶיךָ
לֹא הָיוּ קַלּוֹת כְּהַיּוֹם, בְּנָסְךָ מִמַּחֲנֵה טוֹפוֹ.
וַיַּרְא כִּי כֹחוֹ לֹא מָצָא לוֹ,
הִתְלַכֵּד בִּסְבַךְ, וַיִּהְיוּ לְאֶחָד.
וְאַחֲרֵיהֶם הַיַּעַר מָלֵא
כְּלָבִים שְׁחוֹרוֹת, שׁוֹקְקוֹת, וְרָצוֹת,
כְּרוּץ כַּלְבֵּי־צַיִד, כַּאֲשֶׁר יַתִּירוּ חַבְלֵיהֶם.
וַיָּבוֹאוּ עַל אֲשֶׁר נֶחְבָּא, בְּשִׁנֵּיהֶן,
וַתְּבַקַּעְנָה אוֹתוֹ,
וַתִּשֶּׂאנָה נְתָחָיו הַמְדֻכָּאִים, וַתֵּלַכְנָה.

אָז אַלּוּפִי הֶחֱזִיק יָדוֹ בִּי,
וַיְבִיאֵנִי אֶל הַסְּבַךְ הַבּוֹכֶה לַשָּׁוְא
בְּפִי פִּצְעֵי דָמוֹ,
וַיֹּאמֶר (אֶל רֵעֵהוּ): הוֹי יַעֲקֹב מִסַּנְטוֹ־אַנְדְרֵיאָה,
מָה הוֹעִיל לְךָ לַחֲסוֹת אוֹתְךָ תַחְתַּי?
וּמָה פִּשְׁעִי אִם חַיֶּיךָ הָיוּ רָעִים?
וּכְבוֹא מוֹרִי אֵלָיו, עָמַד וְאָמַר לוֹ:
מִי הָיִיתָ אַתָּה, הַמּוֹצִיא
דִּבְרֵי כְאֵב וְדָמִים מִפְּצָעֶיךָ רַבִּים?
וְהוּא עָנָה אֵלֵינוּ: אַתֶּם הַנְּפָשׁוֹת,
אֲשֶׁר בָּאתֶן לִרְאוֹת שִׁבְרֵי רַע וָמָר,
בְּהִפָּרֵד עֲנָפַי מִמֶּנִּי,
לִקְטוּ נָא אוֹתָם לְרַגְלֵי עֵץ הָאֵבֶל הַזֶּה.
עִיר מוֹלַדְתִּי הָיְתָה הַקִּרְיָה,
אֲשֶׁר הֵמִירָה אֲדוֹנָיו הָרִאשׁוֹן בַּמְּטַבֵּל, (Batîsta)
וְלָכֵן הוּא (מַאְדִּים, כְּאִישׁ מִלְחָמָה) יַכְאִיבֶנָּה בִּמְלַאכְתּוֹ לְעוֹלָם;
וְלוּלֵא עוֹד תְּמוּנָתוֹ עוֹמֶדֶת
בְּעֵבֶר נְהַר אַרְנוֹ, כִּי אָז לַשָּׁוְא
עָמְלוּ בָהּ יוֹשְׁבֶיהָ,
אֲשֶׁר יִסְּדוּהָ שֵׁנִית עַל אֶפְרָהּ,
הַנִּשְׁאַר אַחַר בְּעֵרָהּ בִּידֵי אַטִּילָה.
אֲנִי תָלִיתִי אוֹתִי עַל עֵץ קוֹרָתִי.

Digitized by Google

שִׁיר אַרְבָּעָה עָשָׂר: הַגֹּלָה הַשְּׁלִישִׁית.

בְּרַחֲמַי עַל עִיר מוֹלַדְתִּי,
לְקַטְתִּי הָעֲנָפִים הַמְפֻזָּרִים,
וַהֲשִׁיבוֹתִים אֵלָיו, אֲשֶׁר (מֵהַצְּעָקוֹת) נֶחֱלַשׁ קוֹלוֹ.
אַחֲרֵי כֵן בָּאנוּ לִקְצֵה הַגְּבוּל
אֲשֶׁר בֵּין הַגֹּלָה הַשֵּׁנִית וּבֵין הַשְּׁלִישִׁית
וְשָׁם יֵרָאֶה מִדַּת דִּין נוֹרָאָה.
וּלְמַעַן הוֹדִיעַ הֵיטֵב הַנִּפְלָאוֹת הָאֵלֶּה,
אַגִּידָה, כִּי בָאנוּ אֶל מִדְבַּר צִיָּה,
כִּי אֵין נֶטַע אֲשֶׁר יַשְׁרֵשׁ בָּהּ.
יַעַר הַמַּכְאוֹבִים יְסוֹבֵב אוֹתָהּ,
כַּשּׁוּחָה הַמָּרָה אֲשֶׁר תְּסוֹבְבֵנוּ:
שָׁם עָמַדְנוּ, וְרַגְלֵינוּ עַל שְׂפָתוֹ.
הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ יָבֵשׁ וָרַב,
כְּחוֹל אֲשֶׁר דָּרַךְ (בְּאֶרֶץ כּוּשׁ)
קָטוֹנֵי בְּכַפּוֹת רַגְלָיו.
הוֹי נִקְמַת־אֵל, מָה רַב פַּחְדֵּךְ,
אֲשֶׁר יִפּוֹל עַל כָּל אִישׁ,
הַקּוֹרֵא אֶת אֲשֶׁר נִגְלָה לְעֵינַי!
רָאִיתִי עֲדָרִים עֲדָרִים נְפָשׁוֹת,
כֻּלָּנָה עֲרוּמּוֹת וּבְמַר בּוֹכוֹת,
וְדַרְכֵי מִשְׁפָּטָן שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה.

Digitized by Google

אֵלֶּה שׁוֹכְבוֹת אַרְצָה עַל גַּבֵּיהֶן,
אֵלֶּה יוֹשְׁבוֹת לְבַדָּן,
וְאֵלֶּה בְּאֵין מָנוֹחַ מִתְהַלְּכוֹת;
רַק הַהוֹלְכוֹת סָבִיב, רַבּוֹת
מֵהַיּוֹשְׁבוֹת מְתֵי מִסְפָּר,
אַךְ קוֹל וַעֲקַת כְּאֵבָם יִגְדַּל מֵהֵנָּה.
עַל שִׁכְבַת הַחוֹל כֻּלּוֹ
נָפְלוּ רִשְׁפֵּי אֵשׁ, לְאַט, וָרַב,
כְּפִתֵּי שֶׁלֶג עַל הֶהָרִים בְּשֶׁקֶט הָרוּחַ.
כְּמוֹ אֵלֶּה רָאָה אֲלֵיסַנְדֶּרוֹ
לַפִּידִים יוֹרְדִים עַל צְבָאוֹ,
בְּעַרְבוֹת חֹם שֶׁל הֹדּוּ, הַבּוֹעֲרִים גַּם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ;
וַיְצַו אֶת אַנְשֵׁי חֵילוֹ לִדְרוֹךְ וְלִרְמוֹס
אֶת הַחוֹל, כִּי נָקֵל
לְכַבּוֹת הָאֵשׁ בִּהְיוֹתָהּ לְבַדָּהּ;
כָּכָה יָרְדוּ שָׁם לַהֲבֵי עוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּהֶם הֶחוֹל יִבְעַר, כִּבְעוֹר נְעֹרֶת
(Invece di „Esca sotto focile„)
לְנִיצוֹץ, וְהַרְבֵּה יַרְבֶּה אֶת הַכְּאֵב.
וְהַמְעֻנִּים נוֹעַ הֵנִיעוּ יְדֵיהֶם
הֵנָּה וָהֵנָּה, בְּלִי מַרְגּוֹעַ,
לְהַרְחִיק מֵהֶם אֶת הָאֵשׁ הַנּוֹפֶלֶת;
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי, אַתָּה אֲשֶׁר לְכֹל תּוּכַל,
זוּלָתִי לַשְּׂטָנִים קְשֵׁי־עֹרֶף,
אֲשֶׁר יָצְאוּ לְנֶגְדֵּנוּ בְּבוֹאֵנוּ אֶל הַשַּׁעַר;
מִי הוּא הָעֲנָק, הַנִּרְאֶה כְּנֶפֶשׁ
לֹא בָהּ תִּגַּע הַתַּבְעֵרָה, יוֹשֵׁב בְּגַאֲוָתוֹ וְעֶבְרָתוֹ,
כִּי גַם מְטַר (הָאֵשׁ) לֹא הִכְנִיעַ לְבָבוֹ?

Digitized by Google

וְהַוַּד אֲשֶׁר הֵבִין
כִּי שָׁאַלְתִּי עָלָיו לְמוֹרִי,
קָרָא וְאָמַר: כַּאֲשֶׁר בְּחַיַּי, עוֹדֶנִּי אַחֲרֵי מוֹתִי.
וְגַם אִם (הָאֱלִיל) גּוֹבִי יְיַגַּע אֶת חָרַשׁ בַּרְזֶל (ווּלְקָנוֹ) אֲשֶׁר לוֹ,
אֲשֶׁר לָקַח מִיָּדוֹ בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ הַחֵץ הַשָּׁנוּן,
בּוֹ הִכָּנִי בָּאַחֲרוֹנָה,
אוֹ יְיַגַּע כָּל־חָרָשָׁיו אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ,
בְּמוֹנְגִ׳יבֵּילוֹ (הַר הָאֵשׁ) בְּבֵית מוֹקְדוֹ הַשָּׁחוֹר,
וְקָרָא אֵלָיו: „ווּלְקָנוֹ אָחִי, חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי, חוּשָׁה!“
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּיוֹם קְרָב בְּנַחַל פְלֶיגְרָה,
וְיִירֶה אֶת בְּרָקָיו עָלָיו בְּכָל־כֹּחוֹ; —
שָׂמוֹחַ לֹא יִשְׂמַח בִּנְקָמָתוֹ מִמֶּנִּי.
אָז אַלּוּפִי נָשָׂא קוֹלוֹ, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ קָשׁוֹת,
כִּי כָּזֹאת לֹא שָׁמַעְתִּי מִפִּיו מֵאָז.
וַיֹּאמֶר לוֹ: קַפָּנֵיאוּ, בְּזֹאת יִרְבֶּה יִסּוּרֶךָ,
כִּי גְאוֹן לִבְּךָ לֹא יִכְבֶּה,
וְאֵין עִנּוּי גָּדוֹל שָׁוֶה לַעֲוֹן חֲרוֹנֶךָ,
זוּלָתִי אַשׁ זַעְמֶךָ.
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֵלַי בְּפָנִים יָפוֹת,
וַיֹּאמֶר לִי: זֶה הָיָה אֶחָד מִשִּׁבְעָה הַמְּלָכִים,
אֲשֶׁר צָרְרוּ עַל עִיר טֵבָּה, וְהוּא בָּזָה
אֶת הָאֵל, וְנִרְאֶה עוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּבִיזוּ. וְכָבוֹד לֹא יְתֻדְּלוֹ.
אַךְ, כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלָיו, אִמְרֵי כַעְסוֹ
עֲדִי נָאָה לְלִבּוֹ הַמָּה.
וְעַתָּה בֹּא אַחֲרַי, רַק הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן תִּדְרוֹךְ רַגְלְךָ עַל הַחוֹל הַבּוֹעֵר.
וְהָלַכְתָּ תָמִיד בִּקְצֵה הַיַּעַר.

Digitized by Google

וּבְלִי פְּתוֹחַ פֶּה, בָּאנוּ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר נָהָר קָטֹן יוֹצֵא מִן הַיַּעַר,
וּבְזָכְרִי אֶת מַרְאֵהוּ הָאָדֹם, עוֹד הַיּוֹם תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי.
כַּנָּהָר הַיּוֹצֵא מֵהַבּוּלִיקָמֵי (אֵצֶל עִיר וִיטֶרְבּוֹ)
אֲשֶׁר מֵימָיו יְחַלְּקוּ לָהֶן הַקְּדֵשׁוֹת;
כֵּן הָאוּבָל הַהוּא יוֹרֵד לְמַטָּה אֶל הַחוֹל.
יְסוֹדוֹ, וּשְׂפַת אֲשֵׁדוֹתָיו, אֶבֶן,
וְאֶבֶן גַּם גְּדוֹתָיו מִזֶּה וּמִזֶּה,
וּבְזֹאת יָדַעְתִּי כִּי שָׁם מְקוֹם הָעֵבֶר.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: מִכָּל אֲשֶׁר הֶרְאֵיתִי אוֹתְךָ,
מִיּוֹם בּוֹאֵנוּ בַשַּׁעַר,
אֲשֶׁר מִפְתָּנוֹ לֹא יִמָּנַע לְכָל־הָאָדָם,
לֹא רָאִיתָ דָּבָר נִפְלָא
כָּאוּבָל הַזֶּה,
אֲשֶׁר בּוֹ כָּל־הַלֶּהָבוֹת תִּכְבֶּינָה.
אֵלֶּה דִּבֵּר;
וַאֲנִי עָתַרְתִּי לֵאמֹר: יַעַן עוֹרַרְתָּ בִּי הַתַּאֲוָה לֶאֱכוֹל,
הוֹאֵל וּתְנָה לִי גַּם לַחְמְךָ.
אָז אָמַר: בְּתוֹךְ הַיָּם יוֹשֶׁבֶת אֶרֶץ
מָחֳרָבָה, וּשְׁמָהּ קְרֵיטָה,
וְתַחַת מַלְכָּהּ מֵאָז, כָּל־בְּנֵי אָדָם צַדִּיקִים;
וּבָהּ הַר אֶחָד הָיָה, כֻּלּוֹ מִקֶּדֶם מַשְׁקֶה,
וְרַב נְטָעִים, וּשְׁמוֹ אִידָה,
וְעַתָּה הוּא שׁוֹמֵם כְּאֶרֶץ יְשָׁנָה.
רֵיאָה בְּחָרָה בָהּ, לָשׂוּם מִטַּת בֶּטַח
לְיַלְדָּהּ; וּלְהַצְפִּינוֹ עוֹד הֵיטֵב,
צִוְּתָה: „מִדֵּי שְׂאֵת הַיֶּלֶד קוֹלוֹ לִבְכּוֹת, שְׂאוּ רִנָּה גְדוֹלָה.“

בְּתוֹךְ הָהָר הַהוּא נִצָּב זָקֵן כַּבִּיר,
פּוֹנֶה עָרְפּוֹ לְדָמִיאָטָּה (מִקֶּדֶם)
וּפָנָיו אֶל רוֹמִי (יָמָּה) כְּמַבִּיט בְּמַרְאָה.
רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז,
זְרוֹעוֹתָיו וְחֵיקוֹ כֶּסֶף צָרוּף,
וּבִטְנוֹ נְחוֹשֶׁת.
מִשָּׁם וּלְמַטָּה, בַּרְזֶל בָּחוּר,
זוּלַת הָרֶגֶל הַיְמָנִית, כִּי חֹמֶר הִיא,
וְעָלֶיהָ עוֹמֵד יוֹתֵר מֵעַל הַשֵּׁנִית.
בְּכָל־חֵלֶק גּוּפוֹ, חוּץ מֵרֹאשׁוֹ,
נִקְרָה אַחַת, אֲשֶׁר דְּמָעוֹת נוֹטְפוֹת מִמֶּנָּה,
וּבְהֵאָסְפָן, תִּקֹּבְנָה הַמְּעָרָה הַזֹּאת.
וְאַחֲרֵי כֵן תַּעֲמֵקְנָה רֶדֶת בַּבִּקְעָה הַלָּזוּ,
וּמִשָּׁם תִּפָּרַדְנָה, וְהָיוּ (לְנַהֲרֵי) אֲקִירוֹנְטָה, סְטִינָה, וּפְלֵגִיטוֹנְטָה,
וּבָאַחֲרוֹנָה נוֹפְלוֹת בַּתְּעָלָה הַצָּרָה הַזֹּאת,
עַד (טַבּוּר הָאָרֶץ) אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא סוֹף לַמּוֹרָד:
וְשָׁם תִּהְיֶינָה לַאֲגַם קוֹצִיטוֹ, אֲשֶׁר תִּרְאֶה מִשְׁפָּטוֹ בְּעֵינֶיךָ,
וְעַתָּה אֵין לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אִם הָאוּבָל הַזֶּה
מֵהָאָרֶץ הוּא יוֹרֵד,
מַדּוּעַ לֹא נִרְאָה לְעֵינֵינוּ אַךְ בַּמָּקוֹם הַזֶּה?
וְהוּא עָנָנִי: הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי הַמָּקוֹם עָגֹל,
וְאַף כִּי רַב הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ,
הֲלֹא רִדְתְּךָ הָיְתָה תָּמִיד לִשְׂמֹאלֶךָ;
וְלֹא עוֹד הָלַכְתָּ הַמָּקוֹם בְּכָל־גַּלְגַּלּוֹ;
לָכֵן, אִם חֲדָשָׁה נִרְאֵית אֵלֵינוּ,
אֵין לְהִשְׁתָּאֵה עָלֶיהָ.

וַאֲנִי הוֹסַפְתִּי עַל דְּבָרַי: מוֹרִי, אַיֵּם אֵיפֹה
(נַהֲרֵי) פְלֵינִיטוֹנְטֵה, וְלָמָּה? אֲשֶׁר הַשֵּׁנִי לֹא הִזְכַּרְתָּ,
וְעַל הָרִאשׁוֹן אָמַרְתָּ, כִּי הוּא נַעֲשָׂה מֵהַגֶּשֶׁם הַזֶּה.
וְהוּא עָנָה לִי: נָעַמְתָּ לִי מְאֹד בִּשְׁאֵלוֹתֶיךָ,
אַךְ רֶתַח הַמַּיִם הָאֲדֻמִּים,
הָיָה דֵי לְךָ לְהַגִּיד עַל אֶחָד מֵהֶם (כְּשֵׁם הַנָּהָר בִּלְשׁוֹן יְוָנִית)
וְנָהָר לָמָּה תִּרְאֵהוּ, וְלֹא טֶרֶם תֵּצֵא מִתּוֹךְ הַשַּׁחַת;
אַךְ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר הַנְּפָשׁוֹת תֵּלַכְנָה לִטְבּוֹל,
וְנִסְלַח עֲוֹנָן, אַחֲרֵי הִתְעַנּוּתָן.
וַיּוֹסֶף לֵאמֹר: הִנֵּה עֵת לְהַרְחִיקֵנוּ
מִן הַיַּעַר; לֵךְ אַחֲרַי,
כִּי יֵשׁ מְסִלָּה עַל קְצוֹתָיו אֲשֶׁר לֹא יִבְעָרוּ,
כִּי כָל־אֵשׁ עֲלֵיהֶם תִּכְבֶּה.

שִׁיר חֲמִשָּׁה עָשָׂר: עֲדַת חֲכָמִים וּמְלִיצִים.

וְעַתָּה הִנֵּנוּ הוֹלְכִים עַל אַחַד הַגְּדָרִים הָעֲדִים,
וַאֲדִים הָעוֹלִים מִן הָאֲגַם מְכַסִּים בְּצִלָּם
הַמַּיִם, וְהַשָּׂפָה, וּמְגִנָּם מִן הָאֵשׁ.
כַּאֲשֶׁר אַנְשֵׁי פִיאַנְדְּרָה הַיּוֹשְׁבִים בֵּין גּוּצַנְטֵי וּבְרוּגִיָה,
בְּיִרְאָתָם מִשִּׁבְרֵי יָם הָעוֹלִים עֲלֵיהֶם,
יָקִימוּ גְּדֵרוֹת לְהַרְחִיקוֹ;
וְכַאֲשֶׁר עוֹשִׂים אַנְשֵׁי פָּאדוֹבָה עַל נְהַר בְּרֶינְטָה,
לְגוֹנֵן אֶת חַצְרֵיהֶם וְטִירוֹתָם,
לִפְנֵי בוֹא הַחוֹם עַל (הָרֵי) קִאָרֵינְטָנָה; (כְּהִמֵּס הַשֶּׁלֶג)
כְּתַבְנִיתָם הָיוּ הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר שָׁם;
אַךְ לֹא רָמִים וְעָבִים כָּהֵמָּה
בָּנָה אוֹתָם, מִי שֶׁהָיָה הַבּוֹנֶה.
כְּבַר הָיִינוּ רְחוֹקִים מִן הַיַּעַר
כָּכָה, כִּי אִם חָפַצְתִּי רְאוֹת אַחֲרַי,
לֹא יָדַעְתִּי אֵיפֹה אָנִי,
וְהִנֵּה לִקְרָאתֵנוּ מַעֲרֶכֶת נְפָשׁוֹת,
הוֹלְכוֹת תָּמִיד אֵצֶל הַגָּדֵר, וְכָל־אַחַת מֵהֵנָּה
הִבִּיטָה בָנוּ, כְּהַבֵּט אִישׁ בְּרֵעֵהוּ בָּעֶרֶב,
לְאוֹר הַלְּבָנָה בְּחִדּוּשָׁהּ,
וְשִׁנְּנוּ לִקְרוֹץ אֶת עֵינֵיהֶן בָּנוּ,
כְּתֹפֵר זָקֵן בְּחוֹר מַחֲטוֹ.

Digitized by Google

וּבְהַבִּיטָן כֻּלָּן, אֶחָד מֵהָעֵדָה הָרָעָה
הִכִּירַנִי, וַיֶּחֱזַק בִּכְנַף מְעִילִי,
וַיִּצְעַק: מָה זֶה הַפֶּלֶא אָנֹכִי רוֹאֶה?
וְכִשְׁלוֹחוֹ יָדוֹ אֵלַי,
פָּקַחְתִּי עֵינַי וָאַבִּיט בְּפָנָיו הַצְּלוּיִם,
וּמִכְוַת בְּשָׂרוֹ לֹא מָנַע
אֶת עֵין לִבִּי לְהַכִּירֵהוּ.
אָז נָטִיתִי אֶת פָּנַי לְנָכְחוֹ,
וָאַעַנְתִּי אֵלָיו: הֲגַם אֲדוֹנִי בְּרוּנֵיטוֹ (לָטִינִי) הֵנָּה?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: בְּנִי אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ
אִם בְּרוּנֵיטוֹ לָטִינִי יָמוּשׁ מֵחֲנֵהוּ,
וְשָׁב לְאָחוֹר לִהְיוֹת מְעַט עִמָּךְ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: בְּכָל לְבָבִי אֲחַלֶּה אֶת פָּנֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת,
וְאִם חָפַצְתָּ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי,
אֵשְׁבָה, אִם יִיטַב הַדָּבָר לְעֵינֵי רֵעִי, אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲנִי הוֹלֵךְ.
וְהוּא אָמַר לִי: בְּנִי, אִישׁ אִישׁ מֵהָעֵדֶר הַזֶּה
אִם יִתְמַהְמַהּ רֶגַע, יוֹשֵׁב פֹּה אַחֲרֵי כֵן מֵאָה שָׁנָה,
בְּלִי רוּחַ הַקּוֹר בְּהַכּוֹתוֹ הָאֵשׁ.
וְעַל כֵּן לֵךְ הָלְאָה, וַאֲנִי אָבוֹא אֶצְלְךָ,
וְאַחֲרֵי כֵן אַשִּׂיג אֶת גְּדוּדִי,
הַבּוֹכֶה לְעוֹלָם עַל מִשְׁפַּט דִּינוֹ.
וַאֲנִי לֹא מְלָאַנִי לִבִּי לָרֶדֶת אֶל הַדֶּרֶךְ,
וְלָלֶכֶת אֶצְלוֹ; אַךְ כָּפַפְתִּי אֶת רֹאשִׁי,
כְּאִישׁ יְהַדֵּר פְּנֵי אֲדוֹנָיו.
וַיַּעַן וַיֹּאמַר: אֵיכָה יָרַדְתָּ הֲלוֹם טֶרֶם יָבוֹא יוֹמְךָ?
הַאִם בַּעֲלִילוֹת הַגַּד, אוֹ בִּתְכוּנַת אֵל?
וּמִי הוּא זֶה הַמּוֹרֶה לְּךָ אֶת הַדָּרֶךְ?

Digitized by Google

וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: בִּהְיוֹתִי לְמַעְלָה בָּאָרֶץ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ,
תָּעִיתִי בְּבִקְעָה אַחַת,
טֶרֶם יִמָּלְאוּ שְׁנֵי חַיַּי.
אַךְ אֶתְמוֹל בַּבֹּקֶר פָּנִיתִי אֵלֶיהָ עֹרֶף:
וּבְשׁוּבִי אֵלֶיהָ נִרְאָה אֵלַי זֶה,
מְשִׁיבֵנִי אֶל אַרְצִי דֶּרֶךְ הַמְּצָרִים הָאֵלֶּה.
וְהוּא אָמַר אֵלַי: אִם תֵּלֵךְ אַחַר מַזָּלְךָ,
לֹא תֶעְדַּר לְהַגִּיעַ אֶל מְחוֹז הַכָּבוֹד.
אִם בֶּאֱמֶת יָדַעְתִּי לִבְּךָ בְּאֶרֶץ הַחַיִּים;
וְלוּלֵא עוֹדֶנִּי בְּאִבִּי נִקְטַפְתִּי,
בִּרְאוֹתִי חֵן אֱלֹהִים עָלֶיךָ כִּי רַב הוּא,
הָיֹה הָיִיתִי גַּם אֲנִי בְּעוֹזְרֶיךָ.
אַךְ הָעָם הַנָּבָל וְלֹא חָכָם, אֲשֶׁר
יָרַד מִפִּיאֶזוֹלֶה מִקֶּדֶם,
וְעוֹד לִבּוֹ קָשֶׁה כְּצוּר מוֹלַדְתּוֹ,
יִהְיֶה לְךָ לְאוֹיֵב עַל אוֹדוֹת צִדְקָתְךָ,
וְהַדָּבָר נָכוֹן, כִּי לֹא יָאֶה לִתְאֵנָה הַמְּתוּקָה
לִפְרֹחַ בֵּין בְּאוּשֵׁי הַבֹּסֶר.
הֵיטֵב קָרְאוּ שְׁמָם מִקֶּדֶם עַם עִוֵּר,
גּוֹי כִּילַי, מְקַנֵּא, וְגֵאֶה:
וְאַתָּה חֲזַק לְטַהֵר אוֹתְךָ מִטֻּמְאוֹתָם.
כָּבוֹד גָּדוֹל צָפוּן לְךָ מֵאֵת הַזְּמָן,
כִּי יוֹם בָּא, מַחְלְקוֹת עִירְךָ לְךָ תִּכְסֹפְנָה;
אַךְ רָחוֹק יִהְיֶה הָאוֹכֶל מִפִּיהֶם.
בַּהֲמוֹת פִּיאֶזוֹלֶה תַּעֲשֶׂינָה לָהֶן תֶּבֶן בְּנַפְשׁוֹתָן,
וְאַל תִּגַּעְנָה בַּנֶּטַע,
אִם צִיץ יָצִיץ עוֹד בְּאַשְׁפּוֹתָם.

אֲשֶׁר יִחְיֶה זֶרַע קֹדֶשׁ,
זֶרַע הָרוֹמִּיִּים הַנִּשְׁאָרִים שָׁמָּה,
בְּעֵת אֲשֶׁר יִסְּדוּ אֶת קִרְיַת־רֶשַׁע הַזֹּאת.
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: מִי יִתֵּן תַּאֲוָתִי וַתִּמָּלֵא,
לֹא הָיִיתָ עוֹד
נִכְרַת מֵחֶלֶד אֲנָשִׁים;
כִּי דְמוּת פָּנֶיךָ עוֹדֶנָּה חֲרוּתָה עַל לוּחַ לִבִּי,
יְקָרָה וְנִכְבֶּדֶת בְּעֵינַי כִּדְמוּת פְּנֵי אָבִי:
וּבְזָכְרִי אוֹתָהּ לִבִּי נֶעֱצָב; זָכוֹר זָכַרְתִּי אֵיךְ יוֹם יוֹם
הוֹרֵתָנִי לָדַעַת הֶדֶרֶךְ זֵכֶר עוֹלָם וְשֵׁם טוֹב.
וְכַמָּה תַּגְמוּלַי עָלֶיךָ תַּגִּיד לְשׁוֹנִי
בְּעוֹדִי; וְאֵת אֲשֶׁר גָּלִיתָ אָזְנִי,
עַל תּוֹלְדוֹתַי, עַל לִבִּי אֶכְתְּבֶנּוּ,
וּשְׁמַרְתִּיו אֶת נְבוּאָה אַחֶרֶת (מִפָּרִינַטָּה)
וּפְתָרָה אֶתְהֶן אִשָּׁה אֲשֶׁר תֵּדַעַם, אִם אוּכַל לָבוֹא עָדֶיהָ.
וְאַךְ זֹאת חָפַצְתִּי לְהוֹדִיעֲךָ
כִּי מוּכָן אֲנִי לָאוֹתִיּוֹת, אִם טוֹבָה, אִם רָעָה,
אִם לְבָבִי לֹא יִגְעַר בִּי.
לֹא חָדָשׁ בְּאָזְנַי דְּבַר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת,
אַךְ יָגֹל הַגַּד גַּלְגַּלּוֹ כִּרְצוֹנוֹ,
וְאִישׁ הַשָּׂדֶה יַעֲבוֹד בְּאִתּוֹ.
אָז מוֹרִי סַב לִימִינוֹ, וַיַּבֶּט בִּי,
וַיֹּאמַר: „הַמַּשְׂכִּיל בְּעֵצָה שָׁמוֹר יִשְׁמְרֶנָּה.“ (Bene ascolta chi la nota)
וְאַף גַּם זֹאת
לֹא חָדַלְתִּי לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי בְּרוּנֵיטוֹ,
וּשְׁאֶלְתִּיו לֵאמֹר: מִי הֵמָּה
בְּתוֹךְ רֵעֶיךָ אַנְשֵׁי שֵׁם וִידוּעִים?

Digitized by Google

וַיַּעַן: לָדַעַת מְעַט מֵהֶם טוֹב;
וְעוֹד נָכוֹן לְהַחֲרִישׁ שֵׁם זוּלָתָם.
כִּי הָעֵת תִּקְצַר מִדַּבֵּר עַל כֻּלָּם.
דַּיֶּךָ לָדַעַת, כִּי כֻלָּם מְלִיצִים הָיוּ,
וַחֲכָמִים גְּדוֹלִים וְאַנְשֵׁי שֵׁם,
וּבְחַיֵּיהֶם כֻּלָּם בְּעָוֹן אֶחָד נַפְשׁוֹתָם שִׁקְּצוּ. (מַחַטֵּאת סְדוֹם)
פְּרִיצִיאָנוֹ, וּפְרַנְצִיסְקוֹ דִי אַקוֹרְסוֹ,
הוֹלְכִים אֶת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְנַפְשׁוֹתָם;
וְאִם הָיָה חֶפְצְךָ בַּצָּרַעַת הַזֹּאת,
יָכֹלְתָּ רְאוֹת אֶת (הָאָמָּן) הַהוּא אֲשֶׁר עָבַר הָעֲבָדִים (הַפִּיפִיוֹר)
שְׁלָחוֹ מִ (פִּירֶינְצֵי עַל נְהַר) אַרְנוֹ (לְוִיצֶנְצָה) עַל הַבַּקִּילִיוֹנֵי,
וְשָׁם הִשְׁאִיר עַצְמוֹת טֻמְאָתוֹ.
עוֹד אֲדַבְּרָה, אַךְ לֹא אוּכַל הַאֲרִיךְ אֶת דְּרָכַי וְאֶת דְּבָרַי,
כִּי הִנְנִי רוֹאֶה עָשָׁן
עוֹלֶה מִן הַחוֹל, וַאֲחֵרִים בָּאִים,
אֲשֶׁר לֹא אוּכַל הֱיוֹת עִמָּהֶם.
וְאַתָּה עַל סִפְרִי הַטֵּיזוֹרוֹ שִׂים נָא עֵינֶיךָ,
אֲשֶׁר לִי עָלָיו שְׁאֵרִית שֵׁם בָּאָרֶץ, וְלֹא אֶשְׁאֲלָה עוֹד מִמְּךָ.
וַיִּפֶן וַיָּרָץ, וַיְהִי בְּעֵינַי כְּאֶחָד מִן הָרָצִים בִּשְׂדֵה וֵירוֹנָה
לְהַשִּׂיג נֵס הַתְּכֵלֶת,
וּמְרוּצָתוֹ כִּמְרוּצַת הַמְנַצֵּחַ,
וְלֹא כְּרוּץ הַנִּגָּף.

שִׁיר שִׁשָּׁה עָשָׂר: מַחֲנֶה אַחֵר מֵאַנְשֵׁי שֵׁם מְלַמְּדֵי מִלְחָמָה.

וְהִנֵּה בָאנוּ אֶל מָקוֹם, בּוֹ נִשְׁמַע קוֹל רַעַם הַמַּיִם,
הַגּוֹפְלִים בַּגַּלְגַּל הַשְּׁמִינִי, וְהַקּוֹל
כַּהֲמֻלַּת הַדְּבוֹרִים אֶל בֵּית קִנֵּיהֶן;
וּמִן הֶהָמוֹן, הָעוֹבֵר תַּחַת מַכַּת הַגֶּשֶׁם הַקָּשָׁה,
קָמוּ וַיָּרוּצוּ שָׁלשׁ נְפָשׁוֹת יַחְדָּו,
וַיָּבוֹאוּ לִקְרָאתֵנוּ,
וַיִּקְרְאוּ אֵלַי פֶּה אֶחָד:
עֲמוֹד אַתָּה, אֲשֶׁר מִלְּבוּשְׁךָ
תֵּרָאֶה אֵלֵינוּ מִתּוֹשְׁבֵי עִירֵנוּ הָרָעָה.
אֲהָהּ! מָה נִפְלְאוּ לִרְאוֹת נְגָעִים
חֲדָשִׁים וִישָׁנִים, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גוּפָם הֶעֱלוּ לֶהָבוֹת הָאֵלֶּה!
עוֹד הַיּוֹם יִכְאַב לִי מִדֵּי אֶזְכְּרֶנּוּ.
וַיְהִי כִּשְׁמוֹעַ אַלּוּפִי אֶת צַעֲקוֹתָם,
עָמַד, וַיִּפֶן אֵלַי לֵאמֹר: עַתָּה חַכֵּה,
כִּי חֵן וְכָבוֹד נָאווּ לָאֵלֶּה;
וְלוּלֵא שֶׁבֶט הָאֵשׁ הַמַּכֶּה בַּמָּקוֹם הַזֶּה,
אָמַרְתִּי לֹא עֲלֵיהֶם,
כִּי עָלֶיךָ לְמַהֵר לִקְרָאתָם.
כַּאֲשֶׁר עָמַדְנוּ, הֵחֵלּוּ וַיּוֹסִיפוּ לָשֵׂאת
קוֹל צְעָקָה כְּבָרִאשׁוֹנָה, וּכְבוֹאָם אֶצְלֵנוּ,
הָלְכוּ הַשְּׁלשָׁה סָבִיב סָבִיב כְּאוֹפָן.

Digitized by Google

וּכְדֶרֶךְ הַנֶּאֱבָקִים גִּבּוֹרֵי קֶדֶם, עֲרֻמִּים וּמְשׁוּחִים (בְּשֶׁמֶן גּוּפָם)
אֲשֶׁר כָּל־אֶחָד מַעֲרִים, וּמַבִּיט לִבְחוֹר עֵת תּוֹעַלְתּוֹ
לִתְפּוֹשׂ אוֹיְבוֹ, טֶרֶם יָחֵל הַקְּרָב וְהַמִּלְחָמָה;
כֵּן עָשׂוּ (אֵלֶּה הַחַטָּאִים) בְּלֶכְתָּם סָבִיב
הֵסַבּוּ פְּנֵיהֶם אֵלַי, וְצַוְּארֵיהֶם יַטּוּ
אֶל נֶגֶד צַד פְּנוֹת רַגְלֵיהֶם.
וְאֶחָד אָמַר לִי: אִם מִפְּנֵי מַדְוֵי מְקוֹם הַחוֹל הַזֶּה,
וּמִפְּנֵי תֹּאַר פָּנֵינוּ רָעִים וְנִכְוִים,
הָיִינוּ לָבוּז בְּעֵינֶיךָ, גַּם נַחְנוּ, וְגַם תְּחִנּוֹתֵינוּ;
בַּעֲבוּר שְׁמֵנוּ בָּאָרֶץ, הַטֵּה נָא לְבָבְךָ
לֵאמֹר מִי אַתָּה, אֲשֶׁר רַגְלֶיךָ, בְּעוֹדְךָ חַי,
תִּדְרַכְנָה בַּתָּפְתֶּה הַזֶּה.
רְאֵה זֶה, אֲשֶׁר בְּעִקְּבוֹתָיו אָנֹכִי הוֹלֵךְ,
גַּם כִּי עַתָּה עָרוֹם וּמְמוֹרָט,
הָיָה בָּאָרֶץ גָּדוֹל מֵאֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ דִּמִּיתָ.
נֶכֶד הָיָה לְגוּאַלְדְּרָדָה הַטּוֹבָה,
וּשְׁמוֹ גוּידוֹגוּאַרָה, וּבְחַיָּיו
עָשָׂה גְדוֹלוֹת בְּחָכְמָתוֹ וּבְחַרְבּוֹ.
הַשֵּׁנִי הַדּוֹרֵךְ אֶת הַחוֹל אַחֲרַי,
הוּא טֵגִיאָיוֹ אַלְדוֹבְּרַנְדִּי, וְקוֹל עֲצוֹתָיו
יִהְיֶה נָעִים לְאֹזֶן אַנְשֵׁי עִירְךָ.
וַאֲנִי, הַנִּשְׁפָּט פֹּה עִמָּהֶם,
שְׁמִי בָּאָרֶץ יַעֲקֹב רוּסְטִיקוּצִי, וּמִדִּין זֶה
חָרָה לִי זֵכֶר אִשְׁתִּי הָרָעָה.
לוּ הָיָה לִי מָגֵן עַל הָאֵשׁ,
כִּי עַתָּה הִתְנַפַּלְתִּי לְמַטָּה בְּתוֹכָם,
וְאוּלַי גַּם אַלּוּפִי יֹאבֶה לִּי;

אַךְ בְּדַעְתִּי כִּי אָז שָׂרֹף אֶשָּׂרֵף, פַּחְדִּי
גָּבַר אַוַּת נַפְשִׁי הַטּוֹבָה
לָרֶדֶת וּלְהִתְחַקֵּם.
עַל כֵּן אָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם: כַּאֲשֶׁר אֲדוֹנִי זֶה
דִּבֵּר אֵלַי דְּבָרִים, אֲשֶׁר מִתּוֹכָם הֲבִינוֹתִי,
כִּי אֲנָשִׁים כְּמוֹכֶם יָבוֹאוּ הֵנָּה,
מִשְׁפַּטְכֶם, לֹא לְבִזָּיוֹן הֱעִירָנִי,
כִּי אִם לְיָגוֹן,
אֲשֶׁר רַב יְאַחֵר לִנְפּוֹל.—
מֵאַרְצְכֶם אָנֹכִי, וּפָעָלְכֶם,
וְשִׁמְכֶם הַנִּכְבָּדִים,
בְּאַהֲבָה רַבָּה שָׁמַעְתִּי וְהִגַּדְתִּי.
עֹזֵב אָנֹכִי אֶת הַמָּרָה, לָלֶכֶת אַחַר פְּרִי הַמָּתוֹק,
אֲשֶׁר הִבְטִיחָנִי אַלּוּפִי הַנֶּאֱמָן הַזֶּה.
אַךְ טֶרֶם אֲלַקְּטֵם, עָלַי לָרֶדֶת עַד חֲצִי הָאָרֶץ.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כֹּה תַּאֲרִיךְ נִשְׁמָתְךָ
לִשְׁכּוֹן בְּעַצְמוֹתֶיךָ,
וְכֹה יַזְהִיר שִׁמְךָ אַחֲרֵי מוֹתְךָ;
הוֹדִיעֵנִי נָא אִם רוּחַ נְדִיבָה וּגְבוּרָה
עוֹדֶן בְּעִירֵנוּ כְּשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת,
אוֹ אִם אָזְלוּ מִמֶּנָּה כָּלָה?
כִּי גוּלִיאֶלְמוֹ בּוֹרְסִיאֵרִי, הַמְּעֻנֶּה עִמָּנוּ
מִיָּמִים אֲחָדִים, וְהוֹלֵךְ שָׁמָּה אֶת רֵעָיו,
רַבַּת הֶעֱצִיבָנוּ בִּדְבָרָיו.
וָאֶשָּׂא פָנַי וָאֶקְרָא: הַגֵּרִים, אֲשֶׁר הָיוּ לְתוֹשָׁבִים
בְּתוֹכֵךְ, וּקְנוֹת כֶּסֶף קַל מְהֵרָה,
הוֹלִידוּ בָךְ פִירֶנְצֶה גַּאֲוָה וְגָאוֹן לִבְלִי חוֹק,

Digitized by Google

וְעַל זֹאת אַתְּ בּוֹכִיָּה מֵעַתָּה;
וְהַשְּׁלשָׁה, כְּשָׁמְעָם אֶת מַעֲנֵה פִי, הִבִּיטוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ,
כְּהַבִּיט אִישׁ אוֹמֵר: אֱמֶת דְּבָרוֹ!
וַיַּעֲנוּ כֻלָּם: אִם תָּמִיד תַּעֲמוֹל מְעַט
לְהָשִׁיב אֲמָרִים לְשׁוֹאֲלֶיךָ,
אַשְׁרֶיךָ! כִּי חֲנָנְךָ אֵל מַעֲנֵה לָשׁוֹן.
אַךְ כֹּה תִּנָּצֵל מִמְּקוֹמוֹת אֹפֶל הָאֵלֶּה,
וְרָאִיתָ עוֹד כּוֹכְבֵי שַׁחַק,
וְהָיָה לְּךָ לְשִׂמְחָה לֵאמֹר: הָיִיתִי (בַּתֹּפֶת),
דַּבֵּר נָא עָלֵינוּ אֶל שׁוֹכְנֵי אָרֶץ:
אַחֲרֵי כֵן חָדְלוּ לְהַקִּיף, וַיָּנוּסוּ,
וּבְנוּסָם הָיוּ רַגְלֵיהֶם קַלּוֹת כְּבַעֲלֵי כְנָפַיִם.
לֹא יוּכַל אִישׁ דַּבֵּר אָמֵן
מְהֵרָה, כְּמַהֵר בָּרְחָם;
וַיִּיטַב בְּעֵינֵי מוֹרִי לִנְסוֹעַ.
אֲנִי הָלַכְתִּי אַחֲרָיו, וּמְעַט אַחֲרֵי נָסְעֵנוּ,
קוֹל הֲמוֹן הַמַּיִם הָיָה קָרוֹב אֵלֵינוּ כָּכָה,
כִּי אִם דִּבַּרְנוּ, לֹא יִהְיוּ נִשְׁמָעִים דְּבָרֵינוּ.
כַּנָּהָר הַיּוֹרֵד לְבַדּוֹ מַהֵר וַיָּזוֹ, קֵדְמָה,
לִשְׂמֹאל הָרֵי אַפֶּנִינִי,
וְטֶרֶם רִדְתּוֹ אֶל הַנַּחַל,
שְׁמוֹ אַקְוָאקֵיְטָה,
וּבְהַגִּיעוֹ עִיר פוֹרְלִי שִׁנּוּ
(וְקָרְאוּ שְׁמוֹ מָנְטוֹנֵה)
הַמַּרְעִים שָׁמָּה הָהָר מִן עַל סַן בֶּנֵידִיטוֹ (בֵּית הַכְּמָרִים),
מִפְּנֵי נָפְלוֹ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מַחֲסֶה לַאֲלָפִים;

כֵּן שָׁמַעְנוּ קוֹל הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים
יוֹרְדִים מִבִּקְעֵי צוּר,
אֲשֶׁר מְהֵרָה תְּצַלֶּינָה אָזְנֵי שׁוֹמְעוֹ.—
עֲבוֹת הָיָה אָזוּר בְּמָתְנַי,
אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בְּרֵאשִׁית דַּרְכִּי
לִלְכּוֹד בּוֹ הַנָּמֵר עוֹרוֹ חֲבַרְבֻּרוֹת.
וְעַתָּה אַלּוּפִי צִוָּנִי
לְפַתֵּחַ אוֹתִי מִמֶּנּוּ,
וָאֶתְּנֵהוּ לוֹ צָרוּר וָנֹגַל;
כִּי הוּא פָּנָה לִימִינוֹ,
וּבִהְיוֹתוֹ רָחוֹק מְעַט מֵהַשָּׂפָה,
הִשְׁלִיכָהוּ מַטָּה בְּנַחַל הָעֵמֶק הַהוּא.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְּלִבִּי: אָכֵן חֲדָשָׁה תֵּצֵנָה
אֶת פֹּעַל מוֹרִי, כִּי עֵינָיו
פְּקוּחוֹת שָׁם כְּאִישׁ הַמְחַכֶּה דָבָר.
מַה יָּאֶה לְאָדָם לִהְיוֹת נִזְהָר
לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּ בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם לְבַדָּם,
כִּי בְעֵין שִׂכְלָם גַּם לְמַחְשְׁבוֹתָיו יִרְאוּן!
כִּי הוּא אָמַר לִי: אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְחַכֶּה
יַעֲלֶה בִמְהֵרָה, וַאֲשֶׁר חָלַמְתָּ בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ,
חִישׁ יִגָּלֶה לְעֵינֶיךָ.
טוֹב לָאִישׁ כִּי יָאְטֵר בְּכָל כֹּחוֹ אֶת שְׂפָתָיו,
וְאַל יוֹצִיא דִּבְרֵי הָאֱמֶת, אֲשֶׁר מַרְאֵיהֶם דִּבְרֵי־שָׁקֶר,
פֶּן בְּלִי פֶשַׁע יֵבוֹשׁ בָּהֶם;
אַךְ הַפַּעַם לֹא אוּכַל שְׁתוֹק, וְנִשְׁבַּעְתִּי אֵלֶיךָ,
(Commedia) קוֹרֵא (נְעִים) בְּשִׁירֵי סֵפֶר הַמַּרְאוֹת הַזֶּה,
אֲשֶׁר חֲפֵצִי יִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ.

Digitized by Google

כִּי עַל פְּנֵי רוּחַ הָעָב וְהַחֹשֶׁךְ
רָאִיתִי צֶלֶם עוֹלֶה וְשׁוֹחֶה בּוֹ,
אֲשֶׁר כָּל אַבִּיר לֵב יֵחַת מִפָּנָיו.
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַמַּלָּח בְּשׁוּבוֹ מִמְּצוּלוֹת־יָם,
אַחֲרֵי רִדְתּוֹ בָם לְהַתִּיר וָו הַסְּפִינָה,
הָאוֹחֵז בַּסֶּלַע, אוֹ כְּדָבָר נִסְתָּר בַּיָּם,
פּוֹרֵשׂ זְרוֹעוֹתָיו לְמַעְלָה, וְאֶת רַגְלָיו מְקָרֵב לַעֲלוֹת.

שִׁיר שִׁבְעָה עָשָׂר: גֶּירְיוֹנֵי הַחַיָּה הָרָעָה, דְּמוּת הָעֹשֶׁק.

הִנֵּה הַחַיָּה (בָּאָה) בְּזָנָבָהּ שָׁנוּן,
עוֹבֶרֶת הָרִים, וּמְשַׁבֶּרֶת חוֹמוֹת וּכְלֵי מִלְחָמָה,
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ צַחֲנָתָהּ!
כֵּן דִּבֵּר אֵלַי אַלּוּפִי,
וְהוֹרָה לָהּ לָבוֹא הַשָּׂפָה,
אֵצֶל גֶּדֶר הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְנוּ.
וְהָעֹשֶׁק, בְּגוּפַת שִׁקּוּצוֹ,
בָּא אֵלֵינוּ, רֹאשׁוֹ וּבִטְנוֹ מִחוּץ לַמַּיִם;
כִּי אֶת זְנָבוֹ לֹא הוֹצִיא עַל הַשָּׂפָה.
פְּנֵי הַחַיָּה פְּנֵי אִישׁ צַדִּיק,
כֵּן תֵּיטִיב אֶת מַרְאָהָ,
אַךְ שְׁאַר כָּל־גּוּפָהּ כְּגוּף נָחָשׁ;
וּשְׁתֵּי זְרוֹעוֹת לָהּ, שְׂעִירוֹת עַד אֲצִילוֹתֶיהָ;
גַּבָּהּ, בִּטְנָהּ, וְצַלְעוֹתֶיהָ,
עֲקֻדּוֹת, נְקֻדּוֹת לִצְבָעִים שׁוֹנִים.
כֵּן הִרְבּוּ לִצְבּוֹעַ אֶת שַׂלְמוֹתֵיהֶם,
מִמַּטָּה וּמִמַּעַל יוֹשְׁבֵי טַרְטָרִיָּה, וְהַיִּשְׁמְעֵאלִים.
וְגַם אֲרַקְנֵי לֹא חָשְׁבָה צֶבַע רִקְמָתַיִם כָּמוֹהֶן.
כִּסְפִינוֹת יוֹשְׁבוֹת לִפְעָמִים עַל שְׂפַת הַיָּם,
חֶלְקָן בַּמַּיִם, וְחֶלְקָן בַּיַּבָּשָׁת,
וְכַאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּאֶרֶץ הָאַשְׁכְּנַזִּים הַמְגֹאָלִים,

Digitized by Google

כִּי הַקַּסְטוֹרוֹ מוּכָן (עַל שְׂפַת נְהַר דָּנוּבִּיוֹ) מַרְאֶה קָצֵהוּ, (Bovero)
וְכֻלּוֹ לֹא יֵרָאֶה, לֶאֱרוֹב (הַדָּגָה), כֵּן הַחַיָּה הָרָעָה עֻמְדָה
עַל שְׂפַת אֶבֶן, הַסּוֹכֶבֶת אֶת שְׂדֵה הַחוֹל.
נוֹעַ תָּנִיעַ זְנָבָהּ בִּמְקוֹם הַתֹּהוּ,
וַתַּטֶּה לְמַעְלָה אֶת קִלְשׁוֹן מְרִירוּתָהּ,
כִּי זְנָבָהּ כְּעַקְרָב יַפְרִישׁ.
וְאַלּוּפִי אָמַר: עַתָּה נַטֵּה נָא מְעַט מִדַּרְכֵּנוּ,
לָלֶכֶת עַד הַחַיָּה הָרָעָה
הָרוֹבֶצֶת שָׁמָּה.
וְכֵן יָרַדְנוּ לִימִינֵנוּ,
וַנִּצְעַד כַּעֲשֶׂרֶת צְעָדִים עַל הַקָּצֶה הַתִּיכוֹן,
רָחוֹק מֵהַחוֹל, וּמִמְּטַר הַלֶּהָבוֹת,
וַיְהִי כְּהַגִּיעֵנוּ אֶצְלָהּ,
רָאִיתִי הֲלָאָה חַטָּאִים
יוֹשְׁבִים עַל הַחוֹל עַל שְׂפָתוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: לְמַעַן תֵּדַע בֶּאֱמֶת
מִשְׁפַּט הַגַּלְגַּל הַזֶּה,
לֵךְ אֲלֵיהֶם, וּרְאֵה בְּדַרְכָּם.
אַךְ יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים עִמָּהֶם;
וְעַד שׁוּבְךָ, אֶשְׁאֲלָה מִן הַחַיָּה הַזֹּאת,
אֲשֶׁר תֹּאבֶה לָשֵׂאת אוֹתָנוּ עַל כִּתְפוֹתֶיהָ הַחֲזָקִים.
וָאֵלֵךְ לְבַדִּי לִקְצֵה
הַגַּלְגַּל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה,
אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים שָׁם הַחַטָּאִים הָאֻמְלָלִים.
מִכְאוֹבָם נוֹבֵעַ (בִּדְמָעוֹת) מֵעֵינֵיהֶם.
וַיָּנֻעוּ יְדֵיהֶם הֵנָּה וָהֵנָּה, לְהָגֵן בַּעֲדָם,
נֶגֶד הָאֵד מִפֹּה, וְנֶגֶד חֹם הָאָרֶץ מִפֹּה.

כְּמַעֲשֵׂה הַכְּלָבִים בִּימֵי הַקַּיִץ,
עַתָּה בְּרֹאשָׁם, וְעַתָּה בְּרַגְלֵיהֶם,
לְהִנָּצֵל מִנְּשִׁיכַת פַּרְעוֹשׁ, וְזְבוּב, וְצִרְעָה. (Tafani)
וּבְהַבִּיטִי בִּפְנֵי הָעֲנִיִּים,
אֲשֶׁר הָאֵשׁ הַמָּרָה נוֹפֶלֶת עֲלֵיהֶם,
לֹא הִכַּרְתִּי מֵהֶם אִישׁ,
אַךְ רָאִיתִי לְכֻלָּם כִּיס תָּלוּי עַל צַוְּארֵיהֶם,
וְעָלָיו צֶבַע רִקְמָה (לְמִשְׁפְּחוֹתָם),
וְעֵינֵי כֻלָּם אַךְ אֶל כִּיסוֹ תִּשְׁעֶינָה.
וּבְהַבִּיטִי עוֹד, רָאִיתִי עַל כִּיס צָהֹב
רִקְמַת תְּכֵלֶת,
וּפְנֵי אַרְיֵה, וְדֶרֶךְ אַרְיֵה לָהּ.
וָאוֹסִיף לְהַבִּיט הָלְאָה.
וְהִנֵּה לְעֵינַי נֶפֶשׁ, וְכִיסָהּ אָדוֹם מִדָּם,
וְעָלָיו מַרְאֵה אוֹז, לָבָן מֵחֶמְאָה (נ״א מִשָּׁנְהַבִּים.)
וְאַחֶרֶת, אֲשֶׁר כִּיסָהּ לָבָן,
וּבוֹ חֲזִירְתָּה הָרָה, בְּצֶבַע תְּכֵלֶת,
אָמְרָה אֵלַי: מַה לְּךָ בַּשַּׁחַת הַזֹּאת?
וְעַתָּה לֵךְ נָא, וּבִהְיוֹתְךָ עוֹד חַי,
דַּע, כִּי שְׁכֵנִי וִיטַלְיָאנוֹ (דַּ״ל דַּיְנְטִי)
יֵשֵׁב פֹּה לִשְׂמֹאלִי.
אֲנִי לְבַדִּי פָּאדוֹבָנִי, בְּתוֹךְ פִּירֶנְצִיִּים הָאֵלֶּה,
וּפְעָמִים רַבּוֹת אָזְנַי תְּצִלֶּינָה בְּקוֹלָם
לֵאמֹר: „יָבוֹא נָא הַשַּׂר הַגָּדוֹל,
אֲשֶׁר עַל כִּיסוֹ שְׁלֹשָׁה שְׂעִירִים.“
וְאַחַר דַּבְּרוֹ אֵלֶּה הִטָּה אֶת פִּיו, וַיּוֹצִיא אֶת לְשׁוֹנוֹ,
כְּשׁוֹר הַמְלַקֵּק אֶת אַפּוֹ.

Digitized by Google

וּמִיִּרְאָה, פֶּן יִחַר עוֹד לְמוֹרִי,
אֲשֶׁר הִזְהִירַנִי: אַל תְּאַחֵר אִתָּם.
עָזַבְתִּי הַנְּפָשׁוֹת הַנִּדְכָּאוֹת, וָאָשׁוּב לִי.
וָאֶמְצָא אַלּוּפִי, אֲשֶׁר כְּבָר עָלָה
עַל גַּב הַחַיָּה הָעַזָּה,
וַיֹּאמַר: עַתָּה חֲזַק וֶאֱמַץ לִבֶּךָ,
כִּי מֵעַתָּה, אֵלֶּה הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עָלֵינוּ לָרֶדֶת.
עֲלֵה לְפָנַי, וְאָנֹכִי אֶהְיֶה בַּתָּוֶךְ,
וְאַל יִגַּע בְּךָ זְנַב הַחַיָּה.—
כְּאִישׁ אֲחָזוֹ קוֹר הַקַּדַּחַת
רְבִיעִיָּה, אֲשֶׁר צִפָּרְנָיו יְרַקְרַקּוֹת,
וְאַךְ בִּרְאוֹתוֹ מְקוֹם צֵל, כָּל גּוּפוֹ מַרְעִיד,
כֵּן נִהְיֵיתִי אֲנִי כְּשָׁמְעִי דְבָרָיו:
אַךְ הֱבִישׁוּנִי תוֹכְחוֹתָיו,
הַמְאַמְּצוֹת לֵב עֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹן חָסֵד.
וָאַעַל וָאֶרְכַּב עַל כְּתֵפֶיהָ הַקָּשׁוֹת:
וַיְהִי בִלְבָבִי לֵאמֹר: הַחֲזֵק יָדְךָ בִּי:
אַךְ הַקּוֹל לֹא יָצָא מִגְּרוֹנִי, כַּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי.
וְאוּלָם, מוֹרִי, אֲשֶׁר בְּמֵצַר אַחֵר
הָיָה לִי לְעֶזְרָה, כְּמוֹ עָלִיתִי עָלֶיהָ,
חִבְּקַנִי בִזְרוֹעוֹתָיו, וַיִּתְמוֹךְ בִּי,
וַיֹּאמַר: עַתָּה נִסְעָה גִירְיוֹנִי,
וְגַלְגַּלֵּי אָרְחֶךָ יִהְיוּ רְחָבִים, וּרְדָה לְאַט,
שִׂים לִבְּךָ עַל הַמַּשָּׂא הַזָּר אֲשֶׁר תִּשָּׂא.—
כָּאֳנִיָּה בְּצֵאתָהּ מִן הַחוֹף,
תֵּלֵךְ מְעַט מְעַט לְאָחוֹר, כֵּן נֶדְּדָה לָהּ הַחַיָּה,
וְכִהְיוֹתָהּ בִּמְקוֹם רֶוַח,

הֻכָּה וְנִכָּה אֶל אֲשֶׁר שָׂם חִיקָהּ,
וַתַּט אוֹתָהּ כְּנָחָשׁ בָּרִיחַ, וְאַחַר כֵּן נִסְּעָה, (anguila)
וַתֶּאֱסֹף אֵלֶיהָ אֶת הָרוּחַ בְּכַפֶּיהָ,
לֹא גָדַל פַּחַד פִּיטוֹנְטִי מִפַּחְדִּי,
בְּעָזְבוֹ הַמֶּתֶג, וְעָלָיו שָׁמַיִם בָּעֲרוּ,
כַּאֲשֶׁר עוֹד הַיּוֹם נִרְאָה;
וְאִיקָרוּ הֶעָנִי, בִּרְאוֹתוֹ כְּנָפָיו
נְמוֹגִים עַל מָתְנָיו כְּהִמֵּס דּוֹנָג,
וְאָבִיו צוֹעֵק: „בְּדֶרֶךְ רָעָה אַתָּה הוֹלֵךְ,“
לֹא פָּחַד כָּמוֹנִי, בִּרְאוֹתִי נַפְשִׁי בְּמָקוֹם תֹּהוּ כֻּלּוֹ,
בְּלִי רְאוֹתִי מְאוּמָה,
בִּלְתִּי הַחַיָּה לְבַדָּהּ;
וְהִיא שָׁחֲחָה לְאַט לְאַט,
הִתְגַּלְגֵּל וַיֵּרֶד, וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי,
וְלֹא שָׁמַעְתִּי, כִּי אִם הָרוּחַ הַנּוֹשֵׁף עַל פָּנַי וְתַחְתַּי,
וּמִימִינִי הֲמִיַּת נִבְכֵי מַיִם,
אֲשֶׁר יֶהֱמוּ תַּחְתֵּינוּ לְהַפְחִיד,
וְעַל כֵּן הִטֵּיתִי מַטָּה רֹאשִׁי וְעֵינַי.
אָז יִגְדַּל פַּחְדִּי לְרִדְתִּי,
כִּי רָאִיתִי אִשִּׁים, וְקוֹל בְּכִי שָׁמַעְתִּי,
וַתִּרְגַּז בִּטְנִי, וָאֶלְחַץ רַגְלַי אֶל הַחַיָּה.
וַאֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי עַד הֵנָּה,
הִגִּידוּ לִי הַיְרִידָה וְהַהַקָּפָה; הַצָּרוֹת הַנּוֹרָאוֹת
אֲשֶׁר קָרְבוּ אֵלֵינוּ מִכָּל עֵבֶר.
כַּתַּחְמָס, אַחֲרֵי פְּרוֹשׂ רַבַּת עַל כְּנָפָיו;
וּבְלִי שְׁמוֹעַ צִפּוֹר קוֹרֵא, וּבְלִי רְאוֹת צֶלֶם הַקּוֹרֵא,
יָחֵל לָרֶדֶת, וְהַצַּיָּד אוֹמֵר: „אוֹיָה; מַה זֶּה תֵּרֵד!“

וְהוּא עָיֵף הוֹלֵךְ וְיוֹרֵד. קַל יָנוּד בְּעוּפוֹ
בְּמַאַת גַּלְגַּלִּים, וְהִתְיַצֵּב מֵרָחוֹק
מֵאֲדוֹנָיו סָר וְזָעֵף;
כָּכָה נִירְיֹנִי שְׁמָנוֹ
בְּתַחְתִּית הַסֶּלַע הֶהָרוּס,
וְאַחֲרֵי הֱסִירוּ מֵעַל גַּבּוֹ מַשָּׂא נוּפְנוּ,
הָלַךְ לוֹ נָז חִישׁ כַּחֵץ יָעוּף מִקֶּשֶׁת.

שִׁיר שְׁמֹנָה עָשָׂר: הַגַּלְגַּל הַשְּׁמִינִי, וּשְׁנַיִם מֵעֲשָׂרָה חֲרָטָיו.

מָקוֹם יֵשׁ בַּתֹּפֶת, וּשְׁמוֹ מַלֵּיבּוֹלְגְּיָה (חֲרָטִים רָעִים) (borse)
כֻּלּוֹ אֶבֶן אַחַת, וּמַרְאֵהוּ בַּרְזֶל,
כַּשָּׂפָה הַסּוֹבֶבֶת אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה;
וּבַמָּקוֹם הָרָע הַהוּא בְּתוֹכוֹ
נָבוּב כְּבוֹר רָחָב וְעָמֹק מְאֹד,
וְדַרְכּוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ אַגִּידָה.
הַשָּׂפָה, אֲשֶׁר בֵּין הַבּוֹר וְרַגְלֵי הַסֶּלַע,
עֲגֻלָּה, וּמְקוֹם עָמְקָהּ יִפָּרֵד,
וְהָיָה לְעֶשֶׂר שִׁיחוֹת,
וְצוּרָתוֹ כְּצוּרַת שׁוּחוֹת רַבּוֹת,
הַסּוֹבְבוֹת מִגְדַּל עֹז
לְמִשְׁמֶרֶת הַחוֹמוֹת.
וְכַאֲשֶׁר בַּמְּצוּדוֹת
יִהְיוּ גְשָׁרִים קְטַנִּים.
מִסַּף הַשַּׁעַר עַד הַשָּׂפָה הַחִיצוֹנָה,
כָּכָה סְעִיפֵי צוּר מִתְנַשְּׂאִים שָׁם
מִשָּׁרְשֵׁי הַסֶּלַע, יוֹצְאִים וְעוֹבְרִים בְּעַד הַשְּׂפָתוֹת,
וּבְעַד הַשִּׁיחוֹת, עַד שְׂפַת הַבּוֹר, וְשָׁמָּה נִגְרְעוּ וְיָסוּפוּ.
אֶל מָקוֹם זֶה בָּאנוּ, וְשָׁם הֱרִידָנוּ
גֵּרְיוֹנֵי מִגַּבּוֹ; וַיִּפֶן הַמְשׁוֹרֵר
לִשְׂמֹאלוֹ, וַאֲנִי אַחֲרָיו.

Digitized by Google

וְלִימִינִי רָאִיתִי רָעוֹת חֲדָשׁוֹת עוֹרְרוֹת לֵב,
יִסּוּרִים שׁוֹנִים, וַאֲחֵרִים בְּשׁוֹט מֻכִּים,
וּמֵאֵלֶּה מָלֵא כָּל הֶחָרִיט הָרִאשׁוֹן.—
בְּתַחְתִּיתוֹ הַחַטָּאִים עֲרוּמִים,
בָּאִים לְנֶגְדֵּנוּ מֵהַתָּוֶךְ מִפֹּה,
וּמִפֹּה אֲחֵרִים בָּאִים עִמָּנוּ, אַךְ נֶחְפָּזִים מֵהֶם;
כַּמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
יַעֲשׂוּ בְּעִיר רוֹמִי, מִפְּנֵי הֲמוֹן הָעָם כִּי רַב הוּא,
אֲשֶׁר יַעַבְרוּ כֻלָּם עַל הַגֶּשֶׁר (מִמְּצוּדַת סַנְט־אַנְגֵּילוֹ,)
מִצַּד אֶחָד יִישְׁרוּ פְנֵיהֶם
אֶל הַמְּצוּדָה, הַהוֹלְכִים לְסַן פְּיֵאטְרוֹ,
וּמִצִּדּוֹ הָאַחֵר הַהוֹלְכִים נֶגֶד הָהָר,
מִזֶּה וּמִזֶּה עַל הַסֶּלַע הַמַּר
רָאִיתִי שְׂטָנִים מַקְרִינִים, וּבִידֵיהֶם שׁוֹטִים גְּדוֹלִים,
אֲשֶׁר בָּם יַכּוּם בַּאֲחוֹרֵיהֶם מַכַּת אַכְזָרִי.
אוֹיָה! מָה קַלּוּ בְרַגְלֵיהֶם
מִפְּנֵי מַכּוֹת רִאשׁוֹנוֹת! וְאִישׁ מֵהֶם
לֹא יִתְמַהְמַהּ עַד הִכּוֹתָם שֵׁנִית וּשְׁלִישִׁית.
וּבְהִתְהַלְּכִי שָׁמָּה, עֵינַי נִפְגְּעוּ בְּאֶחָד מֵהֶם,
וָאֲמַהֵר לֵאמֹר:
אָמְנָה רָאִיתִי אֶת זֶה מֵאָז.
וְהַבֵּט הִבַּטְתִּי בְּפָנָיו שֵׁנִית לְהַכִּירֵהוּ,
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב עָמַד לְמַעֲנִי שָׁמָּה,
וַיִּתֵּן לִי לָשׁוּב מְעַט לַאֲחוֹרַי:
וְהַמֻּכֶּה בַשּׁוֹט, לְהִסָּתֵר לְעֵינַי,
הִטָּה אֶת פָּנָיו אַרְצָה, אַךְ בְּלִי הוֹעִיל,
כִּי אֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הוֹי הַגּוֹטֶה עֵינְךָ אֶל הָאָרֶץ,

אִם הַכָּרַת פָּנֶיךָ לֹא תְכַזֵּב.
אַתָּה הוּא וֶינֵדִיקוֹ קַצִיאָנֶימִיקוֹ;
אַךְ מָה הֱבִיאֲךָ אֶל יִסּוּרִים נִתְעָבִים כָּאֵלֶּה?
וַיַּעַן וַיֹּאמַר: נֶגֶד רְצוֹנִי אֲדַבֵּרָה;
כִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ הִשִּׁיאַתְנִי שְׂפָתְךָ הַצָּחָה,
אֲשֶׁר הִזְכִּירַתְנִי אֶת יְמֵי חֶלְדִּי.
אֲנִי הוּא אֲשֶׁר הֵסַתִּי אֶת גִּ׳זוֹלָה הַיָּפָה,
לְמַלְאוֹת תַּאֲוַת הַמַּרְקִיזִי,
וְלֹא כַּדִּבָּה אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ עַל הַנְּבָלָה הַזֹּאת.
וְלֹא אֲנִי לְבַדִּי מִבְּנֵי בּוֹלוֹנְיָה בּוֹכֶה פֹּה,
כִּי כָל הַגָּלִיל הַזֶּה מָלֵא מֵהֶם,
וּמִסְפָּרָם גָּדוֹל מִמִּסְפַּר לִמּוּדֵי (שְׂפַת) סִי
בֵּין (הַנְּהָרוֹת) סָבֵינָה וְרֵינוֹ,
וְאִם חָפַצְתָּ עֵד וְעֵדוּת לָזֹאת,
הָשֵׁב אֶל לְבָבְךָ, מָה רַבָּה רוּחַ הַכִּילַי בְּקִרְבֵּנוּ.
עוֹד זֶה מְדַבֵּר, וְשָׂטָן אֶחָד הִכָּהוּ
בְּשׁוֹטוֹ, וְאָמַר לוֹ: „גֹּשׁ הָלְאָה
רוֹעֵה זוֹנוֹת, לֹא הָיְתָה בָּזֶה קְדֵשָׁה.“ (Ruffian)
וַאֲנִי שַׁבְתִּי אֶל אַלּוּפִי.
וְאַחַר צְעָדִים מְעַטִּים בָּאנוּ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר בּוֹ שֵׁן סֶלַע יוֹצֵא מִצֶּלַע הַשָּׁפָה.
וַתְּהִי נְקַלָּה עֲלוֹתֵנוּ עָלָיו,
וַנִּתְהַלֵּךְ עַל גַּבּוֹ. וּפָנִינוּ לְיָמִין,
וְכֵן נָסַעְנוּ מֵהַחוֹמוֹת הַמַּקִּיפוֹת לִימֵי עוֹלָם,
וּכְבוֹאֵנוּ אֶל הַגֶּשֶׁר, אֲשֶׁר תַּחְתָּיו הַסֶּלַע
נוֹתֵן מָקוֹם לַנְּפָשׁוֹת הַמֻּכּוֹת לַעֲבוֹר.
אַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: סֹב וְהַבִּיטוּ בָךְ

עֵינֵי הַחַטָּאִים הַבָּאִים,
כִּי לֹא יָכֹלְתָּ רְאוֹת פְּנֵיהֶם,
כִּי אֶצְלֵנוּ הָלְכוּ בַּדֶּרֶךְ עַד עָתָּה.
מֵעַל הַכֶּבֶשׁ הַקַּדְמוֹן רְאִינוּם,
בָּאִים נֶגְדֵּנוּ מִצִּדּוֹ הַשֵּׁנִי,
וְגַם הֵמָּה בְּשׁוּטִים הֻכּוּ.
וּמוֹרִי, בְּלִי שְׁאֵלָה מֵאִתִּי,
אָמַר אֵלַי: הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת הָאִישׁ הַגָּדוֹל
הַהוֹלֵךְ לִקְרָאתֵנוּ, וּבְכָל מַכְאוֹבוֹ, לֹא נִרְאוּ דְמָעוֹת עַל עֵינָיו,
אֵיךְ הַדְרַת מֶלֶךְ עוֹדֶנָּה בְּתֹאַר פָּנָיו!
הוּא גִיאָזוֹנֵי, אֲשֶׁר בְּחָכְמָתוֹ וּבְאֹמֶץ לִבּוֹ
שָׁלַל אֶת גֵּז שְׂעִיר הַזָּהָב מִיַּד אַנְשֵׁי קוֹלְכוֹ.
וּבְעָבְרוֹ בְּאִי לֵינוֹ,
אַחֲרֵי כִּי הַנָּשִׁים הָעַזּוֹת וְהָאַכְזָרִיּוֹת
הָרְגוּ כָּל זָכָר אֲשֶׁר בְּאַרְצָן,
בְּשִׂפַת חֲלָקוֹת וּמַדּוּחִים
הֵסִית אֶת הָעַלְמָה אִיזִפִּילֵי (מַלְכַּת הָאָרֶץ)
אֲשֶׁר עָקְבָה לְפָנִים כָּל רֵעוֹתֶיהָ,
וְאַחֲרֵי כֵן עֲזָבָהּ שָׁם הָרָה וְגַלְמוּדָה;
עַל הַחַטָּאת הַזֹּאת נִדּוֹן הוּא פֹה,
וְגַם מִידֶיהָ תִתְנַקֵּם בִּבְגְדוֹ בָהּ.
וְאִתּוֹ מִדָּה אַחַת לְכָל אֲשֶׁר הֵסִית אִשָּׁה בְּמִרְמָה;
וְזֹאת דַּיְךָ לָדַעַת בְּדַרְכֵי עֵמֶק זֶה,
וְדֶרֶךְ הַנִּתְפָּשִׂים בּוֹ.
כְּבָר בָּאנוּ עַד הַנָּתִיב הַצַּר,
הַמְאַחֵז בַּחֲצִי הַשָּׂפָה הַשֵּׁנִית,
וַיְהִי לְנֶשֶׁר אַחֵר.

מִשָּׁם שָׁמַעְנוּ חַטָּאִים אֲחֵרִים
מְקוֹנְנִים בְּקוֹל נָמוּךְ בַּחָרִיץ הַשֵּׁנִי,
נוֹפְחִים בְּאַפֵּיהֶם, וּבְכַפֵּיהֶם מַכִּים בְּגוּפָם.
הַשָּׂפוֹת הָהֵנָּה הָיוּ טְחוּת בְּפִיחַ עָבוּשׁ,
הַנַּעֲשֶׂה מֵאֵת עָשָׁן רַע הָעוֹלֶה מִתַּחְתָּן,
וְרֵיחוֹ רַע עַד מְאֹד לָעֵינַיִם וּלְאַפַּיִם.
וְעֹמֶק הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ חֹשֶׁךְ, וְלֹא נִתַּן לָנוּ לִרְאוֹת בְּתוֹכוֹ,
כִּי אִם בַּעֲלוֹת עַל גַּבֵּי הַגֶּשֶׁר,
אֲשֶׁר שָׁמָּה רֹאשׁ הַסֶּלַע יִגְבַּהּ לְמַעְלָה.
שָׁמָּה עָלִינוּ, וּמִשָּׁם רָאִיתִי בְתוֹכָהּ
חַטָּאִים הַמְטֻבָּעִים בְּצֹאָה רַבָּה וְרָעָה,
כְּהֵאָסֵף שָׁם כָּל מַחֲרָאוֹת הָאָרֶץ.
וַאֲנִי בְחַפְּשִׂי בְעֵינַי לְמַטָּה,
רָאִיתִי בָהֶם חוֹטֵא, אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ מְגֹאָל מִצֹּאָה,
עַד לֹא הֵרָאֵה אִם שֵׂעָר בְּרֹאשׁוֹ, אוֹ אִם קֵרֵחַ הוּא.
וְהוּא נָעַר בִּי: מַדּוּעַ אַתָּה מִתְאַוֶּה
לְהַבִּיט בִּי, מֵהַבִּיט בִּמְגֹאָלִים רֵעַי?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: כִּי אִם זִכְרוֹנִי אֱמֶת,
הִנֵּה רָאִיתִי אוֹתְךָ בִּהְיוֹת שְׂעַר רֹאשְׁךָ יָבֵשׁ,
וְאַתָּה הוּא אַלֵּיסִיוֹ אִינְטֵרְמִינֵהִי, אִישׁ לוּקָּה,
וְעַל זֶה עֵינַי יַבִּיטוּ בְךָ יוֹתֵר מִכֻּלָּם.
אָז יַכֶּה אֶת רֹאשׁוֹ בְּכַפָּיו, וַיֹּאמַר:
חֲלַקְלַקּוֹת טִבְּעוּ אוֹתִי בַּבּוֹר זֶה,
אֲשֶׁר לְשׁוֹנִי שָׂבוֹעַ לֹא שָׂבְעָה בָהֵנָּה.
וְאַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי אָמַר לִי: שָׂא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה עוֹד לְפָנֶיךָ,
וְהַבִּיטָה אֶת פְּנֵי הָאִשָּׁה

פְּרוּעַת רֹאשׁ וּמְגֹאָלָה,
מִתְגוֹדֶדֶת שָׁם בְּצִפָּרְנֶיהָ מְלֵאֵי צוֹאָה;
עֵת תִּשְׁכַּב, וְעֵת תַּעֲמוֹד, בְּאֵין מָנוֹחַ.
הִיא מְאֹהֲדֵי הַזּוֹנָה, אֲשֶׁר אֶל קְדֵשָׁה,
שׁוֹאֵל לֵאמֹר: הַהִרְבֵּיתִי לִמְצוֹא חֵן בְּעֵינָיִךְ?
עָנְתָה וַתֹּאמַר: הֲלֹא הִפְלֵיתָ לִמְצוֹא:
וְעַתָּה דַּי לָנוּ; רַבַּת רָאִינוּ הַנִּמְאָסוֹת הָאֵלֶּה.

שִׁיר תִּשְׁעָה עָשָׂר: הֶחָרִיט הַשְּׁלִישִׁי

אוֹי לָכֶם שִׁמְעוֹן הַמְכַשֵּׁף וַחֲבֵרֶיךָ הָרָעִים, (Simon mago)
אֲשֶׁר אֶת קָדְשֵׁי־אֵל, הַנּוֹשְׁקִים
אֶת צְדָקָה, אַתֶּם רַעֲבֵי־הוֹן
בְּזָהָב וּבְכֶסֶף תִּמְכּוֹרוּ;
עַתָּה יִשָּׁמַע קוֹל שׁוֹפָרִי עֲלֵיכֶם,
כִּי בֶּחָרִיט הַשְּׁלִישִׁי תֵּשֵׁבוּ.—
נַחְנוּ כְּבַר בַּשּׁוּחָה דָּאַחֶרֶת,
בַּעֲלוֹתֵנוּ אֶל מְקוֹם הַסֶּלַע,!
הָעוֹמֵד מֵעַל תּוֹךְ הַשַּׁחַת.
מָה עֲמֻקָּה מְלַאכְתֵּךְ חָכְמַת עֶלְיוֹן,
בַּשָּׁמַיִם, בָּאָרֶץ, וּבַאֲבַדּוֹן!
מַה יָּשְׁרוּ מִשְׁפָּטַיִךְ לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו!
אֲנִי רָאִיתִי בְּיַרְכְּתֵי הַשַּׁחַת וּבְצַלְעוֹתֶיהָ,
הָאֶבֶן הַשְּׁחוֹרָה, חוֹרִים חוֹרִים כֻּלָּהּ,
רוֹחַב אֶחָד לְכֻלָּם, וְכֻלָּם עֲגֻלִּים.
וַיֵּרָאוּ אֵלַי לֹא רְחָבִים, וְלֹא צָרִים,
מִן הַחוֹרִים אֲשֶׁר בְּהֵיכַל עִירִי בֵּית סַן יוֹחָנָן (S. Giovanni)
אֲשֶׁר נִבְנוּ שָׁם לְמַעֲשֵׂה הַמְטַבְּלִים (Battezzatori)

Digitized by Google

לֹא עוֹד שָׁנִים רַבּוֹת עָבְרוּ, כִּי אֲנִי שִׁבַּרְתִּי
אֶחָד מֵהֶם, לְהַצִּיל (נַעַר) אֶחָד הַנּוֹפֵל בְּתוֹכוֹ,
וִיהִי זֶה חוֹתָם לְהִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שֶׁקֶר עָלַי.
מִפִּי כָל־הַחוֹרִים הָהֵם יָצְאוּ
רַגְלֵי הַחַטָּאִים, אִישׁ אִישׁ כְּרָעָיו עַד שׁוֹקָיו,
וּשְׁאַר גּוּפָם בְּתוֹכָם נִסְתָּר.
וּשְׁתֵּי כַפּוֹת רַגְלַיִם לְכֻלָּם בּוֹעֲרוֹת בָּאֵשׁ,
וְעַל כֵּן הֵנִיעוּ וְהֵנִידוּ חַמּוּקֵיהֶם בְּכֹחַ גָּדוֹל,
עַד לְנַפֵּץ מוֹסֵרוֹת וָחָבֶל.
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה בִּבְעוֹר כֵּלִים מְשׁוּחִים,
הַלֶּהָבָה תְּהַלֵּךְ עַל פְּנֵיהֶם לְבַדָּם,
כֵּן תִּבְעַר בְּרַגְלֵיהֶם, מֵהֶעָקֵב עַד הַצִּפָּרְנַיִם.
וַאֲנִי שָׁאַלְתִּי: מוֹרִי, מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר רַב מַדְוֵהוּ,
וּמַנִּיעַ אֶת רַגְלָיו מֵרֵעָיו,
וְלַהֲבָתוֹ אֲדָמָה מְכַלָּנָה?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: אִם חָפַצְתָּ, אוֹרִידְךָ לְמַטָּה
עַד הֶעָמוֹק,
וְשָׁם תֵּדַע מִמֶּנּוּ שְׁמוֹ וְחַטֹּאתָיו.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: רְצוֹנִי כִּרְצוֹנְךָ;
אַתָּה הוּא אֲדוֹנִי, אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי לֹא אֶעֱשֶׂה מְאוּמָה
נֶגֶד רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בּוֹחֵן כִּלְיוֹתַי, תֵּדַע גַּם אֶת אֲשֶׁר אַחֲרִישׁ.
אָז יָרַדְנוּ הַגָּדֵר הָרְבִיעִי,
וַנִּפֶן לִשְׂמֹאלֵנוּ, וַנָּבוֹא
אֶל יַרְכְּתֵי הַבּוֹר הַצַּר וּמְלֹא חוֹרִים.
וּמוֹרִי הַטּוֹב לֹא הוֹרִידַנִי מֵעַל שׁוֹקָיו,
עַד בּוֹאֵנוּ אֶל הַבּוֹר אֲשֶׁר בּוֹ הַחוֹטֵא
הַמַּרְאֶה אֶת בִּכְיוֹ בְּנוֹעַ רַגְלָיו.

וַאֲנִי עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי: הוֹי נֶפֶשׁ חֹטֵאת,
וּתְהִי מִי אַתְּ, הַתְּקוּעָה כְּנֵם, וְרֹאשֵׁךְ לְמַטָּה,
דַּבְּרִי אִם תּוּכָלִי.
וַאֲנִי, כְּאָח עַל הַמִּתְוַדֶּה, בְּהַטּוֹתוֹ אָזְנָיו (frate)
עַל הַשּׁוֹדֵד הָרָע, אֲשֶׁר אַחֲרֵי הִתָּקְעוֹ (בְּרֹאשׁוֹ בָּאָרֶץ)
קוֹרֵא עוֹד אֶת הָאָח אֵלָיו (בְּעָרְמָה) לְאַחֵר אֶת הַמָּוֶת,
וְהוּא צָעַק: הַכְּבַר בָּאתָ פֹּה עוֹמֵד (עַל רֹאשֶׁךָ)
הַכְּבַר בָּאתָ הֵנָּה בּוֹנִיפַצְיוֹ? (אִם כֵּן)
רַב שָׁגַגְתִּי בִנְבוּאָתִי עַל שְׁנֵי חַיֶּיךָ.
כְּבַר שָׂבַעְתָּ כֶּסֶף,
אֲשֶׁר עָלָיו לָקַחְתָּ לְךָ בְּמִרְמָה
הָאִשָּׁה הַיָּפָה, וְאַחֲרֵי כֵן עִנִּיתָהּ?
וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ
אֶת אִמְרֵי מְשִׁיבוֹ דָבָר,
עוֹמֵד וְנִכְלָם, וְלֹא יָדַע מַעֲנֶה.
אָז אָמַר וִירְגִילְיוֹ: מַהֵר וַעֲנֵה אוֹתוֹ:
אֵינֶנִּי, אֵינֶנִּי אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּמִּיתָ;
וַאֲנִי הֱשִׁיבוֹתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי.
אָז הַחוֹטֵא הִטָּה הַרְבֵּה אֶת רַגְלָיו,
וַיֵּאָנַח, וּבְקוֹל בְּכִי אָמַר:
אִם כֵּן אֵיפֹה, מַה תִּשְׁאַל מִמֶּנִּי?
אִם כָּכָה חֶפְצְךָ לָדַעַת מִי אָנִי,
כִּי עַל זֹאת בָּאתָ אֶל הַבִּקְעָה הַזֹּאת,
דַּע, כִּי אֶת מְעִיל הַתִּפְאֶרֶת לָבַשְׁתִּי. (Gran manto)
אָכֵן הָיִיתִי בֶּן הַדּוֹב (מִמִּשְׁפַּחַת אוֹרְסִינִי)
וְתַאֲוָתִי לְהַעֲשִׁיר גּוּרֵי גָּבְרָה בִּי, עַד כִּי לְמַעְלָה, הוֹן רָב
שַׂמְתִּי בְּכִיסִי, וּפֹה בְּכִיס זֶה אֶת נַפְשִׁי שַׂמְתִּי.

Digitized by Google

תַּחַת רָאשֵׁי הָשְׁלְכוּ הַחַטָּאִים
בְּנִקְרַת הַצּוּר אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי,
וְכָמוֹנִי סָחֲרוּ בְּדִבְרֵי־קֹדֶשׁ.
שָׁמָּה אָשְׁלַךְ גַּם אָנִי, כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַנֵּה
הָאִישׁ, אֲשֶׁר הֶאֱמַנְתִּי אַתָּה הוּא,
בִּשְׁאוֹל פִּתְאוֹם שְׁאֵלָתִי.
אַךְ הַיָּמִים אֲשֶׁר רַגְלַי נִשְׂרְפוּ,
וּפֹה עָמַדְתִּי הָפוּךְ, רַבִּים מִן הַיָּמִים אֲשֶׁר יַעֲמוֹד הוּא
פֹּה נִתְקָע, וְרַגְלָיו אֲדֻמִּים.
כִּי יָבוֹא אַחֲרָיו מִמַּעֲרָב, רוֹעֶה
מַטֵּה מִשְׁפָּט רַע מִמֶּנּוּ,
אֲשֶׁר יְכַסֶּה אוֹתוֹ, וְאוֹתִי.
הוּא יִהְיֶה כְּנִיאָזוֹנִי, אֲשֶׁר יְסֻפַּר מִמֶּנּוּ.
בְּסֵפֶר מַכָּבִי, וְכַאֲשֶׁר מַלְכּוֹ (אַנְטִיּוֹכוּס) הָיָה כָפוּף לְפָנָיו,
כֵּן יָכֹף מֶלֶךְ צָרְפַת (פִּילִיפּוּ הַיָּפֶה) לִפְנֵי הַפִּיפְיוֹר הַהוּא.
לֹא אֵדַע אִם אָז לֹא הִרְבֵּיתִי לְהַסְכִּיל,
כִּי אַף אֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ מִלִּין כָּאֵלֶּה:
אַתָּה עַתָּה אֱמוֹר נָא; כַּמָּה כֶסֶף
שָׁאַל אֲדוֹנֵנוּ מֵאֵת סַּן פִּיאֶטְרוֹ,
לִפְנֵי תִתּוֹ אֶת הַמַּפְתְּחוֹת בְּיָדוֹ?
אָמְנָם לֹא שָׁאַל מִמֶּנּוּ לֵאמֹר, כִּי אִם: לֵךְ אַחֲרַי
וְגַם פִּיאֶטְרוֹ, וְגַם רֵעָיו לֹא שָׁאֲלוּ מִמַּתְּיָהוּ
זָהָב, אוֹ כֶסֶף, כַּאֲשֶׁר נִבְחַר לָשֶׁבֶת עַל כִּסֵּא,
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו נֶפֶשׁ הַחוֹטֵאת (יְהוּדָה).
נָאֶה לְךָ מַצָּבְךָ, בְּצֶדֶק נִשְׁפָּטְתָּ,
וְעַתָּה שְׁמוֹר הֵיטֵב אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר גָּנַבְתָּ,
וְהֵסִיתְךָ לָקוּם בְּזָדוֹן עַל קַרְלוֹ (מֶלֶךְ צִיצִילְיָא)

וְלוּלֵא הֲדַרְתִּי עוֹד אֶת מַפְתְּחוֹת הָעֶלְיוֹנִים,
אֲשֶׁר הָיוּ בְיָדְךָ מִמַּעַל בָּאָרֶץ,
כִּי עַתָּה יִהְיוּ דְּבָרַי אֵלֶיךָ קָשׁוֹת מֵאֵלֶּה;
כִּי חֶמְדַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר בִּלְבַבְכֶם הֶעֱצִיבָה אֶת הָאָרֶץ,
בִּרְמָסְכֶם הַטּוֹבִים,
וְאֶת הָרָעִים תְּרוֹמֵמוּ.
(Vengelista) (Apocalisse) הוֹי! רוֹעִים (הָרָעִים) עֲלֵיכֶם הִגִּיד יוֹחָנָן בְּסִפְרוֹ,
כַּאֲשֶׁר חָזָה בְמַחֲזֵהוּ אֶת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמַּיִם,
אֲשֶׁר נָתְנָה תַזְנוּתֶיהָ עַל מְלָכִים;
הִיא הָאִשָּׁה הַנּוֹלָדָה בְּשִׁבְעָה רָאשִׁים,
מִתְפָּאֶרֶת בַּעֲשֶׂרֶת הַקְּרָנַיִם,
כָּל יְמֵי הֱיוֹת צִדְקָהּ טוֹבָה בְּעֵינֵי בַעְלָהּ.
וְאַתֶּם עֲשִׂיתֶם לָכֶם אֱלֹהֵי זָהָב, וֵאלֹהֵי כָסֶף;
וּמָה בֵּינֵיכֶם, וּבֵין עוֹבֵד אֱלִילִים,
זוּלָתִי, כִּי הוּא עוֹבֵד אֱלִיל אֶחָד, וְאַתֶּם מֵאָה תַּעֲבוֹדוּ?
אוֹי קוֹסְטַנְטִינוּ (הַקֵּיסָר) כַּמָּה רָעוֹת נוֹלָדוּ,
לֹא מִתְּמוּרָתְךָ; אַךְ מִן הַמֹּהַר וְהַמַּתָּן
אֲשֶׁר לָקַח מֵאִתְּךָ אֶפִּיפִיוֹר(סִילְוֶסְטְרוֹ) רֹאשׁ הַכֹּהֲנִים הָעֲשִׁירִים!
וּבְדַבְּרִי אֵלָיו הַתּוֹכָחוֹת הָאֵלֶּה,
אוֹ בְאַפּוֹ אֲשֶׁר חָרָה, אוֹ בְלִבּוֹ אֲשֶׁר הִכָּהוּ,
הָיָה בוֹעֵט בְּכָל כֹּחוֹ בִשְׁתֵּי רַגְלָיו.
וַאֲנִי חָשַׁבְתִּי כִּי דְבָרַי הַרְבֵּה נָעֵמוּ
אֶל אַלּוּפִי, כִּי הֵטִיב פָּנָיו אֵלַי,
בְּהַקְשִׁיב אִמְרֵי הָאֱמֶת הָהֵמָּה,
וְאַחַר אֲחָזַנִי בִזְרוֹעוֹתָיו,
עַד הֱבִיאַנִי אֶל חֵיקוֹ,
וַיַּעַל בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יָרַד בָּהּ.

וְלֹא חָדַל לְתָמְכֵנִי,
עַד שׂוּמוֹ אוֹתִי עַל גַּב הַכִּפָּה,
הַמְּבִיאָה מִן הַגֶּדֶר הָרְבִיעִי אֶל הַחֲמִישִׁי.
שָׁמָּה הוֹרִיד בְּנַחַת אֶת מַשָּׂאוֹ הַנָּעִים לוֹ.
אֲשֶׁר נָשָׂא בְּסֶלַע הַתָּלוּל,
אֲשֶׁר יִקְשֶׁה גַּם לַיְּעֵלִים לַעֲלוֹת בּוֹ;
וּמִשָּׁם נִגְלָה לְעֵינַי עֵמֶק אַחֵר.

Digitized by Google

שיר עשרים: החריט הרביעי.

ועתה שיר חדש אשירה, ויסורים שונים,
והיה השיר העשרים,
לחלק הראשון, המספר משפט הטובעים (בתפת.)
ואני כבר שמתי עיני ולבי
לראות במעמקים הנגלים (לעיני)
מלאי בכי מר;
ושם ראיתי חטאים באים במעגל העמוק,
הולכים דם ודמוע,
כלכת התהלוכות בארץ. (Letàne, Processioni.)
כאשר הייתי קרוב אליהם לראות,
והנה פלא, כי לכלם גופם לאחור,
מהשפם עד כל הבטן;
ופניהם אל גום נסבים,
לכן אחורנית ילכו,
כי לא יוכלו עיניהם לראות לנגדם
אולי נהיה זאת על הארץ לאיש אשר כל גופו נהפך
מחלי העורקים; (Paralisia)
אך אני לא ראיתיו, ולא האמנתי היה יהי.

קוֹרֵא! כֵּן יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים לִלְקוֹט פְּרִי מוּסָר
מִן הַסֵּפֶר הַזֶּה, פַּלֵּס בִּלְבָבְךָ
אִם אוּכַל הִתְאַפֵּק וְלֹא אֶבְכֶּה,
בִּרְאוֹתִי אֶת תֹּאַר פָּנֵינוּ הָפוּךְ,
עַד כִּי דִמְעוֹת עֵינֵיהֶם תֵּרַדְנָה
עַד שְׁתוֹתֵיהֶם בֵּין יַרְכָתַיִם. (Natiche)
אָכֵן בָּכִיתִי, וָאֶשָּׁעֵן עַל כַּף
יֹצֵא מִן הַסֶּלַע הַקָּשֶׁה, אֲשֶׁר אַלּוּפִי
אָמַר אֵלַי: הֲגַם אַתָּה כְּאַחַד הַסְּכָלִים?
פֹּה יִקָּרֵא רַחוּם לְמִי אֲשֶׁר רַחֲמָיו לֹא יֶהֱמוּ;
כִּי מִי רָשָׁע גָּדוֹל מִן הָאִישׁ,
אֲשֶׁר אֶת מִשְׁפְּטֵי־אֵל בְּלֵב בָּשָׂר יִשְׁפּוֹט?
שָׂא נָא, שָׂא נָא רֹאשְׁךָ וּרְאֵה אֶת הָאִישׁ,
אֲשֶׁר פָּתְחָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ תַּחְתָּיו לְעֵינֵי אַנְשֵׁי טֶבָּא.
וְצָעֲקוּ כֻלָּם אֵלָיו: אָנָה תִפּוֹל לָרֶדֶת
אַנְפִיאָרָאוּ? וּמַדּוּעַ תַּעֲזוֹב אֶת הַמִּלְחָמָה?
אַךְ הוּא לֹא עָמַד, וַיַּעֲמִיק לִנְחוֹת,
עַד הִגִּיעוֹ אֶל מִינוֹסֵי, הָאוֹחֵז בְּכָל הַחַטָּאִים.
רְאֵה כִּי חֵיקוֹ נֶהְפַּךְ אֶל כְּתֵפָיו:
יַעַן הוֹיד לַחֲזוֹת מְאֹד לְפָנָיו,
עַתָּה מַבִּיט אַחֲרָיו, וְאָחוֹר יִסֹּג.
רְאֵה פֹּה טִירֶיזְיָה, אֲשֶׁר שִׁנָּה אֶת תֹּאַר פָּנָיו,
וַיֵּהָפֵךְ וַיְהִי לְאִשָּׁה,
וְכָל אֵבָרָיו הֶחֱלִיפוּ;
וְאַחֲרֵי כֵן, עַד הַכּוֹתוֹ שֵׁנִית בְּשִׁבְטוֹ
אֶת שְׁנֵי הַנְּחָשִׁים הַמִּתְלַכְּדִים,
לֹא שָׁב לִדְמוּת זָכָר (כְּבָרִאשׁוֹנָה.)

וְזֶה, אֲשֶׁר נֶבוֹ עוֹמֵד אֵצֶל בִּטְנוֹ, הוּא אֲרוֹנְטָה,
וּמְקוֹם שִׁבְתּוֹ הַמְּעָרָה, אֲשֶׁר בֵּין אַבְנֵי שַׁיִשׁ הַלָּבָן,
בְּהַרְרֵי לוּנִי, וַאֲשֶׁר תַּחְתָּם שׁוֹכְנִים אַנְשֵׁי קַרָרָה,
לַעֲבוֹד אֶת הָאֲדָמָה, וּמִשָּׁם
אֵין דָּבָר יִמְנַע מֶנְהוּ
לְהַבִּיט אֶת הַכּוֹכָבִים, וְלִרְאוֹת אֶת הַיָּם.
רְאֵה שָׁם אִשָּׁה תַּסְתִּיר אֶת שָׁדֶיהָ
בִּקְוּצּוֹתֶיהָ הַתַּלְתַּלִּים, אֲשֶׁר לֹא תוּכַל אַתָּה לִרְאוֹת,
כִּי כָל שְׂעַר בְּשָׂרָהּ מֵהָעֵבֶר הַהוּא.
הִיא מַנְטוֹ (בַּת טִירֶזְיָה) אֲשֶׁר נָעָה וְנָדָה בַּאֲרָצוֹת רַבּוֹת,
וְלֹא מָצְאָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ, כִּי אִם בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי;
וְעַל כֵּן יִיטַב בְּעֵינַי כִּי תִשְׁמַע מְעַט דִּבְרֵי עָלֶיהָ.
אַחֲרֵי מוֹת אָבִיהָ,
וְעִיר בָּאכּוֹ (אָטֵינֵי) הָיְתָה לָמַס,
יָמִים רַבִּים הָלוֹךְ הָלְכָה הִיא עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.
בְּאִיטָלְיָה כְּלִילַת יוֹפִי, לְרַגְלֵי הֶהָרִים (אַלְפִּי)
הַסּוֹגְרִים אֶרֶץ אַשְׁכְּנַז נֹכַח לְטִירוֹלוֹ,
יֵשׁ אֲגַם, וּשְׁמוֹ בֵּינָקוֹ.
אֶת כָּל הַגְּלִילוֹת, אֲשֶׁר בֵּין גַּרְדָּה, וְגִיאַרְקָמוֹנִיקָה,
וְהַרְרֵי אַפֵּינִינִי הִשְׁקוּ יוֹתֵר מֵאֶלֶף יְאוֹרִים, לְפִי חֶשְׁבִּי,
יוֹצְאִים מֵהַמַּיִם הַנֶּאֱסָפִים בַּאֲגַם הַהוּא.
וּמֶחֱצִי אֹרֶךְ הָאֲגַם אֶרֶץ, יוּכְלוּ אַגְמוֹנֵי טְרֵינְטוֹ,
בְּרֵישְׁיָא, וּוִירוֹנָה לְבָרֵךְ אֶת הָעָם,
אִם יַעַבְרוּ בָהּ, —
פֶּסְקִיאֵרָה, מִבְצָר גָּדוֹל וְחָזָק,
לַעֲמוֹד עַל גְּדוּדֵי אַנְשֵׁי בְּרֵישְׁיָא, וּבִרְגָּמוֹ.
עוֹמֶדֶת עַל שְׂפַת הָאֲגַם הַשְּׁפָלָה.

שָׁמָּה יָבוֹאוּ הַמַּיִם,
אֲשֶׁר בֵּינָֽקוֹ לֹא יוּכַל הֲכִילָם,
וַיִּהְיוּ לְנָהָר, הַהוֹלֵךְ בֵּין נְאוֹת דֶּשֶׁא, וּמִרְעֶה דָשֵׁן.
וּמִמְּקוֹם הֵחֵל הַמַּיִם לָרֶדֶת,
לֹא בֵּינָֽקוֹ יִקָּרֵא עוֹד שְׁמוֹ; כִּי אִם מִינְצִיּוֹ יִהְיֶה שְׁמוֹ,
עַד גּוֹבֵירְנוֹ, אֲשֶׁר שָׁם יוֹרֵד בִּנְהַר פּוֹ.
אַחֲרֵי כִּבְרַת אֶרֶץ נִמְצֵאת שְׁפֵלָה;
(Paludè) שָׁמָּה מֵימָיו רַחֲבֵי יָדַיִם וַיִּהְיוּ לַעֲרָבָה,
וּבִימֵי קַיִץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא.
וַיְהִי בַּעֲבוּר שָׁם הָעַלְמָה הָאַכְזָרִית,
וְכִרְאוֹתָהּ בְּתוֹךְ אַגְמֵי־מַיִם אֶרֶץ יַבָּשָׁה,
אֲשֶׁר לֹא עֻבָּדָה, וּשְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב,
וַתַּעֲמוֹד שָׁם, לָנוּס חֶבְרַת בְּנֵי אָדָם,
הִיא וַעֲבָדֶיהָ, לַעֲשׂוֹת אֶת כְּשָׁפֶיהָ;
שָׁם יָשְׁבָה כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ, וְשָׁמָּה מֵתָה.
וְאַחֲרֵי כֵן הָאֲנָשִׁים הַמְפֻזָּרִים סְבִיבוֹתָיו,
נֶאֶסְפוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַהוּא,
(Pantano) כִּי מִי רֶפֶשׁ הַמַּקִּיפִים אוֹתוֹ, יְחַזְּקוּהוּ.
וַיִּבְנוּ עִיר עַל קֶבֶר עַצְמוֹתֶיהָ,
וּבְלִי נַחַשׁ נַחֲשׁ, קָרְאוּ שְׁמָהּ מַנְטוֹבָה,
עַל שֵׁם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בָּחֲרָה לָהּ מָאוֹ בַּמָּקוֹם הַהוּא.
וַתְּהִי רַבָּתִי עָם, עַד יְמֵי הָאִישׁ (אַלְבֵּירְטוֹ) מִקָּזָלוֹדִי,
אֲשֶׁר בְּאִוַּלְתּוֹ הוּתַל מֵעָרְמַת פִּינָמוֹנְטֵי
(מִבּוֹאוֹנָקוֹסִי, אִישׁ נָגִיד מִמַּנְטוֹבָה.)
וְעַתָּה הוֹרֵיתִיךָ; כִּי אִם תִּשְׁמַע מְסַפְּרִים
רֵאשִׁית עִיר מוֹלַדְתִּי בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת,
לֹא יְחַזֵּק דְּבַר שֶׁקֶר עַל הָאֱמֶת.

Digitized by Google

וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מוֹרִי, אֲמָרֶיךָ
נְכוֹנִים וְנֶאֱמָנִים לְפָנַי,
כִּי דִבְרֵי זוּלָתְךָ יִהְיוּ לְעֵינַי גֶּחָלִים מְכֻבִּים.
וְעַתָּה הַגִּידָה נָא לִי, אִם יֵשׁ בְּתוֹךְ הַבָּאִים
אַנְשֵׁי־שֵׁם, כִּי אַךְ לָזֹאת כָּלְתָה נַפְשִׁי.
וַיֹּאמַר:
הָאִישׁ אֲשֶׁר זְקָנוֹ יוֹרֵד מִפָּנָיו
עַל כְּתֵפָיו שְׁחוֹרִים, הָיָה קוֹסֵם קְסָמִים,
בְּעֵת הִשָּׁאֵר אֶרֶץ יָוָן שַׁכֻּלָה מֵאֲנָשִׁים,
וְלֹא נוֹתְרוּ בָהּ כִּי אִם הַטַּף בְּמִטּוֹתָם,
וְהוּא הָיָה עִם קַלְקַנְטֵי, אֲשֶׁר בִּהְיוֹתָם עַל חוֹף אָאוּלִידֵי,
שָׁאַל בַּתְּרָפִים לָשׂוּם מוֹעֵד לְנַתֵּק חֶבֶל אֳנִיַּת (אֲגַמֶּמְנוֹנִי שַׂר הַשָּׂרִים)
אֶאוּרִיפִּילוֹ שְׁמוֹ, וְעָלָיו דִּבַּרְתִּי בְּשִׁירֵי הַנִּשְׂגָּב; (L' altä mia Tragedia)
וְגַם אַתָּה תִּזְכֹּר זֹאת,
כִּי יָדַעְתָּ כֻּלּוֹ.
הַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר דַּל בְּשָׂרוֹ,
הוּא מִיכָאֵל סְקוֹטוֹ, אֲשֶׁר חָכָם בִּמְלֶאכֶת חֲרָשִׁים,
וְנָבוֹן בְּתַחְבּוּלוֹתֵיהֶם.
רְאֵה גְּוִידוֹ בּוֹנַטִּי, רְאֵה אַסְדֶּנְטֵי,
אֲשֶׁר טוֹב לוֹ אִם בְּחַיָּיו לֹא עָשָׂה כִּי אִם מְלַאכְתּוֹ בְּעוֹר, וּבַחוּט;
אַךְ אַחַר לְהִנָּחֵם.
רְאֵה הַנָּשִׁים הָרָעוֹת, אֲשֶׁר עָזְבוּ מַחַט,
אֶרֶג, וְכִישׁוֹר, לָתֵת לִבָּן לִקְסָמִים,
וַתַּעֲשֶׂינָה כִּשְׁפֵיהֶן בַּעֲשָׂבִים, וּבִסְמָלִים.
אַךְ בֹּא, כִּי הִנֵּה קַיִן וְקוֹצָיו, (סִימָנֵי הַלְּבָנָה)
בָּאוּ עַד קְצֵה שְׁנֵי מֶחֱצִיּוֹת הָאָרֶץ,
וּמַגִּיעִים לַיָּם, מֵעֵבֶר לְעִיר סִיצִילְיָא;

וְאֶמֶשׁ הָיְתָה הַלְּבָנָה בִּמְלוֹאָהּ:
הֲלֹא תִזְכְּרֶנָּה, כִּי פְּעָמִים רַבּוֹת
לֹא רַע לָךְ אוֹרָהּ בְּסִבְכֵי הַיַּעַר.
זֹאת דִּבֵּר אֵלַי בְּלֶכְתֵּנוּ.

שִׁיר אֶחָד וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַחֲמִישִׁי.

כָּכָה עָבַרְנוּ מִגֶּשֶׁר אֶל גֶּשֶׁר, וְדִבַּרְנוּ עַל דְּבָרִים,
אֲשֶׁר אֵין לְשִׁירָתִי לְסַפֵּר,
עַד בּוֹאֵנוּ עַל גַּב (הַגֶּשֶׁר הַחֲמִישִׁי,)
וְשָׁם עָמַדְנוּ לִרְאוֹת אֶת הַבּוֹר הַשֵּׁנִי
אֲשֶׁר לְמַלֵּיבּוֹלְגֵי, וּמְעָנִים אֲחֵרִים, אֲשֶׁר לָרִיק יִבְכּוּ,
וְרָאִיתִי בָהּ אֲפֵלָה שֶׁעֲרוּרִיָּה.
כַּאֲשֶׁר תֵּרָאֶה בְּבֵית בִּנְיַן הַסְּפִינוֹת, בְּעִיר וֶנֶיצִיאָה (Arzanà)
בִּימֵי הַחוֹרֶף, מִרְתִּיחַ הַזֶּפֶת הֶעָב,
לְכַפּוֹר בָּהּ שֵׁנִית אֶת אֳנִיּוֹתָם לֹא תְמִימוֹת,
יַעַן לֹא יוּכְלוּ (הַמַּלָּחִים) לָרֶדֶת אֶל הַיָּם (מִפְּנֵי הַקֹּר,)
אֵלֶּה עוֹשִׂים שָׁם סְפִינוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֵלֶּה מַחֲזִיקִים בִּנְעֹרֶת
דִּבְקֵי צַלְעוֹת הַסְּפִינָה, אֲשֶׁר הִתְהַלְּכָה הַרְבֵּה מְאֹד עַל הַיָּם:
זֶה מַכֶּה בָּהּ בְּפַטִּישׁ מִלְּפָנֶיהָ, וְזֶה מֵאַחֲרֶיהָ:
אֵלֶּה עוֹשִׂים מְשׁוֹטִים, וְאֵלֶּה גוֹלְלִים הַחֲבָלִים,
וַאֲחֵרִים יְרַפְּאוּ הַנֵּס הַגָּדוֹל, וְהַקָּטֹן; (Terzeruolo ed Artimon)
כָּכָה הִרְתִּיחַ שָׁם כֹּפֶר עָב,
לֹא בְכֹחַ אֵשׁ, אַךְ בִּרְצוֹן הַבּוֹרֵא,
וִיכַסֶּה זֶפֶת פְּנֵי הַשָּׂפָה מִסָּבִיב.
וּמִן הַזֶּפֶת לֹא רָאִיתִי
כִּי אִם אֶת הַקֶּצֶף, הָעוֹלֶה מִפְּנֵי הַרְתִּיחוֹ,
וּפָנָיו עוֹלִים וְיוֹרְדִים.

וּבְשׂוּמִי עֵינַי לְמַטָּה, קְרָאַנִי מוֹרִי
מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי שָׁמָּה,
לֵאמֹר: הַבַּיְתָה, הַבַּיְתָה!
אָז מִהַרְתִּי לִפְנוֹת,
כְּאִישׁ הַמִּתְאַוֶּה לִרְאוֹת
דָּבָר מַפְחִיד, לָנוּס מִלְּפָנָיו,
וַאֲשֶׁר בְּהַבִּיטוֹ לֹא יֶחְדַּל מִלֶּכֶת, כִּי הַפַּחַד יַמֵּס רוּחוֹ;
וְהִנֵּה אַחֲרֵינוּ רָאִיתִי עַל הַסֶּלַע
שָׂטָן רָע לִקְרָאתֵנוּ.
אוֹי מָה עַז תֹּאַר פָּנָיו!
וּמָה אַכְזָר נִרְאָה אֵלַי מַעֲשֵׂהוּ,
בִּכְנָפָיו פְּרוּשׂוֹת, וְקַל בְּרַגְלָיו!
הָיָה נוֹשֵׂא מִזֶּה וּמִזֶּה עַל גֵּוּוֹ
שָׁנוּן וְגָבוֹהַּ, שְׁנֵי יַרְכֵי חוֹטֵא אֶחָד,
וּבְיָדוֹ אֹחֵז אֶת גִּידֵי רַגְלָיו.
וַיִּצְעַק: הַסְכֵּת נָא מַלֵּיבְּרַנְקִי שׁוֹמֵר גִּשְׁרֵנוּ:
הִנֵּה לְךָ אֶחָד מִזִּקְנֵי סַנְטָּה זִיטָּה (הִיא עִיר לוּקָּה,)
שִׂים אוֹתוֹ מִתַּחַת (לְזֶפֶת הָרוֹתַחַת,) וַאֲנִי אָשׁוּב
אֶל הָעִיר הַהִיא, הַמְּלֵאָה לָהּ חַטָּאִים כָּאֵלֶּה;
כִּי שָׁם כָּל־אִישׁ עָקֹב יַעְקֹב, (אָמְנָם) חוּץ מִבּוֹאוֹנְטוּרוֹ!
וּבִמְחִיר כֶּסֶף שָׁמִים בָּהּ אָמַרְתִּי, לְלֹא אָמַרְתִּי. (Del no vi si fa ita.)
וַיַּשְׁלִיכֵהוּ מַטָּה, וַיִּפֶן לוֹ עַל הַצּוּר הַקָּשֶׁה,
וְכֶלֶב שָׁלֻחַ, בְּרָדְפוֹ אַחֲרֵי הַגַּנָּב,
לֹא רָץ כָּמֹהוּ.
הַחוֹטֵא טָבַע (בַּזֶּפֶת) וַיֵּהָפֵךְ, וַיָּשָׁב לְמַעְלָה;
וְהַשְּׂטָנִים, אֲשֶׁר הָיוּ תַּחַת הַגֶּשֶׁר, גָּעֲרוּ בוֹ (נָּעוֹר וְצָחוֹק)
אֵין בַּמָּקוֹם הַזֶּה הַצֶּלֶם הַקָּדוֹשׁ (מְגֵן עִיר לוּקָּה,) (Santo Volto)

Digitized by Google

פֹּה שָׂחִים, לֹא כְעַל פְּנֵי (נְהַר) סַרְקִיו;
וְעַל כֵּן, אִם לֹא תַחְפֹּץ שָׂרְטֵינוּ בִבְשָׂרְךָ,
אַל תַּעַל לָצֵאת עַל פְּנֵי הַזֶּפֶת.״
וַיֹּאחֲזוּ בוֹ בְיוֹתֵר מִמֵּאָה חַחִים,
וַיֹּאמְרוּ לוֹ: „פֹּה תְּרַקֵּד מְכֻסֶּה,
וְאִם יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ, בַּמִּסְתָּרִים גְּנוֹב.״
כֵּן דֶּרֶךְ הַטַּבָּחִים לְצַוּוֹת אֶל עַבְדֵיהֶם,
וְהִשְׁקִיעוּ בְתוֹךְ הַסִּיר אֶת הַבָּשָׂר
בְּמַזְלְגָם, פֶּן הָצֵף יָצִיף.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: הֵחָבֵא
אַחַר אַחַד צוּרֵי הַסֶּלַע,
וְהָיָה לְךָ לְמַחְסֶה פֶּן יִרְאוּךָ.
וְאִם נֶגַע יִגְּעוּ בִי, אַתָּה אַל תִּירָא,
כִּי יָדַעְתִּי אֶת דַּרְכֵיהֶם,
אֲשֶׁר הָיֹה הָיִיתִי פַּעַם אַחֶרֶת לִמְרִיבָה זֹאת.
אַחֲרֵי כֵן עָבַר מֵהָלְאָה מֵרֹאשׁ הַגֶּשֶׁר,
וּכְבוֹאוֹ אֶל הַשָּׂפָה הַשִּׁשִּׁית,
וַיְהִי עֵת לְאַמֵּץ אֶת לִבּוֹ;
כִּי הַשְּׂטָנִים יָצְאוּ מִתַּחַת הַגֶּשֶׁר
בְּעֶבְרָה וָזַעַם, כַּחֲרוֹן אַף
אֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ הַכְּלָבִים נֶגֶד הָאֶבְיוֹנִים,
הַשּׁוֹאֲלִים (לֶחֶם) בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יָבוֹאוּ שָׁמָּה;
כֵּן הֵמָּה כוֹנְנוּ נֶגְדּוֹ כָל־חַחֵיהֶם;
אַךְ הוּא קָרָא בְקוֹל גָּדוֹל: אִישׁ מִכֶּם אַל יָזֵד עָלַי.
טֶרֶם תֹּאחֲזוּ בִי בַחַחִים אֲשֶׁר בִּידֵיכֶם,
אֶחָד מִכֶּם יִגַּשׁ אֵלַי, וְיִשְׁמַע דְּבָרַי,
וְאַחֲרֵי כֵן, אִם יֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ, יִתְפְּשֵׂנִי בְּחַחוֹ.

כֻּלָּם צָעֲקוּ: מַלְקוּדָה יֵלֵךְ:
וַיִּסַּע אֶחָד מֵהֶם, וְרֵעָיו עָמְדוּ נִצָּבִים,
וַיָּבֹא אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ: עַל מִי בָטַחְתָּ?
וּמוֹרִי אָמַר אֵלָיו: בִּרְאוֹתְךָ, מַלְקוּדָה,
בּוֹאִי עַד הֵנָּה
שַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעַתְכֶם,
הֲתַחְשׁוֹב תְּהִי בְּלִי רְצוֹן אֵל, וַעֲצַת עֶלְיוֹן?
שְׁלָחַנִי, כִּי מֵאֱלֹהִים יָצָא הַדָּבָר,
וְהָיִיתִי מַנְהִיג לָאִישׁ בַּדֶּרֶךְ הַקָּשָׁה הַזֹּאת.
אָז רוּם גַּאֲוָתוֹ נָפְלָה אָרְצָה,
וְחַחוֹ נָפַל לְרַגְלָיו,
עַד אָמְרוֹ אֶל רֵעָיו: וְעַתָּה לֹא תִגַּע בּוֹ יָד.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי:
וְאַתָּה הַנֶּחְבָּא בְּאַבְנֵי הַסְּלָעִים,
שׁוּבָה אֵלַי הַפַּעַם, וְאַל תִּירָא.
וַאֲנִי עָמַדְתִּי עַל רַגְלַי, וְאָבוֹא אֵלָיו מְהֵרָה,
וְהַשְּׂטָנִים בָּאוּ כֻלָּם לְנֶגְדִּי,
עַד כִּי יָרֵאתִי פֶּן יָפֵרוּ אֶת בְּרִיתָם.
כָּכָה אַנְשֵׁי הַחַיִל,
הַיּוֹצְאִים מִקַּפְּרוֹנָה (מְצוּדַת פִּיזָה) בִּבְרִית,
חָרְדוּ בִּרְאוֹת הֱיוֹתָם בֵּין אוֹיְבִים לְאֵין מִסְפָּר (צוֹעֲקִים כְּנֶגְדָּם)
אֲנִי נִלְחַצְתִּי כֻּלִּי אֶל אַלּוּפִי,
וְלֹא הֲסִירוֹתִי עֵינַי
מִפְּנֵיהֶם, אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים;
כִּי הֵמָּה נָטוּ אֶת הַחִצִּים, וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ:
הֲתִרְצֶה; וְנָגַעְתִּי בּוֹ אֶל גַּבּוֹ?
וַיַּעֲנוּ: כֵּן דִּבַּרְתָּ, פְּגַע בּוֹ,

אַךְ הַשָּׂטָן הַמְדַבֵּר
עִם אַלּוּפִי, פָּנָה אֲלֵיהֶם קֹל מְהֵרָ״ה, (יואל ד׳ ד׳)
וְאָמַר: הַשְׁקֵט סְקַרְמִילְיוֹנֵי, הַשְׁקֵט.
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלֵינוּ: לֹא תוּכְלוּ לָכֶת עוֹד
בַּסֶּלַע הַזֶּה, יַעַן הַכִּפָּה הַשִּׁשִּׁית
בְּיַרְכָתֶיהָ פְּרוּצָה כֻלָּהּ.
וְאִם תֹּאבוּ לָלֶכֶת הָלְאָה,
עֲלוּ בַּמְּעָרָה הַזֹּאת.
כִּי אֶצְלָהּ יוֹצֵא צוּר, וִיהִי לָכֶם דֶּרֶךְ.
תְּמוֹל, חָמֵשׁ שָׁעוֹת אַחֲרֵי הַשָּׁעָה הַזֹּאת,
מָלְאוּ אֶלֶף וּמָאתַיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה, וְשֵׁשׁ שָׁנִים,
אֲשֶׁר פָּרוֹץ נִפְרְצָה פֹּה הַדֶּרֶךְ.
אֲנִי שׁוֹלֵחַ שָׁמָּה אֶת מְרֵעַי הָאֵלֶּה,
לִרְאוֹת אִם אִישׁ יוֹצֵא (מֵהַזֶּפֶת;
לְכוּ עִמָּהֶם; כִּי לֹא יָרֵעוּ לָכֶם.
וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם: סוּרוּ הֵנָּה אַלִּיקִינוֹ, וְקַלְקַבְּרִינָה,
וְאַתָּה קַנְיָאצוֹ,
וּבַרְבָּרִיצִּיָּה יַנְהִיג אֶת הָעֲשָׂרָה;
וְיָבוֹאוּ עוֹד אֵלֵינוּ: לִיבִּיקוֹקוֹ, וְדְרַגִינְיָאצוֹ,
צִרְיָאטוֹ, אֲשֶׁר שִׁנֵּי חֲזִיר שִׁנָּיו, וְגְרַפִּיאַקָּנֵי,
וּפַרְפָּרֵילוֹ, וְרוּבִּיקַנְטֵי הַמְשֻׁגָּע.
חַפְּשׂוּ בַזֶּפֶת הָרוֹתַחַת מִסָּבִיב;
וְאֵלֶּה יַעֲלוּ בֶטַח עַד הַסֶּלַע הָאַחֵר,
הָעוֹבֵר עַל כָּל־הַשּׁוּחוֹת כֻּלָּן.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אוֹי לִי! מוֹרִי, מָה זֹּאת אֲנִי רוֹאֶה?
אָנָּא, נֵלְכָה לְבַדֵּנוּ בְּלִי מַנְהִיגִים (כָּאֵלֶּה,
אִם תֵּדַע אֶת הַדֶּרֶךְ, כִּי לֹא חָפַצְתִּי בְּחֶבְרָתָם.

Digitized by Google

אִם כְּדַרְכְּךָ מַשְׂכִּיל אַתָּה,
הֲלֹא תִרְאֶה כִּי יַחַרְקוּ־שֵׁן,
וְיִקְרְצוּ עַיִן, כִּמְדַבְּרִים עָלֵינוּ קָשׁוֹת?
וְהוּא אָמַר אֵלַי אַל תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם;
יַחַרְקוּ הֵמָּה בְּנַפְשָׁם.
כִּי זֹאת יַעֲשׂוּ נֶגֶד הַמְקַשְּׁלִים הַכּוֹאֲבִים.
וַיִּפְנוּ, וַיִּסְעוּ עַל הַגָּדֵר הַשְּׂמָאלִי;
אַךְ טֶרֶם נָסָעָם, כָּל־אֶחָד מֵהֶם חָרַץ אֶת לְשׁוֹנוֹ
בְּשִׁנָּיו, לְהוֹרוֹת לְאַלּוּפָם,
וְגַם הוּא בְּשִׁתּוֹ עָשָׂה תָּקוֹעַ לוֹ.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים: מִלְחֶמֶת הַשְּׂטָנִים עִם חוֹטֵא אֶחָד.

רָאֹה רָאִיתִי פָּרָשִׁים יוֹצְאִים לַצָּבָא,
לְהַקְרִיב לַמִּלְחָמָה, וּפוֹקְדִים אַנְשֵׁי חֵילָם,
וּפְעָמִים נְסוֹגִים לְאָחוֹר לִפְלֵטָה לָמוֹ.
וּבְאַרְצְכֶם, אַנְשֵׁי אָרֵיצוֹ, רָאִיתִי
גְּדוּדֵי פָּרָשִׁים נוֹסְעִים לָכוֹ בוֹ, גַּם רָאִיתִי
מְשַׂחֲקִים בַּכִּידוֹר, וְרָצִים לְהַגִּיעַ אֶל הַמַּטָּרָה,
פַּעַם בַּחֲצוֹצְרוֹת, וּפַעַם בְּפַעֲמוֹנֵי מִגְדָּל,
פַּעַם בַּחֲלִילִים, אוֹ בְאוֹתוֹת מִבְצָר,
כְּמִשְׁפַּט אַרְצֵנוּ, אוֹ כְחֻקּוֹת זָרִים;
אַךְ מִיָּמַי לֹא רָאִיתִי לִנְסוֹעַ פָּרָשִׁים, אוֹ רַגְלִים,
וְלֹא אֳנִיָּה, לְפִי אוֹת מִן הָאָרֶץ, אוֹ לְפִי כוֹכְבֵי־שָׁמַיִם,
לְקוֹל זָר כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי שָׁמָּה.
נַחְנוּ הָלַכְנוּ אֶת הָעֲשָׂרָה שְׂטָנִים —
אוֹי חֶבְרָה רָעָה! אַךְ (יָאֶה לָכֶת) בְּבֵית הָאֱלֹהִים
עִם קְדוֹשִׁים, וְעִם זוֹלְלִים בְּבֵית הַיַּיִן.
וְעֵינַי אַךְ אֶל הַזֶּפֶת,
לָדַעַת מַה יֵּעָשֶׂה בְּחָרִיט הַהוּא,
וּמַה מִּשְׁפַּט הַנְּפָשׁוֹת הַמְבֻשָּׁלוֹת בְּתוֹכוֹ.
כַּאֲשֶׁר תַּנִּינֵי יָם, בְּהֵרָאוֹת גַּבָּם (Delfini)
עַל פָּנָיו, יוֹרוּ לַמַּלָּחִים לְהִתְחַכֵּם,
וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת סְפִינָתָם (מִסַּעַר כִּי יָבוֹא).

Digitized by Google

כֵּן פְּעָמִים אֶחָד מֵהַחַטָּאִים הֶרְאָה אֶת גַּבּוֹ,
לְהָקֵל מֵעָלָיו אֶת מַכְאוֹבָיו,
וּכְרֶגַע פִּתְאֹם יָרַד וְנִסְתָּר;
וּכְמוֹ הַצְפַרְדְּעִים יוֹצְאוֹת רַק בִּפְנֵיהֶם
מִן הַפַּחַת, וְרַגְלֵיהֶן וְגוּפָן
נֶחְבָּאִים בַּמַּיִם;
כָּכָה רָאִיתִי מִכָּל־צַד הַחַטָּאִים;
אַךְ בִּקְרוֹב אֲלֵיהֶם בַּרְבָּרִיצִיָּא,
יְמַהֲרוּ לָרֶדֶת בְּתוֹךְ הָרוֹתַחַת.
וְעוֹד הַיּוֹם תְּסַמֵּר שַׂעֲרָתִי, בְּזָכְרִי
אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶחָד מֵהֶם מִתְמַהְמֵהַּ, כַּאֲשֶׁר יִקְרֶה לַצְפַרְדְּעִים,
כִּי אַחַת מֵהֶן עוֹמֶדֶת, וְהָאַחַת בּוֹרַחַת.
וְהַשָּׂטָן גְרַפִּיאַקָּנֵי הַקָּרוֹב אֵלָיו,
אָחַז בְּחַחוֹ אֶת קְוֻצּוֹתָיו מְצֻפּוֹת זֶפֶת,
וַיַּעֲלֵהוּ כְּהַעֲלוֹת דָּג מִן הַמַּיִם; (Lontra)
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת שְׁמוֹת (הַשְּׂטָנִים) כֻּלָּם,
כִּי שָׁמַעְתִּי בִּקְרוֹא אוֹתָם, כַּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם (מַלְקוֹדָה),
וְגַם כַּאֲשֶׁר קָרְאוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּשֵׁם.
וְהָאֲרוּרִים הָהֵם צָעֲקוּ יַחְדָּו:
אַתָּה רוּבִּיקַנְטֵי אֱחוֹז אוֹתוֹ בְּצִפָּרְנֶיךָ,
עַד הַפְשֵׁט אֶת עוֹרוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אִם יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ,
דַּע נָא מִי זֶה הֶעָנִי,
אֲשֶׁר נָפַל בִּידֵי צָרָיו.
וַיִּקְרַב אַלּוּפִי אֵלָיו, וַיִּשְׁאַל
מִמֶּנּוּ: אֵי מִזֶּה אָתָּה: וַיֹּאמַר:
בְּמַלְכוּת נָבָארָה אָנֹכִי נוֹלַדְתִּי;

Digitized by Google

וְאִמִּי שָׂמַתְנִי לְעֶבֶד לְשַׂר גָּדוֹל,
כִּי יָלְדָה אוֹתִי לְאִישׁ בְּלִיַּעַל,
אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת בְּשָׂרוֹ, וְאֶת רְכוּשׁוֹ.
וָאֱהִי נֶאֱמַן בַּיִת לַמֶּלֶךְ טִבַּלְדוֹ הַטּוֹב,
וְשָׁם נָתַתִּי אֶת לִבִּי לִסְחוֹר בְּעָוֶל,
וְעַל זֹאת פְּקָדַנִי אֶל לָרוֹתֵחַ הַזֶּה.
וְצִירְיָאטוֹ, אֲשֶׁר מִשְּׁנֵי קְצוֹת פִּיו
יָצְאָה שֵׁן אֲרוּכָה כַּחֲזִיר,
הוֹדִיעָהוּ כַּמָּה שִׁנָּיו יְשַׁסָּעוּ.
בֵּין חֲתוּלִים רָעִים נִלְכַּד הָעַכְבָּר;
כִּי בַּרְבָּארִיצְיָה חִבְּקוּ בִּזְרוֹעוֹתָיו,
וַיֹּאמַר: גֹּשׁוּ הָלְאָה בְּעוֹד אֲנִי מַחֲזִיק בּוֹ.
וַיִּפֶן פָּנָיו אֶל אַלּוּפִי לֵאמֹר:
אִם עוֹד חָפַצְתָּ לִשְׁאוֹל,
שְׁאַל מִמֶּנּוּ, טֶרֶם יַשְׁחִיתוּהוּ.
וּמוֹרִי אָמַר לוֹ: סַפֵּר אַתָּה עַל חַטָּאִים אֲחֵרִים:
הֲיָדַעְתָּ, אִם בְּיוֹשְׁבִים תַּחַת הַזֶּפֶת יֵשׁ נוֹלָד אִיטַלְיָה?
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: כְּעֵת נִסַּעְתִּי מֵאֶחָד מֵהֶם,
הַנּוֹלָד בְּאֶרֶץ קְרוֹבָה אֵלֶיהָ;
מִי יִתֵּן וְהָיִיתִי עוֹד מְכֻסֶּה אִתּוֹ,
כִּי עַתָּה לֹא יָרֵאתִי מִצִּפָּרְנַיִם, וּמַחֲחִים (הָאֵלֶּה)!
וְלִיבִּיקוֹקוֹ אָמַר: רַבַּת הֶאֱרַכְנוּ אַפֵּנוּ,
וּבְדַבְּרוֹ תָּפַשׂ זְרוֹעוֹ בְּחַחוֹ,
וּבְשַׁחֲתוֹ, נָשָׂא מִמֶּנּוּ בָּתָר.
גַּם דְּרַגִּינִיאָצוֹ חָפֵץ לֶאֱחוֹז בִּבְרָעָיו;
אַךְ שַׂר הָעֲשָׂרָה הִשְׁקִיף
עַל כֻּלָּם סָבִיב סָבִיב בַּחֲרוֹן אַף.—

Digitized by Google

כַּאֲשֶׁר כִּמְעַט שָׁכְבוּ,
אַלּוּפִי פָּנָה אֶל הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר עוֹדֶנּוּ מַבִּיט בִּפְצָעָיו, וַיִּשְׁאָלֵהוּ:
וּמִי הוּא, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: לְרָעָתִי נָסַעְתִּי מִמֶּנּוּ,
לָבוֹא עַד שְׂפַת הַבּוֹר?
וַיַּעַן: הוּא אָח גוֹמִיטָה (Frate)
מִגַּלּוּרָה, כְּלִי כָל מִרְמָה,
אֲשֶׁר אוֹיְבֵי אֲדוֹנָיו הָיוּ בְּיָדוֹ,
וּמַעֲשֵׂהוּ עִמָּהֶם הָיָה, כִּי כֻלָּם הִלְלוּהוּ.
לָקַח שֹׁחַד מִיָּדָם, כַּאֲשֶׁר הוּא מְסַפֵּר,
וַיְשַׁלְּחֵם לַחָפְשִׁי, וְאַף בִּפְקֻדּוֹת אֲחֵרוֹת,
אִישׁ עֹשֶׁק הָיָה, לֹא מְעַט, כִּי אִם הַרְבֵּה.
מִיכָאֵל זַנְקִי מִלּוֹגוֹדוֹרוֹ יוֹשֵׁב וּמְדַבֵּר אִתּוֹ
תַּחַת הַזֶּפֶת, וּלְשׁוֹנָם לֹא תִלְאֶה
לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂי אִי סַרְדִינְיָה.
וְעַתָּה, אוֹי לִי! רְאוּ הַשָּׂטָן (פַּרְפָּרֶלּוֹ) הַחוֹרֵק (עָלַי שִׁנָּיו,)
אוֹסִיפָה עוֹד דַּבֵּר, לוּלֵא יָרֵאתִי
פֶּן יָכִין לְגָרֵד עָלַי אֶת הַנֶּתֶק.
וְרֹאשׁ (הַשְּׂטָנִים) פָּנָה אֶל פַּרְפָּרֶלּוֹ,
אֲשֶׁר חָרוּ עֵינָיו, וְקָם לִפְצוֹעַ אוֹתוֹ,
וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הַרְחֵק עַיִט רָע!
וְהַמְפַחֵד אָמַר אֵלֵינוּ:
אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִרְאוֹת, אוֹ לִשְׁמוֹעַ
יַלְדֵי טוֹסְקָנָה, וְלוֹמְבַּרְדִּיָּא, אֶקְרָא אֲלֵיהֶם, וּבָאוּ;
רַק הַשְּׂטָנִים הָאֵלֶּה יִסֹּגוּ כִּמְעַט אָחוֹר,
וְאַל יִירְאוּ (הַחַטָּאִים) אֶת נִקְמוֹתָם,
וַאֲנִי פֹּה אֶעֱמוֹדָה,

וְאָנֹכִי לְבַדִּי, אַעֲלֶה שִׁבְעָה,
כְּמוֹ אֶשְׁרוֹק, כְּדַרְכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת,
כַּאֲשֶׁר אֶחָד מִמֶּנּוּ עוֹלֶה לְמַעְלָה (מֵהַזֶּפֶת.)
כִּשְׁמוֹעַ קַנְאָצוּ אֶת דְּבָרָיו, נָשָׂא אֶת פָּנָיו,
וַיָּנַע רֹאשׁוֹ, וַיֹּאמַר: רְאוּ נָא אֶת הָעָרְמָה,
אֲשֶׁר הֶעֱרִים לְהֵחָבֵא מַטָּה!
וְהַחוֹטֵא, אִישׁ נְכָלִים רַבִּים, עָנָה וַיֹּאמַר:
הַאָמְנָה עָרוּם אָנֹכִי מְאֹד,
כִּי אָסֹב אֶל רֵעַי הַרְבּוֹת צָרָה!
וְאֶלִיקִינוֹ לֹא הִתְאַפֵּק, וַיֹּאמֶר אֵלָיו,
נֶגֶד דִּבְרֵי רֵעָיו: אִם תֵּרֵד,
לֹא אֶרְדּוֹף אַחֲרֶיךָ בִּמְרוּצַת סוּס;
אַךְ אָעוּפָה עַל הַזֶּפֶת בִּכְנָפַי.
וְעַתָּה נַעֲזוֹב נָא הָרָמָה, וְהַשָּׂפָה תְּהִי לָנוּ לְמַחְסֶה,
וְנִרְאֶה אִם אַתָּה לְבַדְּךָ תּוּכַל לְכֻלָּנוּ.
וְעַתָּה קוֹרֵא תִשְׁמַע מִשְׂחָק לֹא שָׁמַעְתָּ:
כֻּלָּם פָּנוּ אֶת עֵינֵיהֶם אֶל הַשָּׂפָה הָאַחֶרֶת,
וְהָרִאשׁוֹן הָיָה בָּהֶם הַקָּשֶׁה,
הַחוֹטֵא מִגְּבֻרָה הִחְכִּים לָשׂוּם לוֹ מוֹעֵד.
הִצִּיב עַל הָאָרֶץ אֶת רַגְלָיו, וּכְהֶרֶף עַיִן
דִּלֵּג (בַּזֶּפֶת,) וַיִּנָּצֵל מֵעֲצַת רִשְׁעָם.
וַיִּחַר לְכֻלָּם מְאֹד;
אַךְ הִרְבָּה לַחֲרוֹת לְשָׂטָן אֲשֶׁר הָיָה סִבָּה לִישׁוּעַת הַחוֹטֵא,
וְעַל כֵּן מִהֵר לִנְסוֹעַ, וַיִּקְרָא: הִנֵּה הִשַּׂגְתִּיךָ;
אַךְ לֹא הוֹעִיל לוֹ, כִּי כְנָפָיו לֹא יָכְלוּ מַהֵר בּוֹאוֹ
מִן הַחֶרֶד; הוּא טָבַע תַּחַת (הַזֶּפֶת),
וְהַשָּׂטָן נַעֲלָה לְמַעְלָה בְּעוּפוֹ.

Digitized by Google

(Anitra)

כָּזֹאת יַעֲשֶׂה הַקּוֹף, טוֹבֵעַ בַּמַּיִם
פֶּתַע פִּתְאֹם, בִּרְאוֹתוֹ קָרוֹב הַתַּחְמָס,
אֲשֶׁר וָעָף וַיָּנַע יָשׁוּב לְמַעְלָה.
וַיִּחַר אַף קַלְקַבְּרִינָה עַל הַלֵּצָן,
וַיְעוֹפֵף אַחֲרָיו, וַיִּשְׂמַח
עַל תְּשׁוּעַת הַחוֹטֵא, לְהָרִיב עִם רֵעֵהוּ.
וְכַאֲשֶׁר הַפּוֹשֵׁעַ הִסְתַּתֵּר (בַּזֶּפֶת)
שָׁלַח עַל רֵעֵהוּ צִפָּרְנָיו,
וַיְשִׁינֵהוּ עַל הַשּׁוּחָה לְתָפְשׂוֹ.
אַךְ (הַשָּׂטָן) רֵעוֹ הָיָה לוֹ כְּגֵץ לְמִשְׁפָּה לָמֹד,
וַיֹּאחֵז אוֹתוֹ בְּצִפָּרְנָיו, וּשְׁנֵיהֶם
נָפְלוּ מִתְלַכְּדִים בְּתוֹךְ הָאֲגַם (הַזֶּפֶת) הָרוֹתֵחַ;
אַךְ כֹּחַ הָרְתָחִים הִפְרִידָם כְּרֶגַע,
וַיִּלְאוּ לַעֲלוֹת, וְלֹא יָכֹלוּ,
כִּי כַנְפֵיהֶם (בַּזֶּפֶת) דָּבָקוּ.
וּבַרְבָּרִיצִיָה, וְרֵעָיו, הָיוּ נֶעֱצָבִים,
וַיְצַו אֶת אַרְבָּעָה מֵהֶם לֵאמֹר: עוּפוּ אֶל הַשָּׂפָה
הָאַחֶרֶת, וּבְיֶדְכֶם כָּל הַחַחִים;
וַיְמַהֲרוּ וַיֵּרְדוּ מִפֹּה אֶל פֹּה אֶל הַמּוֹעֵד,
וַיִּשְׁלְחוּ אֶת הַחַחִים אֶל (הַשְּׂטָנִים) הַמְּצֻפִּים,
אֲשֶׁר כִּמְעַט הָיוּ בַּזֶּפֶת מְבֻשָּׁלִים;
וַאֲנַחְנוּ עֲזַבְנוּם בַּמֵּצַר לָהֶם.

שיר שלשה ועשרים: החריט הששי

דוממים, בדד, ובלי חברה,
הלכנו אחד לפנים, והשני אחריו,
כמשפט האחים הצעירים (מסן פרנציסקו) בלכתם (Frati minor)
ובהשיבי לבי על המריבה אשר ראיתי,
זכרתי את משל איזופו,
במשלו מקרה הצפרדע והעכבר;
כי לא כן ידמו ביניהם עתה, וכעת, (Mo ad issa)
כמשל ההוא, וריב השטנים,
אם בין תבין בתחלתו וסופו.
וכדרך מחשבה להוליד מחשבה,
כן נולדה לי ממנה דאגה,
אשר עליה חרדת רוחי היתה כפלים.
וזאת חרש לבי: הנה אלה
נלענו בנללנו, ויהי חלקם רעה וקלם,
אשר האמנתי יחר להם עד מאד.
ועתה, אם חרון אפם יתחבר אל רוע לבם,
יקומו ורדפו אחרינו ברוח אכזרי,
ככלב אוחז ארנבת בשניו,
כבר סמר מפחדי בשרי,
ואביט אחרי, ואומר:
מורי, אם לא נחיש ונסתרנו

שְׁנֵינוּ, יָרֵא אֲנִי
אֶת מַלִיבְּרַנְקִי: כִּי הִגַּם כְּבַר אַחֲרֵינוּ,
וּבְדִמְיוֹנִי כְּאִלּוּ הֵמָּה פֹּה.
וְהוּא אָמַר לִי: אִם הָיִיתִי זְכוּכִית מְצֻפָּה עוֹפֶרֶת, (Impiombato vetro, Specchio,)
לֹא יֵרָאֶה כֵּן כִּי תֹאַר פָּנֶיךָ,
כִּדְמוּת מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עַל לוּחַ לִבִּי.
כִּי עַתָּה אֶת אֲשֶׁר חָשַׁבְתָּ, חָשַׁבְתִּי גַם אָנִי,
אֶחָד הַתֹּאַר וְאֶחָד הַמַּרְאֶה,
וַיְהִיוּ בְקִרְבִּי לְעֵצָה אֶחַת.
אַךְ אִם נָכוֹן הַדָּבָר, כִּי שְׂפַת הַיָּמִין
יוֹרֵד כָּכָה, אֲשֶׁר נוּכַל לַעֲבוֹר אֶל הֶחָרִיץ הָאַחֵר,
מָלֹט נִמָּלֵט מִן הַצַּיִד אֲשֶׁר יָרֵאתָ.
וַיְהִי טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר,
רְאִיתִים בָּאִים אֵלֵינוּ מֵרָחוֹק,
וְכַנְפֵיהֶם נְטוּיוֹת לֶאֱחוֹז בָּנוּ.
וַיְמַהֵר אַלּוּפִי לְתָפְשֵׂנִי,
כְּאֵם יְקִיצֶהָ מִשְּׁנָתָהּ קוֹל הָמוֹן,
וְרוֹאָה אֶצְלָהּ לֶהָבוֹת בּוֹעֲרוֹת,
אֲשֶׁר תִּקַּח בְּנָהּ בְּחֵיקָהּ, וְנָסָה לָהּ, וְלֹא תַעֲמוֹד
לִלְבּוֹשׁ כִּי אִם חָלוּק,
כִּי דוֹאֶגֶת עָלָיו מֵעַל חַיֶּיהָ,
וַיִּתְנַפֵּל עַל גַּבּוֹ, וַיְמַהֵר לָרֶדֶת מֵרָאשֵׁי הַצּוּר הַקָּשֶׁה,
עַל פְּנֵי הַסֶּלַע עַד קָצֵהוּ.
הַסּוֹגֵר אֶת הֶחָרִיץ הָאַחֲרוֹן.
לֹא נָז חִישׁ יָזוּבוּ מַיִם בַּתְּעָלָה,
בְּקִרְבָּם לְאָבְרוֹת הָרֵחַיִם לְגַלְגְּלָם,
כְּמַהֵר רֶדֶת מוֹרִי

לְמַטָּה בַּמָּקוֹם הַהוּא,
נוֹשֵׂא אוֹתִי בְחֵיקוֹ, כְּאָב אֶת בְּנוֹ,
לֹא כְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ;
וּכְמוֹ הִגִּיעוּ רַגְלָיו אֶל יַרְכְּתֵי הַשּׁוּחָה,
הִמֵּה בָאוּ עַד הַגֶּבַע מִמַּעַל לְרֹאשֵׁנוּ;
אַךְ לֹא הָיָה עוֹד לָנוּ לְפַחֵד,
כִּי אֵל דֵּעוֹת, אֲשֶׁר הִפְקִידָם
פְּקִידִים עַל הַשִּׁיחָה הַחֲמִישִׁית,
לֹא נָתַן לָהֶם יְכֹלֶת לָצֵאת מִמֶּנָּה.
שָׁם לְמַטָּה מָצָאנוּ חַטָּאִים צְבוּעִים,
סָבִיב לְאַט יִתְהַלָּכוּן,
הָלוֹךְ וּבָכֹה, וּמַרְאֵיהֶם כַּאֲנָשִׁים עֲיֵפִים בְּלֹא כֹחַ.
לְבוּשֵׁי מְעִיל, אֲשֶׁר צְנִיף פְּתִ״ל עָלָיו (Con cappucci bassi)
יוֹרֵד עַל פְּנֵי הָעֵינַיִם,
כִּמְעִילֵי הַכְּמָרִ״ים אֲשֶׁר בְּעִיר קוֹלוֹנְיָאָה, (Monaci)
וְכֻלָּם מְחֻפֵּי זָהָב, מְשַׁנֵּ״ עַיִן מִחוּץ, (abbagliano)
וּמִבַּיִת כֻּלָּם עֹפֶרֶת, וּכְבֵדִים כָּבָה, כִּי הַמְּעִילִים
אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ פֵדֵירִיקוֹ (הַקֵּיסָר לַפּוֹשְׁעִים) הָיוּ כְתֶבֶן לְעֶרְכָּם.
אוֹי מְעִיל לִיגִיעַ עוֹלָם!
וְגַם נַחְנוּ הָלַכְנוּ לִשְׂמֹאל
אֶת אֵלֶּה, הַמְמָרְרִים בַּבְּכִי,
אַךְ הֵמָּה לְאַט הִתְנַהֲלוּ מִכֹּבֶד מַשָּׂאָם;
לָכֵן, בְּכָל צַעַד צָעַדְנוּ,
רֵעִים אֲחֵרִים מָצָאנוּ אֶצְלֵנוּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל מוֹרִי: רְאֵה אִם תּוּכַל לִמְצֹא
בְּאֵלֶּה, אִישׁ נוֹדַע בְּמַעֲשָׂיו, אוֹ בִשְׁמוֹ;
וּבְעוֹד נֵלֵךְ, שָׂא נָא אֶת עֵינֶיךָ, וְהַבִּיטָה.

וְאֶחָד מֵהֶם, אֲשֶׁר שָׁמַע מֵאַחֲרֵינוּ אֶת שְׂפַת לְשׁוֹן טוֹסְקָנָה,
צָעַק אֵלֵינוּ: כַּתְּרוּ לָנוּ וְעֵיר,
אַתֶּם הָרָצִים כָּכָה בִּמְקוֹם הָעֲרָפֶל (הַזֶּה);
אוּלַי אוּכַל מַלֵּא אֶת שְׁאֵלָתְךָ.
וַיִּפֶן אַלּוּפִי אֵלַי וַיֹּאמַר: חַכֵּה לוֹ,
וְאַחַר לֵךְ לְפִי פְּעָמָיו.
וַאֲנִי עָמַדְתִּי, וָאֵרָא שְׁנַיִם, אֲשֶׁר מַרְאֵה פְּנֵיהֶם
עָנָה אַוַּת נַפְשָׁם לְהַשִּׂיגֵנִי;
רַק לֹא יָכוֹלוּ (מִכֹּבֶד מְעִילֵיהֶם) וּמִמְּצַר הַדָּרֶךְ.
כְּבוֹאָם אֶצְלֵנוּ הִבִּיטוּ בִי בְּעַיִן עִקֵּשׁ,
בְּלִי דַבֵּר דָּבָר,
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיֹּאמְרוּ:
הֲלֹא נִרְאֶה זֶה אִישׁ חַי, כִּי נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפָּיו?
וְאִם מֵתִים הֵמָּה, מָה צְדָקָה בָם,
לְבִלְתִּי לְבוֹשׁ הַמְּעִיל הַכָּבֵד?
וְאַחֲרֵי כֵן אָמְרוּ לִי: אִישׁ טוֹסְקָנָה,
אֲשֶׁר בָּאתָ בַּעֲדַת הַחֲנֵפִים הָרָעִים,
אַל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ לְהַגִּיד מַה שְּׁמֶךָ.
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתָם: בָּעִיר הַגְּדוֹלָה,
אֲשֶׁר עַל נְהַר אַרְנוֹ הַיָּפֶה, נוֹלַדְתִּי וְגֻדַּלְתִּי,
וּבְעַצְמִי וּבְשָׂרִי אָנֹכִי;
אַךְ מִי אַתֶּם, אֲשֶׁר עֲלֵי פְנֵיכֶם
תִּזַּלְנָה דְמָעוֹת, כַּאֲשֶׁר אֲנִי רוֹאֶה?
וְעַל מָה צָרַת זֹהַר אֲשֶׁר עֲלֵיכֶם?
וְאֶחָד עָנָה: הַמְּעִילִים (הָאֵלֶּה) הַמְצֻפִּים זָהָב,
עֹפֶרֶת הֵמָּה, וְכָבְדוּ עָלֵינוּ (עַד בֶּכִי),
כְּקוֹל מֹאזְנַיִם מִפְּנֵי כֹבֶד אַבְנֵיהֶם.

Digitized by Google

נֶהֱנוּ הָיִינוּ אַחִים מִתְעַלְּסִים, וְאַנְשֵׁי בּוֹלוֹנְיָה, (Frati godenti)
שְׁמֵי קְטָלָנוּ, וְשֵׁם הַלָּזֶה לוֹדֵרִינְגוֹ, וְלִשְׁמוֹר אֶת שְׁלוֹם הָעִיר
בְּאַרְצְךָ נִבְחַרְנוּ שְׁנֵינוּ גַּם יַחַד (לְנְגִידִים
בַּמִּשְׁפָּט, לָקַחַת אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵלֶק בְּרִיב,
לְהַשְׁקִיט; וּמָה הָיִינוּ יֵרָאֶה עוֹד בְּפִירֶנְצֵי) בִּדְרָכָהּ גַּרְדִּינְגוֹ,
(אֲשֶׁר בָּהּ הִבְעַרְנוּ בָּתֵּי אוּבֶּרְטִי.)
וַאֲנִי הַחִלּוֹתִי: אַחִים! צָרוֹתֵיכֶם. . . . . וְלֹא הוֹסַפְתִּי דַבֵּר,
כִּי נִגְלָה לְעֵינַי חוֹטֵא אֶחָד הוּקַע בָּאָרֶץ
עַל עֵץ שְׁלֹשֶׁת "הַמּוֹטִים. (Crocifisso)
כַּאֲשֶׁר רָאָה אוֹתִי, נִפְתַּל נִפְתַּל כֻּלּוֹ,
וַיְפַּח רוּחַ אַנְחוֹתָיו בִּזְקָנוֹ. וְהָאָח קְטָלָנוֹ,
אֲשֶׁר הֵבִין (כִּי עַל זֹאת חָדַלְתִּי לְדַבֵּר)
אָמַר לִי: הַמּוּקָע הַזֶּה, אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה, (הוּא קָיְפָּה, וְהוּא
יָעַץ לַפְּרוּשִׁים, כִּי יָאֶה (Farisei)
לְהָמִית אִישׁ אֶחָד לִתְשׁוּעַת הָעָם.
וְכַאֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה בְּעֵינֶיךָ,
מֻשְׁכָּב וְעָרוֹם הוּא עַל פְּנֵי הַדֶּרֶךְ,
וְיוֹדֵעַ מִשְׁקַל כָּל הָעוֹבְרִים עָלָיו.
וּבְמִשְׁפָּט זֶה נִדּוֹן בַּשּׁוּחָה הַזֹּאת
חוֹתְנוֹ (חַנָּה הַכֹּהֵן) וְכָל אַנְשֵׁי הָעֵדָה, (Anna)
אֲשֶׁר הָיְתָה לְזֶרַע רָע לַיְּהוּדִים.
אָז רָאִיתִי אֶת וִירְגִילְיוֹ מִשְׁתָּאֶה, וּמַבִּיט
בַּחוֹטֵא הַנִּתְקַע עַל הַמּוֹטִים
בְּקָלוֹן כָּזֶה, בִּשְׁבִית עוֹלָם.
וְאַחַר דִּבֵּר אֶל הָאָח:
אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ לְהַגִּיד לָנוּ, אִם נִתַּן לָךְ,
הֲיֵשׁ מוֹצָא לִימִינֵנוּ,

לָצֵאת בָּהּ, בְּלִי יְהִי עָלֵינוּ
לָקַחַת אֶחָד מִן הַשְּׂטָנִים,
לָבוֹא, וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִן הַשּׁוּחָה הַזֹּאת.
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: קָרוֹב מֵאֲשֶׁר קִוִּיתָ
יֵשׁ צוּר, הַיּוֹצֵא מִן הַגָּלָה הַגְּדוֹלָה,
וְעוֹשֶׂה דֶּרֶךְ עַל כָּל עִמְקֵי־צָרָה הָאֵלֶּה.
אַךְ פָּרוּץ הוּא. וְאֵינֶנּוּ מְכַסֶּה הָעֵמֶק;
אוּלָם תּוּכְלוּ עֲלוֹת עַל הַפִּרְצָה
הַנּוֹטָה מִצִּדּוֹ, וּבִרְכָּתָיו רוֹמֵמָה.
אַלּוּפִי עָמַד מְעַט בְּרֹאשׁוֹ נָטוּי אַרְצָה,
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר: אִם כֵּן, הַשָּׂטָן הָאוֹחֵז בַּחַטָּאִים
בְּשׁוּחָה הָאַחֶרֶת עִקֵּב אוֹתָנוּ.
וְהָאָח עָנָה אֵלָיו: שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים בְּבּוֹלוֹנְיָה,
כִּי לְשָׂטָן כָּל מוּם רָע לוֹ
וְכִי הוּא דּוֹבֵר־שְׁקָרִים, וַאֲבִי כָזָב.
אַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי הֵחִישׁ לָלֶכֶת,
וּפָנָיו זֹעֲפִים בַּחֲמָתוֹ;
וַאֲנִי נָסַעְתִּי מֵעַל הַמְּסֻבָּלִים,
וָאֵלֵךְ אַחַר עִקְּבוֹת רַגְלָיו, אֲשֶׁר לִי נָאווּ.

Digitized by Google

שִׁיר אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַשְּׁבִיעִי.

בִּימֵי הִתְחַדֵּשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר הַשֶּׁמֶשׁ מֵיטִיב
שְׁעָרוֹ תַּחַת (מַזָּל) דְּלִי, (Acquario)
וְאֹרֶךְ הַלַּיְלָה, כְּאֹרֶךְ הַיּוֹם,
עֵת מַרְאֶה הַכְּפוֹר עַל הָאָרֶץ
כְּמַרְאֵה אָחִיו הַלָּבָן;
אַךְ מְעַט יַעֲמוֹד בְּעָמְדוֹ;
הָאִכָּר, חָסֵר כֹּל
מִשְׁכָּבִים יוֹצֵא, וּבִרְאוֹתוֹ פְּנֵי הַשָּׂדֶה
כֻּלּוֹ לָבָן (מִשֶּׁלֶג,) סוֹפֵק עַל יְרֵכוֹ,
וְשָׁב בְּבֵיתוֹ, וְאָנֶה וְאָנָה הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה,
כְּדַל לֹא יָדַע מַה לַּעֲשׂוֹת,
וְאַחַר כֵּן יֵצֵא שֵׁנִית (אֶל הַשָּׂדֶה,) וְתוֹחַלְתּוֹ תָּשׁוּב בְּקִרְבּוֹ,
כִּי רָאָה אֶת הָאֲדָמָה, וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד,
וְתוֹפֵשׂ שִׁבְטוֹ,
וּמוֹצִיא הַצֹּאן אֶל הַמִּרְעֶה;
כָּכָה נִבְהַלְתִּי בִּרְאוֹתִי פְּנֵי מוֹרַי נֶעְכָּרִים,
וְכֵן מַהֵר
לַעֲלוֹת תְּרוּפָה לְמַכָּתִי,
כִּי בְּבוֹאֵנוּ אֶל הַסֶּלַע הַפָּרוּץ,
אַלּוּפִי פָּנָה אֵלַי בְּנֹעַם וָנַחַת,
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּתְּחִלָּה בְּתַחְתִּית הָהָר.

Digitized by Google

וְאַחֲרֵי הִוָּעֵץ בְּלִבּוֹ, וְהָבִין כַּפִּרְצָה,
פָּתַח אֶת זְרוֹעוֹתָיו,
וַיֹּאחֶז בִּי.
וּכְגֶבֶר, אֲשֶׁר בַּעֲשׂוֹתוֹ מַעֲשֵׂהוּ,
רוֹאֶה גַּם אֶת הַגּוֹלָד,
כֵּן הוּא, בְּשֵׂאתוֹ אוֹתִי עַל אַחַד גַּפֵּי הַסֶּלַע,
נָשָׂא אֶת עֵינָיו עַל גַּף אַחֵר,
וְאָמַר לִי: אַחַר זֶה, דַּלֵּג בְּחָזְקָה עַל הַשֵּׁנִי,
אַךְ נַסֵּה לְפָנִים, אִם יוּכַל הֱיוֹת לְמִסְעָד לָךְ.
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר עָלִינוּ בָהּ, לֹא הָיְתָה דֶרֶךְ לְלוֹבֵשׁ כְּתֹנֶת פַּסִּים,
יַעַן אֲנַחְנוּ, אֲשֶׁר הוּא קַל, וַאֲנִי נִדְחֶה מִמֶּנּוּ,
הַרְבֵּה יָעַפְנוּ לַעֲלוֹת עָלֶיהָ מִצּוּר אֶל צוּר.
וְלוּלֵא קָצְרָה שְׂפַת הַמַּעְגָּל הַהִיא
מִן הָרִאשׁוֹנָה, לֹא יָדַעְתִּי אִם אַלּוּפִי יַצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ,
אָכֵן כֹּחִי כָּשַׁל יִכָּשֵׁל, וְנָפַל;
אַךְ בַּאֲשֶׁר מַלְבָּלְנֵי כֻּלּוֹ נוֹטֶה וְהוֹלֵךְ
אֶל פִּי הַבְּאֵר הָעֲמֻקָּה,
מַצַּב כָּל הָעֵמֶק הוּא,
אֲשֶׁר מִזֶּה עוֹלֶה, וּמִזֶּה יוֹרֵד:
וְכֵן הִגַּעְנוּ אֶל הַקָּצֶה,
אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יוֹרֶדֶת הָאֶבֶן הָאַחֲרוֹנָה.
וּכְבוֹאִי עָלֶיהָ, וַתִּקְצַר בִּי רוּחַ אַפִּי,
וְלֹא יָכֹלְתִּי לֶכֶת עוֹד,
וָאֵשֵׁב שָׁם עַל הָאָרֶץ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: לֹא עַתָּה תֵּאָתֶה לָךְ עַצְלָה.
כִּי (הָאִישׁ) הַסּוֹרֵחַ עַל עֶרֶשׂ רַךְ,
וְתַחַת כְּסוּת, לֹא יַעֲלֶה לְמַעֲלַת אַנְשֵׁי שֵׁם;

18 יח

וַאֲשֶׁר יְכַלֶּה אֶת יָמָיו בְּלִי שֵׁם,
לֹא מִמֶּנּוּ יִשָּׁאֵר זֵכֶר עַל הָאָרֶץ,
כִּי אִם כְּעָשָׁן בַּשָּׁמַיִם, וּכְקֶצֶף עַל הַיָּם.
לָכֵן הִתְחַזֵּק, וּגְבוֹר אֶת עֲמָלֶךָ,
בְּאֹמֶץ הַלֵּבָב, אֲשֶׁר יִגְבַּר בְּכָל מִלְחָמָה,
אִם לֹא יִפֹּל כְּגֹלֶם גּוּפָתוֹ.
עוֹד לָנוּ לַעֲלוֹת בְּסֻלָּם אָרוֹךְ מִזֶּה,
כִּי לֹא דַי לָנוּ לִרְחוֹק מֵאֵלֶּה:
אִם הֲבִינוֹתָ אֶת דְּבָרַי, קוּמָה, וִיהִי לְמוֹעִיל לָךְ.
אָז עָמַדְתִּי עַל רַגְלַי, וָאֵרָאֶה אֵלָיו
בִּגְבוּרַת לֵב גְּדוֹלָה מֵאֲשֶׁר בְּקִרְבִּי,
וָאֹמַר אֵלָיו: לֵךְ נָא, כִּי חָזָק וְאַמִּיץ אָנִי.
וַנָּשֶׂם פְּעָמֵינוּ לְדֶרֶךְ עַל הַסֶּלַע
כֻּלּוֹ פִּיוֹת, קָשֶׁה, וָצָר,
וְתָלוּל הַרְבֵּה מִן הָרִאשׁוֹן.
וּבְלֶכְתִּי דִּבַּרְתִּי עִמּוֹ, לְבִלְתִּי הֵרָאוֹת אִישׁ רַךְ לֵבָב:
וְהִנֵּה קוֹל יָצָא מֵהַשּׁוּחָה הָאַחֶרֶת,
אֲשֶׁר לֹא יָכוֹל הוֹצִיא דְבָרִים,
וְלֹא הֲבִינוֹתִי מָה יְדַבֵּר, גַּם כִּי הָיִיתִי
עַל גַּב הַגֶּשֶׁר, אֲשֶׁר שָׁם לְמַעֲבָר,
אָכֵן יָדַעְתִּי כִּי הַמְדַבֵּר אִישׁ מָלֵא חֵמָה הוּא.
וְלַשָּׁוְא הִטֵּיתִי פָּנַי לְמַטָּה, כִּי אֵין עֵינֵי בָשָׂר
יוּכְלוּ רְאוֹת בְּמַעֲמַקֶּיהָ בְּעַד הָעֲרָפֶל;
לָכֵן אָמַרְתִּי אֶל מוֹרִי: הִתְאַמֵּץ לַעֲבוֹר
מִן הַגֻּלָּה הָאַחֶרֶת, וְיָרַדְנוּ הַחוֹמָה;
כִּי כַאֲשֶׁר אֲנִי מַקְשִׁיב מִפֹּה, וְאֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ,
כֵּן מַבִּיט אֲנִי לְמַטָּה, וְאֵינֶנִּי רוֹאֶה מְאוּמָה.

Digitized by Google

וְהוּא עָנָה: לֹא אָשִׁיב אֵלֶיךָ בִּדְבָרִים,
כִּי אִם בְּפֹעַל, כִּי לִשְׁאֵלוֹת צֶדֶק,
נָאוָה דוּמִיָּה, אֶת מַעֲשֶׂה.
אָז יָרַדְנוּ מֵרֹאשׁ הַגֶּשֶׁר, אֶל הַמָּקוֹם
גְּבוּל הַשָּׂפָה הַשְּׁמִינִית,
וְשָׁם נִגְלָה לְעֵינַי הֶחָרִיט הַהוּא.
וּבְתוֹכוֹ רָאִיתִי נְחָשִׁים הָמוֹן נוֹרָא,
וְדַרְכֵיהֶם נִפְלָאוּ,
עַד אֲשֶׁר זִכְרָם יַשְׁחִית דָּמִי עוֹד הַיּוֹם.
(Li̇̈bia) אַל תִּתְהַלֵּל כּוּשׁ עַל חוֹל אַרְצָהּ,
(Chelidri̇̈, Jaculi e Faree, e Cencri con Anfesibena) כִּי אִם בָּהּ יִרְמְשׂוּ זוֹחֲלֵי־עָפָר, תַּנִּינִים
וּפְתָנִים, נְחָשִׁים טְלֻאִים, וּשְׁפִיפוֹנִים;
כִּי גַם כּוּשִׁים, גַּם יוֹשְׁבֵי שְׂפַת יַם סוּף (בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם)
לֹא יִרְאוּ לְעוֹלָם רְמָשִׂים זָרִים,
אַכְזָרִים וְרַבִּים מֵאֵלֶּה.
בֵּין הֶעָרוֹב הָרָע וְהַמַּר הַזֶּה,
רָצֹה יָרוּצוּ חַטָּאִים עֲרוּמִים, וַחֲרֵדִים,
בְּאֵין תִּקְוָה לִמְצוֹא לָהֶם מַחְסֶה, אוֹ צֳרִי (לְהִסָּתֵר,)
יְדֵיהֶם אֲסֻרוֹת מֵאָחוֹר בִּנְחָשִׁים,
תּוֹקְעִים זְנָבָם וְרֹאשָׁם בְּמָתְנֵיהֶם,
וּמְצֹרָרִים לִפְנֵיהֶם.
וָאַבִּיט, וְהִנֵּה נָחָשׁ הִתְנַפֵּל
עַל חוֹטֵא, עוֹמֵד אֵצֶל שְׂפָתֵנוּ, וַיְשׁוּפֵהוּ אֶל מַפְרַקְתּוֹ,
אֲשֶׁר יִדְבַּק שָׁם הַצַּוָּאר אֶל הַכְּתֵפַיִם.
(Nè O," nè I.) לֹא יִכָּתֵב חִישׁ יוֹ״ד, אוֹ וָ״ו,
כַּאֲשֶׁר הַחוֹטֵא מִהֵר לְלַהֵט,
וַיִּבְעַר, וַיְהִי לְאֵפֶר, וַיִּפּוֹל.

וּכְמוֹ הָיָה נִשְׁחָת עַל הָאָרֶץ,
וַיִּצָּבֵר אֶפְרוֹ, וּכְרֶגַע פִּתְאוֹם
קָם, וַיְהִי לְאִישׁ כְּבָרִאשׁוֹנָה.
כָּאֵלֶּה יַגִּידוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים,
כִּי הַחוֹל, מִדֵּי הֱיוֹתָהּ בַּת חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, (Fenice)
תָּמוּת, וְנוֹלְדָה שֵׁנִית, וְחָיָה.
וְלֹא תִרְעֶה בְּחַיֶּיהָ עֵשֶׂב, אוֹ מִסְפּוֹא,
רַק נוֹזְלֵי לְבוֹנָה וְקִנָּמוֹן,
וְמִסְפּוּחֶיהָ אַחֲרוֹנִים (בְּמוֹתָהּ) נֵרְדְּ וּמוֹר.
וְכִנְפוֹל אִישׁ הַנּוֹפֵל (לָאָרֶץ) וְלֹא יֵדַע אֵיכָה,
אִם מִכֹּחַ הַשָּׂטָן הַדּוֹחֶה אוֹתוֹ אַרְצָה,
אוֹ מַחֲלִי רַע אוֹסֵר בַּחֲבָלָיו אֶת עַצְמוֹת הָאָדָם,
אֲשֶׁר בְּקוּמוֹ מַבִּיט סְבִיבָיו, כֻּלּוֹ נִדְהָם
מִפְּנֵי צָרַת רוּחַ אֲשֶׁר אֲחָזַתּוּ,
וּבְהַבִּיטוֹ יֵאָנַח עוֹד,
כֵּן הָיָה הַחוֹטֵא בְּעָמְדוֹ שֵׁנִית עַל רַגְלָיו.
מָה קָשׁוּ מִשְׁפְּטֵי־אֵל,
כִּי יַעֲשׂוּ נְקָמוֹת כָּאֵלֶּה!
אַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי שָׁאַל לוֹ אֶת שְׁמוֹ,
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: מֵאֶרֶץ טוֹסְקָנָה נָפַלְתִּי
תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם בַּשּׁוּחָה הָרָעָה הַזֹּאת.
בְּחַיֵּי בְהֵמָה בָּחַרְתִּי, וְלֹא בְחַיֵּי אָדָם,
וּמַעֲשֵׂה פֶּרֶד לִי, כִּי פֶּרֶד הָיִיתִי (מַמְזֵר): וַאֲנִי פוּצִּי
הַבְּהֵמָה שְׁמִי, וּפִסְטוֹיָה נָאוָה לִמְאוּרַת מוֹלַדְתִּי.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: אֱמוֹר נָא אֵלָיו, וְעָמַד עוֹד (הִנֵּה)
וּשְׁאַל מִמֶּנּוּ, מַה פִּשְׁעוֹ, אֲשֶׁר דָּחָהוּ פֹּה מַטָּה,
כִּי לִי נִרְאָה אִישׁ דָּמִים וּבַעַל חֵמָה.

וְהַחוֹטֵא, אֲשֶׁר שָׁמַע דְּבָרַי, לֹא כִחֵשׁ לוֹ;
אַךְ פָּנָה אֵלַי עֵינָיו, וּלְבָבוֹ,
וּכְלִמָּה רַבָּה כִּסְּתָה פָנָיו:
וַיֹּאמַר: מְאֹד חָרָה לִי עַתָּה, כִּי מְצָאתָנִי
בִּמְקוֹם עֳנִי אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה,
מֵאֲשֶׁר רַע לִי יוֹם גֵּרְשׁוּנִי מֵאֶרֶץ הַחַיִּים.
לֹא אוּכַל לְכַחֵד מִמְּךָ הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ:
בָּעֵמֶק הָעָמֹק הַזֶּה נִדּוֹנְתִּי, תַּחַת כִּי נָגַבְתִּי
בַּלִּשְׁכָּה אֶת כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ; (Sagrestia)
וּפִשְׁעִי הוּשַׂם לַשֶּׁקֶר עַל נָקִי.
אַךְ לְבִלְתִּי גִיל תָּגִיל בִּרְאוֹתְךָ בְּעָנְיִי,
אִם תֵּצֵא מִמְּקוֹמוֹת הָעֲרָפֶל הָאֵלֶּה;
הַסְכֵּת וּשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר אַגִּידָה:
מֵעִיר פִּסְטוֹיָה גָלֹה יִגְלוּ מִשְׁפְּחוֹת הַשְּׁחוֹרִים (Negri)
וְאַחֲרֶיהָ גַם עִיר פִירֶנְצִי תָּמִיר דְּרָכֶיהָ, וְגֵרְשָׁה אֶת הַלְּבָנִים. (Bianchi)
אַד מַעֲלֶה מַאְדִּים מֵעֵמֶק מַגְרָא (Marte)
מִתְלַקֵּחַ בֶּעָנָן כָּבֵד,
וּתְהִי מִלְחָמָה קָשָׁה
בְּמַחֲנֵה פִּיצֵינוֹ, בְּסוּפָה וּסְעָרָה,
אֲשֶׁר תָּפִיץ פִּתְאוֹם אֶת הֶעָבִים,
עַד כִּי כָל אִישׁ מִמִּשְׁפַּחַת הַלְּבָנִים הַכֵּה יֻכֶּה:
וְזֹאת הִגַּדְתִּי לְךָ לַאֲדִיב אֶת נַפְשֶׁךָ.

שיר חמשה ועשרים: המשך החריט השביעי.

ויהי ככלות הגנב לדבר,
וישא את ידיו מורה באצבעותיו, (Fiche)
ויקרא: ראה נא אל, כי לך אות בוזי!
מן היום ההוא ומעלה אהבתי את הנחשים,
כי אחד מהם התגולל על צואריו,
כאומר: פן תדבר עוד.
ונחש אחר החזיקו בזרועותיו, ויאסרהו,
ויסובבהו שבעתים,
אשר לא יוכל התנועע.
אוי פסטויה, פסטויה! מדוע לא תחרצי משפט
להיות לאפר, ולא תעמדי עוד על הארץ,
יען נברו פשעיך על פשעי שרשך?
לא ראיתי בכל גלגלי־תפת
רוח נאה כמהו נגד האל,
גם לא (קפניאו), אשר נפל מעל חומות עיר טיבי. (שיר י״ד)
והוא ברח ולא דבר עוד דבר:
ואני ראיתי רוכב־קשת מלא חמה,
בא וצועק: איפה הוא, איפה קשה הערף?
גם בשממות מרימה, אין לדעתי
נחשים רבים, כאשר היו על גבו,
עד מקום החל בו צורת אדם.

עַל כְּתֵפָיו, אַחֲרֵי עָרְפּוֹ,
נִצָּב שָׂרָף. וּכְנָפָיו פְּרוּשׂוֹת, (Draco)
הַמַּבְעִיר כָּל הַפּוֹגֵעַ בּוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר: (הַקֶּשֶׁת הַזֶּה) הוּא קָקוֹ,
אֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הָפַךְ רַגְלֵי הַר אַבֵינְטִינוֹ
לַאֲגַם דָּמִים.
אֵינֶנּוּ הוֹלֵךְ אֶת (מוֹרֵי־קֶשֶׁת) רֵעָיו, וּבְדַרְכָּם,
כִּי הוּא בְעֹשֶׁק גָּזַל
מִקְנֶה כָּבֵד אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיו;
וְעַל כֵּן כָּלוּ מַעַלְלֵי רִשְׁעוֹ
בְּכַשִּׁיל אַרְקוֹלֵי, אֲשֶׁר הִכָּהוּ,
אוּלַי מֵאָה, וּמֵת בְּעֶשֶׂר הַמַּכּוֹת (הָרִאשׁוֹנוֹת)
עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וַיַּעֲבוֹר הָרוֹדֵף,
וְהִנֵּה שָׁלוֹשׁ נְפָשׁוֹת בָּאוֹת מִתַּחְתֵּנוּ,
אֲשֶׁר לֹא אֲנִי, וְלֹא אַלּוּפִי רְאִינוּם,
כִּי בְטֶרֶם שָׁמַעְנוּ אֶת קוֹלָן, שׁוֹאֲלוֹת לָנוּ: מִי אַתֶּם?
לָכֵן מוֹרִי שָׁבַת מִסַּפֵּר,
וַנַּקְשֵׁב לָהֵנָּה.
אֲנִי לֹא יָדַעְתִּי מִי הֵנָּה, אַךְ קָרָה
שֶׁאֶחָד מֵהֶם
קָרָא אֶת רֵעֵהוּ בְּשֵׁם,
לֵאמֹר: וְאַיֵּה עָמַד צִיאַנְפָּה?
וּלְמַעַן יַקְשִׁיב מוֹרִי,
שַׂמְתִּי אֶצְבָּעִי עַל פִּי.
אִם אַתָּה הַקּוֹרֵא לֹא תַאֲמִין
אֶל דְּבָרַי, לֹא אֶשְׁתּוֹמֵם,
כִּי גַם לִי, אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי קָשֶׁה לְהַאֲמִין.

וַיְהִי בְּשְׂאֵתִי עֵינַי אֲלֵיהֶם,
וְהִנֵּה נָחָשׁ בַּעַל שֵׁשׁ רַגְלַיִם, קָם וַיְדַלֵּג
עַל אֶחָד מֵהֶם, וַיִּנְהַר עָלָיו.—
בְּרַגְלָיו הַתִּיכוֹנוֹת אָסַר אֶת בִּטְנוֹ,
בְּכַפּוֹת יָדָיו בִּזְרוֹעוֹתָיו אָחַז;
וְאַחַר נָשַׁךְ אֶת שְׁתֵּי לְחָיָיו.
רַגְלָיו (אֲחוֹרָיו) נָטָה עַל שׁוֹקָיו,
וּזְנָבוֹ שָׁת בְּתוֹכָם,
וַיַּעֲלֵהוּ אֶל גַּבּוֹ, עַד מְקוֹם הַכְּלָיוֹת.—
עֵץ מַשְׂרִישׁ עַל עֵץ לֹא הִתְאַחֵז (Edera)
עַל גֶּזַע רֵעֵהוּ, כַּאֲשֶׁר הִתְדַּבֵּק הַנָּחָשׁ הַנּוֹרָא
בִּנְתָחָיו עַל פְּנֵי נְתָחֵי הַחוֹטֵא,
וַיִּהְיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כַּאֲשֶׁר הָיֹה יִהְיוּ
דּוֹנַג חַם, וּמַרְאֵה שְׁנֵיהֶם הִתְעָרַב;
וְגַם זֶה, וְגַם זֶה, לֹא נִכַּר כְּבָרִאשׁוֹנָה.
כְּמוֹ נְיָר, טֶרֶם תַּעֲלֶה הַלֶּהָבָה,
יֵרָאֶה שְׁחַרְחוֹר,
לָבָן אֵינֶנּוּ עוֹד, וְגַם שָׁחוֹר לֹא נִהְיָה.
וּשְׁנֵי רֵעָיו מַבִּיטִים, וְצוֹעֲקִים:
אָבוֹי, אַנְיֵילוֹ, אֵיךְ תִּשְׁתַּנֶּה!
דַּע, וּרְאֵה, כִּי עַתָּה אֵינְךָ לֹא שְׁנַיִם, וְלֹא אֶחָד.
אָמְנָה רֹאשׁ שְׁנֵיהֶם הָיָה לְרֹאשׁ אֶחָד,
וּשְׁתֵּי תְמוּנוֹת נִרְאוּ אֵלֵינוּ
עַל פָּנִים אֲחָדִים, אֲשֶׁר תֹּאַר שְׁנֵיהֶם הִתְעָרְבוּ בָם.
אַרְבַּע הַזְּרוֹעוֹת נַעֲשׂוּ לִשְׁתַּיִם,
הַשּׁוֹקַיִם, וְהַיְּרֵכַיִם, הַבֶּטֶן, וְהֶחָזֶה,
הָיוּ לְאֵיבָרִים, אֲשֶׁר לֹא נִרְאוּ כָהֵנָּה לְעוֹלָם.

Digitized by Google

כָּל־תֹּאַר אָדָם הָרִאשׁוֹן נִמְחָה,
הַצֶּלֶם הַנִּפְלָא נִרְאָה שְׁתֵּי תְמוּנוֹת, וְלֹא־תְמוּנָה,
וְכָזֹאת הָלַךְ לוֹ לְאַט לְאַט.
(Ramarro) וּכְשְׁפִיפוֹן, אֲשֶׁר מִפְּנֵי שׁוֹט הַחַמָּה,
בִּימֵי תְקוּפַת קַיִץ, יוֹצֵא מִגָּדֵר אֶל גָּדֵר,
וְעוֹבֵר כַּבָּרָק אֶת דַּרְכּוֹ,
כֵּן רָאִיתִי נָחָשׁ קָטָן, מָלֵא חֵמָה,
עוֹלֶה עַל בֶּטֶן שְׁנֵי הַחַטָּאִים,
וּמַרְאֵהוּ שָׁחוֹר כְּגַרְגַּר פִּלְפֵּל,
וַיִּשָּׁךְ אֶת אֶחָד מֵהֶם אֶת מְקוֹם (הַטַּבּוּר,
אֲשֶׁר מִשָּׁם נִקַּח לַחְמֵנוּ (בְּבֶטֶן אִמֵּנוּ,
וְאַחֲרֵי כֵן (הַנָּחָשׁ) נָפַל לְפָנָיו אַרְצָה.
וְהַנָּשׁוּךְ הִבִּיט בּוֹ, וְלֹא דִבֵּר מְאוּמָה,
(Sbadigliava) אַךְ הָיוּ רַגְלָיו כִּמְדֻבָּקוֹת, וַיִּפְעַר פִּיו,
כְּאִישׁ נָפְלָה עָלָיו שֵׁנָה, אוֹ קַדַּחַת.
הוּא מַבִּיט אֶת הַנָּחָשׁ, וְהַנָּחָשׁ מַבִּיט בּוֹ,
וַיַּעַל עָשָׁן מִפֶּצַע הַחוֹטֵא, וּמִפִּי הַנָּחָשׁ,
וְעַמּוּדֵי עֲשַׁן שְׁנֵיהֶם נִפְגָּשׁוּ.
אַל יִתְהַלֵּל לוּקָנוּ, הַמְסַפֵּר
מִקְרֶה סַבִּילוֹ, הַמִּסְכֵּן, וּמִקְרֵה נַסִּידְיוֹ,
וְיַקְשִׁיב לִשְׁמוֹעַ אֲשֶׁר אֲסַפֵּר אָנִי.
אַל יִתְהַלֵּל אוֹבִידְיוֹ, בְּדַבְּרוֹ מִקַּדְמוֹ, וּמֵאֲרֵטוּזָה,
כִּי אִם יָשִׁיר בְּשִׁירָיו, אֲשֶׁר הוּא נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ,
וְהִיא לְמַעְיְנוֹ־מָיִם, אֵינֶנִּי מְקַנֵּא בּוֹ.
כִּי לֹא הָפַךְ מֵעוֹלָם שְׁנֵי טְבָעִים פֶּה אֶל פֶּה,
וַאֲשֶׁר יִהְיוּ שְׁנֵיהֶם נְכוֹנִים כָּאֵלֶּה,
לְהָמִיר גָּלְמָם זֶה אֶת זֶה.

וּבַדֶּרֶךְ הַזֹּאת נֶהֶפְכוּ:
הַנָּחָשׁ שִׁסַּע אֶת זְנָבוֹ לִשְׁנַיִם,
וְהַנָּשׁוּף דִּבֵּק אֶת רַגְלָיו לְאַחַת.
שׁוֹקָיו בְּרַגְלָיו הִתְלַכָּדוּ,
עַד בִּלְתִּי הֵרָאוֹת עוֹד פִּרְקֵיהֶם.
הַזָּנָב הַשָּׁסוּעַ לָקַח אֶת מַרְאֵיהֶן,
אֲשֶׁר אָבְדוּ בָּאָדָם,
עוֹר הַנָּחָשׁ נַעֲשָׂה רַךְ,
וְעוֹר הָאִישׁ קָשֶׁה.
וָאֵרֶא זְרוֹעוֹתָיו נֶאֱסָפוֹת בַּאֲצִילוֹתָיו,
וְכַאֲשֶׁר רַגְלֵי הַחַיָּה הַקְּצָרוֹת הֶאֱרִיכוּ,
כֵּן קָצְרוּ רַגְלֵי הַחוֹטֵא.
וְרַגְלֵי אֲחוֹרָיו הִשְׁזָרוּ,
וַתִּהְיֶינָה לְאֵבֶר, אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ מַסְתִּירוֹ,
וְאֵבֶר הַחוֹטֵא הַמְּזֻנֶּה, בִּתַּר לִשְׁנַיִם.
וּבְעוֹד הֶעָשָׁן צָבַע אֶת שְׁנֵיהֶם
בְּצֶבַע חָדָשׁ, צִמֵּחַ הַשֵּׂעָר
עַל פְּנֵי אֶחָד, וְהָאַחֵר מֹרָט.
זֶה עָמַד עַל רַגְלָיו, וְזֶה נָפַל אַרְצָה,
וּבְכָל זֹאת לֹא נָטוּ עֵינֵי אִישׁ הָרָעוֹת
מֵאֵת עֵינֵי רֵעֵהוּ. בְּשַׁנּוֹתָם יַחַד אֶת פְּנֵיהֶם.
הָעוֹמֵד אָסַף אֶת פָּנָיו אֶל רַקָּתוֹ,
וּמִן הַבָּשָׂר הָעוֹדֵף,
יָצְאוּ הָאָזְנַיִם, אֲשֶׁר בִּלְחָיָיו חָסֵרוּ.
וַאֲשֶׁר לֹא הֵסִיר אָחוֹר,
וְנִשְׁאַר עוֹד, הָיָה לְאַף עַל פָּנָיו,
וּשְׂפָתוֹתָיו נִהְיוּ עָבוֹת, כַּאֲשֶׁר יָאֲתָה.

Digitized by Google

הַשּׁוֹרֵץ דָּחָה אֶת פָּנָיו הַחוּצָה,
וַיֶּאֱסֹף אָזְנָיו בְּתוֹךְ רֹאשׁוֹ,
כֶּאֱסֹף חֹמֶט אֶת קַרְנָיו. (Lumaca)
לְשׁוֹנוֹ יְחִידָה, וּנְכוֹנָה לְדַבֵּר,
שְׁסֻעָה, וּלְשׁוֹן הַנָּחָשׁ הַשְּׁסוּעָה,
הָיְתָה לְאַחַת — וְהֶעָשָׁן נֶעְצָר.
הָאִישׁ הַנֶּהְפַּךְ לְחַיָּה,
נָס לוֹ בָּעֵמֶק, הָלוֹךְ, וְשָׁרוֹק,
וְהָאַחֵר אַחֲרָיו, מְדַבֵּר, וְיוֹרֵק.
אַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֵלָיו אֶת עָרְפּוֹ הֶחָדָשׁ,
וַיֹּאמַר לַחוֹטֵא הַשֵּׁנִי: רְצוֹנִי כִּי בוּאוֹזוֹ יֵלֵךְ עַל גְּחוֹנוֹ
בַּדֶּרֶךְ הַזֹּאת, כַּאֲשֶׁר הָלַכְתִּי אָנִי.
כָּכָה רָאִיתִי בַּמִּדְבָּר הַשְּׁבִיעִי
חִלּוּפִים, וּתְמוּרוֹת, וּבְעַד פִּלְאוֹת הַמַּעֲשֶׂה,
לֹא יַרְשִׁיעוּנִי, אִם מָאֲסוּ שְׂפָתַי נֹעַם וּמִירוֹת.
וְגַם כִּי עֵינַי מְעַט נְבוֹכוֹת,
וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה,
לֹא יָכְלוּ הַשְּׁנַיִם בְּרוּחַ וְהֵחָבֵא,
אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לִי הַכֵּר אֶת פּוּצִּיוֹ שִׁיאַנְקָטוֹ,
וְהוּא לְבַדּוֹ לֹא נֶהְפַּךְ,
מֵהַשְּׁלשָׁה אֲשֶׁר בָּאוּ אֶצְלֵנוּ;
וְהָאַחֵר (הַנֶּהְפַּךְ לְאִישׁ) הָיָה (קָבַלְקַנְטִי,) אֲשֶׁר תִּבְכִּי, (עִיר) גָּבִילִי, עָלָיו.

שִׁיר שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַשְּׁמִינִי

שִׂישִׂי עִיר פִּירֶנְצִי, כִּי גָדַלְתְּ מְאֹד,
עַד פְּרוֹשׂ כְּנָפַיִךְ עַל הַיָּם וְעַל הַיַּבָּשָׁה,
וְגַם בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּית יָפוּץ שְׁמֵךְ;
כִּי בֵּין גַּנָּבִים כָּאֵלֶּה, מָצָאתִי חֲמִשָּׁה מֵאַנְשֵׁי עִירֵךְ,
עַל כֵּן נִכְלַמְתִּי,
וְגַם לָךְ לֹא תִהְיֶה זֹאת לְתִפְאָרֶת.
אַךְ, אִם חֲלוֹמוֹת בַּשַּׁחַר אֱמֶת יְדַבֵּרוּ,
בִּמְהֵרָה תִשְׁמְעִי אֶת אֲשֶׁר תְּקַוֶּה עָלַיִךְ
עִיר פְּרָטוֹ (הַקְּרוֹבָה אֵלַיִךְ) מִלְּבַד עָרִים אֲחֵרוֹת.
וְאִם כְּבַר בָּאָה עָלַיִךְ, לֹא יֵאָמַר: מְהֵרָה בָאָה.
וּתְהִי נָא עַתָּה, אַחַר אֲשֶׁר שׁוֹם שׁוּמָה!
כִּי כַּאֲשֶׁר אָבוֹא בַיָּמִים, כֵּן עָלַי יִכְבַּד.
מִשָּׁם נָסַעְנוּ, וְעַל הַצּוּרִים,
אֲשֶׁר הָיוּ לָנוּ לְסֻלָּם בְּרִדְתֵּנוּ,
עָלָה אַלּוּפִי, וְעָלֵיהֶם הִנְחַנִי.
וּבְלֶכְתֵּנוּ בִּישִׁימוֹן הַדֶּרֶךְ,
בֵּין הַכְּפִיסִים, וְנַפֵּי הַסֶּלַע,
רַגְלַי לֹא יָכְלוּ לָלֶכֶת, בְּלִי עֶזְרַת הַיָּדַיִם.
אָז דָּאַגְתִּי, וְעוֹד הַיּוֹם אֶדְאַג,
בְּתִתִּי לִבִּי עַל אֲשֶׁר רָאִיתִי,
וְהִרְבֵּיתִי הַיּוֹם לַעֲצוֹר אֶת שִׂכְלִי, פֶּן יָרוּץ

בְּלִי רֶסֶן הַצֶּדֶק; כִּי אִם מַזָּל מֵטִיב, (Stella buona)
או אֲשֶׁר טוֹב מִמֶּנּוּ (רְצוֹן הָאֵל)
חָלַק לִי מַתָּנָה, לֹא אֲנִי בְּיָדַי אֲמַנְעֶנָּה מִמֶּנִּי.
כְּאִישׁ שָׂדֶה, בְּנוּחוֹ עַל רֹאשׁ הַגֶּבַע,
בִּימֵי הַשָּׁנָה אֲשֶׁר (הַשֶּׁמֶשׁ) הַמֵּאִיר לָאָרֶץ,
מַמְעִיט לְהַסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ,
לְעֵת עֶרֶב בְּהֵאָסֵף הַזְּבוּב, וְצֵאת הַצְלָצַל, (Zanzara)
רוֹאֶה זְבוּבֵי־אוֹר עַל פְּנֵי הָעֵמֶק, (Lucciole)
אֲשֶׁר הוּא בּוֹצֵר וְחוֹרֵשׁ שָׁם;
כֵּן רָאִיתִי לֶהָבוֹת מְאִירוֹת
כָּל־הֶחָרִיט הַשְּׁמִינִי, כַּאֲשֶׁר יָדַעְתִּי
בְּהִגָּלוֹת אֵלַי יַרְכְּתֵי הַשְּׁאוֹל.
וְכָאִישׁ (אֱלִישָׁע), אֲשֶׁר נִקַּם בַּדֻּבִּים,
רָאָה אֶת רֶכֶב אֵלִיָּהוּ בַּעֲלוֹתוֹ,
וּבְהִתְרוֹמֵם סוּסָיו הַשָּׁמַיְמָה,
לֹא יָכוֹל לָלֶכֶת אַחֲרָיו בְּעֵינָיו,
וְלֹא רָאָה כִּי אִם הַלֶּהָבָה לְבַדָּהּ,
עוֹלָה כְּעָב קַל;
כָּכָה נָעָה כָל לֶהָבָה בְּיַרְכְּתֵי הַשִּׁיחָה,
כָּל־אַחַת מֵהֵנָּה טוֹרֶפֶת בְּתוֹכָהּ חוֹטֵא,
וְהַטְּרֵפָה לֹא תֵרָאֶה.
וַאֲנִי מֵעַל הַגֶּשֶׁר מַבִּיט בְּכָל־לְבָבִי,
עַד כִּי, לוּלֵא חַשְׁתִּי וְהֶחֱזַקְתִּי בְּאֶבֶן אַחַת
נָפַלְתִּי בְתוֹךְ הַבּוֹר בְּלִי יָד דּוֹחָה.
וַיַּרְא אַלּוּפִי כִּי אֲנִי עוֹמֵד וּמַבִּיט,
וַיֹּאמֶר אֵלַי: בְּקֶרֶב הַלֶּהָבוֹת הַנְּפָשׁוֹת,
וַאֲשֶׁר הִבְעִירָתָן, הִיא חוֹבַשְׁתָּן.

וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: מְאֹד יִכּוֹן לִי הַדָּבָר
אַחֲרֵי שָׁמְעֲךָ; אַךְ כְּבַר דִּמִּיתִי
הֱיוֹתָהּ כֵּן, וַיְהִי בְלִבִּי לִשְׁאוֹל לְךָ לֵאמֹר:
מִי זֶה בְתוֹךְ הַלֶּהָבָה הַנִּפְרֶדֶת
מִלְמַעְלָה, וּמַרְאֶיהָ כַּלֶּהָבָה אֲשֶׁר יָצְאָה מֵאָז
מִמַּעֲרֶכֶת הָעֵצִים, אֲשֶׁר הָבְעַר עָלֶיהָ אֵיטֵיאוֹקְלֵי עִם אָחִיו?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: בָּהּ נִדּוֹנִים אוּלִיסֵי וְדִיוֹמֵדִי,
וְכֵן יָרוּצוּ נֶאֱחָזִים יַחְדָּו לִנְקָמַת עוֹלָם,
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרוֹן אַפָּם.
וּבְתוֹךְ לַהֲבָתָם יִבְכּוּ
אֶת תַּחְבּוּלַת הַסּוּס (שֶׁל עֵץ, אֶל עִיר טְרוֹיָא),
אֲשֶׁר הָיְתָה הַפֶּתַח יָצָא מִמֶּנּוּ (אֵינֵיאַ) חֹטֶר הָרוֹמִיִּים הַנָּדִיב.
וּבָכָה גַם בְּתוֹכָהּ הָעָרְמָה,
אֲשֶׁר עָלֶיהָ דֵּידַמִּיָה תִּתְאַבֵּל עוֹד עַל (מַסַּע) אָכִילֵי (בַּעְלָהּ)
אַף אַחֲרֵי מוֹתָהּ, וְגַם (גְּזֵלַת) הַפָּלַדְיוֹ (נְצִיב מִינַרְבָה) יִנָּקֵם בָּהּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אֲחַלֶּה פָנֶיךָ, וְאֵלֶיךָ אֶתְחַנָּן,
וּתְהִי לְךָ תְחִנָּתִי כְּאַלְפֵי תְחִנּוֹת;
כִּי אִם יוּכְלוּ דַבֵּר מִתּוֹךְ הַשְּׁבִיבִים הָהֵמָּה,
לֹא תִמְנַע מִמֶּנִּי לַעֲמוֹד,
עַד הַלֶּהָבָה הַמַּקְרֶנֶת תָּבוֹא פֹה;
הֲלֹא תִרְאֶה, כִּי מִתְּשׁוּקָתִי (לִשְׁמוֹעַ) הִנְנִי נוֹטֶה אֵלֶיהָ?
וַיַּעֲנֵה אֵלַי: לִתְפִלָּתְךָ נָאוָה תְהִלָּה.
אָכֵן אֶרְצֶךָ; אַךְ הִתְחַזֵּק,
וּנְצוֹר לְשׁוֹנְךָ,
וַאֲדַבְּרָה אֲנִי: הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי
אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ, כִּי אוּלַי, לִהְיוֹתָם יְוָנִים,
יְמָאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ דִּבְרֵי פִיךָ.

Digitized by Google

וַיְהִי בְּהַגִּיעַ הַלֶּהָבָה אֶצְלֵנוּ,
אֲשֶׁר נִרְאָה לְעֵינֵי אַלּוּפֵי עֵת וּמָקוֹם (לְדַבֵּר אֱלֵיהֶם,)
שָׁמַעְתִּי אוֹתוֹ מְדַבֵּר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
„שְׁמָעוּנִי אַתֶּם הַשְּׁנַיִם בְּאֵשׁ אֶחָת:
אִם גָּמַלְתִּי אֶתְכֶם טוֹבָה בְּעוֹדִי בְחַיַּי,
אִם רָב, אוֹ מְעַט, גָּמַלְתִּי לָכֶם
בְּכָתְבִי עַל הָאָרֶץ אֶת שִׁירֵי הָרוֹמְמִים,
אַל נָא תָמוּשׁוּ מִזֶּה, וְאֶחָד מִכֶּם (אוּלִיסֵי) יַגִּיד אֵלֵינוּ
אָנָה הָלַךְ, וַיֹּאבַד, וַיָּמֹת."
הַקֶּרֶן הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר לַלֶּהָבָה קֹדֶם,
הַחֵלָּה לְהִתְנוֹעֵעַ, וְהֵרֵנֵן,
כָּאֵשׁ אֲשֶׁר הָרוּחַ תְּסַעֲרֶהָ.
וְאַחֲרֵי כֵן הֵנִיעָה רֹאשָׁהּ הֵנָּה וָהֵנָּה,
כְּנוֹד לָשׁוֹן בְּדַבְּרָהּ,
וַתֵּצֵא קוֹל וּדְבָרִים, וַתֹּאמַר:
„כַּאֲשֶׁר נָסַעְנוּ מֵאֵת צִירְצֵי, אֲשֶׁר עֲצָרַנִי (כַּהָר)
אֶצְלָהּ יוֹתֵר מִיָּמִים, קָרוֹב לְגָאֵיטָה,
טֶרֶם יִקְרָאֵהוּ אֵינֵיאַס (בְּשֵׁם זֶה;)
לֹא אַהֲבַת בָּנִי, וְלֹא רַחֲמַי עַל אָבִי הַזָּקֵן,
וְלֹא דוֹדַי אֶל פֵּנֵילוֹפֵּי (אִשְׁתִּי)
יְשַׂמְּחוּהָ,
לֹא גָבְרוּ עַל רֹב תְּשׁוּקָתִי
לָדַעַת אֶרֶץ וְתֵבֵל, וּלְהָבִין
יִצְרֵי בְּנֵי אָדָם הָרָעִים, וְהַיְשָׁרִים.
וָאֶסַּע בִּסְפִינָה אַחַת לְבַדָּהּ,
וָאֶעֱבוֹר בְּמֶרְחֲבֵי הַיָּם
אֶת מְעַט רֵעַי, אֲשֶׁר לֹא עֲזָבוּנִי.

Digitized by Google

אֶת שְׁתֵּי שְׂפָתָיו רָאִיתִי עַד סְפָרַד,
וְעַד מָרוֹקוֹ, וְאִי סַרְדִּינְיָאָה,
וְכָל הָאִיִּים, אֲשֶׁר מֵי הַיָּם הַהוּא סוֹבְבָם.
אֲנִי וְרֵעַי זְקֵנִים וְרָפִים הָיִינוּ
כְּבוֹאֵנוּ אֶל פִּי הַצָּר, (Stretto di Gibilterra)
אֲשֶׁר שָׁם אֵירְקוֹלֵי הֵקִים אֶת עַמּוּדָיו
לֵאמֹר: „עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תוֹסִיף:“
וָאֶרְחַק מֵעִיר סִיבִילְיָה, אֲשֶׁר מִימִינִי,
וּמֵעִיר צֵאוּטָה, אֲשֶׁר לִשְׂמֹאלִי.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אַחַי, אֲשֶׁר בָּאתֶם עִמִּי
אֶל קְצֵה הַמַּעֲרָב, אַחֲרֵי מְצוֹא צָרוֹת לְרְבָבָה,
אַל נָא, בַּעֲבוּר מְעַט יְמֵי חַיִּים
הַנִּשְׁאָרִים לָכֶם, אַל נָא תְמָאֲנוּ לָלֶכֶת עוֹד
אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, וְחָקַרְנוּ
אֶת חֶלְקֵי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר בְּלִי יוֹשֵׁב הֵמָּה.
„הִתְבּוֹנְנוּ בְשָׁרְשְׁכֶם:
לֹא נִבְרֵאתֶם לִחְיוֹת כְּבַהֲמוֹת שָׂדֶה
כִּי אִם לִרְדּוֹף אַחֲרֵי צֶדֶק וְחָכְמָה.“
בְּתוֹכַחְתִּי הַקְּצָרָה הַזֹּאת,
קָמוּ רֵעַי חֲרוּצִים לָלֶכֶת,
כִּי לֹא יָכֹלְתִּי עוֹד לַעֲצֹר אוֹתָם.
אָז יִשַּׁרְנוּ אֶת סְפִינָתֵנוּ מִזְרָחָה־שֶׁמֶשׁ,
וְהַמְּשׁוֹטִים הָיוּ לָנוּ לִכְנָפַיִם, לָעוּף בְּדֶרֶךְ הַמְּשֻׁגָּעִים,
וְהָלַכְנוּ תָמִיד לִשְׂמֹאלֵנוּ (נֶגֶד הַקֹּטֶב הַדָּרוֹם.) (Polo autartico)
וּכְבָר רָאִינוּ בַּלַּיְלָה כָּל־כּוֹכְבֵי הַקֹּטֶב הַהוּא,
וְקָטֹבֵנוּ שָׁפוֹל יִשְׁפַּל,
עַד כִּי לֹא נִרְאָה עוֹד (אֶת רֹאשׁוֹ) מֵעַל פְּנֵי הַיָּם.

חָמֵשׁ פְּעָמִים זָרַח אוֹר הַלְּבָנָה,
וְחָמֵשׁ פְּעָמִים בָּא,
אַחֲרֵי עָבְרֵנוּ מַעֲבָר הַנּוֹרָא.
וְהִנֵּה לְפָנֵינוּ הַר, אֲשֶׁר מִמֶּרְחָק נִרְאָה שָׁחוֹר,
וְהוּא גָבוֹהַּ, לֹא רָאִיתִי בְּכָל הָאָרֶץ
הַר כָּמֹהוּ לְגֹבַהּ.
אָז שָׂמַחְנוּ, וְחִישׁ נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ,
כִּי עָלְתָה סְעָרָה מֵהָאָרֶץ הַזָּרָה,
וַתַּךְ בָּאֳנִיָּה מִלְּפָנֶיהָ.
וְשָׁלֹשׁ פְּעָמִים סְבָבוּהָ גַּלֵּי הַיָּם,
וּבָרְבִיעִית נָשְׂאוּ אֶת אֲחוֹרֶיהָ,
וַעֲבַר פָּנֶיהָ טָבַע, כִּרְצוֹן עֶלְיוֹן,
עַד כִּי הַיָּם אָטַר עָלֵינוּ אֶת פִּיו.

Digitized by Google

שיר שבעה ועשרים: המשך החריט השמיני.

כבר הלהבה עמדה ותשקוט,
ללא דבר עוד, כבר הלכה לדרכה,
אשר שלחה המשורר הנעים;
והנה להבה אחרת באה אחריה,
ואליה נשאנו עינינו, כי שמענו
קול נבוך יוצא מקצה ראשה,
כשור (נחשת) באי סיציליה, אשר החל לנעות
(Lïma) באנחות חרשו, אשר יצרו בפצירה פים,
(וישב עמלו בראשו,)
ויהי געותו בקול נכאה;
וגם כי כלו נחשת,
נראה כאדם ייליל מכאבו;
כן דבריה המרים נהפכו בתחלה
להמית קול, מבלי היות ללהבה
אורח, או חור להוציאם.
אולם, כאשר מצאו את דרכם
לצאת מקצה ראשה, בדחותם את האש,
כדחות הלשון אותם,
שמענו מדברת ואומרת: לך אשא את קולי, אשר
שמעתי מפיך את שפת לומברדיאה,
(issa tën va) באמרך: „עתה לך, ולא עוד אעצרך"

אַף אִם אֵחַרְתִּי לָבוֹא,
אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ לַעֲמוֹד וּלְדַבֵּר אִתִּי:
רְאֵה כִּי לִי לֹא יֵרַע, וַאֲנִי בּוֹעֵר בָּאֵשׁ.
וְאִם נָפַלְתָּ בִּשְׁאוֹל הָעֲרָפֶל הַזֶּה
מֵאֶרֶץ חֶמְדַּת אִיטַלְיָה, אֲשֶׁר בָּאתִי מִשָּׁם
נוֹשֵׂא עֹל פְּשָׁעַי,
אֱמוֹר נָא אֵלַי, אִם שָׁלוֹם, אוֹ מִלְחָמָה לָרוֹמִיִּים, (Romanguoli)
כִּי אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי בַּגְּבָעוֹת, אֲשֶׁר בֵּין (עִיר) אוּרְבִּינוֹ,
וְהֶהָרִים אֲשֶׁר נוֹבֵעַ מֵהֶם (נָהָר) טִיבֶּרָה (בְּעִיר מוֹנְטֵיפֵילְטְרוֹ.)
עוֹדֶנִּי נוֹטֶה לְמַטָּה לְהַקְשִׁיב,
וְאַלּוּפִי נָגַע בְּצַלְעִי, וְאָמַר לִי:
דַּבֵּר אַתָּה, כִּי אִישׁ אִיטַלְיָאָה הוּא.
וַאֲנִי כְּבָר נָכוֹן לַעֲנוֹת,
בְּלִי חַכֵּה, עָנִיתִי וָאֹמַר:
שִׁמְעִי נָא נֶפֶשׁ הַצְּפוּנָה שָׁם לְמַטָּה;
מְדִינַת רוֹמִי, אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ, אֵינֶנָּה עַתָּה,
וְלֹא הָיְתָה מֵעוֹלָם בְּלִי מִלְחָמָה בְּלֵב שָׂרֶיהָ הָעַזִּים;
אַךְ מִלְחָמָה גְּלוּיָה לֹא הָיְתָה בָהּ בְּעָזְבִי אוֹתָהּ.
עִיר רָבֵינָה הַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר הָיְתָה שָׁנִים רַבּוֹת:
נֶשֶׁר (שָׂרֵי) פּוֹלֶנְטָה מְרַחֵף עָלֶיהָ,
וַיְכַס בִּכְנָפָיו עַד (עִיר) צֶרְבִיאָה.
הָאָרֶץ (פוֹרְלִי), אֲשֶׁר הִפְלִיאָה לַעֲמוֹד,
וְרַבִּים חַלְלֵי צָרְפָתִים הִפִּילָה,
עַתָּה נִרְמְסָה תַּחַת רַגְלֵי (הָאֲרִי) הַיָּרֹק (מֵאוֹרְדֵלָפִי.)
וְהַכֶּלֶב, גַּם הַזָּקֵן, וְגַם הַבָּחוּר אֲשֶׁר בְּוֵירוּקִיו (מְצוּדַת רִימִינִי.)
וַאֲשֶׁר רָדוּ בְּפֶרֶךְ בְּמוֹנְטַנְיָאָה (רֹאשׁ חֵלֶק הַגִּיבֶּלִינִי.)
טוֹרְפִים בְּשִׁנֵּיהֶם שָׁם כְּמִשְׁפָּטָם.

(מָאוֹנְרדוֹ) אֲשֶׁר בְּדִגְלוֹ כְּפִיר (בְּשָׂדֶה) לָבָן,
מַגְהִית עָרֵי (פַּאֵינְצָה וְאִימוֹלָה, עַל נַהֲרוֹת) לָמוֹנֶה וְסַנְטֵירְנוֹ,
מֵמִיר אֶת רֵעָיו מִדֵּי קַיִץ בַּחֹרֶף:
וְעִיר (צֵיזֵינָה) אֲשֶׁר (נְהַר) סָבִיו מַשְׁקֶה
כַּאֲשֶׁר הִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׁפֵלָה וּבָהָר,
כֵּן דָּרְךְ חַיֶּיהָ קְצָתָהּ תַּחַת עוֹל מוֹשֵׁל, וּקְצָתָהּ חָפְשִׁית.
וְעַתָּה אֱמוֹר נָא אֵלֵינוּ מִי אַתָּה,
אַל תַּקְשֶׁה עָרְפְּךָ מֵאָחִיךָ,
אִם חָפַצְתָּ וְעָמַד שִׁמְךָ עַל הָאָרֶץ.
וַתִּנְהוֹם הַלֶּהָבָה מְעַט כְּדַרְכָּהּ,
וַתָּנַע הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת קָצֶה הֶחָרוּץ,
וְאַחַר הוֹצִיאָה קוֹל דְּבָרִים, וַתֹּאמַר:
אִם הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
לְאִישׁ אֲשֶׁר יָשׁוּב עַל אָרֶץ,
לַהֲבָתִי לֹא תִתְנוֹעַע עוֹד;
אַךְ, יַעַן אֵין אָדָם חַי, אֲשֶׁר יָצָא
מִן הָעֵמֶק הַזֶּה, אִם נָכוֹן הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי,
אֶעֱנֶה אוֹתְךָ, כִּי לֹא יָרֵאתִי פֶּן תִּהְיֶה לִי לְחֶרְפָּה עַל הָאָרֶץ.
אִישׁ מִלְחָמָה הָיִיתִי, וְאַחֲרֵי כֵן הָיִיתִי אָח מִסַּן פְרַנְצִיסְקוֹ.
כִּי אָמַרְתִּי, עֵקֶב אֵזוֹר מָתְנַי יִסָּלַח לִי;
וְאָמְנָם הָיֹה תִהְיֶה אַחֲרִיתִי כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי;
לוּלֵא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל (בּוֹנִיפָצִיו הַפִּיפִיוֹר) יַאַבְדֵהוּ אֵל!
הֱשִׁיבַנִי עַל נְתִיב פְּשָׁעַי;
וְחֶפְצִי, אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת דַּרְכּוֹ, וְסִבַּת פָּעֳלוֹ.
בִּהְיוֹתִי בָשָׂר וָעֶצֶם,
כַּאֲשֶׁר עָשַׂתְנִי אִמִּי, הָיוּ בְמַעֲשַׂי
מַעֲשֵׂי שׁוּעָל, וְלֹא אַרְיֵה.

יָדַעְתִּי כָּל דֶּרֶךְ עָרְמָה,
וְכָל תַּחְבּוּלוֹת אָדָם, וּבָהֶם הִצְלַחְתִּי,
עַד הוּדַע שְׁמִי עַד קְצוֹת הָאָרֶץ.
וַיְהִי בְּהַגִּיעִי אֶל שְׁנוֹת הַחַיִּים. אֲשֶׁר בָּהֶם
יָשִׂים כָּל אִישׁ אֶת לִבּוֹ,
לְהוֹרִיד אֶת נֵסוֹ, וְלֶאֱסוֹף חֲבָלָיו.
כָּל אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הָיָה טוֹב בְּעֵינַי, אָז יֵרַע לִי,
וְנִחַמְתִּי, וְהִתְוַדֵּיתִי אֶת עֲוֹנִי,
אוֹי לִי, אוֹיָה לִי: כִּי זֹאת הָיְתָה לְצָרִי;
אַךְ שַׂר הַפְּרוּשִׁים הָאַחֲרוֹנִים, (Fariseï)
הַגּוֹלָה (בְּתוֹךְ עִיר רוֹמִי) קָרוֹב (לְהֵיכַל) לָטֵירָנוּ,
וְלֹא נֶגֶד יִשְׁמְעֵאלִים, אוֹ יְהוּדִים!
כִּי כָּל אוֹיְבָיו אַנְשֵׁי אֱמוּנָתוֹ הֵמָּה,
וְאִישׁ מֵהֶם לֹא הָלַךְ לִלְכּוֹד (מְצוּדַת) אַקְרִי,
אוֹ לִסְחוֹר בְּאֶרֶץ הַשָּׁלְטָן;
וְלֹא זָכַר אֶת רוּם מַעֲלָתוֹ, וְלֹא עֲבוֹדַת־קֹדֶשׁ אֲשֶׁר עָלָיו,
וְגַם לֹא הָאֵזוֹר
אֲשֶׁר בְּמָתְנֵי הַמְעַנֶּה אֶת אוֹזְרָיו.
כִּי אִם עָשָׂה כְּקוֹסְטַנְטִינוֹ (הַקֵּיסָר) אֲשֶׁר קָרָא סִלְוֶסְטְרוֹ (הַפִּיפִיוֹר)
(מִמְּעָרָתוֹ) בְּהַר סִירָטִי, לְרַפֵּא אוֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ,
כֵּן הוּא קְרָאַנִי לִהְיוֹת לוֹ לְמוֹרֶה,
וְרוֹפֵא אֶת קַדַּחַת גַּאֲוָתוֹ,
לֵאמֹר: הָבָה לִי עֵצָה וְאָנֹכִי הֶחֱרַשְׁתִּי,
כִּי נִרְאוּ אֵלַי אֲמָרָיו כְּדִבְרֵי שִׁכּוֹר;
וַיּוֹסֶף, וַיֹּאמֶר אֵלַי: אַל יִרְגַּז לְבָבְךָ,
הִנֵּה מֵעַתָּה אֲכַפֵּר עָלֶיךָ אֲנִי, וְאַתָּה תִּיעָצֵנִי
אֵיכָה אֶכְבּוֹשׁ אֶת אֶרֶץ פֵּנֵיסְטְרִינוֹ.

Digitized by Google

הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי יֵשׁ לְאֵל יָדִי לִסְגּוֹר וְלִפְתּוֹחַ
אֶת (שַׁעֲרֵי) הַשָּׁמַיִם, אָכֵן שְׁנַיִם הֵמָּה הַמַּפְתְּחוֹת,
אֲשֶׁר מָאַס הַפִּיפִיוֹר אֲשֶׁר לְפָנַי,
אָז אַחֲרֵי אִמְרוֹתָיו כִּי עָמְקוּ,
נִרְאָה אֵלַי, כִּי טוֹב לִי לְדַבֵּר, מֵהַחֲרִישׁ,
וָאֹמַר: אָבִי, יַעַן נִקִּיתָנִי מֵחַטָּאתִי אֲשֶׁר אֶחֱטָא.
יָעַצְתִּי: אִם תַּבְטִיחַ הַרְבֵּה,
„וּמְעַט תְּקַיֵּם, תּוּכַל לְאוֹיְבֶיךָ,
„וְכִסְאֲךָ הָעֶלְיוֹן יִכּוֹן.“
וַיְהִי בְּיוֹם מוֹתִי בָּא סַן פְרַנְצִיסְקוֹ לָקַחַת אוֹתִי;
אַךְ אֶחָד מֵהַכְּרוּבִים הַשְּׁחוֹרִים אָמַר אֵלָיו:
אַל תִּקָּחֵהוּ לְךָ, וְאַל תַּחֲטָא לִי.
עִמִּי בֹּא יָבֹא מַטָּה בְּתוֹךְ שְׁאָר עֲבָדַי,
יַעַן אֲשֶׁר עֲצַת עֹשֶׁק יָעַץ,
וּמֵאָז יָדִי עַל שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ;
כִּי לֹא יִנָּקֶה אֲשֶׁר לֹא נִחַם עַל רָעָתוֹ,
וְלֹא יוּכַל הָרֶשַׁע וְהִתְנַחֵם יַחְדָּו,
כִּי חֶסֶד וָרֶשַׁע נִפְגָּשׁוּ.
אוֹיָה לִי מָה חָרַדְתִּי,
כַּאֲשֶׁר אָחַז בִּי, וְאָמַר: אוּלַי
לֹא הֶאֱמַנְתָּ כִּי אִישׁ הִגָּיוֹן אָנֹכִי. (Ch' io loico fossi)
אֶל מִינוֹסֵי הֱבִיאָנִי, וְהוּא אָפַף בִּזְנָבוֹ
אֶת גַּבּוֹ הַקָּשֶׁה שְׁמוֹנֶה פְּעָמִים,
וַיְנַשְּׁכֵהוּ מֵחֲמַת זַעְמוֹ,
וַיֹּאמֶר זֶה אֶחָד מֵהַחַטָּאִים (הַנֶּעֱנָשִׁים) בְּמִסְתַּר הָאֵשׁ:
עַל אֵלֶּה הִנְנִי פֹה מְאֻבָּד, כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה,
וּבְמַלְבּוּשׁ זֶה אֲנִי הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה.

Digitized by Google

כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר
אָזְלָה לָהּ הַלֶּהָבָה בְּמַכְאוֹבָהּ
מַטָּה, וּמֵנִיעָה אֶת קַרְנָהּ הֶחָרוּץ.
וַאֲנִי וְאַלּוּפַי עָבַרְנוּ הַלְאָה
וַנַּעַל הַסֶּלַע, עַד הַגֶּשֶׁר הָאַחֵר,
הַמְכַסֶּה הַשִּׁיחָה, אֲשֶׁר בָּהּ יְנֻגְּעוּ הַחַטָּאִים,
אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּהַפְרִידָם אֶת הָאֲנָשִׁים אִישׁ מֵאָחִיו.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁמֹנָה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַתְּשִׁיעִי.

מִי יְמַלֵּל, אַף בְּלִי שִׁיר,
רֹב הַדָּם, וְהַנְּגָעִים,
אֲשֶׁר עַתָּה רָאִיתִי, גַּם אִם יַרְבֶּה לְסַפֵּר רַבּוֹת?
אָכֵן תִּקְצַר כָּל־לָשׁוֹן,
מֵאֵין כֹּחַ בִּשְׂפָתֵנוּ, וּבְשִׂכְלֵנוּ
לְהַגִּיד וּלְהָבִין כָּאֵלֶּה,
אִם יִקָּבְצוּ כָּל אַנְשֵׁי־חַיִל,
אֲשֶׁר יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים עַל שְׂדֵי פּוֹלִיָּה,
הַמְקֻלָּלָה מִפְּנֵי הָרוֹמִיִּים,
וְאֹרֶךְ הַמִּלְחָמָה; אֲשֶׁר הִרְבּוּ בָהּ
הַטַּבָּעוֹת לִשְׁלַל פֶּלֶא,
כַּאֲשֶׁר כָּתַב (טִיטוּ) לִיוְיוֹ, וְלֹא כִזֵּב,
וְעִמָּהֶם הַצָּבָא אֲשֶׁר הֻכָּה מַכָּה גְדוֹלָה
בְּהִלָּחֲמוֹ עִם רוֹבֶּרְטוֹ גּוּיִסְקַרְדוֹ,
וְאִתָּם כָּל הַגּוֹי, אֲשֶׁר עַצְמוֹתָיו מְפֻזָּרוֹת
עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּצִיפֵּירָנוֹ, אֲשֶׁר שָׁם כָּל אִישׁ פּוֹלִיָּה
הָיָה בוֹגֵד, וַאֲשֶׁר נָפְלוּ עַל (מְצַדַּת) טָלְיָאקוֹצוֹ,
שָׁמָּה אַרְלְדוֹ הַזָּקֵן גָּבַר בְּלִי כְּלֵי מִלְחָמָה, (אַךְ בְּמִרְמָה.)
וְכָל הַחֲלָלִים הָאֵלֶּה יֵרָאוּ, זֶה בִּגְוִיָּתוֹ נָקוּב,
וְזֶה בְּאֵבְרוֹ מְקֻצָּץ, לֹא יוּכְלוּ לְשַׁוּוֹת לְמַרְאֵה הָרָע,
אֲשֶׁר נִרְאָה בֶּחָרִיט הַתְּשִׁיעִי (הַזֶּה.)

Digitized by Google

לֹא תִנָּקֵב חָבִית, כַּאֲבוֹד מִמֶּנָּה קַרְשֵׁי מִכְסֶהָ,
כַּחוֹטֵא אֲשֶׁר רָאִיתִי.
נִבְקַע מִשְׁפָּמוֹ עַד שֵׁתוֹ.
מֵעָיו יֵצְאוּ מִבֵּין שׁוֹקָיו,
וְנִרְאָה כְבֵדוֹ, וְהֵשַׁק הַמָּאוּס,
אֲשֶׁר הָאֹכֶל נֶהְפָּךְ בְּתוֹכוֹ לַפָּרֶשׁ.
בְּעוֹד כָּל לִבִּי לִרְאוֹתוֹ,
הִבִּיט בִּי, וַיִּפְתַּח בְּיָדָיו אֶת חֵיקוֹ,
וַיֹּאמַר: רְאֵה מָה שֶׁסֻּעְתִּי:
רְאֵה אֵיכָה מֻשְׁחָת מַחְמוֹד;
אֵלַי (חֲתָנִי) הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה לְפָנַי,
וּפָנָיו מְבֻקָּעִים, מִשְׁפָּמוֹ עַד שְׂעַר מִצְחוֹ;
וְכָל אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה פֹּה,
הָיוּ בְחַיֵּיהֶם נוֹתְנֵי מִכְשׁוֹל, וּמַפְרִידֵי אָדָם,
וְלָכֵן נִקְרָעִים הֵם עַתָּה בְּנַפְשׁוֹתָם.
יֵשׁ שָׂטָן מֵאַחֲרֵינוּ הַמְשַׁסֵּעַ אוֹתָנוּ
בְּאַכְזָרִיּוּת, וּבְחַרְבּוֹ יְדַבֵּק שֵׁנִית
כָּל־אִישׁ בָּעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת,
בְּסָבְבֵנוּ דַּרְכֵּנוּ הַמָּרָה,
כִּי פְצָעֵינוּ יִסָּגֵרוּ,
בְּטֶרֶם שׁוּבֵנוּ לְפָנָיו;
אַךְ מִי אַתָּה, הָעוֹמֵד מִשְׁתָּאֵה עַל הַסֶּלַע;
הַלְאַחֵר לָכְתְּךָ אֶל הַדִּין,
אֲשֶׁר דָּנוּךָ עַל אִמְרֵי פִיךָ?
וּמוֹרִי עָנָה אוֹתוֹ; הוּא לֹא עוֹד מֵת,
וְלֹא פְשָׁעָיו דָּחוּ אוֹתוֹ (הַגָּה) לַמִּשְׁפָּט;
אַךְ, לְמַעַן יֶחְכַּם בְּמַרְאֵה עֵינָיו,

Digitized by Google

עָלַי, אֲשֶׁר כְּבַר מֵתִי, לְנַחוּתוֹ
מְגֻלָּה לְגָלָה בַּתֹּפֶת הַזֶּה;
וֶאֱמֶת וְנָכוֹן הַדָּבָר, כַּאֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.
וַיְהִי כְּשָׁמְעָם דְּבָרָיו, מֵאָה מֵהֶם, וְיוֹתֵר,
עָמְדוּ בְתוֹךְ הַשּׁוּחָה לְהַבִּיט בִּי.
וַיִּתְמְהוּ עַד שָׁכוֹחַ אֶת כְּאֵבָם.
„וְעַתָּה, אַתָּה, אֲשֶׁר אוּלַי תִּרְאֶה עוֹד אֶת הַשֶּׁמֶשׁ,
אֱמוֹר אֶל אָחִ דוֹלְצִינוֹ, כִּי אִם לֹא חָפֵץ
לָבוֹא מַהֵר אַחֲרַי אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה,
„יָקוּם וְיִשְׁבּוֹר לוֹ אֹכֶל, פֶּן יְצוֹרְרֵהוּ הַשֶּׁלֶג,
וְנָתַן לְאַנְשֵׁי נֹבָרָה הַתְּשׁוּעָה,
אֲשֶׁר מִבְּלִי זֹאת, לֹא תִהְיֶה לָהֶם נְקַלָּה.“
אֵלֶּה דִּבֵּר אֵלַי מַחֲמִיד,
וְכַף רַגְלוֹ נְשׂוּאָה לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ.
וְאַחַר הֲדָרְכָהּ בָּאָרֶץ, וַיִּסַּע.
חוֹטֵא אַחֵר, וּגְרוֹנוֹ נָקוּב,
וְאַפּוֹ נִגְרַע עַד גַּבּוֹת עֵינָיו,
וְאֵין לוֹ כִּי אִם אֹזֶן אַחַת,
אֲשֶׁר עָמַד שָׁם, מַבִּיט וּמִשְׁתּוֹמֵם
עִם רֵעָיו; טֶרֶם יְדַבְּרוּ, פָּתַח קָנֵהוּ,
גָּלוּי, וְאָדוֹם כֻּלּוֹ,
וַיֹּאמַר: אַתָּה, אֲשֶׁר אֵינְךָ נָדוֹן עַל פֶּשַׁע,
וְאוֹתְךָ רָאִיתִי לְמַעְלָה בְּאֶרֶץ אִיטַלְיָה,
אִם תֹּאַר פָּנֶיךָ לֹא יַתְעֵנִי,
זָכוֹר תִּזְכּוֹר אֶת פִּיאֶטְרוֹ מִמֶּדִיצִינָה,
אִם תָּשׁוּב לִרְאוֹת אֶת הַבִּקְעָה הַטּוֹבָה (לוֹמְבַּרְדִיָה)
אֲשֶׁר בֵּין (עִיר) וֶירְצֵילִי (וּמְצוּדַת) מַרְקַבּוֹ.

Digitized by Google

וְהַגֵּד לִשְׁנֵי הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּעִיר פָּאנוֹ,
הֲלֹא הֵמָּה גּוּידוֹ (דֶּיל קַסֵּירוֹ) וְאַנְגְּיוֹלֵילוֹ (מִקַּנְיָאנוֹ),
כִּי אִם רוּחַ נְבוּאָה פֹּה לֹא יְשַׁקֵּר,
הֵם יִהְיוּ מְגֹרָשִׁים מֵאַרְצָם,
וּמֻשְׁלָכִים בְּתוֹךְ שַׂק בִּמְצוּלוֹת יָם, קָרוֹב לְקַטּוֹלִיקָה,
וְזֹאת תִּהְיֶה לָהֶם, בִּבְגֵד אֲשֶׁר יִבְגֹּד בָּם מוֹשֵׁל עַז (מַשְׁתִּינוֹ הַזָּקֵן)
וּבֶגֶד כָּזֶה לֹא רָאָה (הָאֱלִיל) נֵיטוּנוּ מֵעוֹלָם
בֵּין (אִי) צִפְּרוֹ (וְאִי) מָיוֹרְקָה (בְּכָל הַיָּם הָאַחֲרוֹן)
לֹא מֵאֵת שׁוֹדְדֵי יָם, וּמֵאֵת אַנְשֵׁי אַרְגּוֹ.
הַבּוֹגֵד הָעִוֵּר בְּעַיִן אַחַת,
וּמוֹשֵׁל בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר יֵשׁ חוֹטֵא עִמָּדִי,
הָאוֹמֵר: מִי יִתֵּן לֹא רְאִיתִיהָ;
יִקְרָאֵם לְדַבֵּר עִמּוֹ, וְאַחֲרֵי כֵן
זֹאת יַעֲשֶׂה לָהֶם, אֲשֶׁר לֹא יִצְרְכוּ לִנְדּוֹר נֶדֶר,
אוֹ לְהִתְחַנֵּן, אֶל רוּחוֹת (הַר) פוֹקָרָה, כִּי יִטְבְּעוּ בַּיָּם מֵהַבּוֹגְדִים.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הוֹדִיעֵנִי, וֶאֱמוֹר לִי,
אִם חָפַצְתָּ אֲשֶׁר אֶזְכּוֹר שִׁמְךָ בָּאָרֶץ, מִי הוּא זֶה (אֲשֶׁר אָמַרְתָּ)
כִּי מָרָה הָיְתָה לוֹ רְאוֹת (אֶת הָאָרֶץ הַהִיא?)
אָז שָׁלַח יָדוֹ בִּלְחָיֵי אֶחָד מֵרֵעָיו,
וַיִּפְתַּח לוֹ פִּיו, וַיִּקְרָא:
זֶה הוּא וְלֹא יוּכַל דַּבֵּר.
זֶה הוּא הַמְגֹרָשׁ (מֵרוֹמִי) אֲשֶׁר חִזֵּק צִיזָרִי,
בִּרְאוֹתוֹ פוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים (לַעֲבוֹר אֶת נְהַר רוּבִּיקוֹנֵי)
בֶּאֱמֹר אֵלָיו: „רַע לָאִישׁ הַמְחַכֶּה לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ.“
מַה נִּבְהָל נִרְאָה אֵלַי עַתָּה קוּרְיוֹנֵי זֶה,
בִּלְשׁוֹנוֹ כְּסוּחָה בִּגְרוֹנוֹ,
אֲשֶׁר הָיָה אָז דַּז מָהִיר בְּדַבְּרוֹ!

וְחוֹטֵא אַחֵר, אֲשֶׁר שְׁתֵּי יָדָיו מְקֻצָּצוֹת.
נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה נוֹעֵי זְרוֹעוֹתָיו בַּעֲרָפֶל,
וְדָם יוֹצֵא מֵהֶן מְגָאֵל פָּנָיו,
צָעַק, וְאָמַר: גַּם אֶת מוֹסְקָה תִּזְכּוֹר, כִּי אֲנִי, אֲנִי הוּא,
אוֹיָה לִי! אֲשֶׁר בַּעֲצָתִי אָמַרְתִּי: „דָּבָר עָשׂוּי יִכּוֹן;" (Cosa fatta capo ha)
וּדְבָרִי זֶה הָיָה זֶרַע מַשְׁחִית אֶת בְּנֵי טוֹסְקָנָה,
וַאֲנִי הוֹסַפְתִּי: וְגַם זֶרַע אָבְדָן מִשְׁפַּחְתֶּךָ;
וְהַחוֹטֵא, בְּהוֹסִיפוֹ מַכְאוֹב עַל מַכְאוֹבוֹ,
הָלַךְ לוֹ כְּאִישׁ מַר־נֶפֶשׁ וּמְשֻׁגָּע.
וָאֶתְיַצֵּב שָׁמָּה לְהַבִּיט אֶת הֶהָמוֹן,
וָאֵרֶא דָּבָר פֶּלֶא, אֲשֶׁר אִירָא לְהַגִּידָהּ בִּדְבָרַי,
בְּלִי מוֹפֵת זוּלָתִי;
„לוּלֵא תֹּם לִבִּי יַחֲזִיקֵנִי,
אֲשֶׁר הוּא רֵעַ טוֹב לָאָדָם, אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ,
כִּי דַעַת טָהֳרָתוֹ לוֹ לְמָגֵן." (Sotto l' usbergo ecc.)
אָמְנָה רָאִיתִי, וְעוֹד נִרְאָה אֵלַי כְּעוֹמֵד לְנֶגְדִּי,
גְּוִיַּת־אִישׁ מְהַלֵּךְ בְּלִי רֹאשׁ,
כַּאֲשֶׁר הָלְכוּ כָּל עֲדַת מְרֵעָיו.
אוֹחֵז בְּשַׂעֲרַת רֹאשׁוֹ הַגָּדוּעַ,
תָּלוּי בְּיָדוֹ כְּנֵר,
וְהָרֹאשׁ הִבִּיט אוֹתָנוּ, וַיֹּאמַר אוֹיָה לִי!
וְהוּא בְּעַצְמוֹ עָשָׂה נֵר לְעַצְמוֹ,
וּשְׁנַיִם הָיוּ בְּאֶחָד, וְאֶחָד בִּשְׁנַיִם,
אֵיכָה יָכוֹל הֱיוֹת זֹאת, יוֹצְרוֹ הוּא יוֹדֵעַ!
כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְרַגְלֵי הַגֶּשֶׁר,
נָשָׂא מַעְלָה זְרוֹעוֹ אֶת רֹאשׁוֹ,
לְהַגִּיעַ אֵלֵינוּ אֶת דְּבָרָיו.

Digitized by Google

וְכֹה דִבֵּר: אַתָּה, אֲשֶׁר בְּרוּחַ חַיִּים בְּאַפְּךָ תִּתְהַלֵּךְ
לִרְאוֹת אֶת הַמֵּתִים, הַבֵּט נָא מִשְׁפָּטִי הַמַּר,
וּרְאֵה אִם יֵשׁ דִּין נִפְלָא כְּדִינִי:
וּלְמַעַן תּוּכַל לְסַפֵּר עַל הָאָרֶץ אֶת דְּבָרַי,
דַּע, כִּי אֲנִי בֶּרְטְרַנְד דִּי״ל בּוֹרְנִיוֹ, אֲנִי הוּא
אֲשֶׁר עֵצוֹת רֶשַׁע יָעַצְתִּי לְמֶלֶךְ יוֹחָנָן,
אֲנִי סַבּוֹתִי, כִּי הַבֵּן מָרַד בְּאָבִיו,
כַּאֲשֶׁר דָּחָה אֲחִיתוֹפֶל
בַּעֲצָתוֹ הָרָעָה בְּאַבְשָׁלוֹם עַל דָּוִד
יַעַן הִפְרַדְתִּי אֲנָשִׁים קְרוֹבִים כָּאֵלֶּה,
הִנְנִי נוֹשֵׂא אֶת רֹאשִׁי (מִשְׁכַּן הַשֵּׂכֶל) נִפְרָד, אוֹיָה לִי!
מֵרֵאשִׁיתוֹ (הוּא הַלֵּב,) הַיּוֹשֵׁב בְּתוֹךְ גּוּפִי הַגָּדוּעַ.
כֵּן מִדָּה נֶגֶד מִדָּה שְׁפָטָנִי! (S'osserva in me lo contrappasso)

שִׁיר תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הָעֲשִׂירִי

הֲמוֹן הַחַטָּאִים וְהַנְּגָעִים הַזָּרִים
הִפְלִיאוּ לִפְעוֹל עַל עֵינַי,
אֲשֶׁר כָּל תַּאֲוָתִי לָשֶׁבֶת וְלִבְכּוֹת;
אַךְ מוֹרִי אָמַר אֵלַי: מַה תַּבִּיט עוֹד?
מַדּוּעַ תַּעֲמוֹד עוֹד, וְעֵינֶיךָ אַךְ לְמַטָּה
עַל הַנְּפָשׁוֹת הַמְקֻצָּצוֹת?
לֹא כָכָה עָשִׂיתָ בַּחֲרִיטִים הָאֲחֵרִים;
חָשׁוּב לְךָ, וְאִם חָפַצְתָּ, סְפוֹר אוֹתָם,
כִּי הָעֵמֶק סוֹבֵב עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם מִדּוֹת אָרֶץ,
וְהַלְּבָנָה הִנֵּה נָא תַּחַת רַגְלֵינוּ;
הָעֵת אֲשֶׁר נִתַּן לָנוּ עוֹד קְצָרָה,
וְעוֹד יֵשׁ לִרְאוֹת אֲשֶׁר לֹא רְאִיתוֹ.
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: לוּ שַׂמְתָּ לִבְּךָ
אֶל הַסִּבָּה אֲשֶׁר הִבַּטְתִּי עָלֶיהָ,
כִּי עַתָּה נְתַתָּנִי לַעֲמוֹד עוֹד.
בְּעוֹד דִּבַּרְתִּי נָסַע הוּא וַאֲנִי אַחֲרָיו,
וּבְהִתְהַלְּכִי הֱשִׁיבוֹתִי לוֹ דָבָר,
וָאוֹסִיף לֵאמֹר: בְּתוֹךְ הַשִּׁיחָה
אֲשֶׁר הִרְבֵּיתִי לְהַבִּיט,
הֶאֱמַנְתִּי הֱיוֹת אֶחָד מִמִּשְׁפַּחְתִּי, הַבּוֹכֶה עַל הַחֲטָאָה,
אֲשֶׁר בְּמִדָּה קָשָׁה נִדּוֹנִים שָׁם עָלֶיהָ.

וּמוֹרִי עָנָנִי: אַל תִּשְׁעֶה רוּחֲךָ אֵלָיו,
הַטֵּה לִבְּךָ אֶל אֲחֵרוֹת,
וְהוּא יִשָּׁאֵר שָׁמָּה;
כִּי אֲנִי רְאִיתִיו בְּתַחְתִּית הַגֶּשֶׁר,
מוֹרֶה אוֹתְךָ בְּזַעַם בְּאֶצְבָּעוֹ,
וְשָׁמַעְתִּי אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לוֹ גֵּרִי דֵּיל בֵּילוֹ.
וְאַתָּה הָיִיתָ מַקְשִׁיב אֶל הָאִישׁ
אֲשֶׁר מָשַׁל בְּאַלְטוֹפוֹרְטֵי, (בֵּרְטְרַנְדוֹ שׂ׳ כח. קלד׳)
כִּי אוֹתוֹ לֹא רָאִיתָ בְּטֶרֶם לֶכְתּוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַלּוּפִי הַטּוֹב, הַמָּוֶת הַקָּשֶׁה,
אֲשֶׁר לֹא נֻקַּם עוֹד בְּיַד אִישׁ (מִמִּשְׁפַּחְתֵּנוּ)
מֵאֶחָיו, אֲשֶׁר חֶרְפָּתוֹ חֶרְפָּתָם,
הֵעִיר אֶת חֲרוֹנוֹ, לָכֵן פָּנָה
בְּלִי דַבֵּר אֵלַי; זֹאת אָשִׁיב אֶל לִבִּי,
וַיִּרְבּוּ חֲסָדַי וְרַחֲמַי עָלָיו.
זֹאת דִּבַּרְנוּ עַד בּוֹאֵנוּ אֶל הַסֶּלַע הָרִאשׁוֹן,
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם יֵרָאוּ כָל יַרְכְּתֵי הָעֵמֶק הָאַחֵר,
אִם אוֹר גָּדוֹל יָאִיר בּוֹ.
וַיְהִי כְּבוֹאֵנוּ עַל גְּדֶרֶת מָלֵיבּוֹלְגִיַה הָאַחֲרוֹנָה,
אֲשֶׁר נִגְלוּ לְעֵינֵינוּ
הָאֲסִירִים בָּהּ,
יְלָלוֹת שׁוֹנוֹת עָלוּ עָדַי,
אֲשֶׁר הָיוּ לִי כְּחִצִּים שְׁנוּנִים מְשׁוּחֵי רַחֲמִים,
וַאֲנִי אָטַמְתִּי אֶת אָזְנַי בְּיָדַי.
כְּקוֹלוֹת יָגוֹן וּמַדְוֶה עָלֹה יַעֲלוּ מִשּׁוּחָה, אֲשֶׁר יִקָּבְצוּ בָהּ
כָּל הַחֳלָאִים אֲשֶׁר בְּבָתֵּי חוֹלִים וַלְדִיקְיָאנָה,
בֵּין חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְהַתְּשִׁיעִי,

Digitized by Google

וּבְאֶרֶץ מָרִימָה, וּבְאִי סַרְדִּינְיָה, כֵּן הָיְתָה שַׁמָּה,
וְהַדֵּרָאוֹן הַיּוֹצֵא מִמֶּנָּה,
כְּכֹאֶשׁ הַיּוֹצֵא מִנְּתָחִים רָקְבוּ וְנָמַקּוּ.
וַאֲנַחְנוּ יָרַדְנוּ אֶל הַשָּׂפָה הָאַחֲרוֹנָה
אֲשֶׁר לַסֶּלַע הָאָרוֹךְ, יָרֹד וְנָטֹה לִשְׂמֹאלֵנוּ,
וְשָׁם יָכֹלְתִּי רְאוֹת בָּאֵר אֶת עָמְקָהּ,
אֲשֶׁר שָׁם הַמִּשְׁפָּט בַּל־יִשְׁנֶה,
מְשָׁרֵת מֶלֶךְ עֶלְיוֹן,
שׁוֹפֵט כָּל עוֹשֵׂי־שֶׁקֶר, אֲשֶׁר פֹּה בְּמַחְלְקוֹתָם.
לֹא אַאֲמִין כִּי אֵבֶל גָּדוֹל הָיָה רְאוֹת
בְּאִי אַיְגִינָה כָּל הָעָם חוֹלֶה,
וְרוּחַ מַגֵּפָה רָעָה עָבְרָה עָלֶיהָ,
וַיִּגְוַע כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה, עַד תּוֹלָעִים הַקְּטַנִּים,
וְאַחֲרֵי כֵן תַּחַת בְּנֵי אָדָם הָרִאשׁוֹנִים,
לְפִי דִבְרֵי הַמֹּשְׁלִים,
קָמוּ אֲנָשִׁים נוֹלְדוּ מֵאֵת הַנְּמָלִים;
כְּאֶבְלִי בִּרְאוֹתִי הַחַטָּאִים הָאֻמְלָלִים,
נִצְבָּרִים בְּעֵמֶק הַבָּכָה הַהוּא חֳמָרִים, חֳמָרִים.
זֶה שׁוֹכֵב עַל בֶּטֶן רֵעֵהוּ, וְזֶה עַל גַּבֵּי אָחִיו.
וְאֵלֶּה עַל גְּחוֹנָם
רוֹמְשִׂים עַל הַדֶּרֶךְ הַמָּרָה.
וַאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְאַט לְאַט, בְּלִי דַבֵּר,
נַבֵּט, וְנַקְשִׁיב אֶל הַחוֹלִים,
אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ עֲמוֹד עַל רַגְלֵיהֶם.
רָאִיתִי שְׁנַיִם מֵהֶם יֹשְׁבִים וְנִשְׁעָנִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ,
כַּאֲשֶׁר שָׂמִים סִיר עַל סִיר לְהִתְחַמֵּם.
וְהֵמָּה מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ כֻּלּוֹ אֲבַעְבּוּעוֹת.

מִיָּמַי לֹא רָאִיתִי עֶבֶד (אָרוֹת) מְמַהֵר, אִם מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו
הַמְחַכֶּה לוֹ, אִם מִפְּנֵי הַתְּנוּמָה אֲשֶׁר עָלָיו,
מַרְבֶּה לְהָנִיעַ מַשְׂרֵקוֹ (עַל גַּבֵּי הַסּוּסִים,)
כְּהָנִיעַ כָּל אֶחָד מֵהֶם אֶת יָדוֹ
לְגָרֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּצִפָּרְנָיו, אֲשֶׁר בִּלְתָּן
אֵין עֵזֶר לְעֹקֶץ מַדְוֵיהֶם.
וְצִפָּרְנֵיהֶם תְּנַתֵּקְנָה אֶת הַגָּרָב,
כְּנַתֵּק מַאֲכֶלֶת קַשְׂקְשֵׂי סְקַרְדּוֹבָה, אוֹ דָג אַחֵר,
אֲשֶׁר קַשְׂקַשָּׂיו רְחָבִים מִקַּשְׂקְשֵׂי הַדָּג הַהוּא.
וַאֲלוּפִי אָמַר אֶל אֶחָד מֵהֶם:
אַתָּה הַמַּפְשִׁיט אֶת עוֹרְךָ בְּאֶצְבְּעוֹתֶיךָ,
וְלִפְעָמִים עֲבוֹדָתָן לְךָ כְּמֶלְקָחַיִם;
אֱמוֹר אֵלַי אִם יֵשׁ מֵאַנְשֵׁי אִיטַלְיָה בֵּין הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה,
וְתַעֲמוֹדְנָה לְךָ צִפָּרְנֶיךָ
לַעֲבוֹדָה הַזֹּאת עֲדֵי עַד.
וְאֶחָד מֵהֶם עָנָה אֵלָיו בְּקוֹל בְּכִיָּה:
הִנֵּה שְׁנֵינוּ, אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה כָּכָה נִשְׁחָתִים,
אַנְשֵׁי אִיטַלְיָה אֲנַחְנוּ; אַךְ מִי אַתָּה אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ לָנוּ?
וַיַּעַן אֲלוּפִי, וַיֹּאמַר: אֲנִי יוֹרֵד פֹּה לְמַטָּה
אֶת אִישׁ חַי זֶה, מִסֶּלַע אֶל סֶלַע,
לְהַרְאוֹת לוֹ אֶת הַתָּפְתֶּה.
אָז חָדְלוּ לְהִשָּׁעֵן זֶה אֶל זֶה,
וַיֶּחֶרְדוּ שְׁנֵיהֶם, וַיִּפְנוּ אֵלַי,
וְכֵן עָשׂוּ אֲחֵרִים, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְּמִקְרֶה אֶת דְּבָרָיו.
וּמוֹרִי, בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתִי, קָרַב אֵלַי,
וַיֹּאמַר: דַּבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת נַפְשְׁךָ,
וְכַאֲשֶׁר פָּנָה לוֹ, אֲנִי הַחִלּוֹתִי לֵאמֹר:

Digitized by Google

אִם חֶפְצְכֶם אֲשֶׁר לֹא יִמַּח זִכְרְכֶם
מִלֵּב יוֹשְׁבֵי תֵבֵל;
אַךְ יַעֲמוֹד לְרֹב תְּקוּפוֹת שָׁנִים,
הַגִּידוּ נָא אֵלַי מִי אַתֶּם, וְאֵי־מִזֶּה עַם אַתֶּם;
וְאַל יַפְחִידְכֶם לְהִגָּלוֹת אֵלַי
דֶּרֶךְ דִּינְכֶם הָרַע וְנִמְאָס.
וְהָאֶחָד עָנָה: אִישׁ אֲרֶיצוֹ אָנֹכִי, וְאַלְבֶּירְטוֹ מִסִּיאֵינָה
הִשְׁלִיךְ אוֹתִי בְּתוֹךְ (כִּבְשַׁן) הָאֵשׁ,
אַךְ לֹא סִבַּת מוֹתִי הָיְתָה, אֲשֶׁר הֱבִיאַתְנִי אֶל הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה.
דָּבָר אֱמֶת הוּא, אֲשֶׁר אָמַרְתִּי כִּמְצַחֵק לְפָנָיו:
אֲנִי יָכֹלְתִּי לָעוּף בַּשָּׁמַיִם,
וְהוּא, אֲשֶׁר בּוֹ תַאֲוָה רַבָּה, וְשֵׂכֶל מְעַט,
צִוָּה אוֹתִי לֵאמֹר: הוֹרֵנִי חָכְמָתְךָ (לָעוּף,
וְיַעַן לֹא עָשִׂיתִי כְּדֵידָלוֹ (מְעוֹפֵף)
נִשְׂרַפְתִּי בָאֵשׁ (כִּמְכַשֵּׁף) בְּמִצְוַת הָאִישׁ (אַגְמוֹן סִיאֵינָה) אֲשֶׁר לוֹ כְּאָב.
אַךְ מִינוֹסֵי, אֲשֶׁר אֵין שְׁגָגָה לְפָנָיו, שְׁפָטָנִי
לִנְפֹּל בַּחֲרִיט הָעֲשִׂירִי, וְהוּא הָאַחֲרוֹן,
בַּעֲוֹן מַעֲשֵׂי כְשָׁפִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל הָאָרֶץ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל אַלּוּפִי: הֲנִהְיָה מֵעוֹלָם
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ כְּאַנְשֵׁי סִיאֶנָה לְהִתְהַלֵּל?
אָכֵן גַּם לֹא בְּנֵי צָרְפַת.
וְהַמְּצֹרָע הַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר שָׁמַע אֶת דְּבָרַי,
עָנָה אֵלַי: חוּץ מִסְטְרִיקָה,
אֲשֶׁר הוֹצִיא כַּסְפּוֹ בְּמִדָּה,
וְנִיקוֹלוֹ, אֲשֶׁר הוּא הֵחֵל דֶּרֶךְ הַשּׁוֹעִים,
(La costüma ricca del garofano.)
וּמָצָא זֵרְעֵי" בְשָׂמִים בַּגָּן,
אֲשֶׁר הִצְלִיחוּ בוֹ לַעֲשׂוֹת פֶּרִי; (בְּעִיר סִיאֶנָה)

וְחוּץ מִן הָעֵדָה, אֲשֶׁר בָּהּ קָסִיאָה (מְצוּדַת) אָשִׁיאָנוּ,
הַמְפֻאָר כֶּסֶף גַּפְנוֹ וְיַעְרוֹ,
וּבָהּ הָאַבְלִיאָטוֹ, אֲשֶׁר הֶרְאָה אֶת רֹב שִׂכְלוֹ (הַנִּפְלָא!)
אַךְ לְמַעַן תֵּדַע מִי הוּא הַמְמַלֵּא אֶת דְּבָרֶיךָ
נֶגֶד אַנְשֵׁי סִיאֶנָה, הֵטֵב לְהַבִּיט בִּי,
וּפָנַי יֵרָאוּ אֶל עֵינֶיךָ:
וְרָאִיתָ כִּי נֶפֶשׁ קַפּוֹקְיוֹ אָנֹכִי,
אֲשֶׁר זְהַב שֶׁקֶר הוֹצֵאתִי בִּפְעֻלּוֹתַי, (con Alchimia)
וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר גַּם אַתָּה, אִם טוֹב רְאִיתִיךָ,
כִּי חָכַמְתִּי בְּמַעֲשֵׂי אַחֲרֵי מַעֲשֵׂי הַטֶּבַע.

שִׁיר שְׁלֹשִׁים: הֶמְשֵׁךְ הֶחָרִיט הָעֲשִׂירִי.

בִּימֵי חֲרוּת אַף נִיזוֹנֵי עַל זֶרַע בְּנֵי טֶבֶּה,
(בְּקִנְאָתָהּ) עַל סִימֵילֵי (בַּת קַדְמוּ)
כַּאֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הֶרְאָתָה;
אֲטָמַנְטָה (מַלְכָּהּ) בָּא בְשִׁגָּעוֹן גָּדוֹל,
עַד כִּי בִרְאוֹתוֹ אֶת אִשְׁתּוֹ
נוֹשֵׂאת אֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ עַל חֵיקָהּ,
צָעַק: נִפְרְשָׂה נָא הָרֶשֶׁת, וְאֶלְכּוֹד
בְּעָבְרָהּ אֶת הַלְּבִיאָה, וְאֶת גּוּרֶיהָ,
וּפִתְאֹם שָׁלַח אֶת יְדֵי רִשְׁעוֹ,
וַיֹּאחֶז בְּאַחַד מֵהֶם, וּשְׁמוֹ לֵיאַרְכוֹ,
וַיְגַלְגֵּל אוֹתוֹ, וַיְנַפְּצֵהוּ אֶל הַסֶּלַע,
וְהִיא נָפְלָה, וַתִּתְנַעֵר בַּמַּיִם אֶת בְּנָהּ הַשֵּׁנִי.
וְכַאֲשֶׁר אַנְשֵׁי טְרוֹיָה, אֲשֶׁר בִּימֵי גַאֲוָתָם הִרְשִׁיעוּ לַעֲשׂוֹת,
נָפְלוּ אַרְצָה מִגֹּדֶל מַעֲלָתָם, עַד כִּי
גַּם הַמָּה, וְגַם מַלְכָּם יַחְדָּו נִסְפּוּ,
אֵיקוּבַּה, מָרַת נֶפֶשׁ, עֲנִיָּה, וְצוֹעָה,
אַחֲרֵי רְאוֹתָהּ מוֹת פּוֹלִיסֵינָה,
וּבִרְבוֹת יְגוֹנָהּ, כִּי פְגָעָה בְּפוֹלִידוֹרוֹ בְנָהּ
מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם, מִפְּנֵי הַכְּאֵב צָלְחָה עָלֶיהָ
רוּחַ הוֹלֵלוֹת,
וַתִּשָּׂא קוֹלָהּ, וַתִּנְבַּח כַּכְּלָבִים:

Digitized by Google

אַךְ לֹא אַכְזְרִיּוּת טְבָה, וְלֹא (חֲרוֹן אַף) מְרוֹיָּה
פָּעַל בְּאִישׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא כֵן נִשְׁכוּ אֶת אֲנָשִׁים,
וְגַם לֹא נוֹפַת בְּהֵמוֹת,
כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי שְׁנֵי חַטָּאִים עֲרוּמִים, וּפְנֵיהֶם לְבָנִים,
נוֹשְׁכִים אֶת רֵעֵיהֶם, וְרָצִים
כְּרוּץ חֲזִיר בִּפְתוֹחַ לוֹ אֶת אֻרְוָתוֹ.
הָאֶחָד עָלָה עַל קַפּוּקָיו, וּבְפָרֶק
צַוָּארוֹ אֲחָזוֹ בְשִׁנָּיו, וַיְנַשְּׁכֵהוּ בְּכֹחַ,
עַד כִּי נִגְרַר אֶת בִּטְנוֹ עַל הַקַּרְקַע הַקָּשָׁה.
וְאִישׁ אֲרֵיצוֹ, אֲשֶׁר עָמַד שָׁם מַחֲרִיד,
אָמַר אֵלַי: הַנֶּפֶשׁ הַמְשֻׁנָּעָה, הִיא נֶפֶשׁ יוֹחָנָן סְקִיקִי,
וְכָזֹאת הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה לְרֵעָיו בַּחֲמָתוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַחֲלַי, כָּל יֶחֱרַץ בְּךָ
אֶת שִׁנָּיו, אַל יְהִי לְךָ לְטֹרַח, לְהַגִּידֵנִי
מִי הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת, טֶרֶם נָסְעָה מִפֹּה.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: הִיא מִדָּה הָרְשָׁעָה,
אֲשֶׁר הָיְתָה לְאוֹהֶבֶת אָבִיהָ,
לֹא בְּאַהֲבָה הַיְשָׁרָה;
וַתִּתֵּן עִמּוֹ,
בְּהִתְחַפְּשָׂהּ בְּמַרְאֵה אִמָּהּ,
כַּאֲשֶׁר הַחוֹטֵא, הַהוֹלֵךְ מִשָּׁם וָהָלְאָה,
בְּחֶמְדָּתוֹ לִקְנוֹת לוֹ הַסּוּסָה הַיָּפָה,
הִתְחַפֵּשׂ כְּבוּאָהוּ דוֹנָטִי,
וַיְצַו עַל בֵּיתוֹ, וַיִּכְתּוֹב כַּמִּשְׁפָּט (לְשַׁקֵּר,)
וְאַחֲרֵי עֲבוּר הַשְּׁנַיִם מְלֵאֵי חֵמָה,
אֲשֶׁר עָדֶיהָ הִבַּטְתִּי,
נָשָׂאתִי עֵינַי לִרְאוֹת אֶת הַחַטָּאִים הָאֲחֵרִים.

Digitized by Google

וְהִנֵּה אֶחָד מֵהֶם, כִּי אִם הָיָה הָיָה מֻבְדָּל בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר שׁוֹכֵן הָאָדָם נִפְרָדִים שָׁם,
נִרְאֹה יֵרָאֶה כְּכִנּוֹר.
מִפְּנֵי הַחֳלִי הָרָע, חֳלִי "הַמַּיִם (Idröpisia)
הַנִּשְׁחָתִים בְּמֵעַיִם, אֲשֶׁר מְשַׁנֶּה בֵּינֵיהֶם חֶלְקֵי גוּף הָאָדָם,
עַד כִּי הַפָּנִים אֵינָם בְּעֶרְכָּם אֶל הַבֶּטֶן,
הָיוּ שִׂפְתוֹתָיו תָּמִיד פְּתוּחוֹת,
כַּחוֹלֶה" בָרֵאָה, אֲשֶׁר מִפְּנֵי צִמְאוֹ, (Etïco)
הַשָּׂפָה הָאַחַת נֶהְפֶּכֶת עַל הַשָּׂפָם, וְהָאַחַת לְמַעְלָה.
וְהוּא אָמַר אֵלֵינוּ: אַתֶּם, אֲשֶׁר מַטָּה
בְּלִי שְׁפָטִים תִּתְהַלְּכוּ בְּעוֹלָם הַמַּר הַזֶּה,
וְלֹא יְדַעְתִּי מַדּוּעַ; הַבִּיטוּ וּרְאוּ
אֶת עֳנִי הָאַלּוּף אָדָם (מֵעִיר בְּרֵישָׁאָה). (Maestro Adamo)
בְּחַיַּי הָיָה לִי רַב בְּכֹל אֲשֶׁר חָפַצְתִּי,
וְעַתָּה אוֹיָה לִי! שׁוֹקֵק אֲנִי לְדֶלֶף מַיִם.
פַּלְגֵי־מַיִם, הַיּוֹרְדִים מִגְּבָעוֹת דֶּשֶׁא
(הָרֵי) קָזֶינְטִינוֹ אֶל (נְהַר) אַרְנוֹ,
וְנַהֲרוֹתָם מַיִם קָרִים וְלַחִים,
מְשׁוּיִם תָּמִיד לְנֶגְדִּי, וְלֹא לַשָּׁוְא,
כִּי צֶלֶם דְּמוּתָם מְיַבֶּשֶׁת חִכִּי,
יוֹתֵר מִן הַחֳלִי אֲשֶׁר פְּנֵי רָזוּ עָלָיו.
כִּי הַמִּשְׁפָּט הַקָּשֶׁה אֲשֶׁר חִפֵּשׂ עֲוֹנִי, הִקְשָׁה דִּינוֹ,
בְּהַרְאוֹתֵנוּ אֶת דִּמְיוֹן הָאָרֶץ אֲשֶׁר חָטָאתִי בָהּ,
וּבַדָּבָר הַזֶּה מַרְבֶּה לְהוֹצִיא אֲנָחוֹת מִקִּרְבִּי.
בָּאָרֶץ הַהִיא (עִיר) רוֹמֶנָה, וּבָהּ עָשִׂיתִי שִׁקְלֵי־שֶׁקֶר,
בְּצֶלֶם הַמְּטַבֵּל נֶחְתָּמִים, (Battïsta)
וְלָכֵן נִשְׂרַף גּוּפִי מִמַּעַל בָּאָרֶץ;

Digitized by Google

אַךְ אִם יִתֶּן לִי לִרְאוֹת פֹּה הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת
שֶׁל גִּידוֹ, אוֹ נֶפֶשׁ אֱלִישָׁע, אוֹ נַפְשׁוֹת אֲחֵיהֶם,
יָגֵל לִבִּי בִּרְאוֹתָם, מִהְיוֹת לִי מַעְיַן בְּרַנְדָה.
אַחַת מֵהֵן כְּבָר הִיא פֹּה, אִם אֱמֶת דִּבְרֵי
רוּחוֹת הַזּוֹעֲפִים הַמִּתְהַלְּכִים הֵנָּה;
אַךְ כָּל־זֶה אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לִי, כִּי נְתָחַי אֲסוּרִים הֵם;
לוּ עוֹדֶנִּי קַל מְעַט,
אֲשֶׁר לָלֶכֶת כְּטֶפַח דֶּרֶךְ, יִהְיֶה לִי לֶכֶת מֵאָה שָׁנָה.
כִּי עַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתִּי בַּדֶּרֶךְ הַזֹּאת,
לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ בֵּין הֲמוֹן הַמְּשֻׁחָתִים הַזֶּה,
גַּם כִּי הִיא אֲרֻכָּה כְּעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה כִּבְרוֹת־אָרֶץ,
וְלֹא יִמְעַט מֵחֲצִי כִּבְרַת־אֶרֶץ רָחְבָּהּ;
כִּי עַל אוֹדוֹתָם אֲנִי יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת:
הֵם הֱסִיתוּנִי לְצָרֵף שִׁקְלֵי" פֶּרַח
אֲשֶׁר רְבִיעַ מִשְׁקָלָם סִיגִים הָיָה

(Fiorini ch' "avevan tre caratti di mondiglia)

וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מִי הֵם שְׁנֵי הַמִּסְכֵּנִים,
עֲשֵׁנִים, כְּיָד נִטְבְּלָה בַּמַּיִם בִּימֵי הַחוֹרֶף,
וְהֵמָּה שׁוֹכְבִים וְנִדְבָּקִים יַחְדָּו, לְיַד יְמִינֶךָ?
וְהוּא עָנָנִי: בְּרִדְתִּי אֶל הַשִּׁיחָה הַזֹּאת
פֹּה מְצָאתִים, וּמֵאָז לֹא פָּנוּ אֶת עָרְפָּם,
וַאֲנִי אוֹמֵר, כִּי גַם לְעוֹלָם לֹא יִפְנוּהוּ.
הָאַחַת (אֵשֶׁת פּוֹטִיפַר) הִיא אֵשֶׁת שֶׁקֶר אֲשֶׁר הִלְשִׁינָה אֶת יוֹסֵף,
וְהָאַחֵר הוּא סִינוֹנֶה הַיְּוָנִי, אֲשֶׁר כִּזֵּב בִּטְרוֹיָה,
וּמֵאֵשׁ קַדַּחְתָּם יַעֲלֶה הַדֵּרָאוֹן הַזֶּה.
וְזֶה, כִּי אוּלַי חָרָה לוֹ שְׁמֹעַ
מְדַבֵּר עָלָיו קַלּוֹת,
הִכָּה בְּאֶגְרוֹפוֹ אֶת בִּטְנוֹ הַצָּבָה,

(Epa "croja)

Digitized by Google

אֲשֶׁר נָתְנָה קוֹל כְּקוֹל הֶחָלִיל (בְּהַכּוֹתוֹ)
וְרַבִּי אָדָם הִכָּהוּ עַל לְחָיָיו בִּזְרוֹעוֹ,
אֲשֶׁר נִרְאֲתָה קָשָׁה כָּמֹהָ;
וַיֹּאמַר לוֹ: גַּם כִּי לֹא אוּכַל
הָנִיעַ גוּפִי, כִּי כָבֵד,
יֵשׁ עוֹד לְאֵל זְרוֹעִי לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂיהָ;
וְהוּא עָנָה אוֹתוֹ: כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְהִשָּׂרֵף, לֹא הָיְתָה כֵן זְרוֹעֲךָ נְכוֹנָה;
אַךְ רַב מְהִירָה מֵהַיּוֹם, בְּצָרְפְךָ שִׁקְלֵי שָׁקֶר;
וְהַצָּבָה עָנָהוּ: אֱמֶת דִּבַּרְתָּ עַל זֹאת;
אַךְ לֹא כֵן עֵד אֱמֶת הָיִיתָ, כַּאֲשֶׁר שָׁאֲלוּ
מִמְּךָ בִּטְרוֹיָה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֱמֶת!
וְסִינוֹנֵי אָמַר: אִם כָּזָב אָמַרְתִּי, אַתָּה כָּזַבְתָּ
בִּפְתוּחֵי חוֹתָם; אֲנִי פֹה נָדוֹן בְּחֵטְא אֶחָד לְבַדּוֹ,
וְאַתָּה בַּחֲטָאִים רַבִּים מִכָּל הַשְּׂטָנִים כֻּלָּם.
וְהַחוֹטֵא הַצָּבֶה אָמַר לוֹ: הוֹי נִשְׁבַּע לְמִרְמָה,
זְכוֹר אֶת הַסּוּס (עֵץ), וְזֹאת תָּרֵב קֹשִׁי דִּינְךָ,
כִּי פִשְׁעֲךָ נוֹדַע עַד קַצְוֵי־אָרֶץ.
וְהַיְוָן עָנָה: וְאֶת עָנְשְׁךָ יַרְבֶּה, הַצָּמָא,
אֲשֶׁר עָלָיו תִּבָּקַע לְשׁוֹנְךָ, וְהַמַּיִם הָרָעִים,
אֲשֶׁר יַגְבִּיהוּ בִטְנְךָ, עַד הֱיוֹת גָּדֵר לְעֵינֶיךָ.
וְצוֹרֵף שֶׁקֶר אָמַר: וּפִיךָ נִקְרַע
בְּדַבְּרוֹ רָעָה כְּדַרְכּוֹ;
כִּי אִם אֲנִי צָמֵא וּמָלֵא מַק,
לְךָ הַקַּדַּחַת וּכְאֵב־רֹאשׁ,
וְלֹא תְחַכֶּה דְּבָרִים רַבִּים מֵאֵת יִקְרָאֲךָ
לָלֹק אַךְ אֶת פְּנֵי (הַמַּעְיָן) מַרְאֵה נַרְצִיזוֹ.

Digitized by Google

עוֹדֶנִּי מַקְשִׁיב לִשְׁמוֹעַ אוֹתָם,
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: הַבִּיטָה עוֹד, הַבִּיטָה!
כִּי כִמְעַט אָרִיב רִיב אֵלֶיךָ
וַיְהִי כְּשָׁמְעִי דַבְּרוֹ אֵלַי בַּחֲרוֹן אַף,
וָאֵפֶן אֵלָיו בְּבֹשֶׁת פָּנִים,
עַד כִּי מִדֵּי אָזְכְּרֶנּוּ, עוֹד אֵבוֹשָׁה.
וּכְאִישׁ חוֹלֵם אֶת רָעָתוֹ,
וּבְעוֹד יַחֲלוֹם, מִתְאַוֶּה תְּהִי חֲלוֹם,
וְעָרַג לְבִלְתִּי רְאוֹת אֶת אֲשֶׁר רוֹאֶה:
כֵּן הָיְתָה לִּי, כִּי לֹא יָכֹלְתִּי דַבֵּר,
וְכָל חֶפְצִי לְהִצְטַדֵּק לְפָנָיו, וּבְדוֹמָתִי הִצְטַדַּקְתִּי,
וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי אֶצְטַדָּק.
וּמוֹרִי אָמַר: בּוֹשָׁה קְטַנָּה מוֹאת,
תְּכַפֵּר עָוֺן גָּדוֹל מֵעֲוֺנְךָ,
לָכֵן חֲדַל לְהַכְאִיב אֶת נַפְשֶׁךָ;
וַחֲשׁוֹב כְּאִלּוּ אָנֹכִי נִצָּב עָלֶיךָ,
אִם יִקְרֶה אוֹתְךָ לָבוֹא אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר יָרִיבוּ בוֹ מְרִיבוֹת כָּאֵלֶּה,
כִּי הֶחָפֵץ בִּשְׁמוֹעַ כָּאֵלֶּה, חֵפֶץ נְבָלִים הוּא.

שִׁיר אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים: הַגַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי.

הַפֶּה אֲשֶׁר נְשָׁכַנִי עַד הַאְדִּים פָּנַי,
הוּא הַפֶּה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֲרוּכָה לְמַחֲצִי;
כֵּן שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים, כִּי רֹמַח אַכִילֶה,
וְרֹמַח אָבִיו (פֵּילֵאוּ)
יִמְחַץ, וְגַם יִרְפָּא,
אָז פָּנִינוּ אֶת עָרְפֵּנוּ אֶל הָעֵמֶק הַמַּר,
וַנַּעַל בִּשְׂפַת צוּר הַסּוֹבֶבֶת אוֹתוֹ,
הָלוֹךְ וַעֲבוֹר בְּלִי דַבֵּר דָּבָר.
וַיְהִי שָׁם לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
וּמְעַט הִשִּׂיגוּ עֵינַי לִרְאוֹת לִפְנֵיהֶם;
אַךְ שָׁמַעְתִּי תְּרוּעַת שׁוֹפָר גָּדוֹל,
אֲשֶׁר כָּל קוֹלוֹת הַשָּׁמַיִם יִהְיוּ כְּנֶגְדּוֹ דְּמָמָה דַקָּה,
וַתְּיַשֵּׁר אֶת עֵינַי אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר בָּא הַקּוֹל מִשָּׁם עָדַי.
לֹא הֵרִים כָּמֹהוּ תְּרוּעָתוֹ שׁוֹפָר אָרְלַנְדּוֹ
אַחַר הַמַּכָּה הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר נִגַּף
(Carlo Magno) קַרְלוֹ הַגָּדוֹל בְּמִלְחֶמֶת קָדְשׁוֹ.
וְאַחֲרֵי הָסֵב מְעַט אֶת פָּנַי,
נִרְאוּ לְעֵינַי כְּמִגְדָּלִים גְּבוֹהִים וְרָמִים,
וָאֶשְׁאַל לְמוֹרִי: אֵיזֶה אֶרֶץ הָאָרֶץ הַזֹּאת?

Digitized by Google

וַיַּעַן לֵאמֹר: מֵאֲשֶׁר תַּבִּיט מִמֶּרְחָק
בְּתוֹךְ מְקוֹם אֲפֵלָה,
שָׁנִיתָ בָּרוֹאֶה בְּדִמְיוֹנְךָ.
כִּי תָבוֹא וְקָרַבְתָּ שָׁמָּה, תִּרְאֶה
כַּמָּה תַתְעֶה הָעַיִן מֵרָחוֹק,
וְעַל כֵּן הַרְחֵב מְעַט אֶת צְעָדֶיךָ.
וְאַחַר הֶחֱזִיק יָדוֹ כִּי בְאַהֲבָה רַבָּה,
אָמַר: פֶּן יִרְבֶּה לְהִפָּלֵא הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ,
דַּע נָא, טֶרֶם בּוֹאֵנוּ שָׁמָּה,
כִּי לֹא מִגְדָּלִים הֵמָּה, כִּי אִם עֲנָקִים,
וְכֻלָּם נִצָּבִים בְּתוֹךְ הַבּוֹר לִסְבִיב הַשָּׂפָה,
מִטַּבּוּר בִּטְנָם וּלְמַטָּה.
וְכַאֲשֶׁר כַּעֲלוֹת הַקִּיטוֹר
תִּרְאֶינָה מְעַט מְעַט עֵינֵינוּ
אֶת הַדְּבָרִים הַמְכוּסִים עֲדֶינָה מִן הָאֵד;
כֵּן מִדֵּי עָבוֹר עֵינַי בָּאֲפֵלוֹת,
וּמִדֵּי קָרְבִי עוֹד אֶל שְׂפַת הַבּוֹר,
אָזְלָה לָהּ שְׁנָתִי, וְיִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי.
כִּי כְמוֹ הַמִּגְדָּלִים הָעוֹטְרִים רֹאשׁ (מְצוּדַת)
מוֹנְטֵירַיְנִיוֹן הֶעָגוֹל,
כֵּן בַּשָּׂפָה הַסּוֹבֶבֶת אֶת הַבּוֹר
הִגְבִּיהוּ עֲמוֹד מַחֲצִי גוּפָם
עֲנָקִים נוֹרָאִים, אֲשֶׁר (הָאֱלִיל) נִיוֹבִי
עוֹד יִגְעַר בָּם מִן הַשָּׁמַיִם בְּהַרְעִימוֹ.
וּכְבַר רָאוּ עֵינַי אֶת פְּנֵי אֶחָד מֵהֶם,
גַּבּוֹ, חֵיקוֹ, בִּטְנוֹ, וּזְרוֹעוֹתָיו
נוֹפְלוֹת אֵצֶל צַלְעוֹתָיו.

אָמְנָה הֵטִיב הַטֶּבַע, כַּאֲשֶׁר חָדַל
מִבְּרוֹא עוֹד חַיּוֹת כְּמוֹהֶם, וְלֹא נָתַן
בְּיַד אֱלִיל (הַמִּלְחָמָה) מַרְטֵהּ, עֲבָדִים כָּאֵלֶּה.
וְאִם לֹא יִנָּחֵם, וּבָרָא עוֹד
שֶׁנְהַבִּים וְתַנִּינִים, כָּל מַשְׂכִּיל יָבִין (Elefanti e Balene)
כִּי צֶדֶק וּמֵישָׁרִים פָּעֳלוֹ,
כִּי אִם כְּלִי הַשֵּׂכֶל
נוֹסַף אֶל חֵפֶץ רֶשַׁע, וְאֶל הַכֹּחַ,
לֹא יִנָּתֵן לְאָדָם לְהִנָּצֵל מֵהֶם.
פָּנָיו נִרְאוּ אֵלַי אֲרֻכִּים וְעָבִים,
כְּכֹתֶרֶת אֲשֶׁר עַל הֵיכַל סַן פִּיאֶטְרוֹ, בְּרוֹמִי,
וּלְפִי עֶרֶךְ הַפָּנִים, שְׁאַר עַצְמוֹתָיו.
וְהַשָּׂפָה, אֲשֶׁר הָיְתָה כְּאֵזוֹר, מְכַסֵּם
מִמָּתְנֵיהֶם וּלְמַטָּה, הַחֵלֶק מֵהֶם אֲשֶׁר הָרְאֲתָה
מִלְמַעְלָה, הָיָה גָּבֹהַּ, עַד כִּי שְׁלֹשָׁה אַנְשֵׁי פְּרִיזְיָה (Frigioi)
(הַגְּבוֹהִים, אִישׁ עַל גַּבֵּי רֵעֵהוּ) לַשָּׁוְא יִתְהַלְּלוּ לְהַגִּיעַ עַד שְׂעַר רֹאשָׁם.
כִּי רָאִיתִי שְׁלֹשִׁים טְפָחוֹת מִדַּת גּוּפָם,
מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ אִישׁ אוֹזֵר וּלְמַטָּה.
„רַפְאֵל מָה הִיא אִמֵּךְ, וַאֲבִי אֶל מִי (?)„
עָנָה וַיִּקְרָא עָלֵינוּ פִּי הָרָשָׁע,
וְלֹא לוֹ יָאֲתוּ זְמִירוֹת נְעִימוֹת מֵאֵלֶּה.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: נֶפֶשׁ כְּסִילוּת,
אַל תַּעֲזוֹב שׁוֹפָרְךָ, וּבוֹ שְׁפוֹךְ חֲמָתְךָ.
אִם זַעַם, אוֹ דְבַר מָרָה יִגְּעוּ בָךְ.
חַפֵּשׂ עַל צַוָּארְךָ, נֶפֶשׁ נְבוֹכָה,
וּמָצָאתָ חֶבֶל אֲשֶׁר בּוֹ (הַשּׁוֹפָר) נִתְלָה,
וּרְאֵה בּוֹ כָּפוּף עַל חֵיקְךָ הֶעָב.

וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלַי: זֶה הוּא נִמְרוֹד, פִּיו עָנָה בוֹ,
אֲשֶׁר כִּזְמָמוֹ הָרַע, לֹא תִהְיֶה עוֹד עַל הָאָרֶץ
שָׂפָה אַחַת לְבַדָּהּ.
נִשְׁטֶה מֵעָלָיו וְעָבַרְנוּ, וְאַל נְדַבֵּר לָרִיק,
כִּי כַאֲשֶׁר כָּל לָשׁוֹן נָכְרִיָּה לוֹ,
כֵּן לְשׁוֹנוֹ לְכָל אָדָם, שֶׁאֵין אִישׁ אֲשֶׁר יֵדָעֶנָּה.
וַנַּאֲרִיךְ הַדֶּרֶךְ, כִּפְנוֹתֵנוּ הַשְּׂמֹאל,
וְהִנֵּה הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת,
מָצָאנוּ אֶת (הֶעָנָק) הַשֵּׁנִי, עַז וְגָדוֹל מִמֶּנּוּ.
לֹא יָדַעְתִּי מִי הָיָה הָאָמָּן אֲשֶׁר חָגַר אוֹתוֹ כָּכָה;
אַךְ רָאִיתִי זְרוֹעוֹ הַשְּׂמָאלִית נֶאֱסֶרֶת מִלְּפָנָיו,
וְהַיְמָנִית לַאֲחוֹרָיו
בְּכֶבֶל אֲשֶׁר נִקְשַׁר בּוֹ
מִצַּוָּארָיו וּלְמַטָּה, וּבוֹ מִתְגַּלְגֵּל,
וְחָמֵשׁ פְּעָמִים תִּגֹּל עַל חֵלֶק גּוּפוֹ הַנִּגְלֶה.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: גֵּאֶה לֵבָב הַזֶּה
הוֹאִיל נַסּוֹת גְּבוּרָתוֹ עִם גְּבוּרַת גְּ׳וֹבֵי,
הָאֱלִיל הָעֶלְיוֹן, וְזֶה תַגְמוּלוֹ.
פִּיאַלְטָה שְׁמוֹ, הוּא עָשָׂה מַסּוֹת נוֹרָאוֹת בִּימֵי קֶדֶם,
אֲשֶׁר בְּנֵי הָעֲנָק הִפְחִידוּ אֶת הָאֱלִילִים,
וְעַתָּה, אֶת הַזְּרוֹעוֹת אֲשֶׁר נִלְחַם בָּהֵן, לֹא יָנִיעַ עוֹד לְעוֹלָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: אִם אוּכַל, מְאֹד יִיטַב בְּעֵינַי
רְאוֹת וּבָחֹן אֶת בְּרִיאָרֵאוֹ,
אֲשֶׁר נָכַה (כַּעֲנָקִים) לִבְלִי חֹק.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: אַתָּה תִרְאֶה אֶת אַנְטֵיאוֹ
קָרוֹב לָזֶה, וְהוּא מְדַבֵּר וּמֻתָּר,
וְהוּא יַנְטִלֵנוּ בְּעֹמֶק כָּל הָרָעוֹת.

אַךְ אֶת אֲשֶׁר חָפַצְתָּ רְאוֹת, רָחוֹק מְאֹד הוּא, וְהָלְאָה,
וְהוּא אָסוּר, וְגוּפוֹ כְּגוּף הָעֲנָק הַזֶּה,
וְאוּלָם בְּפָנָיו עַז מִמֶּנּוּ.
לֹא הָיָה מֵעוֹלָם רַעַשׁ גָּדוֹל,
אֲשֶׁר בְּכֹחוֹ הִרְעִיד מִגְדָּל,
כַּאֲשֶׁר הֵחִישׁ פִּיאַלְטֶה בְּהִלָּפְתוֹ.
אָז יָרֵאתִי מָוֶת עַד מְאֹד,
וְהָיָה דַי הַפַּחַד לַהֲמִיתֵנִי,
לוּלֵא רָאִיתִי חַרְצֻבּוֹתָיו (אֲשֶׁר נֶאְסַר בָּהֶם.)
וַנֵּלֶךְ לְפָנֵינוּ, וַנָּבוֹא עַד אַנְטֵיאוֹ,
הַיּוֹצֵא מִשְּׂפַת הַבּוֹר
עֶשֶׂר אַמּוֹת, מִבִּלְתִּי הָרֹאשׁ, (cinqu" alle)
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: אַתָּה אֲשֶׁר אַלְפֵי אֲרָיוֹת
שָׁלַלְתָּ בַּבִּקְעָה הַמְהֻלָּלָה,
אֲשֶׁר הִגְדִּיל שָׁם שֵׁם שְׁפִּיאוֹנֶה; וְאַנִּבָּלָה
וְעַמּוֹ נָסוּ מִפָּנָיו; אַתָּה, אֲשֶׁר, אִם הָיִיתָ
אֶת אַחֶיךָ בְּמִלְחֶמֶת הַפֶּלֶא,
עוֹד רַבִּים יַאֲמִינוּ,
כִּי אוּלַי בְּנֵי הָאָרֶץ גִּבּוֹר נָצְרוּ!
נַשְּׂאֵנוּ נָא לְמַטָּה בְּקִפְאוֹן מַי (נְהַר קוֹצִיטוֹ),
אַל נָא תָקוּט בְּזֹאת, וְאַל תְּמָאֵן,
פֶּן נֵלֵךְ אֶל (הַנְּפִילִים) טִיצְיוֹ וְטִיפוֹ;
כִּי הָאִישׁ הַלָּזֶה יוּכַל תֵּת אֶת (הַשֵּׁם) אֲשֶׁר פֹּה חֶמְדָּתָם עַל כֹּל.
וְעַל כֵּן הַטֵּה נָא גַּבְּךָ, וְאַל תַּטֶּה מִמֶּנּוּ אֶת פָּנֶיךָ
הוּא יוּכַל הַגְדִּיל שִׁמְךָ בָּאָרֶץ,
כִּי חַי הוּא, וְעוֹד שָׁנִים רַבּוֹת יִחְיֶה,
אִם לֹא יְחָנֶּנּוּ הָאֵל לִקְרוֹא לוֹ אֵלָיו בְּטֶרֶם יוֹמוֹ.

אֵלֶּה דִּבֵּר מוֹרִי אֵלָיו, וְהוּא מִהֵר
לִפְרוֹשׂ אֶת כַּפּוֹת יָדָיו, אֲשֶׁר כֹּחָן
הִכְאִיב אֶת אַרְקוֹלֶה, וּכְהֵן אָחַז בְּאַלּוּפַי;
וִירְגִילְיוֹ בְּהִתָּפְשׂוֹ, קָרָא אֵלַי וַיֹּאמַר:
גְּשָׁה אֵלַי, וַאֲחַזֶּק־בָּךְ
וַיִּשָּׂאֵנִי אֵלָיו, עַד הֱיוֹת שְׁנֵינוּ לַאֲגֻדָּה אֶחָת.
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת אִישׁ לְרַגְלֵי הַגַּרִיזֶנְדָה (מִגְדַּל בּוֹלוֹנְיָה)
בְּצִדּוֹ הַנָּטוּי, בַּעֲבוֹר עָלָיו עָנָן,
נִרְאֶה בְּעֵינָיו כְּאִלּוּ הַמִּגְדָּל נוֹפֵל לְנֶגְדּוֹ;
כֵּן נִרְאָה לִי אַנְטֵיאוֹ, בְּהַבִּיטִי בוֹ,
אֲשֶׁר הִטָּה אֶת גּוּפוֹ, וְאָז אָמַרְתִּי בְלִבִּי:
מִי יִתְּנֵנִי לָכֶת בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת!
אַךְ הוּא הִנִּיחָנוּ לְאַט בְּעֹמֶק הַשְּׁאוֹל,
אֲשֶׁר פִּיו אוֹכֵל לוּצִיפֵירוֹ, עִם יְהוּדָה (אִישׁ־קְרִיּוֹת),
וְלֹא עָמַד שָׁם כָּכָה נָטוּי,
אַךְ הִתְיַצֵּב שֵׁנִית כְּתֹרֶן הָאֳנִיָּה.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים: בּוֹר הַשַּׁחַת.

לוּ יִהְיוּ בְּפִי מִלִּים קָשִׁים וְזָרִים,
כְּנֶגֶד רוֹעַ תַּחְתִּית הַבּוֹר,
אֲשֶׁר כָּל סַלְעֵי אֲבַדּוֹן נוֹסָדִים עָלָיו;
יִהְיוּ עַתָּה אֲמָרַי מָלֵא כְּהֶגְיוֹן לִבִּי.
אַךְ יַעַן אֵינָם בְּכֹחַ לְשׁוֹנִי,
לֹא אָקוּם בְּלִי יִרְאָה וַאֲדַבֵּרָה;
כִּי מְלֶאכֶת תָּאֵר אֶת יַרְכְּתֵי תֵּבֵל כֻּלָּהּ,
אֵינֶנָּה מְלֶאכֶת שְׂחוֹק,
וְלֹא לִלְשׁוֹן (יֶלֶד) הַקּוֹרֵא אִמִּי וְאָבִי.
אַךְ תִּהְיֶינָה לִי לְעֶזְרָה בְּשִׁירֵי הַנָּשִׁים (בְּנוֹת הַשִּׁיר)
אֲשֶׁר עָזְרוּ אֶת אַנְפִיּוֹנֵה לִסְגּוֹר בְּחוֹמָה אֶת (עִיר) טֵבָּה,
וְאַל יִהְיוּ אִמְרֵי פִּי מְשֻׁנִּים מֵאֵת הַמַּעֲשֶׂה.
אוֹי הֲמוֹן עַם, אֲשֶׁר הִרְבֵּיתֶם לְהָרַע,
הַיּוֹשְׁבִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִקְשֶׁה לְסַפֵּר בּוֹ,
הֲלֹא טוֹב לָכֶם הֱיוֹת כֶּשֶׂב אוֹ עֵז עַל הָאָרֶץ!
כַּאֲשֶׁר יָרַדְנוּ בְּתַחְתִּית בּוֹר הַמַּאְפֵּלְיָה,
אֲשֶׁר הִשְׁפִּיל מְאֹד תַּחַת רַגְלֵי הָעֲנָק,
וְעוֹדֶנִּי מַבִּיט אֶל הַחוֹמָה הַגְּבוֹהָה,
שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים לִי: הָבִינָה בְּעָבְרֶךָ,
פֶּן תִּדְרֹכְנָה כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ
בְּרָאשֵׁי אַחֶיךָ הַבָּאִים, וְתִיעַ־כַּחַ.

וָאֵפֶן וָאֵרֶא לְפָנַי
וְתַחַת רַגְלַי, אֲגַם, אֲשֶׁר מִפְּנֵי הַקֹּרַח
נִרְאָה כִּבְדֹלַח, וְלֹא מַיִם.
גַּם (נְהַר) דָּנוּבִּיאוֹ בְּאָאוּסְטְרִיאָה, בִּימֵי הַחוֹרֶף
לֹא יַעֲשֶׂה עַל מֵימָיו מַסְוֶה עַב כָּזֶה,
וְלֹא (נְהַר) טָנָאִי, אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן,
כִּי אִם נָפוֹל יִפּוֹל בּוֹ (הַר) טַבֵּירְנִיק (בְּסְלָבוֹנִיָה)
אוֹ הַר פִּיאַטְרַפָּנָה (בְּאֶרֶץ טוֹסְקָנָה)
(Crich) קוֹל מַכַּת "שֶׁבֶר לֹא יִשָּׁמַע בּוֹ, גַּם לֹא אֶל שְׂפָתוֹ.
וּכְמוֹ הַצְּפַרְדֵּעַ תְּקַרְקֵר, וּפָנֶיהָ מִחוּץ לַמַּיִם,
בִּימֵי הַקָּצִיר, אֲשֶׁר שִׁפְחַת הָאֲדָמָה
חוֹלֶמֶת לִפְעָמִים לְעוֹלֵל הַשִּׁבֳּלִים,
כֵּן נַפְשֵׁי הַכּוֹאֲבִים טוֹבְעִים בְּמֵי הַקִּפָּאוֹן
עַד מְקוֹם הָעֶרְוָה, וּמַרְאֵהֶן שְׁחַרְחֹר,
מַכֵּי שֵׁן אֶל שֵׁן, וְקוֹלָם כְּקוֹל הַחֲסִידָה.
פְּנֵי כֻלָּם לְמַטָּה,
בְּפִיהֶם יַגִּידוּ אֶת רֹב הַקֹּרַח, וּבְדִמְעוֹת עֵינֵיהֶם
אֶת מַר לְבָבָם.
וַיְהִי אַחֲרֵי הַבִּיטִי מְעַט מִסָּבִיב לִי,
פָּנִיתִי אֶל רַגְלַי, וָאֵרֶא שְׁנַיִם נִלְכָּדִים יַחְדָּו,
עַד כִּי שַׂעֲרוֹת רֹאשָׁם הָיוּ לְשַׂעֲרָה אַחַת,
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם: אַתֶּם אֲשֶׁר הִרְבִּיתֶם לְהִדָּבֵק,
אִמְרוּ אֵלַי מַה שִּׁמְכֶם, וְהֵם הִטּוּ אֶת צַוְּארֵיהֶם,
וַיִּשְׂאוּ אֵלַי פְּנֵיהֶם,
וְדִמְעוֹתָם אֲשֶׁר הָיוּ בְּאִישׁוֹן עֵינֵיהֶם,
נָטְפוּ עַל הָעַפְעַפַּיִם, וְהַקֹּר הִדְבִּיק בֵּינֵיהֶן
אֶת הַדְּמָעוֹת, וַיְעַצֵּם אֶת עֵינֵיהֶם,

אֲשֶׁר בָּרִיחַ לֹא יַדְבִּיק כֵּן עֵץ אֶל רֵעֵהוּ;
וְהֵמָּה מָלְאוּ חֵמָה,
וַיִּנְגְּחוּ יַחְדָּו כִּשְׂעִירִים.
וְאֶחָד מֵהֶם, אֲשֶׁר כֹּחַ הַקֹּר
הִשְׁחִית שְׁתֵּי אָזְנָיו, וּפָנָיו מַטִּים לְמַטָּה,
אָמַר אֵלַי: מַדּוּעַ תַּבִּיט בָּנוּ, כְּהַבֵּט אִישׁ בַּמַּרְאוֹת?
אִם חֶפְצְךָ לָדַעַת מִי אֵלֶּה הַשְּׁנַיִם, (אַגִּידֶךָּ)
כִּי הָעֵמֶק אֲשֶׁר יוֹרֵד בּוֹ (נָהָר) בִּיזֶנְצִיאוֹ,
הָיָה לָהֶם נַחֲלַת אֲבִיהֶם אַלְבֶּרְטוֹ.
מֵרֶחֶם אֶחָד יָצְאוּ, וְאִם תְּחַפֵּשׂ
בְּשׁוּחַת קָאִינָה כֻּלָּהּ, לֹא תִמְצָא חַטָּאִים,
אֲשֶׁר יָאֶה מֵהֶם לִהְיוֹת תְּקוּעִים בַּקָּרַח;
אַף לֹא אֲשֶׁר נִבְקַע חֵיקוֹ, וְצַל לִבּוֹ
בְּרֹמַח (מֶלֶךְ) אַרְטוּ, אֲשֶׁר הִכָּה, וְלֹא שָׁנָה;
גַּם לֹא פוֹקַצִּיאָה, וְגַם לֹא זֶה, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁוֹ
לִפְנֵי עֵינַי, וּמוֹנֵעַ אוֹתִי רְאוֹת מִפֹּה וָהָלְאָה,
וּשְׁמוֹ סַסּוֹל מַסְקֵירוֹנִי;
אִם אִישׁ טֹסְקָנָה אַתָּה, הֲלֹא תֵדַע מִי הוּא.
וּלְבִלְתִּי תוֹסִיף עוֹד לִשְׁאוֹל,
דַּע, כִּי אֲנִי הָיִיתִי קָמִיצִיוֹנֶה מִבְּנֵי פַּצִּי,
וְחוֹכֶה אֲנִי לְקַרְלִינוֹ, אֲשֶׁר גֹּדֶל עֲוֹנוֹ יַצְדִּיקֵנִי.
אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי לַאֲלָפִים פָּנִים יְרַקְרַקּוֹת
מִפְּנֵי הַקֹּר, לָכֵן כִּסַּתְנִי פַלָּצוּת,
וְתָמִיד תְּכַסֵּנִי כָּל עֵת אֶרְאֶה אַגְמֵי־קָרַח.
בְּהִתְהַלְּכֵנוּ אֶל נְקוּד הַחֵצִי (הָאָרֶץ)
אֲשֶׁר כָּל דָּבָר כָּבֵד יֵאָסֵף בּוֹ,
וּרְתֵת בְּעַצְמוֹתַי מִפְּנֵי קָרַת עוֹלָם.

Digitized by Google

לֹא יָדַעְתִּי אִם בִּרְצוֹן עֶלְיוֹן הָיְתָה, אוֹ בְמִשְׁפַּט קֶדֶם,
אוֹ בְמִקְרֶה בְּהִתְהַלְּכִי בְּתוֹךְ רָאשֵׁי הַחוֹטְאִים,
רָמַסְתִּי בְּחוֹזֶק עַל פְּנֵי אֶחָד מֵהֶם;
וְהוּא בָכָה, וַיִּנְעַר בִּי לֵאמֹר: מַדּוּעַ תִּרְמְסֵנִי?
אִם לֹא בָאתָ פֹּה לְהַכְבִּיד עָלַי אֶת נִקְמַת
(הֶרֶן) מוֹנְטִי אַפֵּירְטִי, מַה־זֶּה תִּלְחָצֵנִי?
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: כַּתַּר לִי זְעֵיר,
בְּעוֹד הָאִישׁ הַלָּזֶה יוֹצִיא לִבִּי מִמְּבוּכָתוֹ,
וְאַחַר תָּאִיץ בִּי כְּחֶפְצְךָ.
וַיַּעֲמוֹד אַלּוּפִי שָׁם. וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל אֲשֶׁר
עוֹדֶנּוּ מְגַדֵּף בְּעַזּוּתוֹ:
מִי אַתָּה הַמּוֹכִיחַ כֵּן אֶת אֲחֵרִים?
וְהוּא עָנָנִי: וּמִי אַתָּה, הַמִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הָאַנְטֶנוֹרָה,
וּמַכֵּת פְּנֵי אַחֶיךָ בְּכֹחַ,
כִּי אִם עוֹדְךָ חַי תִּהְיֶה רַב מַהֲרֶבָה?
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: אוּלָם חַי עוֹדֶנִּי,
וְזֹאת תִּיטַב בְּעֵינֶיךָ, אִם תַּחְפּוֹץ בַּשֵּׁם עַל הָאָרֶץ,
כִּי אוּכַל כְּתוֹב זִכְרְךָ בְּסִפְרִי;
וְהוּא עָנָה: בְּהֶפְכּוֹ חָפַצְתִּי;
גֹּשׁ־הָלְאָה, וְאַל עוֹד תַּעֲצִיבֵנִי.
כִּי לָרִיק תִּתְנַע בִּשְׂפַת חֲלָקוֹת בָּעֵמֶק הַזֶּה.
אָז הֶחֱזַקְתִּי בִּשְׂעַר עָרְפּוֹ, וָאֹמַר:
אֶת שִׁמְךָ תִּנְקוֹב, וְאִם לֹא,
שֵׂעָר אֶחָד לֹא יִשָּׁאֵר עַל רֹאשְׁךָ.
וְהוּא עָנָה: אִם כָּל רֹאשִׁי מָרוֹט תִּמְרוֹט,
לֹא אַגִּיד מַה שְּׁמִי. וְלֹא אַרְאֶךָ (פָּנַי, פֶּן תֵּדַע.)
גַּם אִם עַל רֹאשִׁי תִרְמוֹס אָלֶף.

Digitized by Google

כְּבַר נֶאֱחַז כָּל שְׂעַר רֹאשׁוֹ בְּיָדִי,
וְנִתַּקְתִּי מִתַּלְתַּלָּיו, לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם.
בְּעוֹד הוּא נוֹבֵחַ (כַּכֶּלֶב) וּמַפְנֶה עֵינָיו אַךְ לְמַטָּה,
כַּאֲשֶׁר אֶחָד מֵרֵעָיו צָעַק: מַה לְּךָ בּוֹקָה?
לֹא דַיֶּךָ חָרוֹק שִׁנֶּיךָ,
כִּי גַם בִּגְרוֹנְךָ תִּנְבַּח? מִי הוּא הַשָּׂטָן הַנּוֹגֵעַ בָּךְ?
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לוֹ: בּוֹגֵד רָשָׁע, הַפַּעַם
אָנֹכִי לֹא אֶחְפּוֹץ כִּי תוֹסִיף לְדַבֵּר, כִּי אַגִּיד עָלֶיךָ
אֱמֶת עַל הָאָרֶץ, וּתְהִי לְךָ לִכְלִמָּה.
וְהוּא עָנָה: לֵךְ לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְצֶה סַפֵּרָה;
אַךְ אִם תֵּצֵא מִזֶּה, אַל תִּמְנַע לְדַבֵּר מֵהָאִישׁ
אֲשֶׁר מִהֵר כָּכָה לִפְתּוֹחַ פִּיו:
הִנֵּה הוּא מְבַכֶּה פֹּה בַּעֲבוּר כֶּסֶף (אֲשֶׁר נָתְנוּ לוֹ) הַצָּרְפָתִים
(בְּבִגְדוֹ), וְתוּכַל הָעֵד לֵאמֹר: רָאִיתִי הָאִישׁ מִדּוּאֵירָה,
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר קֹרַח נוֹרָא מְעַנֶּה הַחוֹטְאִים.
וְכִי יִשְׁאֲלוּ לְךָ, מִי זוּלָתוֹ שָׁמָּה,
רְאֵה מִצִּדְּךָ הָאִישׁ מִבֶּקֶּירִיָה,
אֲשֶׁר שִׁסְּפוּ רֹאשׁוֹ אַנְשֵׁי פִירֶינְצֵי.
וַאֲנִי אוֹמֵר, כִּי פֹּה מֵהָלְאָה יוֹחָנָן מֵהַסּוֹלְדָנִיֵּיר,
עִם גַּנֵּילוֹנֵי, וְטְרִיבַּלְדֵּילוֹ,
אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר פַאֶנְצָה בְּעוֹד יוֹשְׁבֶיהָ יְשֵׁנִים.
כְּבַר רָחַקְנוּ מִמֶּנּוּ, כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי
שְׁנַיִם טְבוּעִים בְּפַחַת הַקָּרָה,
וְרֹאשׁ הָאֶחָד מְכַסֶּה כְּכוֹבַע עַל רֹאשׁ רֵעֵהוּ.
הָעוֹמֵד מִלְמַעְלָה שָׁקַע שִׁנָּיו בַּעֲמִיתוֹ,
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר הַמּוֹחַ יִדְבַּק אֶל הָעֹרֶף.
וַיְהִי לוֹ כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם בִּרְעָבוֹ.

וּכְמִידָיו גֵּרֵם בְּשִׁנָּיו
אֵת רַקּוֹת מַגְלֵפוֹ בַּחֲרוֹן אַפּוֹ,
כֵּן עָשָׂה זֶה בַּגִּלְגֹּלֶת הַהִיא, וּבַאֲשֶׁר בָּהּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אַתָּה, אֲשֶׁר בְּמַעֲשֶׂה בְהֵמָה
תְּגַלֶּה שִׂנְאָתְךָ עַל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה אוֹכֵל,
אֱמוֹר נָא אֵלַי מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ; וְהִנְנִי נִשְׁבָּע,
כִּי אִם הִצְדַּקְתָּ לִזְעוֹק עַל חֲמָסוֹ,
אַחֲרֵי דַּעְתִּי אֶתְכֶם, וְאֶת פִּשְׁעוֹ,
אַף אֲנִי אֶתְמַלֵּךְ טוֹב עַל הָאָרֶץ,
אִם (לְשׁוֹנִי) זֹאת, אֲשֶׁר בָּהּ אָנֹכִי מְדַבֵּר, לֹא תִיבָשׁ.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁלשָׁה וּשְׁלשִׁים: מַשָּׂא אוּגוֹלִין.

וַיִּשָּׂא הַחוֹטֵא אֶת פִּיו מֵאֵת לַחְמוֹ הָאַכְזָר,
וְאַחֲרֵי מָרַק אוֹתוֹ בְּשַׂעֲרַת
הָרֹאשׁ, אֲשֶׁר שִׁחֵת בְּעָרְפּוֹ,
עָנָה וְאָמַר: בַּקָּשָׁתְךָ שֶׁאֲחַדֵּשׁ בִּי
כְּאֵב נוֹאָשׁ, עוֹכֵר קִרְבִּי
כִּי אֶזְכְּרֶנּוּ, בְּטֶרֶם בּוֹ אֲדַבֵּרָה;
אַךְ, אִם דְּבָרַי יִהְיוּ לְזֶרַע
מַצְמִיחַ כְּלִמָּה עַל בּוֹגֵד זוּ עָרַקְתִּי בְשִׁנַּי,
דְּבָרִים וּדְמָעוֹת תִּרְאֶה גַּם יַחַד.
לֹא יָדַעְתִּי מִי אַתָּה, וּבְאֵי זֶה דֶרֶךְ
יָרַדְתָּ פֹּה, וְאוּלָם בְּשָׁמְעִי שְׂפַת פִּיךָ,
תִּהְיֶה לְעֵינַי כְּאִישׁ פִּירֶינְצִי.
יָדוֹעַ תֵּדַע כִּי אֲנִי הוּא אוּגוֹלִינוֹ הַשַּׂר (הַפֶּחָה, (Conte)
וְזֶה הָיָה רַב אַמּוֹנִים (כּוֹמֶר) וּשְׁמוֹ רוּגִּיאֵרִי; (Arcivescovo)
וְעַתָּה אוֹמַר לְךָ עַל מָה הוּא שָׁכֵן לִי כַּדֶּרֶךְ הַזֶּה,
לֹא אַגִּיד לְךָ (כִּי יָדַעְתָּ) אֲשֶׁר בְּתַחְבּוּלוֹתָיו הָרָעוֹת
בִּימֵי בָטְחִי בוֹ, נִלְכַּדְתִּי,
נֶאֱסַרְתִּי וְגַם הוּמַתִּי;

Digitized by Google

אַךְ אֲשֶׁר לֹא יָכֹלְתָּ שָׁמוֹעַ,
הוּא, בַּמֶּה אַכְזָרִי הָיָה דֶרֶךְ מוֹתִי,
וְעַתָּה תִשְׁמָעֶנָּה, וְרָאִיתָ מָה הִגְדִּיל זֶה לְהָרַע לִי.
בְּמִגְדַּל הַסֹּהַר, אֲשֶׁר מִפְּנֵי מוֹתִי
קָרְאוּ מִגְדַּל הָרָעָב, וּבוֹ עוֹד רַבִּים יְסֻגָּרוּ,
הָיָה חוֹר קָטָן,
וְאַחֲרֵי רָאוֹתִי בַּעֲדוֹ אוֹר יְרָחִים רַבִּים,
חֲלוֹם רָע חָלַמְתִּי,
אֲשֶׁר קָרַע לְעֵינַי אֶת מָסַךְ הָאוֹתִיוֹת.
וָאֵרֶא בַחֲלוֹמִי, וְהִנֵּה זֶה כְּמוֹרֶה וְנָגִיד
לְרוֹדְפִים הַזְּאֵב, וְגוּרָיו, אֶל הָהָר,
אֲשֶׁר בַּעֲדוֹ אַנְשֵׁי־פִיזָה לֹא יוּכְלוּ רְאוֹת אֶת עִיר לוּקָּה;
וַיִּנְהַג לְפָנָיו כְּלָבִים דַּקֵּי־בָשָׂר
רְעֵבִים, וְלִמּוּדֵי צַיִד, הֲלֹא הֵמָּה
גּוּאַלַנְדִי, עִם סִיסְמוֹנְדִי, וְלַנְפְרַנְקִי;
וְהִנֵּה הָאָב וְהַבָּנִים נִרְאוּ אֵלַי עֲיֵפִים אַחֲרֵי רוּצָם מְעַט,
וָאָז רָאִיתִי (הַכְּלָבִים) שֹׁסַע אֶת מָתְנֵיהֶם
בְּשִׁנֵּיהֶם חֲרוּצִים.
כַּאֲשֶׁר הֱקִיצוֹתִי לִפְנֵי הַמָּחֳרָת
שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל בָּנַי אֲשֶׁר עִמִּי,
בּוֹכִים בִּשְׁנָתָם, וְשׁוֹאֲלִים לָחֶם.
הֲלֹא אַכְזָרִי אַתָּה, אִם רַחֵם לֹא תְרַחֵם עָלַי,
בְּחָשְׁבְךָ לָמָּה הָיָה לִבִּי דוֹאֵג,
וְאִם לֹא תִבְכֶּה עַל זֹאת, עַל מַה תִּבְכֶּה בָכֹה?
וַנִּיקַץ מִשְּׁנָתֵנוּ, וַתִּקְרַב עֵת
הָבִיא לָנוּ אֶת לֶחֶם חֻקֵּנוּ, וְכֻלָּנוּ דוֹאֲגִים.
אִישׁ אִישׁ עַל הַחֲלוֹם אֲשֶׁר חָלַמְנוּ.

Digitized by Google

וַאֲנִי, כְּשָׁמְעִי סָגוֹר אֶת הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹן
אֲשֶׁר לְמִגְדָּל הַנּוֹרָא, הִבַּטְתִּי
בִּפְנֵי בָנַי, בְּלִי דַבֵּר דָּבָר.
בָּכֹה לֹא בָכִיתִי, אַךְ לִבִּי הָיָה לְאָבֶן,
הֵמָּה בָכוּ, וְאָשֵׁר, בְּנִי הַקָּטָן
אָמַר אֵלַי: מַה לְּךָ אָבִי, כִּי כָכָה תַבִּיט?
וּבְכָל זֶה לֹא בָכִיתִי, וְלֹא עָנִיתִי אוֹתָם
כָּל הַיּוֹם, וְכָל הַלַּיְלָה,
עַד כִּי שֶׁמֶשׁ הַמָּחֳרַת זָרְחָה עַל הָאָרֶץ.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא אוֹר מְעַט
בְּתוֹךְ סֹהַר הַמַּכְאוֹבִים, וְרָאִיתִי
בְּאַרְבַּעַת פְּנֵיהֶם תֹּאַר פָּנַי,
אֶת שְׁתֵּי יָדַי נָשַׁכְתִּי בְעָצְבִּי,
וְהֵם דִּמּוּ כִּי מֵאַוַּת אָכְלָה עֲשִׂיתִיהָ,
וַיָּקוּמוּ פִתְאֹם כֻּלָּם כְּאֶחָד,
וַיֹּאמְרוּ: אָבִינוּ, הֲלֹא יִמְעַט יְגוֹן לִבֵּנוּ,
אִם מִבְּשָׂרֵנוּ תֹאכַל; אַתָּה הִלְבַּשְׁתָּנוּ
אֶת הַבָּשָׂר הָרַע הַזֶּה, וְאַתָּה תַפְשִׁיטֵהוּ.
אָז שָׁקַטְתִּי, לְבִלְתִּי הוֹסִיף מַכְאוֹב עַל מַכְאוֹבָם;
בַּיּוֹם הַהוּא, וּלְמָחֳרָתוֹ, יָשַׁבְנוּ כֻלָּנוּ כָאִלְּמִים!
אוֹי, אֶרֶץ קָשָׁה! מַדּוּעַ לֹא פָּעַרְתְּ אֶת פִּיךְ?
כַּאֲשֶׁר הִגַּעְנוּ אֶל יוֹם הָרְבִיעִי, (בְּנִי) נָד
נָפַל לְרַגְלַי אָרְצָה,
וַיֹּאמַר: אָבִי, מָה לֹא עֲזַרְתָּנִי?
וַיָּמָת שָׁם, וּכְמוֹ אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה אוֹתִי,
כֵּן רָאִיתִי אֲנִי אֶת הַשְּׁלשָׁה נוֹפְלִים אֶחָד, אֶחָד,
בֵּין יוֹם הַחֲמִישִׁי, וְהַשִּׁשִּׁי, לָכֵן הֶחְלוֹתִי

לְמַשֵּׁשׁ כְּעִוֵּר אֶת כָּל אֶחָד מֵהֶם,
וּשְׁלשָׁה יָמִים קָרָאתִי אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי מוֹתָם . . . .
עַד כִּי הִגְדִּילָה מֵהִנָּתֵן יַד הָרָעָב
וַיְהִי כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר, וַיִּפֹּל וּבְעֵין עֲקֻבָּה
אָחַז שֵׁנִית אֶת קָדְקֹד הַדַּל בְּשִׁנָּיו,
אֲשֶׁר חִזְּקוּ לַעֲשׂוֹת, כְּשִׁנֵּי כֶלֶב בָּעֲצָמוֹת.
אוֹי פִּיזָּה! חֶרְפַּת יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
כְּלִילַת יֹפִי, אֲשֶׁר תִּשָּׁמַע בָּהּ מִלַּת סִי;
יַעַן שְׁכֵנַיִךְ מִתְרַפִּים לְשָׁפְטֵךְ,
יָמוּטוּ נָא אִיֵּי קַפְּרָיָה וְגוֹרְגוֹנָה,
וְהִתְיַצְּבוּ לְנֵדֶר עַל פִּי (נְהַר) אַרְנוֹ,
עַד כִּי יִנָּעֵר בּוֹ כָּל יוֹשְׁבַיִךְ;
כִּי אִם כֻּלָּם יִעִידוּן, אֲשֶׁר שַׂר אוּגוֹלִינוֹ
בָּגֹד בָּגַד בָּךְ עַל אוֹדוֹת הַמִּבְצָרִים,
לֹא הָיָה לָךְ לְהַרְשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵךְ עַל בָּנָיו.
הוֹי עִיר (הָרָעָה) לְמֵיטָבָה דָמְתָה, (אֲשֶׁר לֹא חָשַׁבְתְּ)
כִּי לְמַעַן נַעֲרוּתָם נְקִיִּים הָיוּ אוּגוּצִיוֹנֵי, בְּרִינָטָה,
וּשְׁנֵי אֲחֵיהֶם אֲשֶׁר הִזְכִּיר הַשִּׁיר הַזֶּה.
אַחֲרֵי כֵן עָבַרְנוּ, וַנָּבוֹא עַד הַקֶּרַח
הַחוֹבֵשׁ בְּחֵשֶׁב קָשֶׁה אֶת הַמֵּתִים,
לֹא מֻטִּים עַל פְּנֵיהֶם כִּי אִם עַל גַּבּוֹתָם.
שָׁמָּה הַבְּכִי הוּא מַעְצוֹר לַבָּכִי,
וְהָעֶצֶב, בְּמָצְאוֹ מִכְשׁוֹל עַל הָעֵינַיִם לָצֵאת,
יִסּוֹג אָחוֹר פְּנִימָה, וּמַגְדִּיל אֶת יְגוֹן לִבָּם;
כִּי הַדְּמָעוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת תַּעֲמֹדְנָה קְפוּאוֹת,
וְתַעֲשֶׂינָה כְּמִכְסֶה בְדֹלַח עַל הַפָּנִים,
וַיְמַלְאוּ אֶת כָּל בֵּית הָעֵינַיִם.

וְגַם כִּי חָדַל כֹּחַ הַחוּשׁ
מֵעַל פְּנֵי מִפְּנֵי הַקֶּרַח,
כַּאֲשֶׁר יִקְרֶה בְּקֹשִׁי הָעוֹר,
בְּכָל זֹאת נִרְאָה לִי כְּרוּחַ נוֹשֵׁף מְעַט,
וָאֶשְׁאַל אֶת מוֹרִי: מִי יָפִיחַ זֶה?
הֲלֹא סַף פֹּה כָּל אֵד (הַנִּצָּלָה בְּכֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ?)
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כִּמְעַט קָט תָּבוֹא אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר שָׁם עֵינֶיךָ יְשִׁיבוּךָ דָּבָר,
כִּי תִרְאֶה אֶת הַסִּבָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ נוֹפֵחַ הָרוּחַ הַזֶּה.
וְאַחַד הַנִּדּוֹנִים בְּיַבֶּשֶׁת הַקָּרָה
צָעַק אֵלֵינוּ: הוֹי נְפָשׁוֹת אַכְזָרִיּוֹת,
אֲשֶׁר מְקוֹם דִּינְכֶם הַגַּלְגַּל הָאַחֲרוֹן,
הָסִירוּ נָא מֵעַל פָּנַי אֶת הַמַּסְוֶה הַקָּשֶׁה הַזֶּה,
לְמַעַן אוּכַל שְׁפוֹךְ אֶת כְּאֵב לִבִּי,
הָחִישׁוּ בְּטֶרֶם דִּמְעוֹתַי תִּקְפֶּאנָה.
וַאֲנִי עֲנִיתִיו: אִם תִּתְאַוֶּה כִּי אֶהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה,
אֱמוֹר אֵלַי מִי אַתָּה, וְאִם לֹא אֲחַלְּצְךָ,
אֶטְבְּעָה בְּעִמְקֵי הַקֶּרַח.
וַיֹּאמַר: אָח אַלְבֵּירִינוֹ אָנֹכִי;
אֲנִי הוּא בַּעַל פֵּירוֹת הַגַּן הַמַּר,
וְעַתָּה נָתְנוּ לִי בָזֶה תָּמָר תַּחַת תְּאֵנָה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הֲגַם אַתָּה מֵת?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: לֹא יָדַעְתִּי
אֵיךְ הִיא גְוִיָּתִי מִמַּעַל לָאָרֶץ;
אַךְ זֹאת תּוֹרַת הַטּוֹלוֹמֵאָה הַזֹּאת,
אֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת תִּפּוֹל נֶפֶשׁ בָּהּ,
טֶרֶם אַטְרוֹפּוֹ תִּדְחָנָּה שָׁם;

וּלְמַעַן בִּרְצוֹן טוּב תָּסִיר
דִּמְעוֹת הַזְּכוּכִית מֵעַל פָּנַי,
אַגִּידְךָ, כִּי כְמוֹ תִבְגוֹד נֶפֶשׁ בֹּגֶד,
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי אָנִי, שָׂטָן אֶחָד יְמַהֵר
לָבוֹא בְגוּפָהּ, וְהוּא מוֹשֵׁל בּוֹ
עַד תֹּם יְמֵי חֶלְדָּהּ.
וְהִיא חִישׁ נוֹפֶלֶת בַּבּוֹר הַזֶּה,
וְאוּלַי גוּף הַנֶּפֶשׁ הַמְעֻנָּה בַּקֹּר מֵאֲחוֹרַי,
נִרְאֶה כְּחַי לְמַעְלָה בָּאָרֶץ.
אַתָּה תֵדָעֵהוּ, אִם מֵאֶתְמוֹל יָרַדְתָּ הֵנָּה,
וְהוּא הַשַּׂר בְּרַנְקָה דֹּ' אוֹרִיאָה, וְאוּלָם שָׁנִים רַבּוֹת
עָבְרוּ אַחֲרֵי הֵאָסְרוֹ פֹּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: לָמָּה רִמִּיתָנִי?
וּבְרַנְקָה דֹּ' אוֹרִיאָה לֹא מֵת עַד כֹּה,
וְהוּא אוֹכֵל, שׁוֹתֶה וְיָשֵׁן, וְלוֹבֵשׁ בְּגָדִים.
וְהוּא עָנָה אוֹתִי: בְּטֶרֶם רֶדֶת מִיכָאֵל זַנְקִי
אֶל שַׁחַת מַלֵּיבְּרַנְקִי לְמַעְלָה,
אֶל מְקוֹם הַזֶּפֶת הָרוֹתֵחַ וְהַקָּשָׁה,
וּכְבַר עָזַב זֶה שָׂטָן תַּחְתָּיו בְּגוּפוֹ,
וּבְגוּף אֶחָד מִקְּרוֹבָיו,
אֲשֶׁר בָּגַד עִמּוֹ הַבֹּגֶד.
וְעַתָּה הוֹשִׁיטָה־נָּא יָדְךָ,
וּפְקַח אֶת עֵינַי, אַךְ אֲנִי לֹא פְתַחְתִּים:
וִיהִי צֶדֶק הֱיוֹתִי נָבָל עִמּוֹ.
אוֹי לָכֶם אַנְשֵׁי גֵּינוּבָה, אֲשֶׁר דַּרְכְּכֶם שׁוֹנִים מִכָּל חֹק,
וּמְלֵאֵי כָּל מוּם רָע.
לָמָּה אָבוֹד לֹא אֲבַדְתֶּם מֵעַל הָאָרֶץ?

Digitized by Google

כִּי, אֶת הַחוֹטֵא הָרָע אֲשֶׁר בִּמְדִינַת רוֹמִי,
155. מָצָאתִי אֶחָד מִכֶּם, אֲשֶׁר עַל מַעֲשָׂיו הָרָעִים,
נִטְבְּלָה נַפְשׁוֹ בִּנְהַר קוֹצִיטוֹ,
וְגוּפוֹ עוֹדֶנּוּ נִרְאֶה חַי עַל הָאָרֶץ.

Digitized by Google

שִׁיר אַרְבָּעָה וּשְׁלשִׁים: הַגִּלְגֵּל הָאַחֲרוֹן: מֶלֶךְ הָאֲבַדּוֹן.

„וְדִגְלֵי מֶלֶךְ הָאֲבַדּוֹן בָּאִים לְנֶגְדֵּנוּ“
„שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה אִם תַּכִּירֵהוּ“:
אֵלֶּה דִבֶּר אֵלַי מוֹרִי.
כְּמוֹ בַּעֲלוֹת אֵדִי אֹפֶל עַל הָאָרֶץ,
אוֹ בִנְטוֹת צִלְלֵי עֶרֶב עַל תֵּבֵל אַרְצֵנוּ
נִרְאָה מֵרָחוֹק מִגְדַּל רֵחַיִם כַּאֲשֶׁר רוּחַ מְסִבּוֹ,
מִבְנֶה כָּמֹהוּ נִגְלָה פִתְאֹם לְעֵינַי.
וַאֲנִי, מִפְּנֵי פַחַד הָרוּחַ, נִלְחַצְתִּי
אֶל אַלּוּפִי, כִּי שָׁם אֵין בִּלְתּוֹ מָנוֹס.
וּכְבַר בָּאנוּ, וּבִרְעָדָה אֶכְתְּבֶנּוּ,
אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַנְּפָשׁוֹת מְכֻסּוֹת שָׁמָּה,
וַיֵּרָאוּ כְּמוֹץ כְּעֵד וְכִכְבִית (תַּחַת הַקֶּרַח הַנּוֹרָא.)
אֵלֶּה שׁוֹכְבוֹת, וְאֵלֶּה עוֹמְדוֹת,
הָאַחַת עַל רֹאשָׁהּ, וְהָאַחַת עוֹמֶדֶת עַל רַגְלֶיהָ,
וְזֹאת יָכֹף כַּקֶּשֶׁת פָּנֶיהָ אֶל רַגְלֶיהָ.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִגַּעְנוּ אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר הוֹאִיל מוֹרִי לְהַרְאוֹתִי
אֶת הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁר הָיְתָה מִקֶּדֶם הַיָּפָה בַּבְּרִיּוֹת,
סָר מִלְּפָנַי, וַיִּקְרָא, וַיֹּאמַר: עֲמוֹד,
הִנֵּה דִּיטָה (הַמֶּלֶךְ) וְהִנֵּה הַמָּקוֹם בּוֹ יָאֶה לְךָ
לְחַזֵּק וּלְהַאֲמִיץ לִבֶּךָ.

קוֹרֵא, אַל תִּשְׁאַל מִמֶּנִּי, וַאֲגִידָה,
אִם אָז קָפְאוּ עַצְמוֹתַי, וְלִבִּי נָמֵס; לֹא אֶכְתְּבֶנּוּ,
יַעַן אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹן אָדָם אֲשֶׁר לֹא תִקְצַר לָהּ.
לֹא מַתִּי, וְלֹא עוֹד חַי הָיִיתִי,
אַתָּה עַתָּה חֲשׁוֹב לְךָ, אִם שֶׂכֶל טוֹב בְּךָ,
מַה נִּהְיֵיתִי, בִּלְתִּי חַיִּים, וּבִלְתִּי מָוֶת.
הַשַּׁלִּיט בְּמַלְכוּת הַיְגוֹנוֹת
הָיָה חוֹצֶה מֵאֲגַם הַקֹּר מֵחֵיקוֹ וּלְמַעְלָה,
וְיוֹתֵר אֶעֶרְכֶה אֲנִי אֶת אֶחָד מִן הַנְּפִילִים,
מֵאֲשֶׁר הָעֲנָקִים יַעַרְכוּן עִם זְרוֹעוֹתָיו:
רְאֵה מֵעַתָּה מַה גֹּדֶל הַגּוּף
אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ.
וְאִם, כַּאֲשֶׁר הוּא עַתָּה רַע הַמַּרְאֶה,
יָפֶה וְנָעִם מִקֶּדֶם, בַּהֲרִימוֹ עֵינָיו נֶגֶד עוֹשֵׂהוּ;
אָכֵן מוֹצָא הוּא לְכָל אֵבֶל וָעֹנִי,
מָה גָדַל בְּעֵינַי פֶּלֶא הַמַּרְאֶה,
כִּרְאוֹתִי שְׁלֹשֶׁת פָּנִים לְרֹאשׁוֹ!
אֲשֶׁר הֵמָּה לְפָנָיו אֲדֻמִּים.
וְהַשְּׁנַיִם הַנּוֹסָפִים לָהֶם
הָיוּ עַל כָּל־אַחַת מִכְּתֵפָיו בַּתָּוֶךְ,
וְנִדְבְּקוּ מִמַּעַל לַגֻּלְגֹּלֶת.
אֲשֶׁר לִימִינוֹ, מַרְאֵיהֶם בֵּין לָבָן וְיָרֹק,
וְלִשְׂמֹאלוֹ כִּפְנֵי הַבָּאִים מִן הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר בָּהּ תָּחַל מְרוּצַת הַיְאוֹר (כּוּשׁ.)
מִתַּחַת הַפָּנִים תֵּצֶאנָה שְׁתֵּי כְנָפַיִם.
וּגְדוֹלָתָן, כַּאֲשֶׁר יָאֲתָה לְעוֹף כָּנָף כָּמוֹהוּ;
נִסֵּי אֳנִיָּה לֹא רָאִיתִי בַיָּם כָּהֵנָּה.

Digitized by Google

אֵין כָּל נוֹצָה לָהֶן; אַךְ נִרְאוּ כְּאֶבְרוֹת הָעֲטַלֵּף;
וְהוּא מְחַבְּטָן מַעְלָה,
עַד כִּי שָׁלשׁ רוּחוֹת נָשְׁבוּ מִמֶּנּוּ,
וּבְכֹחָן קָפְאוּ מֵי קוֹצִיטוֹ כֻּלּוֹ;
בְּשֵׁשֶׁת עֵינָיו הוּא בוֹכֶה, וְעַל שְׁלֹשָׁה זְקָנָיו
דִּמְעוֹתָיו תְּלוּיָה, וְעִמָּהֶן רִיר וָדָם.
בְּכָל אֶחָד מִפִּיוֹתָיו עוֹרֵק בְּשִׁנָּיו חוֹטֵא אֶחָד,
כְּנֶפֶץ כְּלִי־הָרֹסֶס אֶת הַפִּשְׁתָּה, (Macina)
וְכֵן יַעֲשֶׂה לִשְׁלֹשָׁה מְעֻנִּים יַחְדָּו.
אֶל הַחוֹטֵא אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנָיו, הַנְּשִׁיכָה לֹא הָיְתָה לִמְאוּמָה,
אֶל מוּל מְרוֹט צִפָּרְנָיו, כִּי לִפְעָמִים כָּל גּוּפוֹ
יִשָּׁאֵר מֻפְשָׁט מִכָּל עוֹרוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: רְאֵה מַעְלָה אֶת הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ קָשֶׁה מִמִּשְׁפַּט כֻּלָּם, הוּא יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת (Iscariote)
אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ פְּנִימָה, וּמֵנִיעַ שׁוֹקָיו הַחוּצָה;
מֵהַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר רֹאשָׁם לְמַטָּה,
הַתּוֹלֶה מִפָּנָיו הַשְּׁחוֹרִים, הוּא בְּרוּטוֹ;
הַבִּיטָה וּרְאֵה אֵיךְ יִפָּתֵל (מֵהַכְּאֵב) וְלֹא יִצְעָק.
וְהַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר נִרְאָה בַּעַל עֲצָמוֹת, הוּא קַסִּיאוֹ . . . . .
אַךְ הִנֵּה אָתָה לַיְלָה, וּבָא עִתֵּנוּ לִנְסוֹעַ,
כִּי הַכֹּל רָאִינוּ.
וַאֲנִי אָחַזְתִּי בְּצַוָּארָיו, כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי,
וְאַלּוּפִי הֵחְכִּים לָדַעַת מָקוֹם וָעֵת לַעֲשׂוֹת,
וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אֶת כַּנְפֵי (דִּיטֶי) פְּתוּחוֹת דַּיָּם,
וַיֹּאחֶז בְּצַלְעוֹתָיו הַשְּׂעִירוֹת,
וְאַחֲרֵי כֵן יָרַד מִצֶּמֶר לְצֶמֶר,
בֵּין הַשֵּׂעָר הֶעָב, וְקִירוֹת הַקָּרַח.

Digitized by Google

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִגַּעְנוּ אֶל הַפֶּרֶק, אֲשֶׁר שָׁם הַשּׁוֹקַיִם
נוֹטוֹת אֶל עַב הַיְרֵכַיִם,
וַיִּתְאַמֵּץ אַלּוּפִי, וּבְעָמָל, וְצָרַת רוּחַ,
הָפַךְ אֶת רֹאשׁוֹ אֶל אֲשֶׁר הָיוּ שׁוֹקֵי לוּצִיפֵירוֹ,
וַיַּחֲזִיק אֶת יָדָיו בִּשְׂעָרֵיהֶם, וַיְהִי כְּאִישׁ עוֹלֶה,
עַד כִּי יָרֵאתִי פֶּן נָשׁוּב אֶל הָאֲבַדּוֹן;
אַךְ אַלּוּפִי, שׁוֹאֵף בְּפִיו כְּאִישׁ עָיֵף,
אָמַר אֵלַי: אֱחֹז בְּחֹזֶק יָדֶיךָ, כִּי אֵין זוּלַת סוּלָמוֹת אֵלֶּה
לָצֵאת מִמִּשְׁכַּן הָרָעוֹת כָּזֶה.
אַחֲרֵי צֵאתוֹ מֵחוֹר סֶלַע
וַיַּנִּיחֵנִי לָשֶׁבֶת עַל שְׂפָתוֹ,
וְאָז צָעַד גַּם הוּא בְּחָכְמָה אֶת צְעָדָיו, וַיָּבוֹא אֶצְלִי.
וַאֲנִי נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, וָאֹמַר בְּלִבִּי:
עַתָּה אֶרְאֶה לוּצִיפֵירוֹ כַּאֲשֶׁר נְטַשְׁתִּיו,
וְהִנֵּה רָאִיתִי כְּרָעָיו וְשׁוֹקָיו לְמַעְלָה.
וּמָה הִשְׁתָּאֵיתִי לוֹ, בֹּעֲרִים כָּעָם יֵדְעוּ,
אֲשֶׁר לֹא יָבִינוּ
מָה הוּא נְקֻדַּת הַתֵּבֵל אֲשֶׁר עָבַרְתִּי.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: עֲמוֹד עַל רַגְלֶיךָ,
כִּי אֲרֻכָּה הַדֶּרֶךְ, וְהָאֹרַח קָשָׁה,
וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ שָׁב אֶל חֲצִי מִשְׁמֶרֶ"ת הַשְּׁלִישִׁ"ית. (Mezza "terza)
לֹא הָיְתָה דַּרְכֵּנוּ נְתִיבַת אַרְמוֹן,
אַךְ כְּבֵית כֶּלֶא, מַ"עֲשֵׂה יְדֵי הַטֶּבַע, (natural" borella)
אֲשֶׁר קַרְקָעוֹ רָע, וַחֲסַר־אוֹר כֻּלּוֹ.
וּכְמוֹ עָמַדְתִּי עַל רַגְלַי, אָמַרְתִּי אֵלָיו: מוֹרִי,
טֶרֶם עָזְבִי אֶת הַשְּׁאוֹל הַזֶּה,
הוֹרֵנִי נָא בִּדְבָרֶךָ, וְהוֹצִיאֵנִי מִשְּׁגָגַת רוּחִי.

אָנָה הַקֹּר? וְאֵיכָה תָקוּעַ זֶה הָפוּךְ
מִמַּעְלָה לְמַטָּה? וְאֵיכָכָה הַשֶּׁמֶשׁ, בְּעֵת קְצָרָה כָּזֹאת,
מִלֵּא כָל דַּרְכּוֹ מֵעֶרֶב לַבֹּקֶר?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: אַתָּה מְדַמֶּה הֱיוֹת עוֹד
מֵהָלְאָה מִטַּבּוּר הָאָרֶץ, אֲשֶׁר שָׁמָּה אָחַזְתִּי
בִּשְׂעַר הַתַּנִּין הָרָע הַנּוֹקֵב בְּגוּפוֹ אֶת הָאָרֶץ.
מֵהָלְאָה הָיִיתִי כָּל עֵת רָדְתִּי (מֵחֲצִי גוּף הָעֲנָק;
וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר נֶהְפַּכְתִּי, עָבַרְתָּ אֶת הַנְּקוּד הַתִּיכוֹן,
אֲשֶׁר כָּל דָּבָר כָּבֵד יִמָּשֵׁךְ שָׁם.
וְעַתָּה בָאתָ אֶל מֶחֱצַת תֵּבֵל,
הָעוֹמֶדֶת נֶגֶד הַמֶּחֱצָה הַמְכַסָּה אֶת הַיַּבָּשָׁה הַגְּדוֹלָה,
וַאֲשֶׁר תַּחַת רֹאשׁ גָּבְהָהּ
נִסְפָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד וְחָיָה בְּלִי חֵטְא: (ירושלים)
רַגְלֶיךָ עוֹמְדוֹת עַל גַּלְגַּל קָטָן,
אֲשֶׁר הוּא הַצַּד הַנִּפְגָּשׁ לַגִּיוּדֶיקָה.
פֹּה יִהְיֶה בֹקֶר, בְּעֵת יִהְיֶה שָׁמָּה עֶרֶב,
וְזֶה אֲשֶׁר שַׂעְרוֹ הָיָה לָנוּ לְמַעֲלוֹת,
הִנֵּה תָמִיד תָּקוּעַ בִּמְקוֹמוֹ כְּבָרִאשׁוֹנָה.
מִצַּד זֶה נָפַל מִן הַשָּׁמַיִם;
וְהָאָרֶץ, אֲשֶׁר לְפָנִים הָיְתָה מִפֹּה גְּבֹהָה,
כִּסְּתָה בְּמַסְוֵה הַיָּם בְּפַחְדָּהּ מִמֶּנּוּ,
וַתַּעֲלֶה בְּמֶחֱצָתֵנוּ, וְאוּלַי הָאָרֶץ הַנִּרְאֵת מִפֹּה
(הַר מְקוֹם הַכִּפּוּרִים) עָזְבָה בָזֶה מְקוֹם רֵיק, (Purgatorio)
לָנוּס מִלְּפָנָיו, וַתַּעַל וַתְּהִי לְהַר.
יֵשׁ שָׁם לְמַטָּה מָקוֹם רָחוֹק מִבַּעַל־זְבוּב (Belzebù)
כְּכָל מֶרְחַב הַשְּׁאוֹל,
אֲשֶׁר לֹא יֵרָאֶה לָעֵינַיִם, רַק נוֹדַע

מִקּוֹל פֶּלֶג קָטָן, אֲשֶׁר מֵחוֹר הַמְנַקֵּר אֶת הַסֶּלַע
יוֹרֵד בּוֹ בַּעֲקַלְקַלּוֹת,
וְנוֹטֶה הוּא מְעַט.
וַיָּקָם אַלּוּפִי, וַאֲנִי אִתּוֹ, וַנֵּלֶךְ בָּאֹרַח הַנִּסְתָּר הַהוּא,
לָשׁוּב אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וַנַּעֲלֶה גַם עָלֹה, הוּא רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרָיו,
בְּלִי תֵת לָנוּ מְנוּחָה,
עַד אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּעַד חוֹר עָגֹל
מְנוֹרְאוֹת יֹפִי אֲשֶׁר בַּשַּׁחַק,
וְאַחַר יָצָאנוּ מִשָּׁם, וַנִּרְאֶה שֵׁנִית כּוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם.

סוֹף הַתָּפְתֶּה

E

שְׁנַת

וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה לפ״ג:

„טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל תַּנַּח אֶת־יָדֶךָ״
(קֹהֶלֶת ז. י״ח.)

Digitized by Google

וַעַתָּה הִנֵּה לְךָ שִׁירַת שד״ל עַל הַמְשׁוֹרֵר הַמְּרוֹמָם:

לָשׁוֹן שׂוֹנֵא כָזָב, גָּאוֹן וָעָוֶל;
שָׂפָה, קוֹלָהּ קָדוֹשׁ, חֶסֶד וָיֹשֶׁר;
בִּכְרוֹעַ כָּל לָשׁוֹן לִפְנֵי הַהֶבֶל,
חֶמְדָּה עֶדְנָה, כָּבוֹד, שִׁלְטוֹן וָעֹשֶׁר,
אַתְּ לֵאלֹהִים וְלַמֵּישָׁרִים נֶאֱמַנְתְּ:
הַכְתִּירִי נָא צַדִּיק, זַמְּרִי רִנָּתִי!

מְדָנִים בֵּין אַחִים, קִרְיָה פּוֹרַחַת
הִפִּילוּ בִּמְצוּלַת כָּל־רָע, כָּל־שֶׁבֶר.
אָז גֹּרַשְׁתָּ; וְאָז גּוֹלָה נִדַּחַת,
הַנֶּפֶשׁ הַזַּכָּה הֵרִימָה אֵבֶר.

פִּיךָ פָּתַחְתָּ בְּחָזוֹן — מִשַּׁחַת
קָרָאתָ לִרְפָאִים — מֵחַדְרֵי קֶבֶר,
הִרְעַמְתָּ עַל־עַוְלָה רַעַם תּוֹכַחַת,
הוֹדַעְתָּ אֵל, גּוֹמֵל כִּפְעָלוֹת גָּבֶר.

בִּנְבִיאֵי קֶדֶם עֹז קִנְאָה עָטִיתָ,
הֵנַפְתָּ עַל־גֵּאִים שֵׁבֶט הַקֹּשֶׁט;
דַּלּוֹת, אַךְ עַל כָּל רָם הִתְרוֹמַמְתָּ.

עַל כָּל־חַכְמֵי זִמְרָה עַל־כֵּן עָלִיתָ;
עַל־כֵּן כָּל־גּוֹי שֵׂם וּתְהִלָּה לְךָ יוֹשֵׁט;
וּלְנֵס וּלְמוֹפֵת לַדּוֹרוֹת הוּשַׂמְתָּ.

Errata-Corrige.

לוח הטעיות.

Pag.		V.		
„	2	„	32	— al segno della parola נַמֵּ"ר aggiungi in margina (Lo"nza)
„	24	„	142	invece di אֵוּקְלִידֵי leggi אֵאוּקְלִידֵי
„	36	„	1 (Nota)	„ *Papa* leggi *Pape*.
„	49	„	23	— „ אִרִיטוֹנֵי leggi אֵרִיטוֹנֵי
„	„	„	27	in יְהוּדָה mancano i punti vocali.
„	„	„	41	(Nota) in luogo di *irdae* leggi *Idre*.
„	59	„	130	invece di לְפָנַי leggi לִפְנֵי
„	64	„	114	La nota *(Carro — Orsa maggiore)* corrisponde a עַיִשׁ, non a דָּגִים e l'altra parola in nota deve dir „*Coro*“ e non „*Cero*“.
„	85	„	73	פִּיאַזוֹלָה deve puntarsi פִּיאַזוֹלָה
„	87	„	121	וְירוֹנָה deve dire וֵירוֹנָה
„	110	„	106	invece *Vengelistu* leggi *Vangelista*.
„	140	„	114	manca al segno di חָלִי" רָ"ץ la spiega *oppilazion*.
„	148	„	1	invece di גָּדַלְתְּ deve dire גָּדַלְתְּ
„	155	„	28	„ „ *Romangnoli*, leggi *Romagnoli*.
„	157	„	86	„ „ לְטֵירְנוֹ deve dire לְטֵירָנוֹ
„	167	„	72	„ „ גֵּירֵי „ „ גֵּירִי
„	„	„	40	„ „ מַלֵיבּוֹלְגִיָה. „ „ מַלֵיבָּלְגִיאַ
„	180	„	63	„ „ *Frigioi* leggi *Frison*.
„	„	„	67	va in margine il verso „*Rafel mai amech Zabi almi*“.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Tipografia del Lloyd austr. in Trieste.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

B: 19
1
486
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE • FIRENZE •

Digitized by Google